

နိဝိကျမ်းဝန်ကြီး

(ဆရာညွန့်)

၁၉၂

မိန်းမ-ယောက်ျား၊ လူအများတို့၊ မူဝါဒားတချို့လက်ကိုင်ပြုလျက်၊
 မွေ့ပဒေ၊ အထွေထွေကို။ ဖေ့ရေပြန်လောင်း၊ ကျိုး၊ အကြောင်းဖြင့်။
 မကောင်းသမျှ-ပယ်ခွါ၊ ကောင်းရာကိုလိုက်နာလျက်။
 ပြုမူ-ကုန်ကြံနိုင်ကြပါစေခြင်းငှါ။
 ပါဠိဆရာကြီး-ဆရာညွန့်သည်။
 အစွန်ရှည်ကြာ။ နောင်လာနောက်ပွား၊ အမျိုးသားတို့။
 မှတ်သားထုတ်၊ ဗဟုသုတကို-ရရှိနိုင်ရန်။
 ရည်သန်ရေးသားအပ်ပေသော

အသိတိနိပါတ်။

ကုဏ္ဍလဇုတ်ဘာသာပြန်

နိပါတ်ကျမ်းစာအုပ်ကြီး။

မူပိုင်ရှင်-ဆရာညွန့်။

မြန်မာ့ဟိတပိဋကတ်စာအုပ်ဆိုင်နှင့်ဓာတုသမဆေးဆိုင်ကြီး၊
 ဆိုင်နံပါတ် ၂၉-၃၂၊ ဗုဒ္ဓန်တောင်ဈေး၊ ရန်ကုန်မြို့။

ရန်ကုန်မြို့။

၂၅-လမ်း-စာဆိုတန်း၊ တိုက်နံပါတ်သစ် ၅၇။

မြန်မာပြည်စာပုံနှိပ်အလုပ်သားများအသင်းပုံနှိပ်တိုက်။
 ၁၂၇၉-ခု၊ သီတင်းကျွတ်လ။

PRICE 1-8.

BY SAYANYUNT.

အတိုး ၆-၈၀

ရတနုတ္တယ-မာစေရေ၊ မာတာပိတု နမာမဟံ။

ဇီကာရ-ဆရာညွန့်-ပါဠိအာစေရသံ ဆာယာဂူပံ။

နိဒါန်း။

ဤကုဏာလဇာတ်ဘာသာပြန်- နိတိကျမ်းဂန်ကြီးကို၊ စိမ့်
 ရေးထုတ်သော၊ ကျွန်ုပ်ပါဠိဆရာကြီး-ဆရာညွန့်အား။ လွန်ခဲ့
 သော၊ ၁၂၈၃-ခုနှစ်လောက်က။ မည်သည့်တိုက်ကမ္မ-မရိုက်
 မနှိပ်ရသေးသော၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ-ပဉ္စမအုပ်ကို။ သုတ်သင်
 ပြင်ဆင်။ စီစဉ်ရိုက်နှိပ်နေရာ။ ဤအသိတိနိပါတ်- ကုဏာလ
 ဇာတ်-သို့ရောက်သောအခါ။ အထက်အောက်စုံထင်စွာကြည့်ရှု
 ရသဖြင့်။ (ဤကုဏာလ- ဇာတ်တော်ကြီးသည်။ အနည်းနည်း
 သော- ရှောင်ကြဉ်-လိုက်နာဘွယ်ရာ။ မှတ်သားဘွယ်အဖြာဖြာ
 တို့ဖြင့်။ လွန်စွာပြည့်စုံသောဇာတ်တော်ကြီးဖြစ်ပေသည်တကား
 မိန်းမ-ယောက်ျား၊ အသိ-အလိမ္မာ။ ဥာဏ်ပညာ ပွားစရာသော
 အချက်-အကြောင်းတို့ဖြင့်လည်း။ ပြည့်စုံစွာထပ်ထပ်။ တန်း
 ဆာဆင်အပ်လေသည်တကား။ သိမ်မွေ့ နက်နဲ။ ခက်ခဲ-ကပ်သပ်
 သော-ဂါထာဗန္ဓ-အရပ်ရပ်တို့ဖြင့်။ ပြည့်ကြပ်စွာ ဟောထား
 သဖြင့်။ အနက်သွားလည်း- မလွယ်လေရာသည်တကား။ ဤ
 ဇာတ်သွားကို၊ မှတ်သားဘွယ်ရာ။ တိုင်းရင်းသား-မြန်မာသာ
 သာဖြင့်။ ကောင်းစွာပြန်ဆိုလျက်။ ထိုထိုအဋ္ဌကထာ-ဘွင့်ချက်။
 အဓိပ္ပါယ်အထွက်များကိုလည်း။ ပြည့်စုံပြန်ကြား။ စာအုပ်တစ်
 ပြုလုပ်ရေးသားရပါမူကား။ နိတိကျမ်းကြီး- တစ်စောင်။ ထွန်း
 ပြောင်ထင်ရှား။ ဖြစ်ပွားရာသောအချက်လည်းရှိပေသည်။ ယင်း-
 ကုဏာလ-ဇာတ်ခန်း။ နိတိကျမ်းကြီးသည်လည်း။ ရဟန်း-လူ-ရှင်။
 များဖြစ်သောင်းသောင်း၊ အမျိုးသား-အမျိုးသမီး-အပေါင်းတို့မှာ။
 ကောင်းသောအဆုံးအမ-ဩဝါဒ-ကျမ်းကြီးတစ်ဆူဖြစ်၍၊ စင်စစ်
 နှလိမ္မာတရား။ တိုးပွားရာသောအကြောင်းလည်းရှိသည်။ သို့
 ကြောင့်။ မြန်မာသာသာဖြင့်-ပြန်ဆိုရေးသားဦးမည်) ဟူသော
 အကြံအစည်သည်ဖြစ်ပွားလေ၏။

သို့အကြံအစည် ဖြစ်ပွားသည်နှင့်၊ ထိုအကြံကိုပင်၊ ဂန္ထိ
 သမုဋ္ဌာန်ပြုလျက်၊ ဗဟိရ-နိဒါန်း၊ စာတမ်းစကား၊ အတ္ထုပ္ပတ်
 များကို၊ စာသား-လေး-ငါး-မျက်နှာမျှ ရေးသား- ထားမိလေ၏။

အကြားအကြား၌၊ သူတပါးအိမ်၌မထားရာသည်လေးပါး။ ခြေခံ
 ပါးမထီမဲ့ မြင် ပြုကြောင်း ရှစ်ပါး။ ကိုးပါးသော မိန်းမအပြစ်။
 လေးဆယ်သော မှာယာ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးဖြာသော မိန်းမပျက်ထက္ကတာ
 များကိုလည်း။ အနည်းအပါး၊ ရေးသား-မှတ်ပြုဘူးလေ၏။ ထိုထို့
 အနည်းငယ်သာ-ရေးထားမှတ်သားပြီးလျှင်၊ အလုပ်မအား။ ကိစ္စ
 များသည်နှင့်၊ စာတအုပ် ဖြစ်အောင်၊ ရေးသားမည်ဟုသော
 အကြံအစည်သည်။ လေခတ်သော တိမ်တိုက်အလား။ ပ-ပျောက်
 ပြေငြိမ်း၍ သွားလေသည်။

ယခုတထန်၊ ၁၂၀၉-ခုနှစ်သို့ရောက်ပြန်သောအခါ။ ယခင်
 ရေးသားထားပြီးသော စာလွှာများကို။ ဖွဲ့မြင်ဘတ်ရှု။ သတိ
 ပြုမိပြန်သည်နှင့်။ ဤရေးလက်စကို၊ ဆုံးခန်းတိုင်မြောက်၊ အငြီး
 ရောက်အောင်၊ အားဆောက်ကြိုးစားလျက်၊ ရေးသားလိုက်ရပါ
 မူကား။ နိုတိကျမ်းကြီးတခု-ဖြစ်ထွန်းပေရာ၏။ ရေးသား-ပါဠိ-
 မံည-ဟုသော၊ စိတ်ဆန္ဒသည်။ ပေါ်လာပြန်ရကား။ ဤမျှသော
 စာတမ်းစာသားတို့ကို။ အားလပ်ခွင့်အကြားအကြား၌၊ ရေးသား
 ပုံနှိပ်၊ ထုတ်ဝေအပ်ပေသည်ဖြစ်ကြောင်း။

သို့ဖြစ်ပါ၍။ အဆိုပါ-နိဒါန်းစကားအရ။ ဂိဟိဝိနယ။ နိုတိဥဒေ
 သ။ အဆုံးအမ-ကျမ်းကြီးတခု-ခေါ် ထိုက်လျက်၊ မှတ်ပိုက်စရာ၊
 များစွာသော-အဓိပ္ပာယ်၊ အသွယ်သွယ်သောဝတ္ထု။ အရရသော
 ဥပမာ-ဥပမေယျစကား။ အနှစ်အသားတို့ဖြင့်၊ ပြည့်ထွားစုံစွာ။
 လိမ္မာယဉ်ကျေး။ နည်းပေးလမ်းပြဖြစ်သော။ ဤ-ကျမ်းစာအစစ်
 ဘာသာပြန်နိုတိကျမ်းဂန်ကြီးကို။ အားသည်လုံ့လ၊ ဥပမာဟာ
 ဖြင့်။ နေ့ညမကွာ၊ ဘတ်ရှုခါဖြင့်။ ပယ်ခွါသင့်သည်ကိုပယ်ခွါ။
 လိုက်နာသင့်သည်ကို လိုက်နာလျက်။ အမျိုးသား-အမျိုးသမီး-
 သူတော်စွာတို့သည်။ ကျင့်ကြံတော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ကုဏ္ဍဝေဇာတ်ဘာသာပြန်-နိတိကျမ်းဂန်ကြီး။

မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာ နံပါတ်။
က	ဝတ္ထုပုဗ္ဗက-ဝန္တာရန္တဂါထာ-ပါဠိ-အနက်.....	၁
၁	ဗာဟိရ-အတ္ထုပ္ပတ်နိဒါန်း.....	၅
၂	အတ္တတ္ထိက-နိဒါန်း.....	၁၇
၃	မိန်းမတို့၏သဘာဝကိုပြဆိုချက် ...	၂၁
၄	မြတ်စွာဘုရား-စကားတော်အဆက်.....	၂၅
၅	ပုဿဥဩမင်းအကြောင်း.....	၂၆
၆	ကဏ္ဍာဒေဝီမင်းသိမ်းဝတ္ထု.....	၃၃
၇	သစ္စက-ပါဠိ-ပရိပိုဇ်မ-ဝတ္ထု.....	၄၅
၈	ကာကဝတီ-မိဘုရားဝတ္ထု.....	၅၀
၉	ကုရုင်္ဂဒေဝီ-မိဘုရားဝတ္ထု.....	၅၆
၁၀	ဗြဟ္မဒတ်မင်း-မယံတော် ဝတ္ထု.....	၆၀
၁၁	မိန်းမတို့ကိုမြေကြီးနှင့်ပမာပြခြင်း.....	၆၃
၁၂	မိန်းမတို့ကိုသားရဲခြင်သော် နှင့်ပမာပြခြင်း.....	၆၅
၁၃	မိန်းမတို့ကိုသူသတ်နှင့်တူသည်ကိုပြခြင်း.....	၆၇
၁၄	ခိုးသူ-စသည်နှင့်တူသည်ကိုပြခြင်း.....	၆၉
၁၅	သူတပါးထံ-မထားရာသောဝတ္ထုထေးပါး.....	၇၅
၁၆	လိုခါ-မရသောအရာဝတ္ထုခြောက်ပါး.....	၈၀
၁၇	လင်ကိုမထီမဲ့ မြင်ပြုကြောင်းရှစ်ပါး.....	၈၀
၁၈	သင်္ဂဟဂါထာကိုပြချက်.....	၈၆
၁၉	အပြစ်ကိုဆောင်သယ်ရာ-ကိုးဖြာသောဌာန၊ အကြောင်းကိုပြဆိုချက်.....	၈၆

မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာ နံပါတ်။
၂၀	မာယာလေးဆယ်ကိုပြဆိုချက်	၆၀
၂၁	သရုပ်သင်္ချာအယူမည်ကြည်ပုံကိုပြဆိုချက်	၆၆
၂၂	မိန်းမပျက်လက္ခဏာ ၂၅-ပါးကိုပြဆိုချက်	၆၈
၂၃	မိန်းမတို့၏သဘာဝကိုဥပမာပြခြင်း	၁၀၄
၂၄	ကဏ္ဍရီနှင့်ကိန္နရဒေဝီဝတ္ထု	၁၀၈
၂၅	ပဉ္စပါဠိ၏အတ္ထုပ္ပတ်ဇာတ်ဝတ္ထု	၁၁၆
၂၆	ပိက္ခိယာနိ-မိဘုရားကြီးဝတ္ထု	၁၂၆
၂၇	ဣတ္ထိသဘာဝ-ဂါထာဗန္ဓုတို့ကိုပြဆိုချက်	၁၃၀
၂၈	အာနန္ဒာလင်းတမင်း၏ဟောပြောချက်	၁၄၄
၂၉	နာရဒရသေ့၏ဟောပြောချက်	၁၅၄
၃၀	မုဒုပါဏိဇာတ်ထုတ်	၁၆၂
၃၁	ဘုရားလောင်း၏တရားအဆက်	၁၆၈
၃၂	နိဂုံး-ဇာတ်တော်ပေါင်း	၁၈၄
၃၃	နိဂမ-အသိသဂါထာပါဌ်အနက်	၁၈၅
၃၄	နိဂုံးလင်္ကာ-ဇကုပိုဒ်	၁၈၆

ကျောက်လူဇာတ်ဘာသာပြန်
 နိတိကျမ်းဂန်ကြီး-မာတိကာပြီး၏။

ဤနိတိကျမ်းဂန်ကြီးကိုဘတ်ဂျာကြေရ၍၊
 နိဗ္ဗိဒ္ဓဉာဏ်ဝင်စား၊ တရားရှုလုံး၊ စွဲသုံးလိုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 ၎င်းဆရာကြီးသည်ပင်-ရေးသားအပ်သော
 ဝိနောဘာသဒေသနာ-ခေါ်
 မိန့်ဆောင်ခြည်တရားစာ-ဝိသုဒ္ဓါရုံယပ်လွှဲ-ပဋ္ဌမတွဲ-
 ကိုဝယ်၍ဘတ်ပါ။ တအုတ်-ဝိ-ဂဲ။

အသိတိနိပါတ်

ကျဏ္ဍလရုတ်ဘာသာပြန်

နိဝိတကျမ်းဂါထာ

နမောတဿဘဂဝတော အရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဝတ္ထုဗုဒ္ဓက-ဂန္ထာရမ္ဘဝါထာ။

- (၁) ဝိရာဂေါ ရာဂ-မုတ္တာယ၊
ပဉ္စန္ဒံ သတ-ဘိက္ခုနံ။
ဟိမ-ဝန္တံ ဝ နေတွာန၊
သိလာသနေ မနောရမေ။ ။
- (၂) နာနာ-ဗန္ဓေဟိ သမ္ဗုဏ္ဍိ၊
ဣတ္ထိဒေါသေန သံယုတံ။
ဇာတကဗ္ဗ သု-ဒေသေသိ၊
မဟာကုဏ္ဍာလ-နာမကံ။ ။
- (၃) တဿ နိဗျော-ပဒေသဿ၊
အတ္ထာ-ပိပ္ပိယ လင်္ဂိတံ။
နိဝိသတ္ထံ လိဝိသာမိ၊
ဘာသာယ ပရိဝတ္ထိတံ။ ။

(၄) နရာနံ နာရိနဉ္စေတံ၊
ယတိနဉ္စ သု-ဒမ္ပကံ၊
ဝါစေန္တံ တံ သု-ဓာရေန္တံ၊
ဥဘယတ္ထေ သု-ကာမိနော။ ။

(၅) ဝါစေတွာ တံ သု-ဓာရေတွာ၊
ပဟာတဗ္ဗံ ပဟာယစ။
ဂဟေတဗ္ဗံ စ ဂဏ္ဍိတွာ၊
သိက္ခန္တံ ဝါန-မုတ္တိယာ။ ။

ဝတ္ထုပုဗ္ဗက-ဂန္ထဝရတ္ထဂါထာအနက်။

(၁၀၂) ဝိရာဂေါ၊ရာဂ-တပ်ခြင်း၊ ကင်းတော်မူပြီး၊ဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ပဉ္စန္ဒံသတဘိက္ခုနံ၊ ငါးရာသောရ
ဟန်းတို့အား။ ဝါ။ တို့၏။(တနည်း။ပဉ္စန္ဒံ၊ငါးသိပိုင်းခြား၊ငါးပါး
ကုန်သော။သတဘိက္ခုနံ၊ အရာသောရဟန်းတို့အား။ဝါ။တို့၏။
ရာဂ-မုတ္တိယာ၊ ရာဂ-တပ်ခြင်းမှ၊ လွတ်ကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ဝါ။
လူဖြစ်စဉ်ငြား၊ချစ်မယားတို့က၊စကားဆောင်သွေး၊စာခွေးရမ်း၍
ပေးကြ မေးကြ၊ဘယ်ကာလမှာ၊ထွက်ကြမယ်တုံး၊မယ့်ကိုမုန်း
ရော့သော၊အချစ်ဆုံးလွင်၊ဘယ်ကိုမြင်၍၊မကြင်သော့အား၊ရှောင်
သွေရှား-ဟု၊ စကားတော့တာ၊ နွဲကရကြောင့်၊ဗူးရှုလုံး၊ကြိမ်မီး
အုံးသို့၊ခွေနုံးငေးမှိုင်း၊အဆွေးလှိုင်လျက်၊မကြံနိုင်တတ်၊သံယော
ဇဉ်စွဲကုပ်၍၊လဲမတတ်-ချစ်မင်္ဂလျက်၊ နှစ်သက်မြဲမြို၊အစွဲသန်
သည့်၊ရာဂတည်းဟူသောကြော့ကွင်းမှ၊လွတ်ကင်းခြင်းအကျိုး
ငှါ။ဟိမ-ဝန္တံ၊ဟောမဝန္တာ၊ရပ်ခန်းဝါသို့သာလျှင်။ဝါ။ဆီးနှင်းပျို
အန်၊ဟိမဝန်-တောင်ငင်းသို့သာလျှင်။နေတွာန၊တန်းခို၊ရှိန်စော်၊
အာနုတော်ဖြင့်၊ ဆောင်ခေါ်ပို့ရေ-က်တော်မူစေပြီး၍ မနောရ
မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်၊ ပျော်ဘွယ်ရာကောင်းသော၊သိလာသာနေ၊
မြင်းသိလာတခွင်၊ ကျောက်နေရာအပြင်၌။ နိသိဒိတွာန၊ဥဒညံ
တောင်စွန်း၊ ထွက်ပေါ်ထွန်းသော၊ နေဝန်းပမာ၊တင့်တယ်စွာ

နေတော်မူပြီး၍၊ နာနာဗန္ဓေဟိ၊ ဂါထာ - ဗန္ဓု၊ ဆန်းဂိုဏ်းကျဟု၊ မ
ကြာကုလုံ၊ သွေမျိုးစုံတို့နှင့်၊ ဆမ္ပုဏ္ဏံ၊ ကောင်းစွာဥသယံ၊ ပြည့်စုံပါ
ပေသော။ ဣတ္ထိဒေါသေန၊ မိန်းမကျင့်ညစ်၊ အပြစ်မျိုးစုံနှင့်။ သံယု
တံ၊ ယှဉ်စပ်နှိုးနှယ်သော၊ မဟာကုဏ္ဍာလ-နာမကံ၊ မဟာကု
ဏ္ဍာလ၊ ဌက်ရာဇ၏။ သဘာဝ-အခင်း၊ အကြောင်းရင်းကို၊ ပွင့်
လင်းမြွက်ဟ၊ ဟောပြောဖြစ်သောကြောင့်၊ မဟာကုဏ္ဍာလ-အ
မည်ရှိသော။ ဇာတကံ၊ အသိတိနိပါတ်၊ ပညတ်တွင်ခေါ်၊ ယင်း
ဇာတ်တော်ကို၊ စ-ဇကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သု-ဒေသေသိ၊
ကောင်းစွာရှုတ်ပွား၊ ဟောကြားတော်မူလေပြီ။

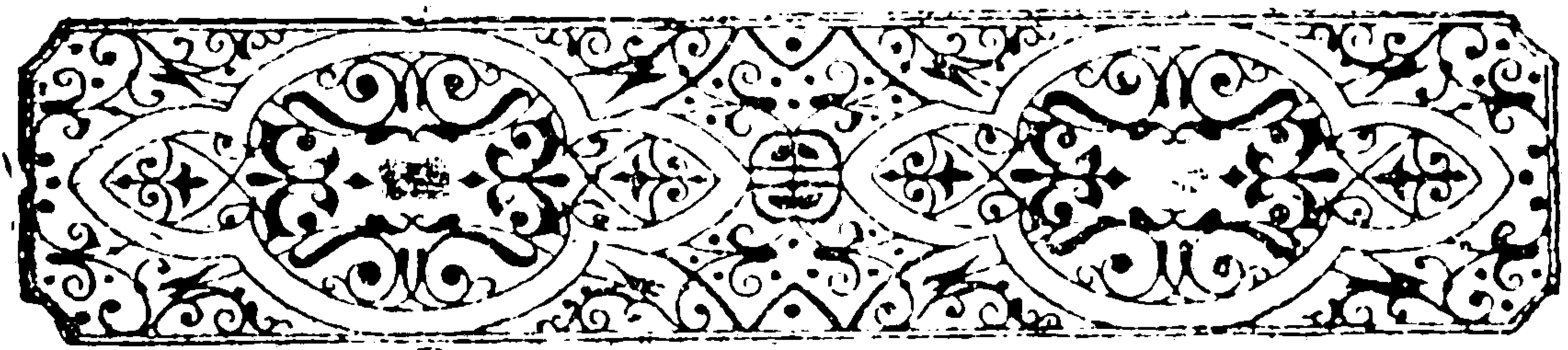
(၃) အဟံ၊ ဆရာညွန့်-ဟု၊ နယံ၎င်း-နို့သိ၊ ဂုဏ်ထူးရှိပေ
သောငါသည်၊ နိဇျာပဒေသဿ၊ သင့်-မသင့်ကို၊ ထောက်ချင့်
ရည်ညွှန်း၊ နည်းလမ်းဆုံးမ၊ သြဝါဒကြောင့်။ နိတိ-ဥပဒေသ-
လည်းမည်ပါပေသော၊ ဝါ၊ မိန်းမ-ယောကျ်ား၊ လူအများအား၊
တရားဆုံးမ၊ သြဝါဒပေးရာလည်းဖြစ်ပေသော၊ တဿ-ကုဏ္ဍာ
လ-ဇာတကဿ၊ ထိုအသိတိနိပါတ်၊ ကုဏ္ဍာလဇာတ်တော်၏၊
အတ္ထာဓိပ္ပါယလင်္ကီတံ၊ အနက်သွယ်သွယ်၊ အဓိပ္ပါယ်တို့ဖြင့်၊
ချယ်လယ်ပွမ်းဖြင့်၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ ဘာသာယ၊ မဂဓ
ဘာသာ-ပါဠိစကားမှ၊ ပရိဝတ္တိတံ၊ မြန်မာ့ဘာသာသို့၊ ကောင်း
စွာပြောင်းလွှဲ-ပြန်ဆိုအပ်သော (တနည်း၊ ဘာသာယ၊ မြန်မာ့ဘာ
သာဖြင့်။ ပရိဝတ္တိတံ၊ ပါဠိဘာသာမှ၊ ပြောင်းလွှဲပြန်ဆိုအပ်သော)။
နိတိသတ္ထံ၊ နိတိ ထမ်းမှန်၊ ကျမ်းဝန်ကြီးကို၊ လိခိဿာမိ၊ ရေးသား
ပြုပြင်၊ တန်ဖိုးရင်ပိမ့်။

(၄) နရာနဉ္စ၊ လူပျို-လူအို၊ နှစ်လိုရည်ရွယ်၊ ကြီးငယ်အများ၊
မောင်ယောကျ်ားတို့အား၎င်း။ နာရိနဉ္စေ၊ အပျို-အအို၊ နှစ်လို
ရည်ရွယ်၊ ကြီးငယ်အများ၊ မယ်မင်း၊ မိန်းမတို့အား၎င်း။ သုဒမ္ပကံ၊
ကောင်းခြင်းအဖြာဖြာ၊ လိမ္မာယဉ်ကျေးစေတတ်သော၊ ဝါ၊ ကိုယ်
နှုတ် နှလုံး၊ သုံးပါးလုံးကို၊ ဆုံးမရာ ဆုံးမကြောင်း ဖြစ်ပေသော။
ယတိနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း။ သု-ဒန္တကံ၊ သဟောတ္တပ္ပ၊ သံဝေ

ဂ-နှင့်၊ ကာမနယ်ယုတ်၊ စိတ်တွန့် ဆုတ်လျက်၊ အဟုတ်ကံမ္မဋ္ဌာန်း၊
ကျင့်စဉ်လမ်း၌၊ မပန်းမပင်၊ စိတ်ကိုပဲ့ပြင် စေတတ်သော၊ တံ
ဇာတကံ၊ ထို ကုဏ္ဍလဇာတ်၊ နိပါတ်တော် မြတ်ကို။ ဥာ
ယတ္ထေ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ၊ နှစ်ဖြာသော အကျိုးတရားတို့
ကို။ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ၊ နှစ်ဖြာသော အကျိုးတရားတို့ကို။ သု-
ကာမိနော၊ ကောင်းစွာလိုလား၊ အမျိုးသွီး အမျိုးသားတို့သည်။
ဝါစေန္ဒြ၊ နေ့ညဉ့် မပြတ်၊ ရုတ်သတ်ကြစေကုန်သတည်း။ သု-
ရေန္တ၊ နှလုံးလိုထား၊ ကောင်းစွာမှတ်သားကြစေကုန်သတည်း။

(၅) တံ၊ ထိုအသိတိနိပါတ်၊ ကုဏ္ဍလဇာတ်တော်ကို၊ ဝါ
စေတော၊ အစ အဆုံး၊ အကုန်လုံးသတ်ရှုကြကုန်ပြီး၍။ သု-
ရေတော၊ ကောင်းစွာသေသင်ထား၊ စိတ်၌မှတ်သားကြကုန်ပြီး၍။
ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်-ပယ်သင့်-ပယ်ထိုက်သော။ မကောင်းသော
အလေ့ အကျင့် အမူအရာ။ စရိုက်ဆိုး ဝါသနာကို။ ပဟာယစ၊
ကြည့်ရှောင်စွန့်ထား၊ ပယ်ရှားကြကုန်၍၎င်း။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်-
ယူသင့်၊ ကျင့်အပ်- ကျင့်သင့်-ကျင့်ထိုက်သော ကောင်းမြတ်
သော အလေ့ အကျင့် အမူအရာ၊ စရိုက်ကောင်း ဝါသနာကို။ ဂဏ္ဍိ
တွာစ၊ ကောင်းစွာယဉ်ကျေး၊ သိမ်းမွေးလိုက်နာ၊ အခါခါ ယူဆ
ကြကုန်၍၎င်း။ ဝါန-မုတ္တိယာ၊ တဏှာရှုပ်ထွေး၊ ဖွဲစေးငြိကပ်။
ကျဉ်းကြပ်-နှောင်ရှက်ခြင်းမှ-လွတ်ကင်းကြစေခြင်းငှါ။ ဝါ။ မ
ကောင်းပယ်ခွါ။ ကောင်းလိုက်နာ၍။ ဓမ္မာ နှစ်ဓမ္မ-ပဋိပတ်၊ စဉ်တိုင်း
မြတ်သဖြင့်၊ ဝါန-ခတ်-လွတ်ငြိမ်းရာ၊ မဂ်-ဒိတ်-နိဗ္ဗာန်ဟူသော
ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဇနာ၊ မိန်းမ-ယောက်ျား၊ အမျိုးသားတို့သည်။
သိက္ခန္တံ။ လိုက်နာအသင့်။ တရားချင့်၍၊ ပြုကျင့်အားထုတ်နိုင်
ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဂန္တရန္တဂါသာပါဌအနက်ပြီး၏။

ကုဏ္ဍလစာတ်တော်ကြီး။

(၁) ဗဒိရအတ္ထုပ္ပတ္တိနိဒါန်း။

အတိဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒိပဒုတ္တမဟာ၊ ဇိနုတ္တရေမှန်ကူ။ အလှုံလှသည့်။
သယန္တုတ္ထင်္ဂထာ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ထင်ရှားအသက်။
လက်ထက်တော်အခါက၊ များစွာသောင်းသောင်း။ “သင်္ကာယ”
နှင့်။ “ကောလိယ” ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်။ ကောင်းစွာအညီ။
ကပိလဝတ်ပြည်နှင့်။ ကောလိယပြည် အကြား။ ရောဟိနိမည်
သောမြစ်ကြောင်းများကို။ တပါးသောအဖွဲ့ အကန်ဖြင့်။ ဖွဲ့ကန်
ပိတ်ပင်လျက်။ ကေးကပ်ပင်တို့ကိုစိုက်ပျိုးပြုပြင်ကြလေတယ်။

ထိုအခါ-ရေများခန်းခြောက်သည့်၊ နယုန်လသို့ရောက်သဖြင့်။
ကောက်တို့ညှိုးနွမ်း ကုန်လတ်သော်။ နှစ်ရပ်သောမြို့သားတို့၏။
လယ်လုပ်သွားအပေါင်းတို့သည်။ ကောင်းစွာစည်းဝေးကြလေ
ကုန်တယ်။ ထိုသို့ညီညွတ်ဖြဖြ။ နှစ်သင်းနှစ်ပက္ခ၊ တွေ့ဆုံကြလေ
သော်။ ကောလိယမြို့သား။ လယ်လုပ်သွားတို့က။ ဤသို့သော
မကားကို။ ပြောကြားကြကုန်တယ်။ ဤယခုရှိသောရေသည်။ နှစ်
ထွေနှစ်ဘက်။ လုယက်ယူဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။ ထင်တို့အား
လည်း။ ပြည့်စုံဖြစ်မြောက်အောင်။ မလောက်နိုင်ချေ။ ငါတို့ကော်
ပင်၏ အခြေအနေသည်ကား။ တကြိုင်တည်းသောရေဖြင့်ပင်။
စိမ်းရှင်ညွန့်ဝေ၊ အပွင့်အသီးတို့နှင့်၊ ပြည့်စုံပေလတ္တံ့။ သို့အတွက်
ဤရေကလေးကို၊ ငါတို့အား ပေးကြကုန်ဟု- ပြောဆို ကြလေ
တယ်။

ကပိလဝတ်မြို့သာ။ လယ်လုပ်သွားတို့ကလည်း။ စဉ်းစား၍
ပြောဆိုသည်မှာ။ သင်တို့အား။ ကျိကျာဘဏ္ဍာ။ ပြည့်စုံစွာရှိပြီးခါ။
ငါတို့မှာ။ ရွှေတို့ငွေစ၊ စိန် - မြ - ကျောက် - ရွှေ၊ ပုလဲ - ပတ္တမြားတို့ကို။
လက်ထဲမှာအသာထားလျက်။ တောင်းခွက်၊ အိတ်ကိုလက်စွဲ၍။
အမြဲ သင်တို့၏ အိမ်တံခါးမှာ။ လျှောက်သွားလှည့်လည်တို့ရန်။
အလွန်ခဲယဉ်းပါသည်။ ငါတို့၏ ကောက်ပင်သည်လည်း။ တ
ကြိမ်တည်းသောရေဖြင့်ပင်။ စမ်းရှင် ညွှန်ဝေ။ အပွင့်အသီးတို့နှင့်
ပြည့်စုံပေလတ္တံ့။ ဤရေကလေးအနည်းအပါးကို။ ငါတို့အား - ပေး
ကြကုန် ဟု။ အလုံးစုံဖြန့်ကြား။ စကားဆိုကြလေကုန်တယ်။

ငါတို့ မပေးနိုင်ဘူး။ ငါတို့လည်းမပေးနိုင်ဘူး ဟု။ အထူးဆို
ငြင်း။ စိတ်ကိုတင်း၍။ အချင်းချင်း - ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား။ စကားများ
ကြလေသော်။ တပါးသောသူတယောက်က။ တယောက်သော
သူအား။ မျက်ပွားစိတ်ထွက်၊ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်လေတယ်။ သူတ
ယောက်ကလည်း။ သူတယောက်အား။ မျက်ပွားပုတ်ခတ်။ အ
ချင်းချင်းထောင်းသတ်၍။ မင်းမျိုးတို့၏ဇာတ်ကို။ ဆက်စပ်ထိ
ခိုက်ကြကုန်ပြီးခါ။ များစွာသောခိုက်ရန်ကိုဖြစ်စေကြကုန်တယ်။

ထိုအခါ။ ကောလိယပြည်သာ။ လယ်သွားတို့က။ သင် - ကပိ
လဝတ်ပြည်သာတို့သည်။ သာကိယ သတို့သားတို့ကို။ စကား
မှာထည့်သွင်း၍။ ကြီးဝါးခြင်း ပြုကြသလား။ ခွေးများ၏ကျင့်စေ့
လို၊ မိမိတို့၏နှုမတို့နှင့်။ တကွမသွေ၊ ပေါင်းတော်၍နေကြသည်။
အသရေထုတ်ငြား။ သည်လို လူများတို့၏။ လေးပါးသော စစ်
အင်္ဂါ။ ဘာလုပ်ရမှာကဲ့နည်း ဟု။ ခွန်းကြီးခွန်းငယ်၊ သွယ်သွယ်
ပြောဆိုကြကုန်၏။

ကပိလဝတ်ပြည်သာ။ သာကိယလယ်သွားတို့ကလည်း။ ဤ
ကဲ့သို့ပြောကြားကြကုန်၏။ သင်တို့သည် ၊ ယခုအခါ။ နှုနာအရွှေ၊
အစုံဖြစ်သောသတို့သားတို့ကို။ စကား၌ထည့်သွင်း၍။ ကြီးဝါး
ခြင်းပြုကုန်သလား။ တိုင်းဘာပါး။ ဇနပုဒ်သို့။ နှင်ထုတ်ထွက်ခွါ။
ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ပမာ။ တောမှာပျော်ရွှင်၊ က

လောပင်နေငြား။ ထိုကဲ့သို့သူများ၏။ ရထား-မြင်းဆင်း၊ ခြေလျှင်-
ပျဉ်ချပ်။ လက်နက်တပ်ကို၊ အမှတ်မထား၊ ငါတို့အား-ရန်ချစ်။
ဘာပြုရ ဦးမည်နည်း ဟု။ အသီး အသီး ပြောဆိုကြ လေကုန်
တယ်။

ထိုနှစ်ဦးသောလယ်လုပ်သွားတို့သည်၊ အသီးသီးသွားကြ၍။
လယ်များကိုကြီးမှူးအုပ်ချုပ်သည့်၊ အမတ်ကြီးလုပ်သူတို့အား။
ဤကဲ့သို့အကြောင်းများကို၊ ပြောကြားကြကုန်တယ်။ အမတ်တို့
ကဘာဘန်၊ မင်းများထံတစ်ဆင့်စကား။ ပြောကြားကြပြန်တယ်။
ထိုစကားကိုကြား။ အမျက်ပွား၍။ သာကိယမင်းအများတို့က။
နှမများနှင့်ပေါင်းသင်းသောမင်းတို့၏သတ္တိကို။ သည်ပွဲမှာသိကြ
ရမည်ဟု။ စစ်သည်များရုံး၍။ အလုံးအရင်းနှင့်တကွ၊ လေးဝ
သောစစ်အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ ထွက်ခွါ၍လာကြလေကုန်တယ်။

ကောလိယပြည်သား၊ မင်းအများတို့ကလည်း။ တောဖျား
မြိုင်ခွင်။ ကလောပင်ခြီးတင်းသော၊ မင်းတို့၏စွမ်းဗလကို၊ ဤပွဲ
မှာပြုကြရကုန်အံ့ဟု။ မတွန့်သောစိတ်ထားဖြင့်။ စစ်များကိုပြင်
ဆင်ခါ၊ မြို့မှထွက်ခွါ၍လာကြကုန်တယ်။ ဤသို့လျှင်၊ သာကိယ၊
ကောလိယ၊ နှစ်ပက္ခ- မင်းအများတို့သည်၊ အချက်မကျ-အခင်း
ပွားပြီးလျှင်။ လေးပါးသောစစ်အင်္ဂါတို့နှင့်တကွ၊ ညနေချမ်းအ
ခါသမယ၌။ နှစ်ဦးနှစ်ဝ၊ ထွက်ခွါ၍လာကြကုန်သတည်း။

ထိုအခါ၊ ထုရားမြတ်စွာသည်။ သာဝတ္ထိပြည်နဂရာ၌၊ လေး
ဖြာသောယာပထဖြင့်၊ မျှတမသွေ၊ နေတော်မူလေရာ။ မိုးသေဝံ
ထအခါဝယ်။ ဘုရားရှင်တို့ဓမ္မတာ-အာစိဏ္ဏ၊ ကျင့်ဓမ္မဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗ
စော်ဥာဏ်စက္ခု။ သောကကိုကြည့်ရှုလေသော်။ များထုစစ်သည်၊
စဉ်ကာစီ၍၊ အလီလီ ထွက်ခွါသွားကြသော၊ နှစ်ပြည်ထောင်
မင်းအများတို့ကို၊ အထင်အရှား မြင်တော်မူလေတယ်။ မြင်ပြီး
သောခါ။ ငါထုရားမြတ်စွာသည်။ ဘာသာမနေ၊ ထိုအရပ်သွား
ချေက၊ နှစ်ထွေသောမင်းများတို့၏။ ဖြစ်ပွားသောခိုက်ရန်သည်၊ ဇ
ကန် ငြိမ်းလတ္တံ့လော၊ မငြိမ်းလောဟု၊ မနောကဆင်ခြင်ထက်

သော်။ ထိုအရပ်သို့ ငါသွား၍ ခိုက်ရန် တရားငြိမ်းမြတ်အောင်။ သုံး
 ပါးသောဇာတ်တို့ကို ဟောပြောအံ့။ ဖြစ်ပွားသော ခိုက်ရန်သည်။
 ကောန်ငြိမ်းစေပေလတ္တံ့။ ထိုအခါ။ သာမဏိတရား။ ညီညွတ်ခြင်း
 ဖြစ်ပွားအောင်။ နှစ်ပါးသောဇာတ်။ အတ္တပွတ်တော်ပြုလျက်။
 အတ္တဒဏ္ဍသုတ်ကို။ တော်ထုတ်ဟောကြားပေအံ့။ ထိုဒေသနာ
 တရားကို။ မှတ်သားနာယူကြရလေသဖြင့်။ နှစ်ပါးသော မြို့နေခ
 ပင်း။ မင်းအပေါင်းတို့သည်။ ကောင်းစွာကြည်ညိုကြလျက်။ နှစ်
 ရာငါးဆယ်စီသော သတို့သားတို့ကို။ ငါဘုရားအား ပေးကျန်
 လတ္တံ့။ ထိုငါးရာသော သတို့သားတို့ကို။ ငါဘုရားရဟန်းပြုပေး
 ရလတ္တံ့။ များစွာသော အပေါင်းအသင်းကြီးတစ်ခုဖြစ်လာလတ္တံ့။
 ဟု။ ဆုံးဖြတ်ချက်ပြုပြီးခါ။ နံနက်ကြီးစောစွာက။ ခန္ဓာကိုယ်ကို
 သုတ်သင်။ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်လျက်။ မြို့ပြင်ထွက်ခွါ။
 ဆွမ်းခံရာမှတစ်သွား။ ဂန္ဓကုဋီအပါးသို့ ကြွမြန်း။ ညနေချမ်းသော
 အခါ။ ကေစာ တပါး။ ဘယ်သူမှ မပြော ကြားဘဲ။ သပိတ်
 သင်္ကန်းများကို လွယ်သိုင်း၍။ နှစ်တိုင်းသော စစ်သည်တို့၏အ
 ကြား။ ကောင်းကင်ဖျားသို့ တက်ပြီးလျှင်။ ထက်ဝယ်ဆွဲခွေ။ နေ
 တော်မူလျက်။ သိုသို ထိတ်သန့်။ ကြောက်ရွံ့ ကြောက်သီးထ။ သံ
 ဝေဂဖြစ်စေခြင်းငှါ။ နေ့အခါကို။ မြှောင်စွာ အမိုက်တိုက်။ ပြုလုပ်
 လိုက်ခြင်းငှါ။ ဖြတ်ကေသာ ဆံတော်မှ။ ညှိမောင်းသောရောင်
 ခြည်တော်တို့ကို။ ထွက်ပေါ်ကွန်မြူး စေချက်။ အထူးလွတ်
 လျက်နေတော်မူလေသတည်း။

ထိုအခါဝယ်။ လေးဖြာပတ်တိုက်။ ကြီးစွာသော အမိုက်တိုက်
 နှင့်။ ကြိုကြိုက်မဲမှောင်။ မမြင်နိုင်အောင် ရှိနေကြသဖြင့်။ အင်္ဂါသံ
 ဝေဂ။ အလွန်ထိတ်လန့်ကြသော။ ထိုမင်းတို့အား။ ထင်လင်းစွာ
 ကိုယ်တော်ကို ပြုလျက်။ ဆဗ္ဗဏ္ဍရုံသီ။ ညှိ၊ နိစ္စ၊ ပြု၊ ရောင်မောင်း
 ဟုသား။ တဆူရိုးရက်။ ပြုံးပြုံးပြက်ဟု။ ခြောက်ချက်သော ရောင်
 ခြည်တော်တို့ကို။ ထွက်ပေါ်ကွန်မြူး စေချက်။ အထူးလွတ်တော်
 မူပြန်လေတယ်။

ကဝိလဝတ်ပြည်သား၊မင်းအများတို့သည်လည်း၊ဘုရားရှင်
 ကိုမြင်လတ်၍။ဆွေမျိုးမြတ်-တို့တုရားသည်၊ ကြွလာဟော်မူပါ
 ပေသည်တကား။ ထိုဆွေမျိုး မြတ်ဘုရားသည်၊ကြောင်းလျား
 အစုံ၊ငြင်းခုံသည့်၏ အဖြစ်ကို၊ စင်စစ်သိမြင်တော်မူလေသည်
 တကားဟု။စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြံပြီးခါ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်၊ကြွ
 လာတော်မူပါလျက်၊ ထားလက်နက်သေနပ်ဖြင့်၊ သူတပါးကို
 သတ်ဖြတ်ရခြင်းမှာ၊ အလျဉ်းပင်မတော်၊ကောလိယမြို့တော်
 သား၊မင်းအများသတ္တရုံတို့က၊ငါတို့ကိုရန်ချ၍၊ပြုလိုရာပြုပစေ၊
 သတ်မူလည်းသတ်ပစေ။နှောင်ဖွဲ့လျှင်ခံပေမည်ဟု။အတည်တည်
 စိတ်ထားလျက်၊လက်နက်များကိုစွန့်ပစ်ကြလေရာ။ကောလိယ
 မြို့သား၊မင်းအများတို့ကလည်း၊ သဘင်ဝင်များအတူ၊ပြုမူရွက်
 ဆောင်ကြကုန်တယ်။

ထိုအခါ၊ဘုရားရှင်သည်။ ကောင်းကင်မှဆက်ဆင်း၍။လွန်
 မင်းစွာငံ့မွေ့လျော်ဘွယ်၊ သပ္ပာယ်သော အရပ်ဝယ်၊ သပ်ယပ်
 သောသဲရင့်၊ပြုဘန်ခင်းထားအပ်သော၊ မြတ်သောဘုရားရှင်နေ
 ရာ၌။နှိုင်းရာမဲ့ ငြား၊ဘုရားရှင်တို့အသရေဖြင့်၊ တင့်တယ်တောင့်
 ပလျက်နေတော်မူလေ၏။ ထိုမင်းမျိုးနှစ်ပါးတို့လည်း။ဘုရားကို
 ရှိခိုးလျက်၊ရိုကြီးစွာထိုင်နေကြကုန်တယ်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က။သိမြင်တော်မူလျက်ပင်၊ အသင်မင်း
 မြတ်တို့၊ဘယ်လိုပတ်-အကြောင်းဖြာ၍။ ဤအရပ်သို့လာကြသ
 နည်းဟု။ မေးမြန်းတော်မူလေလျှင်။ အရှင် ဘုရား၊ထဟည့်များ
 သည်။ ကစားမြူးထူး၊ အပျော်ကြူးခြင်းငှါလည်း လာသည်မ
 ဟုတ်ပါ။ ဖြစ်၏တင့်တယ်။ သွယ်ရာသည်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ
 လည်း။ လာသည်မဟုတ်ကြပါ။ စင်စစ်မှာကား။ စစ်သည်များ
 တည်ထား၍၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါလာကြပါသည်ဘုရားဟု။ လျှော့
 ထားကြလေကုန်တယ်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က အသင်မင်းမြတ်တို့၊လိုပတ်တသွယ်။
 ဘယ်လိုအမှု၊ ဘယ်ကိုပင်အကြောင်းပြုပြီးခါ။ ဤကြီးစွာသော

ခိုက်ရန် တရားကို။ ဖြစ်ပွားစေကြသနည်းဟု။ မေးတော်မူသော
ခါ။ ရေကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်ပွားကြောင်းလျှောက်ထားကာလ။
ဘယ်မျှအဘိုးထိုက်ဘန်သနည်း။ မင်းမြတ်တို့ဘုမေးရာ။ အနည်း
ငယ်သာထိုက်ပါကြောင်း။ လျှောက်ထား ကြလေ၏။ မင်းမြတ်
တို့၊ မြေကြီးဟူသည်။ အဘယ်မျှ အဘိုးထိုက်သနည်း ဟုမေး
တော်မူပြန်ရာ။ အဘိုးအနုဋ္ဌ၊ အတိုင်းမသိ ထိုက်တန်တပင်သည်
ဘုရားဟု။ လျှောက်ထား၍။ မင်းများကော။ ဘယ်မျှအဘိုးထိုက်
သနည်းဟုမေးပြန်ရာ။ အတိုင်းမရှိ၊ ထိုက်ပါသည် ဘုရားဟု။
လျှောက်ထားလေလျှင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ အသင်မင်းမြတ်တို့၊ အ
ဘိုးအနည်းငယ်မျှ။ ပမာဏ-မထားလောက်သောရေကလေးအ
တွက်နှင့်၊ တသက်မှာ အဘိုးမပြတ်နိုင်သည့်။ မင်း မြတ်တွေကို အ
ဘယ်ကြောင့်မျှက်ဆီးချင် ကြံကုန်သနည်း။ တယောက်နှင့် တ
ယောက်၊ မသင့်တင့်မညီညွတ်ခြင်း။ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံဖြစ်ပွားခြင်း
၌။ မုံညှင်းစေ့မျှ၊ နှစ်သက်စရာ၊ သက်သာရာကိုမရနိုင်ချေ။ မင်း
မြတ်တို့၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်း၏ အစွမ်းကြောင့်၊ တခုသောသစ်
ပင်စေ့နှင့်နတ်၏။ ကာဠမည်သောခြေသစ် နှင့်တကွ၊ ဘွဲ့အပ်သော
အာဇာတရန်ညှိုးသည်။ အမျိုးမျိုးသော ဘဝ၊ ဤကပ်ကမ္ဘာ
လာလပတ်လုံး၊ မဆုံးနိုင်ရောက်လာလေ သတည်းဟု။ မိန့်တော်မူ
ပြီးခါ။ ဗန္ဓုနဇာတ်ဒေသနာကို၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူ
လေသတည်း။

(ဗန္ဓုနဇာတ်၊ အတ္ထုပ္ပတ်ကိုကား။ တေချသနိပါတ်၊ နှစ်ခု
ပြောင်းသောဇာတ်မှာကြည့်လေ။)

ထို့နောင်မှ၊ မင်းများတို့။ သူတပါးပြောကြားတိုင်း၊ မှတ်သား
ယုံကြည်ခြင်းမဖြစ်သင့်ရာ။ သူတပါးမကား။ ယုံမှတ်မှားလျက်။
တကောင်းသော ယုန်ငယ်၏ စကားဖြင့်။ ယူစရာ သုံးထောင်
ကျယ်လျားသော။ ဟိမဝန္တာတောင်ကြားဝယ်။ မျှာ ပြားလှစေ့၊
အခြေလေးချောင်း၊ သားအပေါင်းတို့သည်။ နတ်ရှောင်းကျယ်စွာ၊
မဟာသမုဒ္ဒရာကြီးထဲသို့။ တကတံပြေးဝင် ဆုံးရှုံးဘူးကြလေ

ကုန်ပြီ။ သို့ကြောင့်။ သူတပါး။ ပြာကြားတိုင်းလည်း။ ယုံစားခြင်း မဖြစ်သင့်ရာ-ဟု ဆိုပြီးခါ။ ဒုဒ္ဒါဘဇာတ် ဒေသနာစကားကို။ ဟောကြားတော်မူပြန်သတည်း။ (ဒုဒ္ဒါဘဇာတ်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ကိုကား။ စတုတ္ထနိပါတ် ၂၂-ခုမြောက်သော ဇာတ်မှာကြည့် ကြပါလေ။)

ထို့နောင်မှ။ မင်းမြတ်တို့၊ တရံတခါ။ အားနည်းသောသူက လည်း။ အားကြီးသောသူ၏။ အပေါက်အကြား။ အခွင့်အရာ၊ အ နာအဆာကို။ တွေ့မြင်ရရှိနိုင်သေးတယ်။ တရံတခါ။ အားကြီး သောသူကလည်း။ အားနည်းသောသူ၏အပေါက်အကြား၊ အခွင့် အခါ။ အနာအဆာ၊ အချက်အလက်ကို။ ပြက်ပြက်ထင်ထင်။ တွေ့ မြင်ရရှိနိုင်သေးတယ်။ ဘီလုံးဌာန်မငယ်ကသော်လည်း။ ဆင် ပြောင်ကြီးကို။ အပြီးသေစေ။ သတ်ဖြတ်ဘူးလေပြီဟု။ မိန့်တော် မူပြီးခါ။ ထရုကိက ဇာတ်ကို။ ဟောကြားတော်မူအပ်လေသ တည်း။ (ထရုကိကဇာတ်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုကား။ ပဉ္စကနိပါတ်။ ၇-ခုမြောက်သောဇာတ်မှာကြည့်ပါလေ။)

ဤထို့လျှင်။ ခိုက်ရန်ဖြစ်သော သေးကို။ ငြိမ်းဖေးဖြေပျောက်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ဗန္ဓုနဇာတ်။ ဒုဒ္ဒါဘဇာတ်။ ထရုကိကဇာတ်အားဖြင့်။ သုံးခုသောဇာတ်တော်တို့ကို။ ထုတ်တော် ဟောပြောတော်မူပြီး လျှင်။ ထိုနည်းအတူ။ ညီမှုဆက်ဆံ။ နိယံပေါင်းသင်းခြင်းကို။ ပြု ခြင်းငှါ။ နှစ်ဖြာသောဇာတ်တို့ကို။ ထုတ်လုပ်မြွက်ကြားတော်မူ ပေ၏။ မင်းမြတ်တို့။ အချင်းချင်းစေ့ စပ်ညီညွတ်သောသူတို့အား။ သူတပါးကြားဝင်စရာ။ အပေါက် အကြား။ အနာအဆာ။ အပြစ် ဘယာမည်သည် မရှိနိုင်လေ ဟု။ ဟောထွေမြွက်ဟာလျက်။ ရုက္ခ ဓမ္မဇာတ်ကိုမိန့်တော်မူလေတယ်။

ထိုအတူ မင်းမြတ်တို့။ ညီညွတ်စေ့ စပ်သော သူတို့အား။ သူ တပါး။ ကြားမဝင်နိုင်။ မြဲခိုင်သည်သာ။ အကြင်အခါ၌မူကား။ နှစ် ဖြာနှစ်ဖုံ။ ငြင်းခုံဖြစ်ပွား။ ခိုက်ရန်များကြ၏။ ထိုအခါ တယောက် သောမူဆိုးသားသည်။ ၎င်းများ၏အသက်ကို။ ချွေဖျက်သတ်ဖြတ်

ပြီးခါ၊ ယူဆောင်သွားရှာလေတယ်။ ငြင်းခုံခြင်းတရား၌၊ အား
ထားတတ်မက်စရာ။ ဘာမျှမရှိလေ ဟု၊ အထွေထွေလမ်းပြလျက်။
ဝဋ္ဋက ငုံးဇာတ်ကို၊ ထုတ်လွှပ်မိန့်ကြားတော်မူပြန်တယ်။

ဤသို့လျှင်၊ ပဌမ သုံးဇာတ်၊ နောက်နှစ်ဇာတ်။ ငါးရပ်သော
ဇာတ်မဟာတို့ကို၊ ကောင်းစွာဟောပြု။ အဆုံးကျတော့မှ။ အတ္တ
ဒဏ္ဍသုတ်တရားကို၊ ဖြွတ်ကြားတော်မူလေသတည်း။

ထိုအခါမင်းအများတို့သည်။ ကြည်ညိုခြင်း တရား၊ ဖြစ်ပွား
ကြကုန်ပြီးခါ၊ ဪ-အကယ်၍သာ။ မြတ်စွာဘုရား။ ကြွလာ
တော်မူငြားအံ့၊ ငါသို့သော မင်းနှစ်ပါးတို့၊ ရန်ပွားသတ်ပုတ်၊
ထိုးခုတ် ဖျက်ဆီး၍၊ သွေးချောင်းစီး ကုန်ကြံတော့မည်တကာ။
ဘုရားကိုအဖို့ပြု၍၊ အသက်တခုကိုရကြပေတော့သည်။ အကယ်
၍သာ၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ လူ့ဘောင်မှာနေငြား၍။ အိမ်ရာများ
တည်ထောင်စိုးအုပ်၍ နေမည်ဆိုလျှင်၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်စီ
အခြံအရံရှိသော လေးကျွန်းလုံးကိုလွှမ်းမိုး၊ အစိုးရမည်ပင်ဖြစ်ခဲ့
၏။ အထောင် မက၊ များစွာသော သားငယ်ကျား တို့လည်း။
ပေါက်ပွားကုန်ရာ၏။ သို့ကြောင့်၊ မင်း အပေါင်းတို့၊ ခညောင်းဝပ်
စင်း၊ ခြံရံခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍သာ၊ လှည့်လည် သွားလာရပေ
လတ္တံ့၊ ထိုကဲ့သို့ကြီးမားသည့်၊ စည်းစိမ်ကြီးများကိုသော်မှ-စွန့်
ခွါ၊ တောထွက်တော်မူ ရှာလျက်၊ မဟာ သဗ္ဗောဓိ ဆုအရ၊
သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ ရယူတော်မူရှာလေတယ်။ ယခုခါ
လည်း၊ ဖြာဖြာသောင်းသောင်း၊ မင်းအပေါင်းခြံရံကာဖြင့်၊ လှည့်
လည်တော်မူပါစေသကည်းဟု။ နှလုံးပြုကြပြီးခါ၊ နှစ်ဘက်ယော၊
မြို့နေ ထီးဆောင်း၊ မင်းအပေါင်းတို့သည်၊ ကောင်းစွာဖြဖြ၊ ဦး
ညွတ်လျက်။ နှစ်ရံငါးဆယ်စီသော၊ မင်းသားတို့ကို၊ ဘုရား
ရှင်ထံ၊ အပ်နှံ ပေးဆက်လိုက်ကြကုန်တယ်။

မြတ်စွာဘုရားလည်း၊ ထိုငါးရာသောမင်းသားတရုတို့ကို။ ရ
ဟန်းပြုတော်မူပြီးခါ၊ မဟာဝုန်တောအရပ်သို့၊ ချဉ်းကပ်ကြသွား
တော်မူလေ၏။ နောက်တနေ့မှစ၍၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့ဖြင့်

ခြံရံခါ၊ ရံခါ ကဝိလဝတ်၊ ရံခါ ကောလိယ၊ နှစ်ဝသောပြည်မြတ်
 တို့၌၊ ဝိဇ္ဇာပီတံလှည့်လည်တော်မူတယ်။ နှစ်ဦးသောမြို့သူ၊ မြို့
 သား၊ မင်းအများတို့လည်း၊ များစွာသောပူဇော်သက္ကာကို၊ ပြုရှာ
 ကြပေကုန်တယ်၊ ထိုနှစ်ဦးသောမြို့သား၊ မင်းနှစ်ပါးတို့ကို၊ ရိုသေ
 သမှု၊ အလေးပြု၍သာ၊ ရဟန်းပြုကြရ၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာ၊ သက်သက်
 မိမိတို့အလိုဖြင့်သာ၊ ရဟန်းပြုကြသည် - မဟုတ်သော၊ ငါးရာ
 သောရဟန်းတို့အား၊ မသန်းစိတ်စက်၊ မနှစ်သက် - မကြည်ဖြူ ငြီး
 ညှူ မပျော်၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဖြစ်ပေါ်၍သာလေ၏။ ထိုရ
 ဘန်းတို့၏မယားဟောင်းတို့ကလဲ၊ ကျိုးကြောင်းပြသ၊ လူထွက်
 ကြတို့။ ခဏခဏ၊ စာရေး၍၊ ပေးလွှတ်ပြောဆိုကြကုန်တယ်။
 ထိုရဟန်းတို့မှာလည်း။ “မီးလောင်ရာ လေပင့်” ဆိုသလို၊ နှုတ်
 ကပင်။ ထွက်ချင်ချင်မှာ။ မယ့်ခင်အိမ်သူ၊ မိလေကူ - တို့က။ အမှု
 တလွှဲ၊ ကြူကြူနွဲ့၍၊ ငိုမဲ့တခါ၊ အဖြာဖြာသောပရိယာယ်တို့ဖြင့်၊
 ငြိတွယ်အောင် - စကားဝိုင်းကြလို့။ အတိုင်းထက်အလွန်ပင်၊ မ
 ပျော်ရွှင်စိတ်စောနှင့်၊ ငြီးငွေ့သော သဘော ဖြစ်နေ ကြလေ
 တယ်။

ထိုအခါ-ဘုရားရှင်က။ ဆင်ခြင်တော်မူရာတွင်။ ထိုရဟန်းတို့
 ၏ မပျော်ရွှင်သည်ကို၊ တင်ရင်မိမိ၊ သိရှိတော်မူ သည်နှင့်။
 ဪ-ဤရဟန်းများတို့သည်။ ငါ့ကဲ့သို့မြတ်ဘုရားနှင့်၊ မခြားတူ
 ကွ၊ အမြဲနေထိုင်ကြကုန်လျက်၊ ဗိတ်ပျက်ဆန့်ကျင်၊ လူထွက်
 ချင်ကြကုန်တယ်။ ဘယ်သို့သောစကားသဘောနှင့်၊ ဆိုက်လျော
 သည့်၊ တရားဒေသနာကို၊ ဖွေရှာဟောကြားရပါမည်နည်းဟု။
 ဘင်ကြီးရဟန်းတို့ကို၊ စူးစမ်းတော်မူရာတွင်။ ကုဏ္ဍလ ဒေသနာ
 ကို၊ ဖွေရှာထွေမြင်တော်မူလေသတည်း။

ထိုအခါ၊ မြတ်ဘုရားအား။ ဤကဲ့သို့အကြံဖြစ်ပွားလေတယ်။
 ငါ့ဘုရားသည်။ ဤရဟန်းငါးရာတို့ကို။ ဟိမဝန္တာသို့ခေါ်ဆောင်
 ခါ။ ကုဏ္ဍလ ဇာတ်ဒေသနာဖြင့်။ မာတုဂါမတို့၏အပြစ်ဒေါသ၊
 ရှိသမျှတို့ကို။ ကောင်းမွန်စွာ ပြသ၍၊ ကာမအငွေ့၊ မပျော်မွေ့

သောသဘာဝကို။ လျှောချပယ်ဖျောက်၍။ သောတာပတ္တိမဂ်သို့
ရောက်စေရတော့အံ့-ဟု။ ကြံတော်မူပြီးခါ။ နံနက်ခါသမယ။ စော
စောကကြိုတင်။ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူငင်လျက်။ ဣပိဇ္ဇဝတ်
ပြည့်တွင်းသို့-ဆွမ်းခံဝင်ပြီးခါ။ ဆွမ်းခံရာမှ-ပြန်အလာ။ ဆွမ်း
စားချိန်ရောက်ခါဝယ်။ ငါးရာသော ထိုရဟန်းတော်တို့ကို။ မိန့်
ခေါ်တော်မူပြီးမှ။

ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗောဝေါဘိက္ခဝေရမဏီယော ဟိမဝန္တပုဗ္ဗဒေသော။ ၊
ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ရမ
ဏီယော၊ ပျော်စရာ၊ ရှင်စရာ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရာကောင်းသော။
ဟိမဝန္တပုဗ္ဗဒေသော၊ ဟေမဝန္တာ၊ ရပ်ခန်းဝါကို၊ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ အစဉ်
ပဏတူးက၊ တသွင်ထူးလို့မိ၊ မြင်ဘူးကြပါကုန်၏လော။

ဤသို့ မေးတော်မူသောခါ၊ မမြင်ဘူးပါကြောင်း၊ လျှောက်
ထားကြသည်တွင်။ ဟိမဝန္တာ၊ မြိုင်ခန်းဝါသို့၊ ဒေသစာရီ၊ ယှဉ်
ထည့်ကွန်ထောက်၊ သွားရောက်လိုကြ ပါသလား-ချစ်သားတို့
ဟု၊ ခွန်းပြု-မိန့်မြှောက်တော် မူလေသော်။ တန်းခိုးမရှိသောတပည့်
တော်တို့သည်။ သွားလိုသော်ငြား။ ဘယ်သို့သွားနိုင်ကြပါမလဲ-
ဘုရားဟု၊ လျှောက်ထားကြကုန်တယ်။ ၊ ဣစုံတယောက်
သော သူက-ခေါ်ဆောင်၍ သွားလျှင်။ မလိုက်ချင်ကြပေဘူးလား
ချစ်သားတို့ဟု၊ မေးတော်မူသောခါ၊ လိုက်ချင်ပါကြောင်း၊ ပြန်
ပြောင်းလျှောက်ထားကြလေလျှင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ထိုရဟန်းတို့
ကို။ မိမိ၏ တန်းခိုးဖြင့်၊ ခေါ်ဆောင်လျက်၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံ
တက်ခါ၊ ဟိမဝန္တာသို့ကြွသွား၊ ကောင်းကင်အပြင်၌ပင်၊ တန်
စားရပ်တည် တော်မူပြီးလျှင်၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရာ၊ ဟိမဝန္တာ
အရပ်ဝယ်။ ထူးမြတ်တင့်ဆောင်၊ ဘန်တည်ထောင်အပ်သော၊
ရွှေတောင်၊ ငွေတောင်၊ ပဏ္ဍမြားတောင်၊ ရှိန်းခိုတောင်၊ မျက်စဉ်း
တောင်၊ ဖလိတောင်၊ တောင်ဝှမ်း-ဟု ဆိုအပ်သော အထူးထူး
သောတောင်တို့နှင့်တကွ၊ ငါးပါးသော မြစ်ကြီးတို့ကို၎င်း၊ ကဏ္ဍ
မုဏ္ဍ-အိုင်၊ ရထကာရ-အိုင်၊ သီဟပပါတ-အိုင်၊ ဆဒ္ဒန္တ-အိုင်။

တိယဂ္ဂဋ္ဌ-အိုင်၊ အနောတာတ္ထ-အိုင်၊ ကုဏ္ဍာလအိုင်- ယုသော
ချနစ်ချသောအိုင်တို့ကို၎င်း၊ ကောင်းစွာပြသကော်မူလေတယ်။

ဟိမဝန္တာ-တောင်၊ ဟုသည့်လည်း၊ ယူဇနာငါးရာ၊ အစောက်
မြင့်၍။ ယူဇနာသုံးရာအပြန် ကျသ်၏။ ထိုဟိမဝန္တာ၏။ မွေ့လျော်
ဘွယ်ရာအကောင်းဆုံးဖြစ်သော အရပ်တစ်ခုကို။ ဘုရားရှင်တန်း
ခိုးတော်ဖြင့်၊ ပြသတော်မူတယ်။ ။ ထိုအရပ်မှာပျော်အောင်း
သည့်၊ ခြင်္သေ့-ကျား-ဆင်၊ အစထွင်သော။ အခြေထေးချောင်း၊
သားအပေါင်းတို့ကိုလည်း။ တစ်တံတဒေသအားဖြင့်ပြသတော်
မူတယ်။ ။ ထိုအရပ်၌သာယာ ရွှင်ပျော် မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်
သော။ အပွင့်မျိုးစုံ၊ သီးမျိုးစုံတို့။ အကုန်ပွင့်သီး၊ ထိုထိုသစ်ပင်
ကြီးတို့၌။ ဟော့တီး-တော့တ။ တွန်မြူးကြသည့်။ ဖိုမပျော်ညောင်း၊
ငှက်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ရေပန်း-ကြည်းပန်း-အခန်းခန်းတို့ကို
၎င်း။ ဟိမဝန္တာတောင်၊ အရှေ့မြောင်နံပါး၌၊ ရွှေပြားအသွင်၊ ရွှေ
အပြင်ကြီးကို၎င်း။ အနောက်ဘက်နံပါးဝယ်၊ ထူးခြားဘင့်ဆန်း
သော ဟင်္သာပြဒါးအပြင်ကြီးကို၎င်း။ ကောင်းစွာ ပြသတော်မူ
ပြန်တယ်။

ဤကဲ့သို့-ထူးထွေ ဆန်းကြယ်၊ အသွယ်သွယ်သော၊ မွေ့
လျော်ဘွယ်-အခန်းအနားကြီးတို့ကို၊ အပြီးတိုင်မြင်ကြ၍၊ ရှေးက
ငယ်ပေါင်း၊ မယားဟောင်းတို့အပေါ်၌၊ ဖြစ်ပေါ်သောဆန္ဒရာဂ
တရားသည်၊ နဲ့နဲ့ပါးပါး၊ ပျောက်ကင်း၍သွားကြလေတယ်။ ။
ထိုစကားမှန်၏။ လောက၌၊ စိတ်လက်မသာ၊ ဗျာပါဒသွေးဝင်၊ မ
ကြည်လင်သော သူများနှင့်တကွ၊ လွမ်းအားပူဆူ၊ ချစ်သူကင်း
ကွာ၊ လွမ်းနာရရှိ၊ တရိရိ တမှုန်းမှုန်း၊ လူလုံးတောင်မှာမပြုချင်
အောင်၊ မပျော် ရွှင်လောင်မြှိုက်၊ အပူမီးတိုက်နေသောသူများ
သည်။ အပေါင်းများစွာ၊ အဘော်သာဟောတို့နှင့်တကွ၊ ပျော်စရာ
ရွှင်စရာ ကောင်းပေသော။ တောင်စောင်း-တောခွင်၊ ဥယျာဉ်
ပန်းခြံ၊ ရေကန်-မြစ်နား၊ စသည်သို့ရောက်သွားသော်။ သော့က
ငြိမ်းစွာ နဲ့နဲ့သက်သာ၊ စိတ်ကြည်လာလျက်၊ ပျော်ရွှင်စွာနေတတ်

ကြသည်မှာကား။လောကတံထွာ၊ဓမ္မတာ စည်းကမ်းကြီးတခု ဖြစ်ပေသတည်း။

ထိုအခါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုခေါ်ငင်လျက်။ ကောင်းကင်မှသက်ဆင်းခါ။ ဟိမဝန္တာ၊ အနောက်နံပါးဝယ်၊ အ တောင်ခြောက်ဆယ်-ပြန့်ကျယ်ရှည်လျားသောမြင်းသီလာခေါ် ကျောက်ဖြာ အပြင်၌။ ခုနစ်ယူဇနာရှိသော။ တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်သော အင်ကြင်းပင်ကြီးအောက်ဝယ်၊ သုံးယူဇနာကျယ် သောမြင်းသီလာ အပြင်၌၊ ထိုရဟန်းတို့ခြံရံကာ။ ခြောက်ဖြာ သောရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ထွက်ပေါ်စေလွှတ်တော်မူလျက်။ သမုဒ္ဒရာအဝှမ်းကို၊ တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားစေခါ။ ထောက်ပ-ထွန်း လင်းဖြာသော၊ သူရိယာ နေမင်းကဲ့သို့၊ ရဲတင်းစွာထိုင်နေတော် မူပြီးလျှင်၊ အလွန်မျိုးမြိန်သာယာလှစွာသော အသံတော်ကို၊ မြွက် တော်မိန့်ဆိုတော်မူလျက်။

ဘိက္ခုဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဣမသ္မိံ ဟိမဝန္တာ၊ ဤဟိမဝန္တာ၊ ရပ်ခန်းဝါ၌၊ တံမေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မ မြင်စဘူး။ အထူးတလယ်၊ ဆန်းကြယ်သော အရာကို။ ပုစ္ဆထ၊ နှုတ်ကူးသန်း၍၊ မေးမြန်းကြလေကုန်။ ။ဟု-ခွင့်ပြုတော်မူလေ ထယ်။

ထိုခဏ၌၊ နှစ်ကောင်သော “ဥဩ” တို့သည်။ တခုသော တုတ်တံကို၊ နှစ်ဘက်သော အစွန်းတို့၌။ ထကောင်တဘက်စီ၊ နှုတ်သီးဖြင့်ကိုက်ချီ၍။ ဤမည်သော အလယ်တွင်၊ မိမိတို့အရှင် ကိုထိုင်စေလျက်၊ ဆန်းကြယ်လှမော၊ ရှစ်ကောင်သော ဥဩတို့ က-ရှေ့က၊ နောက်မှ-တဖြာ၊ ဝဲ-ယာ-ထက်-အောက်။ စောင့်ရှောက် ခါခါ။ ရှစ်ကောင်စီ-ခြံရံကာဖြင့်၊ ကောင်းကင်မှာ ပျံမြန်း၍၊ ကူး သန်းသွားလာကြလေထယ်။

အဲ-ထိုအခါ၊ ကောင်းကင်မှာ-ပျော်ညွှောင်းတဲ့၊ ငှက်အပေါင်း ထိုအုတ်စုကြီးကို၊ ကြည့်ရှုထင်ထင်၊ ရဟန်းများမြင်လေလျှင်၊ သုံး လူ့ရှင်-မြတ်သုရားအား။ ဤကဲ့သို့လျှောက်ကြားကြိတ်တယ်၊ အရှင်

တရား၊ ထိုဌက်များသည်၊ ဘယ် အစား-ဘယ်မျိုးမည်ဟု အ
 တည်ကျ-သိလိုပါသည်တရားဟု၊ လျှောက်ထားကြလေတယ်။ ။
 ထိုအခါ မြတ်စွာတရားက၊ ချစ်သားတို့၊ ဤဌက်မျိုးဆက်သွယ်၊
 ဌက်အနွယ်ကြီးသည်ကား။ ရှေးဝယ်သမယ၊ ငါဗုဒ္ဓ၏၊ ဝံသ-မ
 ပျက်၊ အဆက်အနွယ်ကြီးပင်ဖြစ်ပေတယ်။ ရှေးကမူကား၊ ငါတု
 ရားကို၊ ဌက်များအပေါင်း၊ ခိုအောင်းခြံရံလျက်၊ ကောင်းကင်ယံ
 အာကာသဝယ်၊ ဤနည်းတူ-ညွှန်းပြ၍၊ ဝန်းခ-လုပ်ကျွေးကြကုန်
 ခဲ့ပြီ-ချစ်သားတို့။ အဲ-ထိုအခါတုံးကမ္ဘာမူ၊ သင်္ချာတွက်သျှင်း။ ဤ
 ဌက်အသင်းကြီးသည်။ လွန်မင်းစွာအားထားတို့။ ယခုထက်များ
 ပြားလေသည်- ချစ်သားတို့၊ သုံးထောင့်ငါးရာ- သင်္ချာပြည့်မီ။
 ဌက်အပျိုတို့သည်။ အလိုကို ဖြည့်ပွားလျက်၊ ငါတုရားကို လုပ်
 ကျွေးကြကုန်တယ်။ ကာလ-ရှည်စွာ၊ အစဉ်သဖြင့်ဆုတ်ယုတ်
 လာလို့မို့။ ယခုအခါ၏မျှသာ၊ ဖြစ်လာရတယ်၊ ချစ်သားတို့-ဟု။
 ခွန်းပြုမိန့်ပြန်တော်မူတယ်။ ။ ထိုအခါ-ရဟန်းတို့က၊ အရှင်တု
 ရား၊ ဤသို့သဘောရှိသော-ထောအုပ်ကြီးမှာ။ အထယ်သို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်။ ထိုဌက်ပျိုကညွှာတို့သည်၊ လိုရာကိုပြည့်ဝစေ
 လျက်၊ လုပ်ကျွေးကြပါကုန်သနည်း တရား-ဟု။ လျှောက်ထား
 မြင်းပြုကြသောအခါ၊ အတိတ်ကို ဆောင်ခါဖြင့်။ ဤမဟာဏု
 ဏာလ-ဇာတကကို။ ကြောင်းပြုမြှောက်တော်လျက်၊ ဟောတော်
 မူလေသတည်း။

ဗာဟိရနိဒါန်းပြီး၏။

(၂) အတ္တတ္ထိကနိဒါန်း။
 ကုဏ္ဍာလဌက်မင်းအကြောင်း။

ဤ-ကုဏ္ဍာလဇာတ်တော်ကြီး၏ဖြစ်ပွားရာ၊ ဟေမဝန္တာ၊ ရေ
 သွန်ဖြာလျက်၊ ဝနာပြောရှုပ်၊ သောသောလှုပ်ပေသည့်။ ဤတော
 အုပ်ကြီးမှာမူကား။ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သော-အထူးထူး-အလယ်လယ်။

ဆန်းကြယ်များပြား၊ အစားစားသောဂုဏ်အင်္ဂါတို့နှင့်၊ ကောင်း
စွာလောက်လုံ၊ ပြည့်စုံ-ဝေဆာလေသတည်း။ ။ ဤတောအုပ်
ကြီးသည်၊ ငြိမ်၊ သိတ်ချင်း၊ လေးညှင်း၊ ဇာတိပွိုလ်နွယ်၊ ချို-ဆေး
ပုလဲစသော၊ အနဲနဲ-သောဆေးပင်၊ ဝါးပင်တို့၊ မြှီတင်ပေါက်ရေခံ၊
ကြီးမြောက်စည်ကား၊ ပွားများဖြစ်ထွန်းရာကြီးတခုလည်း ဖြစ်
ပေတယ်။ ။ ဇလပ်-ကြက်ရုံး၊ ဂမုန်း-ခတ္တာ၊ ဇိဇဝါ-သော်က၊
ဒေါန-မိုးစွေ၊ အထွေထွေသော*ပန်း*မာလ်တို့ဖြင့်၊ ချယ်ဖန်စိ
တန်း၊ လျှပ်စစ်ပန်းကဲ့သို့၊ ထူးဆန်း-အံ့ဩ၊ ပြန်ပြောင်းလျှံ၊ ခြံရံ
ပေါင်းညိပ်၊ မိုးတိမ်လိပ်ကဲ့သို့၊ တဘိတ်ဘိတ်အရောင်၊ တောက်
ပြောင်ထွန်းလင်း၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းလည်းရှိပါပေတယ်။

(ဤစကား၌။ အသီးသီး တို့ရန် ပွင့်သော ပန်းကို-ပန်းဟု
ခေါ်။ အသီးသီး-အချဉ်းနှိုးသက်သက်၊ ပန်ဆင်တို့ရာအတွက်သာ၊
ပွင့်သောပန်းကို၊ (မာလျ-မာလ) မာလ်-ဟုခေါ်ကြလေ)။

ဆင်နှင့်နွားနောက်၊ တထောက်-ကျွဲ-နွား။ ခြင်္သေ့ - ကျားနှင့်၊
သား-စာမရီ၊ အထိလိအထွေထွေ၊ ပိုင်-ချေ-ကြွဲ-ဆတ်။ ဝံ-သစ်-
ထပ်လျက်၊ တရပ်ဝံပိုင်၊ ကြံ့ခိုင်-သစ်ကြွတ်၊ ကျားသစ်ရုပ်စုံ။
ကြောင်-ယုန်-ဖျံ-အောင်း။ တကြောင်း-ခရယ်။ အသွယ်သွယ်
သောဆင်ငယ်-ဆင်ကြီး။ အနည်းနည်းသောသမင်-ဆီးဆောံ၊
တောမျောက်-သမင်ယုံ၊ အတန်တန်သော-ကိန္နရီ၊ ကိန္နရာ၊ အပြာ
ပြာသော-ဘီလူး-ရက္ခသ။ စသည်များစွာ၊ သတ္တဝါအဆန်းဆန်း
တို့၏။ 'ဗုဒ္ဓသန်းသွားလာ၊ ကောင်းစွာမွေ့လျော်၊ ရွှင်ပျော်ခို
အောင်းရာကြီးတခုလည်းဖြစ်ပါပေတယ်။

ထိုမှတစ်ခန်း။ ပန်းငုံ-ပန်းချက်၊ ပန်းလက်-ပန်းတံ၊ ပင်ယံခေါင်
ဖျား၊ အစားစားတို့၌။ အများအပြား-စီရရီနှင့်၊ တညီဘဲညွတ်၊
ကိုင်းလုံးညွတ်မျှ လှပ-တင့်တယ်။ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသောအသီးအ
ပွင့်တို့ကို၊ အဆင်သင့်ပွင့်ဖူးသော-အထူးထူးသော သစ်ပင်အ
ပေါင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ကောင်းစွာချယ်လယ်၊ ဆန်းကြယ်ခြင်းရှိပါ
ပေတယ်။

ထိုမှတစ်ကြောင်း။ ဥဒေါင်း-ဇင်ရော်။ ကြင်ဖော် များဖြင့်။ ငှက်
ဆင်းဝန်လို၊ ထိုထိုဥဩ၊ သောသော ရစ်ထိုး၊ ဇိဝဇိုင်း-ထီးလှိုင်
ကာ၊ တိက်ရာ-ကရိက်၊ ရောကြိတ်ရညောင်း၊ ငှက်အပေါင်းဘို့။
ကောင်းစွာတွန်ကြူး၊ မယ်-ဖို-ထူးလျက်။ ကွန်မြူးရာဒေသကြီးတ
ခုလည်းဖြစ်ပါပေတယ်။

ထိုမှတစ်ထွေ၊ ရှေ့-ငွေ-စိန်-ကျောက်၊ ထိန်ထိန်ထောက်လျက်၊
အံ့လောက်ခပင်း။ ဓာတ်မျက်စဉ်းနှင့်၊ မြင်းသီလာ-တခန်း၊ ဆေး
ဒန်း-ဟင်္သာမြဲဒါး။ အစားစားအဖြာဖြာ၊ ဘင်-နာ-သံ-ကျွတ်၊ အမျိုး
မျိုးသောဓာတ်တို့ဖြင့်။ မပြတ်မှေးရှက်၊ ပြည့်နှက်စည်ပင်။ တန်း
ဆာဆင်ခြင်းလည်းရှိပါပေတယ်။

ဤသို့ပြဆိုရေးသားခဲ့ပြီးသော အထွေထွေသောဂုဏ်အင်္ဂါ
လက္ခဏာ၊ အဖြာဖြာသောမွေ့လျော်ဘွယ်ရာ ဥသံ၊ အလုံးစုံတို့
နှင့်၊ ပြည့်စုံခိုင်မြဲသော-တောအုပ်ကြီးအတွင်းဝယ်၊ ဆန်းကြယ်
ထူးခြား၊ ဆန်းပြားလှပသောအတောင်ရှိသော၊ ကုဏာလ-ဟု
နာမ-ကြိုင်သင်း။ ဘုရားလောင်း-ငှက်မင်းကြီးသည်။ အပြီးတိုင်
တန်းခိုးထုတ်လျက်။ စိုးအုပ်စံနေတော်မူလေသတည်း။

ကုဏာလ-ဟု၊ နာမ-ကြိုင်သင်း၊ ထိုငှက်မင်း၏။ လုံးရင်းများ
မြောင်သုံးထောင်ငါးရာသော အလုပ်အကျွေး။ ငှက်မတို့သည်။
ရှိကြကုန်တယ်။ ။ ထိုငှက်မအပေါင်းတို့တွင်၊ နှစ်ကောင်သော
ငှက်မတို့သည်၊ တခုသောဒုတ်ချောင်းကို၊ နှုတ်သီးဖြင့်ကိုက်ချီ
လျက်၊ ငါတို့၏အရှင်။ ကုဏာလ-ငှက်သခင်ကို၊ အထွက်ပြင်ဝေ
ဟာထမ်း၌။ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းမဖြစ်ပါစေနှင့်ဟု။ နှလုံးပြုပြီး။ ကု
ဏာလငှက်ကြီးကို။ အလယ်၌။ ထိုင်နေစေပြီးလျှင်၊ ကောင်းကင်
သို့ဖြန့်ဖြန့်၊ ပျံသန်းကြကုန်တယ်။

ငါးရာသော ငှက်ကညာတို့က၊ အောက်က-အောက်ကဖြန့်
ဖြန့်၍။ ပျံသန်းကြကုန်တယ်။ အလယ်၌ချွတ်ယွင်းပြီး၊ ကုဏာလ
ငှက်မင်းများကျလာလို့ရှိလျှင်။ ငါတို့သည်။ အတောင်တို့ဖြင့်။ ခံ
ယူကြကုန်မယ်လို့-သဘောထားကြတယ်တဲ့။

ငါးရာသော ငှက်မတို့ကတော့၊ အထက်ကဖြန့်မြန်း၍၊ ပျံသန်းကြကုန်တယ်၊ ကုဏ္ဍာလ-ငှက်မင်းကို၊ နေပူခြင်းမဖြစ်ပါစေနှင့်လို့၊ သဘောထားကြသတဲ့။

ငါးရာသောငှက်မတို့ကတော့။ တဘက်တဘက်က-ဝဲယာ၊ နေပြီးလျှင်၊ အချမ်း-အပူ။ မြက်၊ မြူ-လေ-နှင်း၊ ထိတွေ့ခြင်းမဖြစ်ပါစေနှင့်ဟုသဘောထိုက်၍၊ ဝိုင်းလိုက်ခါ၊ ဖျံရှာကြကုန်တယ်။

ငါးရာသောငှက်မတို့ကတော့။ မြက်ရိတ်-ထင်းခွေ၊ တောနေနွားကျောင်း။ လူအပေါင်းတို့။ ချောင်းမြောင်းခါ-ထုတ်-ထုံတံတို့ဖြင့်၊ အဘန်ဘန်မပစ်ကျပါစေနှင့်။ ချုံ-နွယ်သစ်ပင်၊ ထို့ပြင်သစ်ခက်၊ အားကြီးထေးငှက်တို့ဖြင့်၊ ယုတ်တရက်မထိပါးပါစေနှင့်-ဟု။ နှလုံးပြုကြပြီးခါ၊ ရှေ့တည့်တည့်က ဖျံသွားကြရှာတယ်။

ငါးရာသောငှက်မများက။ သာယောင့်သာယာ၊ ချိုသာသော စကားထို့ကို၊ နူးညံ့စွာပြောကြားလျက်။ နောက်ပါးကလိုက်ကြတယ်၊ ကုဏ္ဍာလငှက်မင်း၊ မပျင်းမရိအောင်ဟာကို။ ကောင်းမွန်စွာဖြေဖြော်ကြသတဲ့။

ငါးရာသောငှက်မတို့ကတော့။ များလှဆန်းကြယ်၊ အထူးထူးအလယ်လယ်သော သစ်သီးဝလံများကို၊ ရှာဖွေဆောင်ယူရန်၊ ထိုထိုအရပ်သို့ပျံသန်းကြတယ်၊ ကုဏ္ဍာလငှက်မင်း၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ဖြစ်တဲ့အခါ၊ စားသောက် သို့ရာဟု။ နှလုံးသွင်းလျက်။ ဆောင်ကျင်းရှာဖွေကြတယ်။

အဲ-ထို့အခါ၊ ထိုငှက်ကညာထို့သည်။ ကုဏ္ဍာလ ငှက်မင်းကို၊ အရောင်တစ်ခု၊ အရောင်တစ်ခု၊ ဥယျာဉ်တစ်ခု၊ ဥယျာဉ်တစ်ခု၊ မြစ်ဆိပ်တစ်ခု၊ မြစ်ဆိပ်တစ်ခု၊ တောင်ထွဋ်တစ်ခု၊ တောင်ထွဋ်တစ်ခု၊ သရက်တော၊ သပြေတော၊ တောင်ပိန္နဲတော၊ အုန်းတောတစ်ခု၊ အုန်းတောတစ်ခု၊ လှည့်ခါ၊ လည်ခါ၊ ပျော်ရွှင်ရှာအောင်၊ ကောင်းစွာပို့ဆောင်ကြလေကုန်တယ်။

ဤကဲ့သို့ တနေ့ပတ်လုံးပို့ဆောင်ကြပြီးခါ၊ မိမိတို့နားနေ-စံမြန်း၊ အိပ်တန်းတက်ရာသစ်ပင်၌ချထားလျက်။ နူးညံ့သာယာစွာ

သောစကားများကို၊ ကြားရလိမ့်မည်ဟု-ယုံကြည်မှတ်ထင်ပြီး။
သင်တို့သွားကြတော့ဟု၊ ခွင့်ပြုစေလွှတ်မှသာ၊ နူးညွတ်စွာသွား
ကြမည်-အကြံနှင့်၊ စိုင်းဝန်းခြံရံခါ။ သစ်ခက်တို့၌နားနေကြရှာ
ကုန်တယ်။

ထိုအခါ-အလောင်းတော်- ကုဏ္ဍာလ က။ တနေ့မျှပုံတ်လုံး။
ထိုဌက်မတို့ဖြင့်၊ ဆူဆူညံညံ၊ ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းရံအပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဤကဲ့သို့ မောင်းမဲစေလွှတ်လိုက်တယ်။ မောင်းမဲပုံမှာ။

ဝသုလိယော၊ သူယုတ်မတို့။ နုဿထ၊ မမြင်ကွယ်ပျောက်။
သွားရောက်ကြကုန်။ စောရိယော၊ ဥစ္စာဖျက်ချိုး။ ခိုးတတ်ကုန်
သော၊ ရုတ္တိယော၊ မာယာများကြီး။ ပျက်စီးကုန်သော။ အသာတိ
ယော၊ သတိယွင်းပေ။ မေ့လျော့ တတ်ကုန်သော။ လဟုစိတ္တာ
ယော၊ မတည်မကြည်။ လော်လည်ဖောက်ပြား။ လျင်မြန်သော
စိတ်တရားရှိကုန်သော။ ကတဿ၊ မိဘမောင်ဘွား၊ ကိုယ် လင်
သားနှင့်၊ ဆွေသားတရား၊ သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို။ အပ္ပဋိကာရိ
ကာယော၊ တုံ့ ပြန်မရှိ၊ မသိတတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တဆန်မပြုကျင့်။
ပျောက်လွှင့်ချေပ-တတ်ကုန်သော။ အနိလောဝိယ၊ လေကဲ့သို့၊
ယေနကာမံဂမာယော၊ အလိုရှိရာသွားတတ်စွာကုန်သော။ ဝသု
လိယော၊ အချိန်မတို့။ ဝိနုဿထ၊ ငါ၏မျက်မှောက်မှ၊ ကွယ်ပျော်
ကြကုန်။ ဤကဲ့သို့ မောင်းမဲပြီးခါ၊ စေလွှတ်လိုက်ရှာလေသ
တည်း။

(၃) မိန်းမတို့၏သဘာဝကိုပြဆိုချက်။

ဤဘုရားအလောင်း၊ ကြိမ်းမောင်း ပြောဆိုသော စကား၌၊
စောရိယော- ရုတ္တိယော၊ စသောပါဠိဖြင့်၊ မိန်းမတို့၏သဘာဝဓမ္မ
ကို၊ ယေတုယျနည်းအားဖြင့်ပြတော်မူတာဖြစ်ပေတယ်။ များ
သောအားဖြင့်၊ မိန်းမဟူသည်၊ ခိုးကြောင် ခိုးဝှက် ပြုလုပ်တတ်
သောအလေ့လည်းရှိသည်။ အချို့မိန်းမများမှာ၊ အယုတ်သူဖြင့်၊

မိမိအိမ်၌၊ သုံးထိုက်လေငြား။ မိမိစရှင် လင်လုပ်သူ၊ ရှာဖွေပေး
 ထားသည်။ ပစ္စည်းများထဲမှသော်လည်း။ မူးရှိုး၊ မတ်ဖျောက်၊
 ကျပ်လောက်တန်တန်။ အတန်တန်သိုဝှက်၊ ဖွက်ကက်ထတ်သော
 အလှေလည်း ရှိတတ်သည်။ သို့မို့ကြောင့်၊ “မူးရှိုး၊ ပဲရှိုး၊ ငဖြိုး-
 ကျွန်ဖြစ်” ဟုသောစကားကို၊ ရှေးလူကြီးတို့ပြောကြား စမှတ်ပြု
 ခဲ့ကြတယ်။ ။ အချို့သောမိန်းမများမှာလည်း။ ထင်ယောက်ျား
 လုပ်သူ၊ ပင်ပန်းရှာဖွေရသော ပစ္စည်းများကို၊ လင်မသိအောင်၊
 ခိုးဆောင်သုံးစွဲတတ်သည့်ပြင်၊ အကြံသို့သော၊ မိမိချစ်ခင်ကြင်
 နာ၊ မေတ္တာသက်ရောက်သော။ သူ-တဦးတယောက်အားလည်း။
 မြှောက်စားပေးကမ်း၊ ဝေခြမ်းသုံးစွဲခြင်းအားဖြင့်။ အလွဲသုံးစား
 လုပ်တတ်လေသည်။ ။ သို့ကြောင့်၊ အလောင်းတော် ကုဏာ
 လက၊ စောရိယော၊ အို-သူခိုးမတို့-ဟု။ အရိုးချ၍၊ မောင်းမဲတော်မူ
 လေတယ်။ ။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်ကလဲ။ ။ ဂေဟ
 ဝနဉ္စာဒိနံ နာသနေန စောရိယော-ဟုဖွင့်ပြခဲ့ဖူးပေ။ ။ ဂေ
 ဟော၊ အိမ်၌၊ ဝနဉ္စာဒိနံ၊ ဥစ္စာ စပါးစသည်တို့ကို။ နာသနေန၊
 ဖျက်ဆီးသဖြင့်။ ဝါ၊ ပျက်စီးစသောကြောင့်၊ စောရိယော၊ သူခိုး
 မခေါ်ကုန်၏။ ။ သူတပါး ဥစ္စာပစ္စည်းကို။ သွားဆောက် ခိုးယူမှ
 သာ၊ သူခိုးခေါ်သည် မဟုတ်။ မိမိအိမ်ရှိ၊ ဥစ္စာ-ရွှေငွေ၊ ဆန်-ရေ-စ
 ပါး။ အစားစားတို့ကို။ မျက်ပြားဆုတ်ယုတ်စေသဖြင့်၎င်း။ သို့မ
 ဟုတ်၊ လင်၏ခွင့်ပြုချက်မဟုတ်ဘဲ၊ အလွဲသုံးစား၊ ပျက်ပြားစေ
 ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ မိမိထင်ရာ မြင်ရာ၊ ဖျောက်ဖျက်၊ သိုဝှက် ပေး
 ကမ်းခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ သူခိုး-ခေါ်နိုင်ပေသေးသည်ဟုလို။

ဤနေရာ၌၊ အချို့သောမိန်းမများကား၊ တနည်းအားဖြင့်လိမ္မာ
 ပါးယား၊ သိမ်းထား-သိုဝှက်တတ်သေး၏။ သိုဝှက်ပုံမှာ၊ တနေ့
 ထခြား၊ နဲ့နဲ့အားဖြင့်၊ စားရာမှ-သိုဝှက်၊ ဝတ်ရာမှဖွက်ကက်၍၊
 အချက်ကျ အသိမ်းကောင်း၍မို့၊ စုဆောင်းတတ်ချေသေး၏။
 ဥပမာ။ တနေ့လျှင်။ အိမ်သုံး- ငရိတ် ၅-ကုန်သည်ဆိုလျှင်။ ၅ အ
 ကုန်မခံဘဲ။ ဒီ-၁၂ ပဲ မျှနှင့် လောက်အောင်ကြိုတန် သုံးစွဲ၍၊ ၄ ပဲ

၄ ဝါမျှချောတာ၊ ရုဆောင်း၏။ ယင်းသို့လျှင်၊ ရုဆောင်းက၊ တလ
 လျှင် ဂို ၃။ နှစ်လ ၁၅။ ရွှေဒင်္ဂါးတပြားရ၏။ လေးလကြာက၊ ၂
 ပြား၊ ဤကဲ့သို့ ရုဆောင်းသွား၍၊ သုံးပြား-လေးပြားလောက်ရက၊
 အတိကျပြောကြားလျက်၊ မိမိ၏သားသွီးကလေးများအား။ လက်
 ကောက်ဆွဲကြိုး စသည်ပြုလုပ်၍ ပေးထားကြပေ၏။ ဤနည်းသို့
 ၄၀၀၀၊ ဖွက်ကက်ခြင်းမှာမူကား။ ချောတာ သုံးစွဲ၊ အမြဲရုဆောင်း၍၊
 သွားသည်ဖြစ်ရကား။ ကောင်းသော ခိုးဝှက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ တ
 နေ့၌၊ စီးပွားဖြစ်လာသော၊ လိမ္မာပါးယား၊ သိုဝှက်တတ်ခြင်းများ
 ဖြစ်လေသည်။ ဤအမူအရာကိုမူကား၊ ခိုးသည်၊ ခိုးသူမ၊ ဟူ၍၊ မ
 ဆိုရပေ။ ချောတာသုံးစွဲခြင်းဟူ၍သာ။ ခေါ်ဆိုရပေလိမ့်မည်။ ။
 ဤကဲ့သို့မိန်းမမျိုးကား။ ရှားပါးသည်၊ နဲ့နဲ့သာရှိ၏။ ။ ဤကား
 စောရိယော-ဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၏အမိတ္တိတည်း။

ရုတ္တိယောအရာကို။ ။ ဗဟုမာယတာယာရုတ္တိယော။ ။ ဟု
 ဘွင့်ပြု၏။ ။ ဗဟုမာယတာယာ၊ များစွာသော ပရိယာယ်၊ အ
 သွယ်သွယ်သောမာယာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရုတ္တိယော၊
 လှည့်စား တတ်ကုန်၏။ ။ ဤပုဂ္ဂိုလ်အရ၊ မိန်းမတို့၏မာယာများ
 ပြား၊ လှည့်စားတတ်သော အဖြစ်ကိုကား၊ နောက်၌၊ ဘော်ငြ
 လတ္တံ့သော။ မာယာလေးဆယ် စသောအခြင်းအရာ၊ သရုပ်၊
 အတ္ထုပ္ပတ်၊ ဝတ္ထုတို့ကို၊ ထောက်ရှုဆင်ခြင်ခြင်းအားဖြင့်၊ သိနိုင်
 ပါလိမ့်မည်။

အသတိယော-ကို။ ။ နုဋ္ဌသတိတာယာ-အသတိယော၊
 ဘွင့်ချက် အရ။ မိန်းမများသည်၊ များသော အားဖြင့်၊ သတိ
 တရားကင်းမဲ့ တတ်သော သဘာဝရှိ၏။ သတိပျောက်ကင်း၊
 ချွတ်ယွင်းခြင်းများသည်၊ ယေဘုယျားလောက်၊ သတိမမြဲတတ်။
 ထိုထိုကိစ္စ၊ ထိုထိုအရာ၌ နှုတ်ယွင်းပျက်ပြား၊ များတတ်
 သည်ကို ထောက်ဆ၍ သိဆင့်ပေးသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ
 ထည်း။ (နေ့မှာ ဣဿာ၊ ည တဏှာ) ဆိုသည့်အတိုင်း။ ဣဿာ
 မန္တရ၊ ဝန်တို့ ပြုစုခြင်းများနှင့် တကွ၊ အစားအဝတ် စသည်

အာရုံ၊ ကာမဂုဏ် အနှောင့်အရှက်များသောစိတ်ရှိကြကောင်း။
ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ပွားတတ်သည်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

လဟုစိတ္တာယောအရ၊ မိန်းမများသည်၊ များသောအားဖြင့်၊
မတည်မကြည်။ လော်လည်တောက်ပြား၊ တုန်လှုပ်ချောက်ချား
သော၊ တောမျောက်၏ အလား။ ပျက်ပြားတတ်ဘွယ်၊ ချစ်လွယ်-
မုန်းလွယ်၊ အသွယ်သွယ် အတန်တန်၊ လျင်မြန်သောစိတ်ရှိကြ
သည်။ ယခုပင် ကောင်းသည်။ ယခုပင်ဆိုးသည်စသည်ဖြင့်၊ မ
တည်ကြည်ဘွယ်၊ ဖြစ်လွယ် ပျက်လွယ်သောစိတ်ရှိတတ်သည်
ဟုလို။

ကတဿအပ္ပဋိကာရိကာယော-အရ၊ သူတပါးပြုဘူးသော
ကျေးဇူးကို၊ အထူးသိခဲသည်။ အယုတ်သဖြင့်၊ မိမိအား၊ အစား
အဝတ်အနေအထိုင်-အဆင်တန်းဆာ၊ အရာရာ၊ နေထားတကျ
ရှိအောင်။ ရှက်ဆောင်လုပ်ကျွေးပေသော၊ ကျေးဇူးရှင်၊ လင်
ယောကျ်ားအပေါ်၌သော်လည်း၊ အထူးကျေးဇူးဥပက မ၊ မတင်
တတ်သည်အပြင်၊ ရံခါရံခါ၊ ငါလည်း ချက်ရ၊ ပြုတ်ရ၊ လုပ်ရ၊
ကိုင်ရသေးသည်၊ ဘယ်သူကော၊ အလကားနေရသလဲ။ စသည်
ဖြင့်၊ ကျေးဇူးချေပ၊ ပြောဆိုတတ်ကြလေသည်။ အခြားသူတထူး
ကျေးဇူးပြုဘူးရာ၌လည်း။ ရံခါ မသင့်မျှ၊ အကြောင်းမညီညွတ်
ကြက။ ချေပ-သောစကားများကို၊ ပြောကြားတတ်ကြလေသည်။
သို့ကြောင့်၊ ကတဿ အပ္ပဋိကာရိကာယော-ဟု၊ ဘုရားလောင်း
မောင်းမဲ့ပြောဆိုလေသည်မှတ်။

အနိလောဝိယယေနကာဝံ ဂမာယော-အရ၊ လေများသည်၊
အဆီးအတား အပိတ်အပင်မရှိ။ အလိုရှိရာ၊ သွားချင်ရာ၊ တိုက်
ငွေ့ လိုရာ၊ တိုက်ငွေ့ သွားလာသကဲ့သို့၊ ထို အတူ၊ မိမိတို့ဆန္ဒအ
လိုက်၊ ပျော်ပျက်နှစ်ခြိုက်ရာ၊ အလိုရှိရာသို့၊ သွားရောက်တတ်
သောအလေ့လည်း ရှိသည်။ အလိုဆန္ဒရှိရာ၊ သွားလာသည့်ကိစ္စ
၌၊ မည်သူကပင်၊ တားဆီးပိတ်ပင်သော်လည်းမရ၊ ကြံဖန်၍ သွား
ကြလေသည် သာထည်း။ သို့ကြောင့်မဟုတ်လား၊ အချို့သော

မိန်းကလေးများသည်၊ မောင်ဘွား-မိဘ၊ ဘယ်လိုပင် အုပ်ချုပ်-
တားမြစ်-စောင့်ရှောက်ကြသော်လည်း၊ ဆီအိုးမှ၊ ဆီပမာကဲ့သို့၊
အလိုလို အပေါက်ရှာ၍၊ မိမိချစ်သူနောက်-လိုက်ပါ သွားတတ်
ကြလေသည်။ ဤကဲ့သို့အုပ်ချုပ်နိုင်ခဲ့သည်ကိုရည်၍။ (သွီးဘ
ကောင်၊ နွားတထောင်) ယုသောစကားကို၊ ရှေးလူကြီးများ၊ ပုံပြု
၍ထားသည်။ သို့ကြောင့်၊ “လေ၏ပမာ၊ သွားလိုရာသွားတတ်
တဲ့-မိန်းမများတို့” ဟု၊ သက္ကဏဌကမင်းက၊ မြွက်ခင်းတော်မူခဲ့
တယ်။

ဤကား၊ ဘုရားအလောင်း၊ ကြိမ်းမောင်းသည်စကားအရ၊ မိန်းမ
တို့၏ မူလ-သဘာဝအနေကို၊ ခွဲဝေရေးသား၊ အဓိပ္ပါယ်ပွားလိုက်
ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

(၄) မြတ်စွာဘုရားစကားတော်အဆက်။

ဤသို့လျှင်၊ ချစ်သားတို့၊ ရှေးအခါ-ငါဘုရားသည့်၊ တိရစ္ဆာန်
ပင်ဖြစ်ပြားသော်လည်း၊ မိန်းမများ၏၊ ကျေးဇူးမသိတတ်ပုံ၊ က
စီကံမာ-မာယာများပုံ။ မကောင်းဆိုးစွာ၊ ယုတ်မာသော အ
ကျင့်ရှိပုံ၊ မကောင်းသောအထေ့ ဝါသနာ၊ အဖြာဖြာသောသိလ
ကင်းရှင်းပုံတို့ကို၊ အလုံးစုံပိုင်းခြားလျက်။ ငါဘုရားသိတော်မူ
တယ်၊ ထိုအခါတိုးကတောင်မှ၊ ထိုမိန်းမတို့၏အလိုအကြိုက်ကို
မလိုက်မူ၍၊ မိမိ၏အလိုသို့သာ၊ လိုက်ပါစေတော်မူတယ်-လို့။
မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုရဟန်းငါးရာတို့၏၊ မသက်သာနှလုံး၊ ပျင်း
နှိုးခွေယိုင်၊ ငေးရှောင်-မဖော်။ မရွံ့ရှောင်ပျော်သည်များကို၊ ငယ်ရွာ၊ ပြေ
ပျောက်တော်မူစေလျက်၊ ဆက်လက်စကား၊ မပြော ကြားဘဲ။
ဆိုင်းထားနှုတ်ပိတ်၊ ဆိတ်ဆိတ်မသွေ၊ နေကော်မူလေသည်။

ထိုခဏ အခိုက်အတန့်၌။ နှစ်ကောင်သော ဥဩဌကံမတို့
သည်၊ မိမိတို့အရှင်လှင်ကို၊ ဒုတ်တံဖြင့်ရှက်တင် ချီဆောင်၍၊
အောက်အတို့စသည်တို့၌လည်း။ လေးကောင်စီ-လေးကောင်စီ

ပိုင်းပတ်လျက်၊ ထိုအရပ်သို့ရောက်လာကြကုန်တယ်၊ ထိုဥဩ
တို့ကိုလည်း။ ရဟန်းတို့မြင်၍၊ ဘုရားရှင်ကိုမေးလျှောက်ကြကုန်
တယ်၊ ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားက၊ ချစ်သားတို့။ ငှေးအခါငါ၏သူ
ငယ်ချင်း၊ ပေါင်းသင်းမိတ်ဆွေ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပေသော။ ပုဏ္ဏမုခ-အ
မည်ရတဲ့။ ဗုဿဥဩဒိ သည်ရှိတယ်။ ဤအနွယ်အဆက်သည်
ကား။ ထိုငါဘုရားသူငယ်ချင်း၊ ဗုဿဥဩဒိ၏အနွယ်အဆက်
ပင်ဖြစ်တယ်လို့မိန့်တော်မူသောခါ။ ရဟန်းတို့မေးလျှောက်ရှာ၍။
အောက်ပါအကြောင်းအရာတို့ကို၊ ကောင်းစွာမြွက်ကြားတော်
မူလေသတည်း။

(၅) ဗုဿဥဩဒိအကြောင်း။

ဟိမဝန္တာ၊ သညာပြောင်လင်း၊ ထိုတောင်မင်း၏၊ ကပ်ချဉ်း
ဆက်ခါ၊ အရှေ့မျက်နှာဝယ်။ သာယာသောတောင်စဉ်-တောင်
တန်း၊ တောင်ပန်းတို့မှ၊ သွယ်တန်းစီဖြာလျက်၊ ကြည့်သာသော
နေထံခွန်တို့ဖြင့်၊ ဧွသွန်ကျဆင်း၊ စိမ်းစိုသောမြက်သစ်ပင်က
လေးတို့နှင့်၊ ရောရှက်ခြင်းရှိသောရေအလျဉ်တို့။ တသွင်သွင်စီး
သွားသော၊ ဖြစ်ချောင်းကလေးများတို့သည်လည်း။ ထိုဘုရား
လောင်း၏နေရာဌာန၊ ကုဏာလ အိုင်တွင်းသို့သာ သက်ဆင်း
ကျချက်၍လာကြလေတယ်။

ထိုကုဏာလ အိုင်မင်း၌။ ငြိန်သင်း ထွက်ကြွ၊ ကားကာရှ
လျက်၊ ပွင့်သစ်ခ-အင်္ဂုအာသည့်၊ ပဒုမ္မာ တစ်၊ ကြာညိုဘဖြာ။ ကု
ဗုဒ္ဓရာ တရပ်၊ သတပတ်နှင့်၊ ပွင့်လင်မိန့်၊ ကြာ သိမ်အပေါင်း၊
ကြာခေါင်းလောင်းတို့၏၊ ကောင်းမြတ်ဝင်ကြယ်၊ အသွယ်သွယ်
သောကြာရန်၊ တို့ဖြင့်၊ ညှင်းညှံ၊ ကြေညာ၊ လေယူလာလျက်၊ ရှုခါ
ရှိုက်ငှိုး သူသူငါပတ်နှုသုံးကို။ ပိတ်ဖုံးကိမှူးရှက်၍။ မခွဲချက်နိုင်ပါ
အောင်၊ သာယာသောအရပ်ဒေသတစ်ခုလည်းဖြစ်ပါပေသော....
စန္ဒကူးနိ-ဖြူ၊ မအူ-ပြည့်စင်၊ ရင်းရဲပင်နှင့်၊ ကျည်းပင်-ဆတ်သွား။

ချင်းရား-ပုန်းညက်၊ တချက်ပန်းသုံ၊ တယုံကန့်ကော်၊ မည်ခေါ်ဝိ
 တော့က်၊ တောက်ရပ် ထင်းရှူး၊ အထူးထူးသောသစ်ပင်တို့ဖြင့်။
 ဝန်းကျင်ပတ်ခြံ၊ ပြည့်စုံသောတောလည်းရှိပေထသော... ကြက်
 မောက်-ကြဇု၊ ဥပါသကာ၊ တဖြာရေခံဘက်၊ စွန်လက်ထဲပင်၊
 နတ်သစ်ပင်နှင့်၊ ထို့ပြင်စမွယ်၊ ပင်လယ်ကသစ်၊ တရစ်မှန်ကူ။
 တဆူလက်ထုတ်ကြီး၊ တသီး ဇီဇဝါ၊ မဟာထေကာ၊ ဝေဖါးဖါး
 နှင့်၊ ကုလားဇလပ်။ တရပ်ငှက်ပျောတော၊ တောကြက်ရုံး ထခိုး၊
 လိပ်ဆူးညှို့-တထွေ၊ လိပ်ဆူးရွှေ-တဝ၊ ပေါက်ပင်စသော၊ အဝဝ
 သော ပန်းသစ်ပင် အပေါင်း တို့ဖြင့်လည်း။ ကောင်းစွာ ပြည့်
 နှက်၊ နှစ်သက်ဘွယ်ကိုဆောင်ပေထသော... မြတ်လေး သင်း
 ခွေ။ တထွေ ဆူးကျင့်၊ - နိုးရင်း-ရာသကျည်း၊ ပစ္စည်းပင်-ဘောင် ဇ
 လုပ်၊ အရပ်ရပ်သော တောခြံ-ပန် ခြံတို့ဖြင့်လည်း။ ကုံလုံပြည့်
 ဝပါပေသော... ဟင်္သာအထူး၊ ငှက်ဘီလူးနှင့်၊ တွန်မြို့၊ မီးဒုတ်။ မ
 ယုတ်ဇမ်းတဲ။ အနဲနဲသောငှက်မျိုးတို့နှင့်တကွ။ အဝဝသောဝိဇ္ဇာ
 ရိရ။ ထိုထိုထိုသော ရသေ့ ရဟန်းတို့၏။ ပျော်မြန်းနေထိုင်ရာ
 လည်းဖြစ်ပါပေသော... ရက္ခိုသိက်နွဲ့ရာ၊ တဖြာနဂါး၊ အစားစား
 သောဒါနောဘီလူး အထူးထူးသော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့၏ မပြတ်ကျင့်
 လည် သွားလာရာ အရပ်လည်း ဖြစ်ပါပေသော ... ဤသို့သော
 အကြောင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ကောင်းစွာလောက်လုံ၊ ပြည့်စုံ ခိုင်မြဲ
 သော။ မွေ့လျော်ဘွယ် တောအုပ်ကြီးဝယ်။ အလွန်တင့်တယ်
 သော။ မျက်လုံး-မျက်ဖန်။ အလွန်သာယာသော အသံရှိပေသော
 “ပုဏ္ဏမုခ” အမည်ရသော၊ ဗုဒ္ဓဗျာဓိဗျာဓိ။ သောသောရစ်
 စွာ၊ များစွာသော အခြံအရံအပေါင်းတို့နှင့်၊ ကောင်းစွာမသွေ၊
 တည်နေလေသတည်း။

ထိုပုဏ္ဏမုခမည်သော၊ ဗုဒ္ဓဗျာဓိဗျာဓိအား၊ လုံးရင်းများစွာ၊
 သုံးရာငါးဆယ်သော အလုပ်အကျွေးငှက်မတို့သည်။ ဝန်းခ-ခြံရံ
 ကုန်တယ်။ ထိုအခါ နှစ်ကောင်သောငှက်မတို့က၊ ဒုတ်တံ
 ကိုတဘက်စီ။ ကိုက်ချီကြံလျက်၊ ပုဏ္ဏမုခ-ဥကြံကို၊ အလယ်ဖြစ်

သောအရပ်၌ထိုင်စေခါ၊ ပျံသန်းလှည့်လည်ကြွရှာတယ်၊ ထို့
အတူ၊ ထက်အောက်နှစ်ဖြာ၊ ရဲ-ယာ ရှေ့နောက် ။ များမြောက်ပြန်
ကျယ်၊ ငါးဆယ်စီသော ငှက်မတို့သည်။ ဝန်းခမြွေရွှေ၊ လိုက်ကြ
ရလေတယ်၊ ။ တထွေတဝ၊ ငါးဆယ်သော ငှက်မတို့က၊ များ
လှသော သစ်သီးဝလံ၊ အတန်တန်သော၊ အစာအာဟာရအထူး
တို့ကို။ ဆွတ်ခူး ဆောင်သယ်ခါ၊ ထိုထိုအရပ်သို့ ပျံရှာကြကုန်
တယ်၊ ။ ဤသို့သော အစီအစဉ်ဖြင့်၊ ဥယျာဉ်တခုမှ၊ ဥယျာဉ်
တခုသို့ ၎င်း၊ အရှင်-မြစ်ဆိပ်၊ တောင်ရိပ်-တောင်တန်း၊ တောင်
ခပန်းတို့၌။ အုန်း၊ ထန်း၊ ငှက်ပျော၊ သပြေပေါသည့်၊ ထိုထိုတော
အရပ်တို့သို့ ၎င်း။ လှည့်လည်ပျော်ပါး၊ ကျက်စားသွားလာကြကုန်
တယ်။

ထိုအခါ၊ ပုဏ္ဏမုခ-ဗုဿဥသြမင်းသည်။ လုံးရင်းများလှ။ ထို
ငှက်မတို့ဖြင့်။ တနေ့မျှပတ်လုံး။ သိင်းကျုံးဝန်းရံအပ်သည်ဖြစ်
၍။ ဤကဲ့သို့သော ချီးဌာနကားကို၊ မြွက်ကြားပြောဆိုလေတယ်။
“အသက်တမျှ၊ ချစ်ခင်ကြသား၊ ချစ်နှမများတို့။ သင်တို့သည်
ကား။ ကျင့်ဝတ်တွားလျက်၊ တရားမစောင်း၊ ကောင်းကြပေစွ။
ကောင်းပေစွ သင်တို့သည်ကား။ လင်ယောက်ျားကို၊ ပိုက်ဖြား
ရှေ့ပြေး၊ ဖြည့်သိမ်မွှေးလျက်၊ လုပ်ကျွေးပြုစုကြပေကုန်၏။ ထိုကဲ့
သို့-လင်တဆူ၊ ပြုမူလုပ်ကျွေး ကြခြင်းသည်။ ရှေးရှေးစဉ်လာ။
ကောင်းစွာကျင့်ဝတ်၊ ပဋိပတ်နှင့်၊ ညီညွတ်ပြည့်ညောင်သော။
သင်အမျိုးကောင်းသို့တို့အား။ များစွာလျှောက်ပတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်
ပါပေသည်။ ကောင်းကြပါပေစွ၊ ကောင်းပေစွ” ဟု၊ ချီးဌာနထော
မနာခြင်းပြုလိုက်ပေသတည်း။

ချစ်သားတို့၊ ကုဏ္ဍာလ-ငှက်မင်းနှင့်။ ပုဏ္ဏမုခ-ငှက်မင်းတို့
သည်။ အချင်းချင်းခင်မွတ်ကြသည့်၊ ဒဠ်မိတ္တ။ မိတ်ဆွေသဟာ
ယ၊ ဖြစ်ကြကုန်တယ်။ တရံရောအခါ၊ ပုဏ္ဏမုခ ငှက်မင်းသည်။
ကုဏ္ဍာလ ငှက်မင်းရှိရာသို့၊ ကောင်းစွာ ချဉ်းကပ် ရောက်လာ
တယ်။ ထိုအခါ၊ ကုဏ္ဍာလ ငှက်မင်း၏။ သင်းပင်းခြွေရံ၊ မောင်းမ

မိသံဖြစ်ကြသော ငှက်မတို့သည်။ အဝေးကလာသော။ ပုဏ္ဏ
 မုခ ဥတြကိုမြင်ကြ၍။ ကြည် ရှင်ဝမ်းမြောက်။ ခရီးဦး ကြိုဆို
 သွားရောက်ကြပြီးလျှင်။ ဤကဲ့သို့ သံတော်ဦးတင် ကြတယ်။
 တင်ကြပုံမှာ။ အရှင်ပုဏ္ဏမုခ-ငှက်မင်း။ ကျွန်မတို့၏ လင်ရင်း။
 ဟောသည် ကုဏာထငှက်မင်းကြီးသည်။ အလွန်လျှင်-ရုန်းရင်း
 ကြမ်းထမ်းပါတယ်။ မခံမရပ်သာ။ အလွန်ကြမ်းထမ်း စွာသော
 စကားများကိုလည်း။ မြွက်ကြားပြောဆိုလေ့ ရှိပါတယ်။ အရှင်
 ပုဏ္ဏမုခ-ငှက်မင်းကို။ အကြောင်းရင်း ပြုခါဖြင့်။ ချိုသာဖေးမြ၊
 ဝိယဝါစာ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားလာတို့ကို။ ကောင်းမွန်စွာရရှိ
 လိမ့်မည်ဟု။ ယုံကြည်ထင်မှတ်ကြပါတယ် လို့။ အသွတ်သွတ်
 အပြစ်ပြုလျက်၊ ပြောဆိုကြလေတယ်။

(ဤနေရာ၌၊ ဤငှက်မတို့၏ပြုမှုပုံကို ထောက်ဆသဖြင့်။
 မိမိလင်ယောက်ျား၏အပြစ် အနာအဆာကို။ သူတကာထံ ဘော်
 ငြ။ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချတတ်သော အလေ့ ဆိုး။ ဝါသနာမျိုးရှိသော မိန်းမ
 များကို။ မိန်းမယုတ် အမျိုးအစားဟူ၍၊ ပိုင်းခြားကာ သိသင့်ကြ
 လေသည်။ ထိုစကားမှန်၏။ ဥစ္စာစီးပွား ပျက်ပြားခြင်း၊ စိတ်နှလုံး
 ပူပန်ညစ်ကျခြင်း၊ မိမိအိမ်၌ ဒုစရိုက်မှု၊ အလိမ်ခံရခြင်း၊ သူတပါး
 မထေမဲ့မြင်ပြုခြင်း။ ဤငါးပါးတို့ကို။ သူတပါးအား။ မပြောကြား။
 မဘော်ပြရ ဟု။ နိတိကျမ်း အဆုံးအမလည်း။ ရှိလေသည်။ ထို
 ကြောင့်။ စာဏကျနိတိကျမ်း၌။

အတ္ထနာသံ မနောတာပံ၊
 ဂေဟေ ဒုစ္စရိတာနိစ၊
 ဝဉ္ဇနဉ္ဇာ ပမာဏဉ္ဇ၊
 မတိမာ န ပကာသယေ။ ။ ဟုဆို၏။

အတ္ထနာသံ၊ ဥစ္စာစီးပွား။ ပျက်ပြားခြင်းကို၎င်း။ မနောတာပံ၊
 စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းကို၎င်း။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒုစ္စရိတာနိစ၊ ဒုစရိုက်
 မှုတို့ကို၎င်း။ ဝဉ္ဇနဉ္ဇာ၊ သူတပါးအလိမ်ခံရခြင်းကို၎င်း။ အ ပမာ

ဏဉ္ဇ၊ သူဘာပါးမကေ့စွဲမြင်ပြုခြင်းကို၎င်း။ မတ်မာ၊ ပညာရှိငြား။ အမျိုးသမီး သားသည်။ နပကာသယေ၊ ထင်ရှားမတော်ပြုရာ။ ။ ဤနိတိကျမ်းအသွားကို။ စဉ်းစားဆင်ခြင်လျက်၊ ထိုငါးပါးသော အမူအရာမှ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြရာထတည်း။ ။ ဤကားစကားညွှပ်၊ နောက်၌လည်းပေါ်လွင်ထင်ရှားလတ္တံ့။)

ထိုအခါ ပုဏ္ဏမုခ ဌက်မင်းက၊ အချင်းနှမများတို့။ ချစ်ဘွယ်သောစကားများကို၊ မြွက်ကြားရရှိနိုင်ကောင်း၊ ရရှိပါလိမ့်မည်ဟု။ ပြောဆိုပြီးခါ၊ ကုဏ္ဍာလ ရှိရာသို့။ သွားလာဆည်းကပ်၊ မိတ်ဆွေမြတ်တို့၏လက္ခဏာ၊ ချိုသာဖေးမြ၊ နှုတ်ခွန်းကိုဆက်သလျက်၊ ချမ်းသာစွာတွေ့ကြုံရသဖြင့်၊ ဝမ်းမြောက်လှသော စကားများကို၊ မြွက်ကြားပြောဆိုပြီးခါ၊ ဤကဲ့သို့ အပြစ်တင်ရှာလေသည်။ တင်ပုံမှာ။ မိတ်ဆွေသဟာယ၊ အမောင်ကုဏ္ဍာလ၊ မိဘ နှစ်ဖြာ၊ ကောင်းစွာမွေးဘွား ကောင်းတရားနှင့်၊ ကောင်းငြားဖြောင့်မှန်၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်၍နေကြသော အမျိုးကောင်းသမီးလှ မိန်းမများအပေါ်မှာ၊ မိစ္ဆာဘောက်ပြန်။ အဘယ် ငံကြောင့်ကျင့်ကြံနေထိုင်ရပါသနည်း။ မိတ်ဆွေကြီးကုဏ္ဍာလ။ မချစ်မနှစ်သက်ဘွယ် မုန်းဘွယ်စကား။ ပြောကြားတတ်စွာ၊ ယုတ်မာသောမိန်းမတို့အပေါ်မှာပင်။ ချစ်ခင်သာယာ၊ နူးညံ့စွာစကား၊ ပြောကြားရမည်မဟုတ်ပါလော့။ နူးညံ့စွာစကား။ ပြောကြားတတ်သူ၊ မိန်းမတို့အပေါ်မှာမူကား၊ ဆိုဘွယ်ရာမရှိ၊ သာ၍ပင်ပြောကြားထိုက်သည်မဟုတ်ပါလော့-ဟု။ အပြစ်တင်သဘောကလေးနှင့်၊ ပြောပြလေတယ်။

ထိုအခါ ကုဏ္ဍာလ ဌက်မင်းက။ ပုဏ္ဏမုခ ဌက်အံ့ဖျင်းကို၊ မောင်းမဲခြင်း ပြုသည်မှာ။ ယုတ်မာစွာလှ၊ သူငယ်ချင်း မောင်ပုဏ္ဏ။ မဝ-လူပါး၊ မိုက်ခေါက်ထွားလှသည်။ သွားလေ-ပျောက်လေ၊ ငါ့အနားမနေပါနှင့်၊ မယားတွေအနိုင်ပေးပြီး။ လူရေး လူရာ၊ သူကဘဲသာထလို။ မင့်လောက်လိမ္မာတာ၊ ဘယ်သူရှိသေးသလဲဟု၊ မောင်းမဲပြောဆိုလေတယ်။

ထိုဘုရားလောင်း။ ကြိမ်းမောင်းစကားပြောကြားလိုက်သည် နှင့်တကွ၊ ပုဏ္ဏမုခ ငှက်မင်းသည်။ ထိုအရပ်ကပင်၊ ပြန်နှစ်ခြင်းပြု လေသတည်း။

ထို့နောက်များမကြာမီ အတောအတွင်း၊ ပုဏ္ဏမုခငှက်မင်း အား။ ပြင်းပြသည်းစွာ။ သေလောက်သည့်ဝေဒနာနှင့်၊ သွေးသွန် သောရောဂါများ၊ ဖြစ်ပွားလိပ်ရောက်ရရှာလေတယ်။

ထိုအခါ၊ ပုဏ္ဏမုခ၏အလုပ်အကျွေး၊ ငှက်မတို့အား၊ ဤကဲ့သို့ အကြံဖြစ်ပွားတယ်။ ဖြစ်ပွားပုံမှာ၊ ယခုအခါ၊ ပုဏ္ဏမုခ ငှက်မင်း မှာ၊ မကျန်းမမာ၊ ရောဂါလိပ်ရောက်နေတယ်။ ဤရောဂါ ဝေဒ နာမှာ၊ ထမြောက်ကျန်းမာ။ စခန်းသာလျက်၊ ချမ်းသာချင်မှ၊ ချမ်း သာမှာဖြစ်တယ်။ အကယ်၍သေကြေမှ သွားရမည်ဆိုလျှင်၊ မ တင့်တယ်။ မဘွယ်ရာ၊ စက်ဆုပ်စရာကြီးပင် ဖြစ်ကြရတော့ မယ်ဟု၊ ရည်ရွယ်ကြံဆလျက်၊ တယောက်ထည်းထားခဲ့ကြပြီး လျှင်၊ ကုသောထံသို့၊ ထွက်ခွာသွားရောက်ကြလေတယ်။

(ဤနေရာဌာန၊ ဤငှက်မတို့ကိုထောက်ဆ၍။ ဝေဒပြည့်စုံ၊ ကို လုံကြွယ်ဝတုံးမှာသာနေ၍။ ဆင်းရဲရောက်ခါ၊ ဇွဲပြာလည်းကျ၊ ဒုက္ခမကင်း။ မကျန်းမာခြင်း ဖြစ်တဲ့အခါ၊ စွန့်ခွာ ထွက်သွား၊ ဇွဲ ကွက်ခြင်းကင်းငြားသော၊ မိန်းမများကို၊ မိန်းမယုတ်မာ-ဟု၊ သေ ချာဆုံးဖြတ်၊ သိမှတ်အပ်၏။ ထိုစကားမှန်၏။ အကြင်မိန်းမသည်။ အိမ်မှုကိစ္စအရာ၊ လိမ္မာကြေငြိန်လျက်၊ ငါးတန်သတ်မှတ်၊ လင့် ကျင့်ဝတ်ကို၊ မချွတ်မလွဲ၊ ဆင်းရဲချမ်းသာ၊ နှစ်ဖြာတူတကွ၊ မစွန့် ကြဘဲ၊ စွဲမြဲကြင်နာ၊ လင်သာလျှင်အသက်၊ မခွဲရက်နိုင်။ မြဲနိုင် တည်ကြည်၏။ ထိုကဲ့သို့မိန်းမမျိုးကိုသာ၊ အားကိုးအားထား၊ အ ချစ်ပွားလျက်၊ မယားခေါ်ထိုက်ကြောင်းကို၊ ကျမ်းဟောင်းသတ္တ ရှု၊ ဟိတောပဒေသက ပြသည်မှာ။

သာ ဇာယာ ယာ ဂဟေ ဒက္ခာ၊
သာ ဇာယာ ယာ ပဇ္ဇေဝတီ။

သာ ဇာယာ ယာ ပတိပ္ပါဏာ၊

သာ ဇာယာ ယာ ပတိပ္ပတာ၊ ။

ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ ဂဟေ၊ အိမ်၌၊ ဝါ၊ အိမ်မှကိစ္စ၊ ဟူသ
မျှ၌၊ ဧက္ခာ၊ များစွာသိကျွမ်း၊ ငြိန်းတီး-လိမ္မာ၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမ
သည်။ ဇာယာ၊ မယားမည်၏။ ဝါ၊ မယား-ခေါ်ထိုက်လေသ
တည်း။ ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ ပဇာဝတီ၊ အမွေခံညွန့်ညော့၊
ဘွားပေါက်လေငြား၊ သွီးသားရှိ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဇာယာ၊
ခိုင်မြဲတည်ကြွား၊ ချစ်မယား အစစ်မည်၏။ ယာ၊ အကြင်မိန်းမ
သည်။ ပတိပ္ပါဏာ၊ လင့်အပေါ်ချစ်မက်၊ လင်သာလျှင်အသက်
ရှိ၏။ ဝါ၊ အသက်အသွင်၊ လင်ကိုမြတ်နိုးတတ်၏။ သာ၊ ထိုကဲ့သို့
မိန်းမမျိုးသည်။ ဇာယာ၊ အတွင်းသားအနှစ်၊ မယားအစစ်မည်၏။
ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ ပတိပ္ပတာ၊ မိမိလင်၌ ပြုစုထိုက်သား၊
ဝတ်တရားကို၊ စိတ်ထားကြော့နပ်၊ ပြုပေထတ်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမ
သည်။ ဇာယာ၊ ပတ္တမြားအစစ်ကဲ့သို့၊ မယားအချစ်မည်ပါပေသ
တည်း။ ။ ယောကျ်ားများလည်း။ ထိုနည်း၎င်း၊ အကြောင်းတူ
ပေ။ (မှတ်သင့်လေသတည်း)။

ထိုအခါကုဏ္ဍာလဌက်မင်းက၊ အဝေးမှလာသောဌက်မတ
သင်းတို့ကို၊ ထင်လင်းစွာ မြင်ရ၍။ အယုတ်မ-မိဗလချာတို့၊ သင်
တို့၏လင်ရတနာကို။ တယ်မှာပစ်ထားခဲ့ကြကုန်သနည်း-ဟု၊ ဆီး
တဲ၍မေးသောခါ။ မိတ်ဆွေကြီးကုဏ္ဍာလ။ ပုဏ္ဏမုခ၊ နာမမည်
သင်း။ ဖုဿ-ဥဩမင်းမှာ၊ အပြင်းအထန်ရောဂါ။ ကပ်ရောက်ရှာ
ပါသည်။ ထိုအနာမှထမြောက်၍။ ချမ်းသာခြင်းရောက်မည်-မ
ရောက်မည်ကို၊ အတည်တကျ၊ မပြောတတ်ကြပါ။ ကျွန်းမဟို
လာတဲ အခါမှာ၊ သေလိမ့်မည်မှတ်ထင်ကြပါသည်။ ယခုမကြာ
မီပင်သေလိမ့်မယ်ဟု၊ စိတ်ဝယ်ပိုင်းဖြတ်ကြပြီးခါ အရှင်၏ထံ
တော်သာ၌၊ အရာရာဖြည့်ပွားလျက်၊ အလုပ်အကျွေး မယားဖြစ်
တို့ရန်၊ ရည်သန်လာရောက်ကြ ပါသည်ဟု၊ ပြောဆိုခြင်းပြုကြ
တယ်။

ထိုအခါတုရားလောင်းကုဏ္ဍာလ-က။ ထိုဌက်မုဆုပေါင်းတို့ကို၊ ကြိမ်းမောင်းတော်မူရှာတယ်။ အယုတ်တမာ၊ မကောင်းစွာသောမိန်းမတို့၊ ဥစ္စာကိုဖျက်ချိုးတဲ့၊ ဟယ်သူခိုးမတို့၊ မာယာပွားထုတ်၊ ဇယားရှုပ်တဲ့၊ ဟဲ့-မိဘိုင်းရုတ်တို့၊ သတိကင်းစဲ့၊ စိတ်မမြဲရှိ၊ မထိကျေးဇူး၊ လေရူးမသွေ၊ မိလေဗွေထို့။ သွားလေ-ရှောင်လေ၊ ပျောက်ပျက် လေတော့။ မနေအပါး၊ ဝေးရှောင်ရှား၍၊ သွားကြလေ-ဟု၊ အထွေထွေမောင်းမလျက်၊ ဗျုံး ကနဲထွက်ခွါ၊ ဆေးဝါးကုသခြင်းမလို့ငှါ။ မိတ်ဆွေကြီး- ပုဏ္ဏမုခ-ရှိရာသို့။ လျင်မြန်စွာ သွားလေသတည်း။

(ဤကဲ့သို့၊ အနာရောဂါ၊ မကျန်းမာနှင့်၊ အစာရှားပါး၊ ပျက်ပြားခြင်း၊ စသည်နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊ စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှုလာပေသည်ကား။ မိတ်ဆွေကောင်းတို့၏ လက္ခဏာ၊ ဓမ္မတာဝတ်တရားပါပေတည်း။ ။ဤကိုရည်၍လည်း။ နိတိကျမ်းဂန်များ၌။

ရောဂါတုရေစ နုန္တိက္ခေ၊
 ဗျသနေ သတ္တု-ဝိဂ္ဂဟေ။
 ရာဇန္ဒါရေ သုသာနေစ၊
 ယေ တိဋ္ဌန္တိ သုမိတ္တကာ။ ။ ဟုဆိုကုန်၏။

ရောဂါတုရေစ၊ အနာရောဂါ၊ ကျင်နာ နှိပ်စက်သောအခါ၌ ၎င်း၊ နုန္တိက္ခေ၊ ငုတ်မွတ်ခေါင်းပါး၊ အစာရှားသောအခါ၌၎င်း။ ဗျသနေ၊ စီးပွားဥစ္စာ၊ ပျက်ပြားသော အခါ၌၎င်း။ သတ္တုဝိဂ္ဂဟေ၊ ရန်သူ့ထက်တွင်း၊ သမ်းဆီးခြင်းခံရသောအခါ၌၎င်း။ ရာဇန္ဒါရေစ၊ မင်းထံစိုးမှောက်၊ ရောက်သောအခါ၌၎င်း။ သုသာနေစ၊ သုသာန်တံစ၊ သင်းချိုင်းဝ၌၎င်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ အဘော်သဟဲအဖြစ်၊ စင်စစ်ရပ်တည်လာကုန်၏။ ယေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သု-မိတ္တကာ၊ မိတ်ကောင်းအစစ်၊ ဖြစ်ကြပေကုန်၏။

ပုဏ္ဏမုခ-ထံသို့၊ ရေခဲရှိကာလ၊ အနားသို့ချဉ်းကပ်လျက်၊ သူငယ်ချင်း မောင်ပုဏ္ဏ-ဟု၊ ခေါ်လိုက်ရာ၊ သူငယ်ချင်းကုဏ္ဍာလ

ဟု၊ ခွန်းဟတဘန်၊ ပြန်၍ထူးလိုက်လေသည်။ ။ထိုအခါ-ကု
ဏာလဌက်မင်းက။ ပုဏ္ဏမုခဌက်မင်းကို။ ကိုယ်ချင်းအပ်ခါ၊ အ
ဘောင်-နှုတ်သီးတို့ဖြင့်၊ ပွေ့ပိုက်ထူထစေရှာပြီးလျှင်။ အဖြာ
ဖြာသော ဆေးဝါး အစာ-အာဟာရတို့ကို၊ ကောင်းစွာ တိုက်
ပေး၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူရှာလေတယ်။ ထိုထို့ဆေးဝါးတိုက်ကျွေး၊
မွေးမြူစောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ မကြာမီပင်လျှင်။ ရောဂါပျောက်
ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြစ်လေသတည်း။

ပုဏ္ဏမုခ-ဌက်မင်းရောဂါပျောက်ကင်းသောအခါ။ ထိုဌက်
မတို့ ပြန်ရောက်လာကြကုန်သည်။ ကုဏာလ-ဌက်မင်းလည်း။
မိမိသုငယ်ချင်း၊ မောင်ပုဏ္ဏအား၊ ဆေးဝါးခတ်စာ၊ သစ်သီးကြီး
ငယ်တို့ကို၊ ကျွေးမွေးဖြင့်၊ သွားလာ-ထကြွ၊ အင်အားဗလရှိ
သောအခါ၊ သုငယ်ချင်း-သင့်မှာရောဂါ၊ အနာ ပျောက်ကင်း၊
ကျန်းမာခြင်းရှိပြီ။ မိမိ၏ အလုပ်အကျွေးမတို့နှင့်သာ၊ တကွမ
ကွာနေချစ်ပေတော့၊ ငါလည်းငါ့နေရာသို့ တာဘန်၊ ပြန်သွားပါ
တော့အံ့ဟု၊ ခွင့်ပန်ပြောကြားလေတယ်။

ထိုအခါ-ပုဏ္ဏမုခ ဌက်မင်းက၊ သုငယ်ချင်း-ကုဏာလ၊ နှစ်
မိန်းမတွေဟာ၊ ဖျားနာသောကျွန်ုပ်အား။ စွန့်ခွါပစ်ထား၊ ထွက်
သွားကြကုန်တယ်။ ပျက်စီးယုတ်မာ၊ ဝတ်တရားကင်းကွာသ
ဖြင့်၊ မကောင် စွာသောဤမိန်းမတို့ကို၊ သန့်ရှင်းစေ၍၊ ကျွန်ုပ်-အလို
မရှိတော့ပြီ-ဟု။ စိတ်ပျက်သည့် အနေဖြင့်၊ ပယ်ခွါပြောဆိုလေသ
တည်း။

(ဤနေရာဌာန၌၊ သိမှတ်ကြစရာ၊ မှာတမ်းကလေးတဖြာကို။
ကြီး ခွန်ခါ-အတိ က သင်းဖြင့်၊ ထည့်သွင်းခဲ့ပါဦးအံ့။ ။ နှစ်လော
ကကြီးတစ်ခွင်၌၊ လင်နှင့်မယား၊ နှစ်ပါးမယွင်း၊ ပေါင်းသင်းဆက်
ဆံ၍နေကြလေရာ။ မယားလုပ်သူသည်၊ စင်ဖြူစွာသဘောထား
နှင့်၊ လင်သားအပေါ်၌-ပြုကျင့်ရမည့် ဝတ်တရားများကို၊ ပြည့်
ထွားကုန်စေလျက်၊ ကြည်ယုံနှစ်သက်၊ လင်စုံမက်အောင်၊ အ
ချက်ကျ-ဂရုထူပြီး။ ပြုမူကျင့်ကြံရလေသည်။ ယင်းသို့ ဥသယံ။

လင်ကြည်ယုံ၍။ လွဲပုံစိတ်ချ၊ အပ်နှင်းခြင်းခံရပါမူကား။ များစွာ
 သော အကျိုးတရား။ ထွန်းကားမည်- အမှန်ပေတည်း။ အကြင်မိန်း
 မအား။ စာရိတ္တပျက်ပြား၍။ လင်သားမနှစ်သက်။ မစုံမက်က။
 လောကီဘက်စီးပွား။ အကျိုးမများဘဲ။ ပျက်ပြား ဆုတ်ယုတ်
 တတ်သည့်အပြင်။ မယားဟူ၍ပင်။ အမြဲမမှတ်ထင်ဘဲ။ လွင်ပြင်
 မှာကျက်စား၍။ အခက်ပွားတတ်လေသည်။ သို့ကြောင့် မိန်းမ
 များသည်။ လင်သားနှစ်သက်။ စုံမက်-ကြည်ယုံ။ လွဲပုံမြတ်နိုး
 ကြောင်း။ ကောင်းသော အလေ့အကျင့်-အမှုအရာများကို။ ပြည့်
 ထွားကုံလုံစေရန်။ ကျင့်ကြံအားထုတ် ကြရမည်။ ထိုစကား
 မှန်၏။ အကြင်မိန်းမအပေါ်၌။ လင်သည်နှစ်သက်။ စွဲမက်လောက်
 သောဂုဏ်အင်္ဂါ။ အကျင့်အမှုအရာ-မရှိသည်ဖြစ်၍။ လင်မနှစ်
 သက်ငြားအံ့။ ထိုမိန်းမကို။ မယားဟူ၍ပင်။ စာရင်းဝင်မှတ်ပိုက်၍။
 မခေါ်ဆိုထိုက်ကြောင်း။ လင်ဖြစ်သူ-နှစ်သက်မြတ်နိုးက။ ဂုဏ်
 အင်္ဂါ ပြည့်ဝ၍။ နတ်များကပင်- နှစ်သက်။ မြတ်နိုး စုံမက်ကြ
 ကြောင်း။ ကျမ်းဟောင်းနိတိ။ လောကီသက္ကဋ၊ နာဂရိကျမ်းတို့
 ကပြသည်မှာ။

န သာ ဇာယာတိ ချာဘဗ္ဗာ၊
 ယသံ ဘတ္ထာ န တုဿတိ၊
 တုဋ္ဌေ ဘတ္ထရိ နာရိနံ၊
 သန္တုဋ္ဌာ သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။ ၊

ယသံ၊ အကြင်မိန်းမအပေါ်၌။ ဘတ္ထာ၊ လင်သည်။ နတုဿ
 တိ၊ လှိုက်လှိုက်လွှဲလွှဲ၊ စွဲမြဲတပ်မက်။ မနှစ်သက်။ ဝါ၊ နှစ်သက်
 လောက်သော အကြောင်းမရှိ။ သာ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဇာယာတိ၊
 သက်ဆုံးကြင်ငြား၊ ချစ်မယားဟူ၍။ နချာဘဗ္ဗာ၊ မဆိုသင့်-မဆို
 ထိုက်။ နာရိနံ၊ မိန်းမတို့အား၊ ဘတ္ထရိ၊ လင်လုပ်သူသည်။ တုဋ္ဌေ၊
 နှစ်နှစ်သက်သက်၊ မပစ်ရက်အောင်၊ ချစ်မက်အပ်သည်ရှိသော်။
 သဗ္ဗ-ဒေဝတာ၊ လုံးစုံရှိငြား။ နတ်အများတို့သည်။ သန္တုဋ္ဌာ၊ ဝိုင်း

၍ယုံယုံ၊ နှစ်သက်ကြံကုန်၏။ ။ (လင့်ကျင့်ဝတ်-ပြည့်ထွား၍၊ ထင်
များနှစ်သက်၊ မယား-ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် ရေတွက်လေ့ပျက်သောမိန်း
မကို။ ကိုယ်စောင့်နတ်-စသား။ နတ်အများတို့သည်။ အားထားမ
ပျက်။ စိုင်း၍နှစ်သက်မြတ်နိုး ကြံကုန်သည်-ဟူလို။ ထို့ကြောင့်
မဟုတ်လား။ “လူနာလိုမှ-နတ်နာလိုသည်။ နတ်လိုမှ-ဂြိုဟ်မ
သည်” ဟူ၍၊ ပေါ်ရာဇာစကား၊ ရှေးလူကြီးတို့ထားခဲ့သည်)။

ထိုအခါ၊ အလောင်းတော်-ကုဏ္ဍာလ-က။ တာဖြင့်သူငယ်
ချင်း။ ထင်လင်းစွာသိရအောင်၊ မိန်းမတို့၏ အပြစ်ဒေါသ၊ ယုတ်
မာပုံအဝဝတို့ကို၊ ကျနစွာ-မနောထားရန်အို့။ ပြောကြားမြွက်ဆို
မယ်၊ လာ-လိုက်ခဲ့ဟု-ပုဏ္ဏမုခကို-ခေါ်ခါ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ခွင်၊
မြင်းသီလာ-ကျောက် အပြင်သို့ ဆောင်ကျင်းပြီး။ ခုနစ်ယူနေ
ကျယ်သော အင်ကြင်းပင်ရင်း၊ မြင်းသီလာ-နေရာဝယ်၊ ကောင်း
စွာ နှထိုင်ကြလေတယ်။ ။ တဘက်သောနံပါးက။ မိမိ၏အခြံ
အရံများနှင့်တကွ၊ ပုဏ္ဏမုခ-ဌက်မင်းထိုင်နေခြင်းပြုတယ်။ ။
ယနေ့- ကုဏ္ဍာလ- ဌက်မင်းသည်။ ဟိမဝန္တာ- မြင်းသီလာ-
ကျောက်ဖြာဝယ်၊ တရားရှင်တို့၏တင့်တယ်ခြင်းအားဖြင့်။ တရား
ကိုဟောလိမ့်မယ် နာလွှဲကြလို့ဆိုတာ။ နတ်ဒေဝါ အပေါင်းက။
သောင်းသောင်းဖြဖြ၊ ကြွေးကြော်ကြကုန်တယ်။ တဆင့်တဆင့်၊
ကြွေးကြော်သံဖြင့်။ နတ်ထံက-ကြားကြံ၍။ နတ်ပြည် ခြောက်
ထပ်ကနတ်သားနတ်သွီးတို့သည်။ အသီးသီးရောက်လာကြကုန်
တယ်။ များစွာသော-နဂါး။ ဂဠုန်၊ ကိန္နရာ၊ ဝိဇ္ဇာမိရ်တို့လည်း။
တရားကိုနာခြင်းငှါ၊ ရောက်လာ စည်းဝေး ကြကုန်တယ်။ ။
ဝိဇ္ဇာတောင်၌နေသော အာနန္ဒာမည်သော လင်းထ- မင်းသည်
လည်း။ လင်းထ-တထောင်ခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုဏောလာဟာ
လစကား၊ ကြွေးကြော်သံကြားရ၍။ တရားနာအံ့သောငှါ၊ အခြံအ
ရံနှင့်တကွ၊ လာလေတယ်။ ။ အဘိညာဉ် ငါးတန်ရ။ နာရဒရ
သေ့ သည်လည်း။ တသောင်းသောရသေ့ အပေါင်းတို့ဖြင့်ခြံရံ
အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တာအရပ်၌နေခါ။ ထိုကြွေးကြော်သံကို။

ကြားနာလျက်၊ ငါ၏ မိတ်ဆွေသဟာယ၊ ကုဏ္ဍာလ ငှက်မင်း
 သည်။ မိန်းမတို့၏ အကြောင်းခြင်းရာ။ အနာ-အဆာ-အပြစ်တို့
 ကို။ ဘွင့်လှစ်ဟောကြားလိမ့်မယ်။ ကြီးစွာသော အစည်းအဝေး
 ကြီးသည်ဖြစ်လိမ့်လတ္တံ့။ ငါလည်း ထိုတရားကိုကြားနာခြင်းငှါ
 သင့်လျော်၏ဟု-ရသေ့ တသောင်းနှင့် တကွ၊ တန်းခိုးဖြင့်လာကြ
 ၍။ သင့်တင့်ရာဌာန၌ ထိုင်နေကြလေတယ်။ ။ ထုရားရှင်တို့
 ၏တရားဟောသောအခါကဲ့သို့။ များစွာသော ပရိသတ်အစည်း
 အဝေးကြီးသည်။ ဖြစ်ပွားလေတယ်။ ။ ထိုအခါ၊ အထောင်း
 တော်ကုဏ္ဍာလ-သည်။ ဇာတိဿရဉာဏ်အမြင်ဖြင့်။ မိန်းမတို့
 ၏ အပြစ်နှင့်စပ်ယှဉ်တဲ။ အတိတ်ဘဝ၌ တွေ့မြင်ခဲ့ရသော အ
 ကြောင်းကို၊ ပြန်ပြောင်းမြှောက်ကြားလျက်၊ ပုဏ္ဏမုခကို၊ တရားနာ
 သက်သေထားပြီး။ ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

အဇ္ဈတ္တိကနိဒါန်းပြီး၏။

(၆) ကဏ္ဍာဒေဝီမင်းသွီးဝတ္ထု။

(၁) ဒိဋ္ဌာ မယာ သမ္ပ ပုဏ္ဏမုခ၊
 ကဏ္ဍာဒေဝီ ဒွိပိတိကာ။
 ပဉ္စ ပတိကာယ ဆဋ္ဌေ၊
 ပုရိသေ စိတ္တံ ပဋိဗန္ဓန္တိယာ။
 ယဒိခံ ကဗန္ဓေ ဝိဋ္ဌ သပ္ပိတိ၊
 ဘဝတိ စ ပုနုတ္တရေတ္ထဝါကျံ။ ။

(၂) အထ-ဇ္ဇုနော,နကုလော,ဘိမသေနော,
 ယုမိဋ္ဌိလော,သဟာဒေဝေါစ ရာဇာ၊
 ဇေတ ပတိကာ ပဉ္စ မတိစ္စ နာရိ၊
 အကာသိ ခုဇ္ဇဝါမံနကေန ပါပံ။ ။

(၁) သမ္ပပုဏ္ဏမုခ၊ အယွယ်တူမယွင်း၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်ပေ
 သော။ အမောင်-ပုဏ္ဏမုခ။ ဒွိပိတိကာ၊ ကာသိ-လောသလ၊ နှစ်ဝ

သောအတော့ရှိသော၊ ပဉ္စပတိကာ၊ တိုက်ရိုက်တင်းလင်း၊ လင်
ရင်းငါးယောက်ရှိသော၊ ဝါ၊ လင်ရင်းငါးပါး၊ ထင်ရှားရှိပါလျက်။
(ယ-အက္ခရာ-အပို၊ ဝါ၊ နိပါတ်)၊ ဆဋ္ဌေ၊ ငါးမှ-ဆင့်ထောက်၊ ခြေ
ယောက်မြောက်သော၊ က ဗန္ဓေ၊ လည်ပင်းညွတ်ရုံး၊ ကိုယ်တုံး
လုံးသာရှိသော၊ ဝိဋ္ဌသပ္ပိန္နဲ၊ သူ့ဆုံး-ညွှန်တုံး၊ မောင်မောင်ကုံး-အ
မည်ရှိသော။ ပုရိသော၊ အနီးစား၊ မောင်ယောက်ျား၌၊ ဝိတ္တံ၊ ကာ
မဂုဏ်ညိတ်၊ အာရုံစိတ်ကို။ ပဋိဗန္ဓန္တိ၊ ခြစ်မတ်။ ဇာတ်မဇ္ဇိတံ။
တပ်ဖွဲ့ရစ်ပတ်၊ ကြိုက်နှစ်သက်တတ်သော။ ကဏ္ဍာဒေဝီ၊ မယ်
ကဏ္ဍာ-ဟု၊ သညာမှတ်သား၊ မိဘုရားကို၊ မယာ၊ ကုဏ္ဍာလ-ဟု။
နာမ-ပြန်သင်း၊ ငါ့ဌာန်မင်းသည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်။
တ္ထေမြင်အပ်ခဲ့လေသတည်း။ (ယာ-နှင့်ယံ ဒိဋ္ဌိ-တို့လည်းနိပါတ်
ပုဒ်)၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးယောက်အပြင်၊ ခြောက်ယောက်မြောက်မြင်
ရာ၌။ ပုန၊ တဘန်၊ ဥတ္တရံ၊ လွန်လွန်ကဲကဲ၊ ပြစ်ချွဲလွဲ၊ ပတ်သော။
ဝါကုစ၊ စကားသည်လည်း၊ ဘဝတိ၊ မုချမှတ်သား၊ ဖြစ်ပျိုးရပါ
သေး၏။

(၂) အထ၊ ထိုအစဉ်အခါ၌၊ အဇ္ဈ၊ နော၊ အဇ္ဈ၊ နမင်းသား၎င်း။
နကုလော၊ နကုလမင်းသား၎င်း။ ဘိမသေနော၊ ဘိမသေနမင်း
သား၎င်း။ ယုမိဋ္ဌိယော၊ ယုမိဋ္ဌိလမင်းသား၎င်း။ သဟဒေဝေါစရာ
ဇာ၊ သဟဒေဝမင်းသား၎င်း။ ဇေတပဉ္စပတိကာ၊ ထိုငါးယောက်
သောလင်တို့ကို၊ အတိစ္စ၊ ခုန်ကျော်လွန်မြောက်၍၊ နာရိ၊ ကဏ္ဍာ
ဒေဝီ၊ သည်ဘွဲ့သီး။ မင်းသွီးသည်။ ခုဇ္ဇဝါ၊ နကေန၊ ကုန်းလည်း
ကုန်း-ကွလည်းကွသောသူဆွံ့နှင့်၊ ပါပံ၊ ယုတ်မာညစ်ကျ၊ မိစ္ဆာ
စာရ-အမှုတို့၊ အကာသိ၊ ပြုကျင့်လေသတည်း။

ဤနှစ်ဂါထာ အရ၊ အမိတ္တိယံတော်ပြုလျှင်။ ၊ ရှေးက၊ ဗြဟ္မ
ဒတ္တ၊ နာမ-ပြန်သင်း၊ ကာသိကရာဇ်မင်းသည်၊ လုံးရင်းများစွာ၊
စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် ပြည့်စုံလှသဖြင့်၊ ကောသလ-တိုင်းပြည်ကို
သိမ်းပိုက်၊ ကောသလမင်းကိုသတ်လိုက်ပြီးလျှင်။ ထိုမင်း၏မိဘု
ရားကြီးကို၊ ကိုယ်ဝန်နှင့်တကွ၊ ယူပြီးခါ၊ ဘာရာဏသိမြို့သို့-ခေါ်

ဆောင်ခါဖြင့်၊ မိဘုရားအရာထားလျက်၊ မြှော့စားထေတယ်။ ။
 ထို့နောက်များမကြာ၊ သိမ်းတော်ရတနာကို၊ ဘွားမြင်တော်မူရှာ
 တယ်။ ။ ထိုပြဟွဒတ်မင်းကြီးမှာလဲဘဲ၊ သားသိမ်း-နန်းညွှာက်
 တယောက်ကမ္ဘာ-မရှိဘာနှင့်၊ လွန်စွာနှစ်သက်၊ စုံမက် မြတ်နိုး
 တော်မူရကား၊ အသင်မိဘုရား-ဆုများကို ယူပေတော့-ဟု၊ ခွင့်
 ပြုတော်မူတယ်။ ။ မိဘုရားလည်း၊ ဆုများကို၊ အသာယူပြီး
 လျှင်။ ကြည်ဖြူအားရ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူလှ၍၊ သိမ်းလှ-ရတနာ
 အား၊ မယ်ကဏ္ဍာ-ဟု၊ သညာသွံ့သ၊ မှည့်ခေါ် ကြလေသည်။ ။
 သုတို့သိမ်း အရွယ်သို့ရောက်သောခါ၊ မာတာမယ်ဘွား၊ မိဘုရား
 ကြီးက၊ သိမ်းအား ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ချစ်သိမ်း သင့်အဘ မင်းမြတ်က၊
 ဆုများကိုပေးအပ်တော်မူဘူးတယ်။ သင်အလိုရှိရာ၊ ဆုပစ္စည်း
 ကိုသာ၊ ကောင်းစွာသိမ်းလိုက်၊ ယူလိုက်လေတော့-ဟု၊ ပြောဆို
 မြင်းပြုတယ်။ ။ ထိုအခါသိမ်းလှက၊ ငါအား-မပြည့်စုံတာ၊ ဘယ်
 ဥစ္စာမှ၊ မရှိသည်မရှိ၊ သို့ဖြစ်ဘိ၍၊ လူ၏ဓမ္မတာ၊ လင်ယုတို့ရာကို
 သာ၊ ကောင်းစွာဆုကျေး၊ ပေးတော်မူပါစေတော့-ဟု။ ကိလေ
 သာများ ပြားလို့မို့။ အရှက်အကြောက်ကိုမထားနိုင်ဘဲ။ မိခင်
 အား ပြောကြားဘယ်။ ။ မိဘုရားက၊ မင်းကြီးအားလျှောက်
 ထားသောအခါ အလိုရှိရာဘဲ ယူပေစေဟု၊ ခွင့်ပြုပေးအပ်ပြီးခါ၊
 ဆုအကြောင်းကို၊ ကောင်းစွာကြော်ငြာလျက်၊ ပန်းကုံးစွပ်ပွဲခံ
 တော်မူရှာလေသတည်း။

ထိုအခါ၊ ဘုရင့်သိမ်း၏ ပန်းကုံးစွပ်ပွဲသို့၊ ဝင်နွဲ့ကျင်းပလျက်၊
 အရှေးခံကြံမည် အနေနှင့်၊ အထွေထွေသော၊ အဝတ်တန်းသာ
 ပလာတို့ကို၊ ကောင်းမွန်စွာ ဝတ်စား ပြီးလျှင်၊ များစွာသော
 ယောကျ်ားတို့သည်၊ မင်းဘုရား၊ နန်းရင်ပြင်ဝယ်၊ ဝန်းကျင်ပြည့်
 နှက်၍နေကြလေကုန်တယ်။

ကဏ္ဍာ၊ မည်သိး။ မင်းသိမ်းကလေးမှာ မူကား၊ ပန်းတောင်း
 ကိုကိုင်ခါဖြင့်၊ လေသာ ဆန်းပြား။ နန်းတံခါးအပေါ်က၊ ကြည့်
 မျှော်တော် မူသော်လဲ့၊ သင့်လျော် သူမပေါ်ပေါက်၊ ဘယ်တ

ယောက်ကိုမျှ၊ ချစ်ရောက်စွဲမက်လျက်၊ နှစ်သက်တော်မမူဖြစ်
လေတယ်။

ထိုအခါဝယ်၊ ပဏ္ဍုမင်းမျိုးအနွယ်မှ၊ ဆက်သွယ်ပေါက်ပွား
ကြသော၊ အဇ္ဈိန်မင်းသား။ နကုလ၊ ဘိမသေန၊ ယုမိဋ္ဌိလ၊ သဟ
ဒေဝ မင်းသား၊ ပေါင်းငါးယောက်သော၊ ပဏ္ဍုမင်းသားတော်
တို့သည်၊ တက္ကသိုလ်ပြည် ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာကြီး အထံ
၌၊ ပညာသင်ကြားပြီးလျှင်၊ ဒေသန္တရဗဟုသုတ ဆိုသလို၊ ထို
ထိုအရပ်ဒေသ၊ မြို့ပြ ပြည်ရွာတို့၏၊ အလေ့အကျင့်အနေအထိုင်
အသုံးအနှုန်းတို့ကို၊ သိလိုကြသဖြင့်၊ ဒေသစာရီ၊ လှည့်လည်ဖြန့်
ဖြန်း၊ စခန်းချီ၍လာခဲ့ကြရာ၊ ဗာရာဏသီမြို့တော်သို့ရောက်က၊
ကောလာဟလ စကား၊ ဘုရင့်သွီး လင်ပေးစားတို့၊ ပန်းကုံးစွပ်
ပွဲများကျင်းပနေသည်ကို၊ ကြားသိတွေ့မြင်ကြရ၍၊ ငါတို့လဲ။
သွားရောက်အရှေးခံကြကုန်အံ့ဟုကြံပြီးခါ၊ လှပစွာသွန်းလုပ်တဲ့၊
ဆွရုပ်နှင့်မယွင်း၊ ရွှေအဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍုမင်းသားတော်
ငါးပါးတို့သည်လည်း၊ ထိုအရပ်သို့သွားကြ၍။ အစဉ်အားမသွေ
မက်တည်၍နေကြလေကုန်တယ်။

ထိုအခါ၊ ကဏ္ဍာဒေဝီမိဘုရားသည်။ ငါးယောက်သောမင်း
သားတို့၌ပင်၊ ချစ်ကြိုက်စုံမက်၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးတော်မူသဖြင့်။
ထိုသူငါးဦးတို့၏ ဥက္ကောင်းတို့၌။ ကောင်းမြတ်သောပန်းကုံး ပန်း
ခွေတို့ကို။ ပစ်ချလေပြီးလျှင်။ “မယ်တော်-ဤငါးဘော်သော မင်း
သားဆုတို့ကို။ ခွင့်ပြုပေးသနားတော် မူပါတော့” ဟု။ ချီးမြှောက်
သာယာ၊ ပြောဆိုရှာလေတယ်။

ထိုအခါ၊ မိဘုရားကြီးက၊ မင်းကြီးအားပန်ကြား၊ လျှောက်
ထားတဲ့ အခါ၊ ဦးစွာပထမ၊ ရှေးအစကပင်။ ဆုဝရ-မြွက်ကြား
လျက်၊ ပေးသနားပြီးဖြစ်လေသောကြောင့်၊ မတော်ဘူး။ မယူနဲ့
ဟု၊ တားမြစ်နိုင်တဲ့အခြေ၊ နှစ်ခွန်းစကား၊ မင်းတို့အားလျှင်။ မ
ထားကောင်းသည့်အနေဖြင့်၊ မသွေစိတ်က၊ မနှစ်သက်လှသော်
လည်း၊ သယ်ကမျိုးဆွေ၊ သယ်ဇာတိ တို့ပေလဲ။ သယ်အခြေ၊

ဘယ်ကဖွားသည့်။ ဘယ်သူ၏သားများဖြစ်ပါသလဲဟု၊ ဝေခွဲ၍
မေးမြန်းသောခါ။ ပဏ္ဍုမင်း၏ သားတော်များဟု၊ ကောင်းမွန်စွာ
သိကြား၍။ များပြားသောထောက်သပွကာ၊ ပူဇာသတ္တိရများစီ
မံ၊ ကျေးမွေးဇဉ်းခံပြီးလျှင်။ အပ်နှံ ဆောက်နှင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းပြု
လိုက်လေသတည်း။

ကဏ္ဍာဒေဝီ၊ သညီတွင်ပြီး၊ မင်းသွီးသည်လည်း။ မည်းတော်
မင်းမြတ်၊ ပေးစားအပ်ပြီးသော်။ ဘုံရုနစ်ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်
၌သာ၊ ကိလေသာအစွမ်းဖြင့်။ မပန်းမပင်။ ငါးယောက်လင်တို့
ကို၊ အစဉ်ပြီးမြောက်၊ ခရီးရောက်အောင်၊ ချီးမြှောက်၍နေရာ
လေတယ်။

ထိုမင်းသွီး၏၊ အနီးအပါး၌၊ စားလုပ်ကျွေးသော-မောင်ကုံး
ခေါ် သူဆွံ့တယောက်လည်း။ အမြဲ- စောင့်ရှောက်ခါ- နေလေ
တယ်။ (ထိုသူ၏လည်ပင်းသည်။ လေခံလေးကိုင်ကဲ့သို့ညွတ်
ကိုင်တွဲကျလျက်။ ရင်ဝမှာကပ်ပြီးနေတယ်။ တာကြောင့်၊ သူ့ ကို
မောင်ကုံး-ဟုခေါ်ရသည်။ ဥက္ကောင်းမမြင်ရ၊ တွဲထျားကျလျက်၊
ရင်ဝမှာကပ်နေသောကြောင့်ပင်။ “ကဗန္ဓေ၊ ဥက္ကောင်းညွန့်ဟုံး၊
ကိုယ်တုံးလုံးသာရှိသော.....ဟု၊ အောက်ဂါထာ ပါဠိ၌-ဟော
ဆို၍ထားခဲ့သည်။)

ထိုမင်းသွီးသည်၊ လင်ကြီးငါးယောက်တို့ကို။ ကိလေသာဖြင့်
ချီးမြှောက်၍၊ ထိုငါးယောက်ပြင်ပ သို့။ သွားကြတ် အခါမှာ အ
ခွင့်ကိုရရှာ၍၊ ကိလေသာပူထောင်လျက်။ ချောင်ပြီ-ဟုသော်စိတ်
နှလုံးဖြင့်၊ မောင်ကုံး-နှင့် အတူ။ မိစ္ဆာစာရ- အမှုကို၊ ပြုမူလေ
တယ်။ ထိုမောင်ကုံးနှင့် တကွ၊ စကားပြောဆိုကြတဲ့ အခါ
မှာလဲ၊ ကိုမောင်ကုံး၊ ကိုမောင်ကုံးထဲ လှပ၍၊ ကျမ-ပိုမိုပြီးချစ်
သောသူမရှိပါ။ ကိုမောင်ကုံးကိုသာ၊ တစ်ဆက်လုံးမပြတ်၊ မေတ္တာ
ခတ်သက်စင်၍၊ အမြဲအစဉ်၊ ချစ်ခင်ပါတယ်။ ဟောသည်မင်း
သားတွေသတ်ပြီး၊ သူတို့၏လည်ချောင်းသွေးနှင့်၊ ကိုမောင်ကုံး-
ခြေတောက်ကိုဆွေးနှိုင်းပါတယ်-ဟု၊ အသွယ်သွယ် အဝဝမာ

ယာပြုပြီးလျှင်။ ကြာ မဒ-မယ်ကဏ္ဍာက၊ အခရာ ပိုမို၍၊ ဆိုရှာ
လေတယ်။ (ဤလည်းမာယာတဝံတည်း)။

ထိုမင်းသားငါးယောက်တို့တွင်။ လင်အကြီးဆုံးနှင့်ထွေကြီး၊
ပေါင်းဆုံနှိုးနှောကြတော့ အခါမှာလဲ။ အစ်ကိုယ်ကြီး- အစ်ကိုယ်
ကြီးအပေါ်မှာလေ။ ကျမ၊ ဟောသည်မင်းသား လေးယောက်
ထက်၊ ပိုမိုကြီးအများကြီး-ချစ်တယ်။ အစ်ကိုယ် အတွက်နှင့်ဆို
လျှင်။ ကျမ-အသက်ကိုစွန့်နိုင်တယ်။ ကျမ-ခမည်းတော်နတ်ရှာ
လားလျှင်။ အစ်ကိုယ်ကြီးအား-တိုင်းပြည်ကို ပေးစေမယ်” ဟု၊
အသွယ်သွယ်အဝဝ၊ လျှာနှစ်ခွဖြင့်။ ဖြောင်းဖြေပြောဆိုလေတယ်။
(ဤလည်းမာယာ-အလှိုင့်-တမျိုးပင်တည်း)။

ထို့အတူ၊ ညီငယ်မင်းသား၊ လင်ယောက်ျားလေးယောက်တို့
နှင့်၊ ထွေဆုံပေါင်းဆင်းကြသည့်အခါမှာလည်း။ တယောက်ထာ
တမျိုး၊ တယောက်မှာ တမျိုး၊ အမျိုးမျိုးအစားစား၊ ပြောကြား
လှည့်ပတ်ခါ၊ ခရာ-မြောက်မြူလေသည်။

ထိုအခါမင်းသားများက၊ တခြားစီ-တွေးလုံးမျှော်ပြီး၊ ဩော်-
ဤမင်းသွီးကား။ ငါ့ကိုနှစ်သက်၊ ချစ်မက်မြတ်နိုး ရှာတယ်။ ငါ့
ထောက်ချစ်စရာ၊ ဘယ်မှာမှ မရှိဘူးတဲ့။ ငါ့အပြင် မမြင်ဘူးတဲ့။
ခမည်းတော်-စခန်းပြတ်လျှင်၊ ငါ့ကိုနန်းအပ်မတဲ့။ ယခု ခံစား
ထွေကြိပ်ရတဲ့၊ စည်းစိမ်ဟာလဲတဲ့။ ဤမင်းသွီးကိုအမှီတကဲပြု
ခါ ရလာ ခံစားရပါပေတယ် လို့။ အသွယ်သွယ်ကြံဆလျက်၊ အ
လွန်အမင် နှစ်သက်ကြသတဲ့။

တနေ့သောအခါ၊ ကဏ္ဍာဒေဝီ မင်းသွီးသည်။ မကျန်းမယာ၊
ဖျားနာခြင်းဖြစ်လေသည်။ ထိုအခါ မင်းသား ငါးယောက်တို့
သည် ဝိုင်းဝန်းခြံရံကုန်လျက်၊ တယောက်သော မင်းသားသည်။
ဥက္ကောင်းကို၊ နှိပ်နယ်၍ နေလေတယ်။ ကျန်မင်းသားလေးယောက်
တို့လည်း။ ခြံထောက်တဘက်စီ၊ လက်တဘက်စီ၊ အညီအ
ညွတ် သုံးသပ် ဆုပ်နယ်လျက် နေကြလေတယ်။ လင်အ

ငယ်ဆုံး၊ မောင်ရွှေကုန်းမှာမူကား၊ မင်းသိမ်း၏ခြေရင်းနား၌၊ စားထိုင်နေလေတယ်။

မင်းသိမ်းသည်၊ ဥက္ကောင်းကိုဆုပ်နယ်သော၊ လင်သယ်အစ်ကိုယ်ကြီး။ အဇ္ဈန-မင်းသားကြီးအား၊ ဥက္ကောင်း ကလေးကိုဥကာ-စောင်းခါ၊ ဥက္ကောင်းကြော-အမှတ်အသားဖြင့်၊ ငါ့အားသင့်ထက်ပိုစွာ၊ ချစ်စရာမရှိ။ အသက်ရှည်စွာ၊ နေရပါလျှင်၊ သင်၏အလို့ငှါ။ သင့်ဘိုရာသာဖြစ်တယ်။ မည်းတော်မင်းဖျား၊ နတ်ရွာလားခဲ့သော်၊ သင့်အား ရှုဖွယ်ချိန်၊ မင်းစည်းစိမ်ကိုပင် ပေးစေအံ့-ဟု၊ ဥက္ကောင်းညိတ်ထာ အမှတ်ထားလျက်၊ မြောက်စားချီးမြှင့်လေတယ်။

ခြေနှင့်လက်ဖျား၊ ဆုပ်နယ်သောမင်းလေးပါးတို့အားလည်း၊ လက်ဖျားကိုလှုပ်၊ ခြေကိုလှုပ်လျက်၊ သရုပ်ထင်စွာ၊ နှစ်ကိုယ်သိ-အခြင်းအရာဖြင့်၊ သညာအမှတ်အသားကိုပေးပြီးခါ၊ ရှေးနည်းတူစကားလံာ်ကို။ ဝမ်းလဲမှာထားတဲ့၍၊ အသီးသီးပြောကြားလေတယ်။

ခြေရင်းမှာထိုင်နေတဲ့။ ငယ်ချစ်ဆွေ-မောင်မောင်ကုန်းအားလည်း၊ သင်သည်-ငါ၏ အချစ်ဆုံးဘဲ။ သင့်အလို့ငှါ၊ သင့်ဘိုရာ-ဟု၊ ငါ့မှာမသွေ၊ အသက်ရှေ့ရမှာ ဖြစ်တယ်လို့-ဆိုတာ။ လျှာ-သညာမှတ်သား၊ လျှာကြော-ခေါ် နှုတ်ဖျားဖြင့်၊ ပြောကြားသည့်အနေ၊ ပြု-တွတ်-ပြု-တွတ်-ပြုလုပ်ချေ၍။ သိစေပါတယ်တဲ့။

ထိုလင်ခြောက်ဦး တို့သည်လည်း။ ရှေးက- အသီးသီး-ပြောထားဘူးသောစကားအရ၊ ယခု-ပြသောသညာအမှတ်အသားဖြင့်၊ ငါ့အားပိုမိုချစ်တယ်၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်၊ နန်းရိပ်ငြိမ်ကိုလဲ၊ ငါ့ကိုသာရှုဖွယ်ချိန်သတဲ့။ ငါ့ကိုသာအချစ်ဆုံး-တဲ့ ဟု။ နှလုံးကတွေးကြည့်သဖြင့်၊ အသီး-အသီးသိကြကုန်တယ်။

ထိုသူတို့တွင်၊ မောင်ကုန်းနှင့်မင်းသား လေးယောက်တို့မှာ၊ မိမိတို့အား၊ ပေးသော အမှတ်သညာဖြင့်သာ၊ ထိုအခြင်းအရာကိုသိကြကုန်တယ်။ အဇ္ဈန-မင်းသားကြီးမှာကား။ ထိုမိဘုရား

၏။လက်ခြေနှစ်ဖြာ၊လျှာ-တို့၏။ဘောက်ပြန်ပြောင်းလွှဲ။ အနဲနဲ-ပြု
မူခြင်းကိုမြင်ရ၍။ ဩော်-ဤမိန်းမသည်။ ငါ့အားဥက္ကောင်းအ
မှတ်သညာ၊ အမူအရာဖြင့်။လျှို့ဝှက်ခါပြောကြားသကဲ့သို့။ ထို
ငါးယောက်သားတို့အားလည်း။ အမှတ်အသား- သညာကို။ဤ
မိန်းမ-ပေးမှာတဲ။ကိုယ်ကောင်တုံးတုံး။သည်-မောင်ကုံး-ဆိုတဲ။
အကောင်ကြီးနဲ့လဲ။မလွဲမကွာ။ သည်မိန်းမပေါင်းတော်မှာပါဘဲ
ဟု။ဝေခွဲခါ-စဉ်းစား၍။ညီငယ်များကိုခေါ်ပြီးခါ။ ပြင်ပသို့ထွက်
ခွာပြီး။ငါ့ညီတို့။ငါ့အား-ဥက္ကောင်းကြာကိုပြတဲ။လင်ငါးယောက်
ရှိသောမိန်းမကို။ ဆင့်တို့မြင်ကြရဲ။လား-ဟု။ မေးမြန်းတော်မူရှာ
တယ်။ မြင်ကြပါသည် နောင်တော် ဟု။ ပြောသောခါ။သင်တို့
ဘယ်အကြောင်းအရာကို သိကြသလဲ-ဟုမေးမြန်းရာ။မသိကြ
ပါ-ဟုပြောပြ၍။ သင်တို့အား။ လက်၊ခြေသညာအမှတ်အသား
ဖြင့်၊ပြောကြားတဲ။အခြင်းအရာကို။ သိကြပါသည်မဟုတ်လော
ဟုမေးပြန်သောအခါ။ သိပါသည် နောင်တော်တုရားဟု။လျှော
ထားကြပြန်ရာ။ ငါတို့အားလည်း။ ထိုအကြောင်း အားဖြင့်သာ။
သညာကိုပေးတယ်။ ။ဟိုမောင်ကုံးကြီးအားလည်း။လျှာများ
ကိုဖောက်ပြန်ခါ။အမှတ်ပေးသောအခြင်းအရာကို။သင်တို့သိကြ
ပါရဲလား။ မေးမြန်း၍။ မသိပါ ဟု။ ပြောကြသောအခါ။ထိုအ
ခြင်းအရာကို။ မင်းသားငယ်တို့အား ပြောကြား၍။ ဤမိတုရား
သည် မောင်ကုံးနှင့်လဲ-မလွတ်ကင်း။ မကောင်းမှုကို။ ပြုကျင့်
သိမ်းသွင်းတယ်လို့ပြောသောခါ။မယုံကြည်ကြသည်နှင့်။မောင်
ကုံးကိုခေါ်၍မေးမြန်းကြလေသည်။ ။မောင်ကုံးလည်း။အလုံး
ရုံအကြောင်းများကို။ ပြန်ကြားပြောဆိုလေတယ်။ ။ထိုအခါ။
မင်းသားတို့သည်။မောင်ကုံး၏စကားကိုကြားကြရ၍။ထိုမိန်းမ
အပေါ်မှာ။တာဏှာဆန္ဒ။ကင်းကွာကြပြီးလျှင်။...ဩော် အံ့ဩ
ဘွယ်ကောင်း လေစွ။ မိန်းမ ဟူသည်။ ယုတ်မာ ညစ်ကျ။ မ
ကောင်းမှုကိုပြုရသိမ်းသွင်း။ သီလကင်းလေစွ။ငါတို့ကဲ့သို့သော။
ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံစွာ။ တင့်တယ်ဘွယ်ရာသော မင်းသားတို့ကို

လျက်၊ ပယ်ရှားစွန့်ပစ်ခါ၊ စင်စစ်စက်ဆုတ် ရွံရှာဘွယ်-၊ အ
 ကောင်းဆုံးဖြစ်တဲ၊ ငါ့ ကု်းသူ့ဆွံ့နှင့်။ မရွံ့မကြောက်၊ မကောင်း
 မှုကို၊ ထမြောက်စေတယ်။ ပညာရှိသဘောဝင်ပားတဲ။ တယ်လို
 ပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ ဆိုးဝါးယုတ်မာ၊ အရှက်ကင်းစွာသောမိန်းမ
 တို့နှင့်၊ တကွရွှင်ပျော်၊ မွေ့လျော်နိုင်ပါ့မလဲ ဟု၊ ဝေခွဲစဉ်းစား
 ကြံပြီးခါ။ များစွာသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မာတုဂါမကိုကဲ့ရဲ့ခါ။
 အိမ်ရာတည်ထောင်၊ လူတို့ဘောင်နေထဖြင့်၊ အခြေမလှ၊ ဘာ
 တခုမျှ။ အကျိုးမရှိပဘူး ဟု။ အထူးကြံစည်ကြံပြီးလျှင် ဟိမ
 ဝန္တောသို့ဝင်လျှောက်၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ကြ၍။ ဣသိဏာ
 ပရိကံကို၊ စီမံအားထုတ်၊ ပြုလုပ်စီးဖြန်းလျက်နေကြရာ၊ အသက်
 ဆုံးဘိုင်ခါဝယ်၊ ကံအားလျော်စွာလားကြရလေကုန်သတည်း။

ဘုရားလောင်း ကုဏ္ဍာလ ငှက်မင်းသည်၊ ထိုအခါ ကာလ
 က၊ အဇ္ဈနမင်းသားဖြစ်ဘူးလေသည်၊ သို့ကြောင့်၊ မိမိဒိဋ္ဌ၊ ထွေ
 ကြိုရသော အကြောင်းကို၊ ပြန်ပြောင်းခါ၊ သဘောကျအောင်၊
 ဟောပြုလိုသဖြင့်။ (ဒိဋ္ဌာမယာသမ္ပပုဏ္ဏမုခ) အစရှိသောဂါထာ
 ကို၊ ရွတ်ဆိုမိန့်မှာခဲ့လေသည်။

ဤကိုရည်၍၊ မန်လည် မြတ်ဖျား၊ ဆရာတော်ဘုရား က
 လည်း။ ၊ ရွယ်သက်ပျိုထွား၊ နတ်ယောက်ျားသို့။ ငါးစီးဆင်
 ပြောင်အားကိုဆောင်သည်။ ညီ၊ နောင်ငါးပါး။ လင်ပြုငြားလည်း။
 စေစားခြေ အောက်။ ကျွန်သပေါက်နှင့်။ လွန်ဘောက်မိစ္ဆာ။ ကျင့်
 ယုတ်မာ၏။ ၊ ဟုစပ်ဆိုတော်မူ၏။

ကဏ္ဍာဒေဝီဝတ္ထုပြီး၏

(၇) သစ္စကပါဠိဝတ္ထု။

ထိုနောက်မှတစ်ဖန်၊ ရှေးက ထွေကြိုဘူးသော အကြောင်းတို့
 ကိုဇာတ်ထွန်လျက်၊ ဟောပြုတော်မူပြန်လိုရကား။

(၃) ဒိဋ္ဌာ မယာ သမ္ပ ပုဏ္ဏမုခ၊
သစ္စကပါဒိနာမ သမဏီ။
သုသာနမဇ္ဈေ ဝသန္တိ၊
ဧတုတ္ထ ဘတ္တံ ပရိဏာမယမာနာ၊
သာ သုရာရုတ္တကေန ပါပ မကာသိ။ ။
ဟုသောဂါထာကို ရှုတ်ဆိုတော်မူပြန်တယ်။ ။

(၃) သမ္ပပုဏ္ဏမုခ။ ခင်ပွတ်စွာလှ၊ သူငယ်ချင်း-မောင်ပုဏ္ဏမု
ခ။ သုသာနမဇ္ဈေ။ ခန္ဓာမြှုပ်နှံ၊ အပုပ်ဆန်သည့်။ သုသာန်၏အ
လယ်၌၊ ဝသန္တိ။ တရားကျင့်ထွေ၊ နေသည်ဖြစ်ပါလျက်၊ ဧတုတ္ထ
ဘတ္တံ။ လေးကြိမ်မြောက်သော ထမင်းကို။ ပရိဏာမယမာနာ၊
လွန်စေသော။ (လေးရက်ကိုလွန်၍၊ ငါးရက်မှ-တခါစားသည်၊
ဆိုလိုသည်)။ သစ္စကပါဒိနာမ၊ သစ္စကပါဒိ-အမည်ရှိသော၊ သမ
ဏီ၊ ရဟန်းမကို။ ဝါ၊ အဝတ်ဖြူ-ဝတ်ထ၊ ပရိဗိုဇ်မကို၊ မယာ၊ ကု
ဏာလ-မည်သင်း၊ ငါ့ဌက်မင်းသည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်။
ရှေးက-တွေ့မြင်ဖူး၏။ သံ၊ ထိုသစ္စကပါဒိမည်ရ၊ မဟ်ပရိ
ဗိုဇ်မသည်။ သုရာရုတ္တကေန၊ တွေ့မြင်ရစ်မူး၊ သေသောက်ကြွေး
ယောက်ျားနှင့်။ ပါပံ၊ မိစ္ဆာစာရ၊ ကာမ-ညစ်ကျ၊ မကောင်းမှုကို၊
အကာသိ၊ ရောရှက်ထွေးထွေ၊ ပြုကျင့်လေသတည်း။

ဤဂါထာအရ၊ ဝတ္ထုကြောင်း သာဓကကို။ ဘွင့်ပြလိုက်ပါ
ဦးအံ့။ ။ လွန်လေပြီးသောအခါ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကိုအဖို့ပြု၍၊
သစ္စကပါဒိမည်သော၊ အဝတ်ဖြူ ဝတ်သောပရိဗိုဇ်မသည်၊ သု
သာန်၌ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းကို၊ ဆောက်လုပ်၍၊ နေလေ
သော်။ လေးခုမြောက်သောထမင်းကိုကျော်လွန်၍၊ ငါးရက်တခါ
သာ၊ စားလေတယ်။ ။ ဗာရာဏသီတမြို့လုံး၌၊ လ-မင်း၊ နေမင်း
များကဲ့သို့။ ထင်ရှားကျော်စောခဲ့လေသည်။ ဗာရာဏသီပြည်သူ၊
ပြည်သားတို့မှာ။ ချေဆင်မိတဲ့ အခါမှာ သော်၎င်း။ ချွတ်ချော်
တိမ်းပါး-သွားသော်၎င်း၊ “နမောသစ္စကပါဒိယာ” ထို။ ယောင်
ရမ်းမြည်ဆိုကြသတဲ့။ ယခုကာလ၊ ဟပ်ချိုး-ဘုရား။ အလို-အနိစ္စ

ဟုဆိုမြည်ကြသလို၊ ဟပ်ချိုး သစ္စကပါဝိ-ထို့၊ ဆိုကြသတံ။ သို့
ကလောက် ထင်ရှား၊ လူများပါးစပ်မှာ တွင်ကျယ်လျက်၊ ကျော်
စောပေတယ်။ ။ တနေ့သ၌၊ ပွဲသဘင်ရှိသောအခါ၊ ဦးစွာသော
နေ့မှာပင်၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်၊ အသင်းသားများက၊ မဏ္ဍပ်ကန္တာ
ဆောက်လုပ်ကြပြီးခါ။ အမဲ-သား၊ ငါး၊ အရက်၊ ပန်း နဲ့ သာများ
ကိုယူဆောင်လာလျက်၊ အရက်သောက်ရန် ပြင်ဆင်ကြသတံ။ ။
ထိုအခါ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည် တယောက်က၊ အရက်အိုးကိုစွန့်ပစ်
လိုက်သောခါ။ နမောသစ္စကပါဝိယာ-ထို့၊ ယောင်မိ၍၊ ပညာရှိ
သဘောပေါက်တံ။ လူတယောက်က၊ ဟေ့ လူရိုက်၊ စရိုက်မ
ဟုတ်၊ တုန်လှုပ်သောစိတ်သဘောရှိတံ။ မိန်းမများကို၊ ရှိခိုးရသ
လား၊ ရိုက်မဲလှပေစွ-ဟုပြောဆိုလေသော်၊ သူငယ်ချင်း၊ ဤကဲ့သို့၊
မပြောမဆိုပါနှင့်၊ ငရဲပွား၍၊ အပါယ်လား လိပ်မယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအ
ကျင့်တရားတွေနှင့်၊ သူတော် သူမြတ်များကို၊ မပြစ်မှားအပ်ပါ
ဘူး၊ အထူးအကျင့်ကောင်းပါပေတယ်ဟုပြောဆိုလေတယ်။ ။
ထိုအခါ၊ ပညာအဆင်ခြင်၊ ဥာဏ်အမြင် အနည်းငယ် ရှိသော
သူက။ ဟေ့ လူရိုက်။ တော်ပါကွယ်။ တိတ်တိတ်နေပါ၊ မင်းမယုံ
တာဖြင့်၊ အသပြာ တထောင်ကြေး-လောင်းတမ်း ပြုမယ်။ ငါ
သည်။ သစ္စကပါဝိကို၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း။ တန်းဆာဆင်ခြင်းရှိခါ၊
ဤနေရာခေါ်လာပြီး။ သူရာအိုးကို၊ ကိုင်ဋ္ဌာပင်ပေးစေလျက်၊ ငါ
ထေအရက်ကိုသောက်ပြပါမယ်။ မာတုဂါမဆိုတာ သိလမမြဲ၊
ပျက်စဲတတ်တဲ့ သဘောရှိတယ်လို့ ပြောဆိုလေ၏။ ။ ထိုအခါ၊
ပန်းထိပ်သည် ယောက်ျားက၊ သည်လိုများတော့၊ တကယ်အား
မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွယ်ဟု၊ ပြောဆို၍၊ ငွေတထောင်လောင်းကြေး
ပြုကြလေ၏။

ထိုသောကျားလည်း၊ သယ်သူ အားမှာ မပြော ကြားတံ။
နောက်တနေ့နံနက်တွင်၊ ရေသု၏အသွင်အပြင်ဖြင့်။ သူသာန်သို့
ဝင်ပြီးလျှင်၊ သစ္စကပါဝိ နှင့် မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ နေကိုရှိခိုး
လျက်။ ရပ်တည်နေလာတယ်။ ။ ပရိဗိုဇ်မလည်း၊ ရွမ်းခံသွား

သည့်ရှိသော်။ ထိုယောကျ်ားကိုမြင်၍၊ ဤသူသည်ကား၊ ဘုန်း
တန်းခိုးကြီးမားသော ရသေ့ပင်ဖြစ်တန်ရာ၏။ ငါတမူကား၊ သု
သာန်၏ ဘေးနား၌သာ နေရသည်။ ဤသူကား။ သုသာန်၏အ
လယ်မှာပင်နေခဲ့၏။ ထိုသူ၏ကိုယ်တွင်းဝယ်၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း
ရှိသောထရားများ၊ ထင်ရှားရှိတန်ရာ၏။ ရှိခိုးဦးမှာတော်မည်ဟု၊
ကြံစည်ဆုံးဖြတ်လျက်၊ ချဉ်းကပ် ရှိခိုးလေသတည်း။'

ထိုရသေ့ ကြောင်သည်ကား။ စကားလည်း-မပြောဆို၊
မျက်နှာကိုလည်းမကြည့်။ တုဏှိသောနေလေသည်။ နှစ်ရက်
မြောက်၊ နောက်တနေ့မှလည်း။ ထိုအတူ-ပြုမူ နေထိုင်လေ
သည်။ သုံးရက်မြောက်-ရှိခိုးလာသောခါ။ မျက်နှာငုံ့ထားခေါင်း
ငိုက်ဆိုက်အားဖြင့်သာ။ သွားလေတော့-ဟု။ ခွင့်ပြုပြောဆိုလေ
တယ်။ ။ လေးရက်မြောက်မှာကား။ ဆွမ်းများအတွက်။ မခက်
မခဲ။ အမြဲရလွယ်ပါ၏လော-ဟု။ အစေ့အစပ်စကား။ ကလေးကို
ပြုလိုက်လေ၏။ ပရိဒိုဇ်မလည်း။ ယနေ့-စကားစ-ကို၊ ရရှိပေပြီဟု
ဝမ်းမြောက်စွာနှင့်၊ ဆဲခွါခုံတယ်။ ငါးရက်မြောက်မှာ-များစွာ
သောပဋိသန္တာရစကားကိုရ၍၊ အတန်ကြာနေပြီးမှ-သွားသည်။
မြောက်ရက်မြောက်နေ့မှာ။ ရောက်လာ-ရှိခိုး-ထိုင်နေသောပရိ
ဒိုဇ်မကို။ နှုတ်ခွန်းဆက်သ၊ စကားစလျက်။

ရသေ့၊ 'နမ-ယနေ့-ဗာရာဏသီပြည်ကြီး၌။ တီးသံ-မှုတ်
သံဆူဆူညံ့ထိုပါကလား။ ဘဝများပြုလုပ်ကြပါသလဲ။

ပရိဒိုဇ်မ။ ။ အရှင်ဘုရားတို့-မသိကြပါသလား။ မြို့မှပွဲ
သဘင်-စီရင်ကျင်းပနေကြပါတယ်။ ထိုပွဲသဘင်မှာ-ပျော်ရွှင်
ကြတဲ့ သူတို့၏အသံများဖြစ်ပါတယ်။

ရသေ့။ ။ သည်နေရာ-ဘာသံတွေဆိုတာ-မပြောတတ်ပါ
ဘူးကွယ်-ဟု-ဆိုပြီးခါ။ သို့။ နမသည်။ ဘယ်နှစ်ရက်သောထမင်း
ကို၊ လွန်မြောက်ပါသလဲ။

ပရိဒိုဇ်မ။ ။ ငါးရက်မှ-တနင်္ဂနွေ-စားပါသည်။ အရှင်တို့
ကော-ဘယ်နှစ်ရက်ကြာမှ-တခါစားပါသလဲ။

ရသေ့။ ။ ခုနစ်ရက်-နှမရဲ့ -ဟုပြောဆိုလေ၏။
(ဤစကားကား-သက်သက်လိမ်သည်။ နေ့တိုင်းညည-စားသည်)

ရသေ့။ ။ နှမ-သင်ရဟန်းပြုတာ-ဘယ်နှစ်ဝါရပလဲ။

ပရိဗိုဇ်မ။ ။ ဆဲ့နှစ်ဝါရမပါပြီ။ အရှင်တို့ကော၊ သယ်နှစ်ဝါ
ရပါပလဲ။

ရသေ့။ ။ ခြောက်ဝါ-ရပြီ။ ထို့ဆော်-နှမ၊ ငါ့နှမမှာ၊ လွန်စွာ
သိမ်မွေ့တဲ့။ တရားထူး-တရားမြတ်များကို-ရပါရဲ့လား။

ပရိဗိုဇ်မ။ ။ မရရှိပါ။ အရှင်တို့မှာကော-ရပါသလား။

ရသေ့။ ။ ငါ့မှာလဲမရ၊ သို့သော်၊ နှမ၊ ငါတို့မှာ။ လူ့ရှာ
လောက၊ သဘောမျှကြတဲ့။ ကာမချမ်းသာ-ကိုလဲမရကြ။ နေက္ခမ္မ
သုခ-လို့ဆိုတဲ့-ဈာန်-သမာပတ်ချမ်းသာ၊ မဂ်-ဖိုလ်ချမ်းသာကို
လဲ-မရကြ။ နှစ်ဝလုံးလုံး။ ရှုံးကြီးရှုံးနေကြပြီ။ အရိပ်လာမှာ-နေပူ
က-စောင့်ရ-ဆိုဘိသကဲ့သို့၊ စောင့်စားမျှော်လင့်ကြသော်လည်း။
ရမည်လို့မထင်၊ နေ့ရက်ကုန်၊ လ-နှစ်-ကျမ်း၍။ ပင်ပန်းရုံသာ-အ
ဖတ်တင်တယ်။ ငရဲဆိုတဲ့အပူဟာ၊ တို့ကိုသာ-ပူမှာမဟုတ်ပါ
ဘူး။ အားလုံးပင်အတူ-ပူကြရမှာပါတဲ့။ သို့အတွက်။ ငါတို့မှာ-
တမူဖျက်ပြီး။ လူထွက်ကြကုန်ဖို့ရဲ့။ ငါ့လဲ-အမူလွှဲပြီး။ လူဝတ်ကို
ဘဲ-လဲတော့မယ်။ ငါ့အား-မိမွေ့-ဘမွေ့။ ဥစ္စာတွေအများအပြား
ရှိတယ်။ ကြွယ်ဝ-ကုန်ထံရက်ကနဲ့။ ဆင်းရဲကိုဖြင့် မခံနိုင်တော့
ပါဘူးဟု-နှူးနှပ်ပြောဆိုလေတယ်။

ထို့အခါ၊ ပရိဗိုဇ်မက။ ရသေ့ စကား-ကြားရ၍။ နကိုယ်က-
ပင်။ လှုပ်ကြွတတ်သော စိတ်သဘောရှိရာတွင်။ “ငိုချင်လျက်-
လံက်နှင့်တို့”ဆိုဘိသကဲ့သို့။ “ဘယေဝင်း၏အနား။ မီး-လာ၍
ချထားသည်”ပမာ။ ရသေ့က-နှူးနှပ်လာလို့မို့။ တဏှာအနုသယ၊
ကိလေသ-နိုင်ငံကို။ မလွန်ဆန်နိုင်ရကား။ ထိုရသေ့အပေါ်၌။
တပ်ပွားသက်ဝင်၊ ချစ်ခင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အရှင်ရသေ့။
ကျင့်ဖြေ့စာကိ၊ ပါရမီရှိသမျှ။ ဖြစ်တတ်ကြတာမို့။ ကျမ-လဲ-မူ
တချက်ထွင်လို့မို့။ လူထွက်ချင်ပါထော့တယ်။ အကယ်၍ကား။

ကျွန်မကိုမစွန့်လွှတ်ငြားအံ့။ လူသားဘဲ လှုပ်ပါတော့မယ်လို့-
ပြောဆိုလေ၏။

ထိုအခါ။ ရသေ့က။ လာကူယ်၊ သွားမယ်။ အသင့်ကိုပြစ်မ
ထားဘဲ။ ကျွန်မယားဘဲ ဖြစ်ပါစေမယ် လို့ဆိုပြီး-မြို့သို့ခေါ်
သွင်း။ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြပြီးခါ။ သေသောက်ရာဌာန၊ မဏ္ဍပ်
ရှိရာသို့သွားကြ၍။ မိမိမယားကို၊ သေရည်-အိုးခွက်ကို-ကိုင်
စေခါ။ အရက်သောက်၍နေရှာလေသတည်း။ ။ ယခင်က-အ
မြင်ကဏ္ဍ၍။ လောင်းတမ်းပြုမိသောသူမှာ။ ငွေတထောင်-ရှုံး
ရှာလေသတည်း။ ။ သစ္စကပါပီ၊ ငယ်မည်တွင်သ။ ထိုမိန်းမလည်း
လင်လှ-အရက်သွားနှင့်၊ များစွာသောသွေးသားတို့ကို၊ ပေါက်ပွား
နေထိုင်လေသတည်း။

ထိုအခါတုံးက။ ကုဏ္ဍာလ-ဌက်မင်းသည်။ ထိုလူသင်းမှာ
တဦး။ သေသောက်ကြူးဖြစ်လေသည်။ သို့ကြောင့်၊ မိမိဖြစ်ပျက်
ထွေမြင်ခဲ့ရဘူးသော အကြောင်းကို၊ ငြိမ်းငြောင်းတော်မူခါ၊
“ဒိဋ္ဌိမယာ” စသောဂါထာကို၊ မြွက်ဆိုဟောကြားတော်မူလေ
တယ်။

ဤဝတ္ထုကိုထောက်ဆ၍၊ “မိန်းမဟူက၊ စိတ်မခိုင်။ ရိမ်းရိုင်
တတ်သော သဘောရှိသည်” များကို၎င်း။ “ယောက်ျားကြီးက၊
မလွတ်ရ။ ပရိဗိုဇ်မသော်လည်း။ ကျင့်ပျက်စီး” ဆိုသောသဘော
များကို၎င်း။ ပိုင်းခြားတို့တို့။ သိအပ်နိုင်ကြပါတော့သည်။
သစ္စကပါပီဝတ္ထုပြီး၏။

(၈) ကာကဝတီဗိဘုအုန်းဝတ္ထု။

ထို့နောက်မှာဘာန်၊ ကေနစင်စစ်၊ မိမိတွေ့ကြုံဘူးသော အ
ဖြစ်သနစ်၊ မိန်းမတို့၏ အပြစ်ကို၊ ဘွင့်လှစ်ဟောပြောတော်မူပြန်လို
သည်ဖြစ်၍။

- (၄) ဒိဋ္ဌာမယာ သဗ္ဗပုဏ္ဏ မုခ၊
ကာကဝတီနာမ ဒေဝီ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ ဝသုန္ဒိ၊

ဘရိယာ ဝေဒနာတေယျဿ။

နဋ ကုဗ္ဗဇေန ပါပမကာသိ။ ။ဟုဆို၏။

(၄) သဗ္ဗပုဏ္ဏမုခ၊ သုဇယံချင်း-မောင်ပုဏ္ဏ၊ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာ-အလယ်၌။ ဝသန္တိ။ နေသော၊ ဝေဒနာတေယျဿ၊ ဒုတိယလင်-ဂဠုန်မင်း၏။ ဘရိယာ၊ မိုးရာပါသွား၊ ချစ်မယားဖြစ်သော၊ ကာကဝတီနာမ၊ မူလလင်ရင်း၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ သက်နှင်းမဟောသိ၊ ကာက-ဝတီ၊ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝီ၊ ဆင်းရောင်လှငြား။ မိဘုရားသည်။ နဋကုဗ္ဗဇေန၊ နဋကုဇေ-မည်။ ကချေသည် စောင်းသွားနှင့်။ ပါပံ၊ မိစ္ဆာစာရ၊ ကာမညစ်ကျ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကာသိ၊ ဒုတိယလင်လက်ထဲ၊ ရမက်စွဲလျက်၊ မလွဲမသွေပြုကျင့်လေသတည်း။ သာဒေဝီ၊ သုံးလင်ဆက်ပွား၊ ထိုမိဘုရားကို၊ မယာ၊ ငါ-ကုဏာလသည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မုချထင်ထင်၊ ထွေမြင်အပ်ခဲ့ဘူးပြီ။ ။(ဤဂါထာ၌၊ နိပါတ်ဆရာကြီးအနက်ဆိုမှားသည်၊ သတိပြု)။

ဤဂါထာအရ။ အကျယ်ဖြစ်သော ဝတ္ထုသာဝကမှာ။ ။ ရှေးကာလ-အခါ၊ ဗာရာဏသီပြည်မြတ်၌။ ငါတို့ဘုရားလောင်း ဗောဓိသတ်သည်။ တိုင်းရပ်ကို အုပ်ချုပ်လျက်၊ မင်းလုပ် စိုးစံတော်မူတယ်။ အဂ္ဂမဟောသိ၊ ဒေဝီခေါ်ငြား။ မိဘုရားမှာမူ၊ ကာကဝတီ၊ သညီတွင်သလျက်၊ လူမမျှ-နတ်မသာအောင်။ ဆင်းရူပါ အလွန်လှသတဲ့။ ။ ထိုအခါတယောက်သော ဂဠုန်မင်းသည်။ လူ့အသွင်ဖြင့်။ သက်ဆင်းပြီး။ ဗာရာဏသီမင်းနှင့် တကွ၊ ကြွအနိကစားကြရာတွင်။ ကာကဝတီ-မိဘုရားကို၊ တပ်ပွား ချစ်ကြိုက်သည်နှင့်၊ ဂဠုန် 'ပြည်-ခေါ်ဆောင်လျက်။ နှစ်သက်ရွှေ့လျော်ကြတယ်။ ။ ဗာရာဏသီမင်းလည်း၊ သက်နှင်းညာဘွား၊ မိဘုရားကိုမမြင်သည်နှင့်၊ နဋကုဇေ-မည်သော စောင်းသွားကို၊ စုံစမ်းရှာဖွေခိုင်းလေတယ်။ ။ စောင်းသွားသည်။ ဂဠုန်မင်းကို-ပွေ့ပိုက်-ဘက်ထား၊ အထောင်ကြားမှထွက်ခွါလျက်။ တခုသော- ရေအိုင်ပြိန်းမြက်မြို့ပေါ်မှာ-အိပ်နေ၍။ ဂဠုန်မင်းသွား

လေသောအခါ၊ အတောင်ကြားမှာ-ထိုင်နေ၊ ဂဠုန်ပြည်သို့လိုက်
သွား၊ ထိုခိတုရားနှင့်တွေ့ရှိ၊ ကိလေသ-သံသရာ၊ ပေါင်းသင်းဆက်
ဆံကြပြီးလျှင်။ တာဘန်-ထိုဂဠုန်မင်းအတောင်ကြားမှာပင်နေ
ခါ။ လူ့ပြည်သို့ပြန်လာ၍။ ဂဠုန်နှင့်-ဗာရာဏသီမင်းကစားကြ
သောအခါ၊ စောင်းသွားက၊ မိမိစောင်းကိုကိုင်လျက်။ ကစားရာ
ဌာနသို့သွား၊ မင်းကြီးအနားမှာနေခါ၊ လီချင်းဆိုရှာသည်မှာ။

စောင်းသီချင်းဂါထာ။

(က) ဝါတိ ဝါယံ တတော ဂဇ္ဇော၊
ယတ္ထ မေ ဝသတိ ပိယာ။
ဒုရေ ဣတောဟိ ကာကဝတိ၊
ယတ္ထ မေ နိရတော မနော။ ။

ယတ္ထ၊ အကြင်-မြင့်မိုရ်တောင်ခြေ၊ ဂဠုန်ပြည်၌၊ မေ-ပိယာ၊
ဆင်းရောင်လှငြား၊ ငါ့မယားသည်၊ ဝါ၊ ငါ့မယားကံကဝင်္ဂီ-
သည်၊ ဝသတိ၊ ပျော်ဒိုက်တည်နေ၊ ကျန်ရစ်ပေ၏။ တတော၊ ထို
ငါ့မယား-တွင်ညီ၊ မယ်ကာကဝတိ၏ခန္ဓာကိုယ်မှ၊ အယံဂဇ္ဇော၊
နတ်၌ဖြစ်လာ၊ နတ်နံ့သာဖြင့်၊ မွေးစွာ ကြိုင်ပျံ့၊ ဤကိုယ်ရနံ့
သည်၊ ဝါတိ၊ လေယူ-ဆောင်သွင်း။ နှာဝတွင်းမှာ။ ကြိုင်သင်းပျံ့
နှံ့၍လာလေ၏။ ကာကဝတိ၊ လူတွင်မက။ ယှဉ်ဖြိုင်ကြလည်း၊
အလှမရှိ၊ မယ်ကာကဝတိသည်၊ ဣတော၊ ဤ-ဗာရာဏသီ၊ လူ
တို့ပြည်မှ။ ဒုရေ၊ ပြေးကြိမရ၊ ဝေးလံလှလေ၏ တကား။ ယတ္ထ၊
ကာကဝတိ-သည်ကျော်ကြား၊ ကျွန်ုပ်မယားအပေါ်၌၊ မေ၊ ကု
ဝေရ-မည်ငြား၊ ငါ့စောင်းသွား၏။ မနော၊ စိတ်နှလုံးသည်၊ နိရ
တော၊ တပ်ခြင်းမသွေ၊ ကင်းခဲ့လေသတည်း။

ဤဂါထာသီချင်းကို၊ စောင်းသွား-သီဆို တီးမှုတ် လေကာ။
ဂဠုန်မင်းနားဝ၌၊ သံတံကျင်ပစ်ချလိုက်သကဲ့သို့။ အခံရလည်း
ခက်၊ ငါ့မယားကိုဘယ်လိုအချက်နှင့်။ သူဝင်၍၊ စွက်နိုင်ပါလိမ့်

မတုံး- ဟု၊ လုံးလုံးမသိနိုင်ရကား၊ ဝေး၍ တွေဝေလျက်။ အောက်
ပါဂါထာဖြင့်၊ မေးမြန်းပြောဆိုလေသတည်း။

- (၁) ကထံ သမုဒ္ဒ မတရိ၊
- ကထံ အတရိ ကေပုကံ။
- ကထံ သတ္တိ သမုဒ္ဒါနိ၊
- ကထံ သိဗ္ဗလိ မာရုဟိ။ ။

(၁) ကုဝေရ၊ ကုဝေရ-ဟု၊ နမကျော်ကြား၊ အမောင်-
စောင်းသွား။ တွံ၊ သင်သည်၊ ကထံ၊ ဘယ်သို့ကြောင်းရာ။ ဘယ်
နည်းနာဖြင့်၊ သမုဒ္ဒ၊ ဤဓမ္မ၊ ဒိပ်ကျွန်း၊ မြောက်အစွန်းတွင်။ အဂ္ဂန်း
ကျယ်စွာ၊ ဓမ္မ၊ ဒိပ်-သမုဒ္ဒရာကို။ အတရိ၊ အထူးပေါက်မြောက်
အောင်။ ကူးရောက်နိုင်ပေသတဲ့နည်း၊ ကေပုကံ၊ ဓမ္မ၊ ဒိပ်သမုဒ္ဒရာ
တာဘက်။ မြင်းရိတ်တောင်ခြေအတက်၌၊ ဗုရက်-ကျော်ဟိ၊ ကေ
ပုက-မြစ်နဒီကို။ ကထံအတရိ၊ ဘယ်လိုအစွမ်းသတ္တိထူးဖြင့်။
ကူးမြောက်ခဲ့ပါသနည်း။ သတ္တိ သမုဒ္ဒါနိ၊ တောင်စဉ်ခုနစ်ခုတို့၏
အကြား၊ ခုနစ်ခုသော-သီဒါမြစ်များထို့ကို၊ ကထံအတရိ၊ ဘယ်
နှုယ်ကူးမြောက်၍။ ရောက်ခဲ့ပါသနည်း။ ကထံ၊ ဘယ်သို့လျှင်။
သိဗ္ဗလိ၊ ငါတို့တိုင်းခွင်။ လင်ပံပင်-နန်းတော်သို့။ အာရုဟိ၊
တသက်မပျောက်။ အချက်ကောက်လို့မို့။ ရောက်ခဲ့ပါပေသ
နည်း။

ဤကဲ့သို့-ဂဠုန်မင်းက၊ ခံပြင်းထဲ - အနေ။ မဖြစ်နိုင်သော အ
ခြေဖြင့်၊ မေးလေသောအခါ၊ တက်ရောက်ရာ-တက်ရောက်
ကြောင်းကို၊ ပြန်ပြောင်းခါ-သဘောကျအောင်။ ပြောပြလိုသည်
ဖြစ်၍။

- (၂) တယာ သမုဒ္ဒ မတရိ၊
- တယာ အတရိ ကေပုကံ။
- တယာ သတ္တိ သမုဒ္ဒါနိ၊
- တယာ သိဗ္ဗလိ မာရုဟိ။ ။ ဟုဆို၏။

(ဂ) သုပဏ္ဏရာဇ၊ တောင်ပံယုန်ပြင်း။ ဂဠုန်မင်း။ အဟံ၊
လိမ္မာပါးရူး။ ငါစောင်းသွားသည်။ တယာ၊ သင်နှင့်အမျှ။ အတူ
တကွသာလျှင်။ သမုန္တံ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်သမုဒ္ဒရာ၊ အဏ္ဏဝါကို။ အထရိ၊
သင့်အတောင်ကြား။ ထိုင်နေငြားလျက်။ လိုက်သွားကောက်
ကောက်၊ အထူးပေါက်လို့မို့။ ကူးမြောက်ခဲ့လေပြီ။ တယာ၊ သင်
နှင့်အမျှ၊ တူတကွသာ၊ ကေပုကံ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်သမုဒ္ဒရာတထက်၊ ကေ
ပုက-မြစ်စစ်ချက်ကို။ အထရိ-အထရိ၊ သင်နှင့်အတူ၊ ရှယ်ချ။
ပေါက်မြောက်၊ ကူးရောက်ခဲ့လေပြီ။ တယာ၊ သင်ဖြင့်၊ ဝါ၊ သင်နှင့်
တကွ။ သတ္တသမုဒ္ဒါနိ၊ ခုနစ်တန်ခြားခါ၊ မြစ်သမုဒ္ဒရာတို့ကို၊ အထ
ရိ၊ အတောင်ကြားက။ ခိုနားဝင်ရောက်၊ ကူးမြောက်ခဲ့ပြီ။ တယာ၊
သင်ဖြင့်၊ သင်နှင့်။ သင့်ကြောင့်။ သိဗ္ဗလိ၊ လက်မံတောဗွေ၊ သင်တို့
ပြေသို့၊ အာရဟံ၊ မယ်ကာက-အတွက်၊ ရှယ်ခါဆလျက်မို့၊ တ
ကွမသွေ၊ တက်ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ထိုအခါ ဂဠုန်မင်းက။ အံ့ဩခြင်းရှိပြီးလျှင်။ ဩော်-မသိတဲ။
ဤခန္ဓာ၊ အကောင်သာကြီး။ အချိန်မစီးသကဲ့သို့။ သွီးမောင်နှံ၊ မ
ယားနှင့်-လင်ငယ် နှစ်တန်ကို။ သွားအပြန် ဆောင်ယူ ပြုသော်
လည်း။ ဘာတခုမျှ မသိတတ်တဲ ခန္ဓာ။ စက်ဆုပ်စရာကောင်း
လေစွ-ဟု၊ မိမိ၏ကိုယ်ကာယကို၊ ငြိမ်ဒေါသ-တင်လိုသည်ဖြစ်
၍။

(ဃ) ဒိ-ရတ္ထုမံ မဟာ ကာယံ၊
ဒိ-ရတ္ထု မံ အ-စေတနံ။
ယတ္ထ ဇာယာယ ဟံဇာရံ၊
အာဝ ဟာမိ ဝဟာမိ စ၊ ဟုဆို၏။

(ဃ) အဟံ၊ ငါသည်။ ယံတ္ထ-ယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇာ
ယာယ၊ မယားနှင့်တကွ၊ ဇာရံ၊ အမြှောင်အဆွယ်၊ “သရောက်”
ထင်ငယ်ကို၊ အာဝဟာမိ၊ ပြန်လာသောခါ၊ ဆောင်ကျင်းလာရ၏။
ဝဟာမိစ အသွားရောက်အောင်၊ ပို့ဆောင်ခဲ့ရ၏။ တသွာ၊ ထို
ကြောင့်။ မဟာ-ကာယံ၊ ကြီးကျယ်သော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသောမံ၊

ငါ့ကို။မိ၊ စွဲ၍စက်ဆုပ်ဘွယ်သည်။ အတ္ထု၊ မုချမသွေ။ ဖြစ်လေ၏
ထကား။ အ-စေတနံ၊ အထောင်ကြားမှာ၊ ဝင်နားခိုထိ၊ ပေါ့သည်
လေးသည်ကိုမှ-မသိတတ်သော။ မံ၊ ငါ့ကိုး မိ၊ စွဲ၍သွယ်သွယ်၊
စက်ဆုပ် ရွံ့မုန်းဘွယ်သည်။ အတ္ထု၊ မုချစင်စစ်၊ ဖြစ်လေ၏တ
ကား။

ဤကဲ့သို့၊ ပြီးငြူ-ဆင်ခြင်၊ မိမိကိုယ်ကိုအပြစ်တင်ပြီးလျှင်။ မိန်း
မတို့အပေါ်၌။ အပြစ်မြင်သဖြင့်။ ဆင်ခြင်တုံတရား၊ အသင့်ထား
ပြီးလျှင်။ ကာကဝတိ မိဘုရားကို၊ သွားရောက် ခေါ်ငင်ခါ၊ လူ
ပြည်သို့ဆောင်လာလျက်၊ ဗာရာဏသီမင်း မြတ်ထံ၊ အပ်နှံပေး
ထားခဲ့၍။ ဝဠုန်ပြည်သို့ပြန် သွားထေသတည်း။

ဤဝတ္ထုအရ၊ ကုဏာဝလ-ဌက်မင်းသည်။ ထိုအခါက-ဝဠုန်
မင်းဖြစ်ဘူးလေသည်။ သို့ဖြစ်၍၊ မိမိတွေ့ကြုံသိမြင်ခဲ့ဘူးသော
အကြောင်းကို၊ ပြန်ပြောင်းခါ-ဆောင်ပြုလျက်။ “ဒိဋ္ဌာမယာသမ္ပ
ပုဏ္ဏမုခံ” စသောဂါထာကို၊ မိန့်ဆိုဟောကြားခဲ့လေသည်။

ဤဝတ္ထုကိုထောက်ဆ၍လည်း၊ မာတုဂါမ-ဟူသည်။ ဆိတ်
ငြိမ်ရာဌာန၊ ရရှိတွေ့ကြုံခဲ့သော်။ အလုံးစုံမပယ်လှန်။ သည်းညည်း
ခံနိုင်ကြသည်အပြင်၊ “ဖွဲ့၌ပိုက်သော-တိုင်-တပဲ့။ မမြဲသောစိတ်
ရှိကြသည်ကို၎င်း။ စိတ်ပြောင်းကိုယ်ခွဲ။ လိုရာဖယ်ထွဲနိုင်သော။
စိတ်သတ္တိ-ရှိကြသည်ကို၎င်း။ သိသင့်- သိထိုက် လှပါပေသ
တည်း။ ။

ဤကိုရည်၍။ မဃဒေဝလင်္ကာသစ်၌။ ။ ပင်လယ်ကြီးတွင်၊
ယောက်ျားမထင်၊ လက်ပံပင်ထက်၊ တင်၍အသီး၊ စောင့်ထပြီး
လည်း၊ စောင်းတီးသမား။ ဘျှန်ယောက်ျားနှင့်၊ အမှားမကင်း။
တရားပွင့်၏။ ။ ဟုစပ်ဆို၏။

ကာကဝတိဝတ္ထုပြီး၏။

(၉) ကုရုင်္ဂဒေဝီမိဘုရား ဝတ္ထု။

ထိုနောက်မှတစ်ဆင့်၊ မိမိတွေ့ကြုံခဲ့ဘူးသော၊ အကြောင်းထူး
တစ်ခုကို ပြုပြန်တော်မူလိုသည်- ဖြစ်ရကား။

- (၅) ဒိဋ္ဌာ မယာ သမ္ပ ပုဏ္ဏ မုခ၊
 ကုရုင်္ဂဒေဝီ နာမ လောမသုန္ဒရီ။
 ဇဠိကကုမာရံ ကာမယမာနာ၊
 ဆဠွင်္ဂကုမာရ- ဓနန္တေ ဝါသီနာ ပါပ မကာသိ။
 ဟုသောဂါထာကို ရှုတ်ဆိုလေသည်။

(၅) သမ္ပပုဏ္ဏမုခ၊ မျက်နှာပြည့်စုံ၊ အလွန်လှပေသည့်။ သူ
ပယ်ချင်း မောင်ပုဏ္ဏမုခ။ မဟာ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ဘူး
သည်ကား။ လောမသုန္ဒရီ၊ အမွှေးဟူးသော အရေး အကြောင်း
ကလေးဖြင့်။ ကောင်းမွန်ကြည်လင်သော ဝမ်းပိုက်ရှိခြင်းကြောင့်။
လောမသုန္ဒရီ အမည်ရှိသော။ ကုရုင်္ဂဒေဝီနာမ၊ ကုရုင်္ဂဒေဝီ
မည်သောမိဘုရားသည်။ ဇဠိက ကုမာရံ၊ ဇဠိက မင်းသားကို။
ကာမယမာနာ၊ တောင့်တသွေးချို၊ အလိုရှိပါလျက်၊ ဝါ၊ လင်ရင်း
မပျက်။ နှစ်ထက်ပေါင်းသင်းနေပါလျက်။ ဆဠွင်္ဂကုမာရ- ဓနန္တေ
ဝါသီနာ၊ ဆဠွင်္ဂ မည်သော မင်းသားဆရာ- သေနာပတိ၊ ထို
သေနာပတိ၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဓနန္တေ ဝါသီ နှင့်၊ ပါပံ၊
မိစ္ဆာစွာရ၊ ကာမညစ်ကျ။ မကောင်းမှုကို။ အကာသိ၊ လော်
လည်ဘောက်ပြား၊ ပြုကျင့်မှားလေသတည်း။

ဤဂါထာအရ၊ ဝတ္ထုကြောင်း ပြရသော်၊ လွန်လေပြီး
သောခါ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ကောသလမင်းကို သတ်၍။ တိုင်း
ပြည်နှင့် တကွ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသော မိဘုရားကိုပါ ယူ၍။ ဗာရာဏသီ
သို့ တစ်ဆင့် ပြန်လာပြီးလျှင်။ ကိုယ်ဝန်ရှိကြောင်းကို သိသော်လည်း
မိဘုရားအရာ တင်မြှောက်လေ၏။ ထိုမိဘုရားသည်။ ကိုယ်ဝန်
ရင့်လတ်သော်၊ ရွှေရုပ်နှင့် တူသော သားကို ဘွား၍။ ကြီးပွားသော
ခါ၊ ငါ့ သားရတနာကို။ ရန်သူ၏ သားတည်းဟူ၍။ ရန်ပြီး ဆွဲပြီးခါ။

သတ်၍ပစ်တန်ရာ၏။ ငါ့သားတော်-သူတပါးလက်၌၊ အသက်
မဆုံးရှုံးပါစေနှင့်ဟု။ အထိန်းတော်ကိုခေါ်ခါ၊ ဤသားရတနာကို
ကောင်းစွာမသတ်။ အနှိုးပတ်၍၊ သုသာန်အရပ်၌ပစ်ချေဟု။ စေ
လိုက်လေ၏။

အထိန်းတော်လည်း။ စေခိုင်းတိုင်း-ပြုလုပ်ပြန်သာလေသည်။
သူငယ်၏ အဘရင်း-ဖြစ်သူ-ကောသလမင်း တရားသည်ကား။
သား၌တမ်းစွဲသောအားဖြင့်၊ သေသွားသောခါ၊ သား-စောင့်နတ်
ဖြစ်လာ၏။ ထို-ဘခင်နတ်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တယောက်
သောဆိတ်ကျောင်းသွား၏။ ဆိတ်မကြီးသည်။ ထိုမင်းသားကို
မြင်လျှင်၊ သားကဲ့သို့ချစ်ခင်၍၊ အကြိမ်ကြိမ်ပင် နို့ချိုဇေးကို၊ တိုက်
ကျွေးလေတယ်။ ။ ဆိတ်ကျောင်းသားလည်း၊ ဆိတ်မကြီးပြုမူပုံ
ကိုမြင်ရ၍၊ ကလေးကို-သားကဲ့သို့ချစ်ခင်လျက်၊ အလျင်ဆောင်
သွားပြီး၊ မယားအား ပေးလေတယ်။ ။ ထိုမိန်းမ အားလည်း၊
သားတယောက်မျှ-မစွားသည်နှင့်၊ နို့ များမရှိသဖြင့်၊ ထိုဆိတ်မ
၏နို့ကိုပင်တိုက်ကျွေးရလေတယ်။ ။ ထိုနေ့မှစ၍၊ တနေ့တွင်၊
ဆိတ်နှစ်ကောင်-သုံးကောင် သေကြတယ်။ ။ ထိုသောအခါ၊
ဆိတ်ကျောင်းသွားလည်း။ ဤသားကိုမွေးကျွေးရသည်နှင့်၊ ငါ့
ဆိတ်မတွေသေကြေကုန်တော့မည်တကား-ဟု၊ ထိုကလေးကို
အိုးထဲမှာသိပ်၊ အထက်အောက်-လုံခြုံစွာပိတ်ပြီးလျှင်၊ မြစ်ဆိပ်
မှာမျှောလိုက်လေသည်။

မင်း၏နန်းတော်ဝယ်၊ ချယ်လယ်ပြုပြင်၍ နေငြားသော၊ ခွန်း
စဏ္ဍားလင်မယားသည်၊ အောက်ဆိပ်နားမှာယွေမြင်၊ လျင်မြန်
စွာဆယ်တင်လျက်၊ ကမ်းပြင်၌ ဘွင့်လှစ်ကြည့်ရှုလေသော်၊ သူ
ငယ်ကိုတွေ့မြင်လေတယ်။ ။ ခွန်းစဏ္ဍား၏မယားလည်း၊ သား
သွီးမရှိသည်နှင့်၊ အိမ်သို့ခေါ်ဆောင်ခါ၊ သားသွီးအရာထား၊ မွေး
စားလေသည်။ ။ ခုနစ်နှစ်-ရှစ်နှစ်ရှိသော အခါမှစ၍၊ မိဘနှစ်
ပါး၊ မင်းအိမ်သို့သွားခဲ့သော်၊ ထိုကလေးကို ခေါ်၍သွားကြလေ
တယ်။ ။ တဆွဲ ခြောက်နှစ် အယွယ်မှစ၍၊ ထိုသူငယ်သည်

ပင်လျှင်။ အကြိမ်များစွာ သွား၍၊ နန်းတော်များကို ပြုပြင်တယ်။ ။
 မင်း၏ မိသားစုများကြီးမှာလဲ၊ ကုရုန်ဒေဝီ၊ အမည်တွင်သ၊ အလွန်အ
 ဆင်းလှပေသော၊ သွေးလှထန်နာသည်။ ချိန်ခါရွယ်မြောက်၊ တွန်း
 တောက်ထင်ရှားလျက် ရှိလေတယ်။ ။ ။ ထိုကုရုန်ဒေဝီမင်းသို့
 သည်၊ ရင်းနှီးပေမ၊ မေတ္တာမျှသဖြင့်၊ မြင်သည့် နေ့မှစ၍၊ ထိုသ
 တို့သား၌၊ တပ်ပွားချစ်ခင်သည်နှင့်၊ အလုပ်ခွင်၌ နှာသို့၊ ခဏခဏ
 သွားလေတယ်။ ။ ခဏခဏမြင်ရ၊ မျက်စိကျကြသဖြင့်၊ နှစ်ဝ
 လုံး-စုံမက်ကြရကား။ တရသော ဗုံးကွယ်ရာဌာန၌၊ အတ္တုစာရ-
 အမှု၊ လွန်ကြူးခြင်းပြုလေသည်။ ။ ကာလ-ရှည်လျား၊ အလုပ်
 အကျွေးမတွေ့သိသွားသဖြင့်၊ မင်းကြီးအား သံတော်ဦးတင်ကြ
 တယ်။ ။ မင်းကြီးကား၊ အမျက်ပွား၍၊ ခွန်းစဏ္ဍားသားက၊ ရမ်း
 ကားသမှု၊ သည်လိုပြုသတဲ။ ။ မရှုမြင်လို၊ ကွပ်ညှပ်ထိုက်သည်ကို
 စဉ်းစား၍၊ အမတ်များပြုပေတော့ဟု၊ ခွင့်ပြုပညတ်၊ အမိန့်တော်
 မှတ်တယ်။ ။ အမတ်များလည်း၊ ဤသူငယ်အား၊ အပြစ်ကြီး
 မားလေသည်။ အစားစားသော ကမ္မကရဏတို့ကို ပြုပြီးကာလ၊
 နောက်မှ သတ်ကြကုန်ပို့ ဟု၊ ပြောဆိုကြကုန်တယ်။

ထိုခဏ၌။ သူငယ်၏ အဘ-ကိုယ်စောင့်နတ်သည်။ ထိုသတို့
 သား၏။ မယ်တော် ကိုယ်ဝယ်။ ပူးတွယ်ပြောဆိုစေလေသည်။
 ပြောပုံမှာ။ အရှင်မင်းမြတ်။ ဤသတို့သားကား။ ခွန်းစဏ္ဍားသား
 မဟုတ်ပါ။ ဤသူငယ်သည်။ ကျွန်းမဝန်းဝယ်ဖြစ်ပွား။ ကောသလ
 မင်း-သားတော် ဟုတည်း။ ။ အရှင်တို့၏ရန်သူ-သား၊ ဖြစ်ပွား
 နေသည်နှင့်။ သေပြီ ဟု-မုသားဖြင့်။ ပြောဆို၍ ထားပါသည်။
 နောက်မှ အထိန်းများပေးအပ်၍။ သုသာန် အရပ်၌၊ ပစ်စေပါ
 တယ်။ ။ ထိုအခါ ဆိတ်ကျောင်းသွား။ သားအမှတ်မွေးစား၍။
 ဆိတ်မများ အသေများသည်တွင်၊ မြစ်ပြင်သို့ ဖျော့ချသဖြင့်။
 အရှင် ခွန်းစဏ္ဍားများရလေပါသည်။ ဤစကားဥသုံး၊ ကျွန်မ
 ပြောတိုင်းမယုံပါလျှင်၊ အကုန်ခေါ်၍ မေးတော်မူပါ ဟု၊ လျှောက်
 ထားလေသတည်း။

မင်းကြီးလည်း၊ အားလုံးကိုခေါ်၍ မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊
 မိဘုရားလျှောက်ဆိုင်း။ အလုံးစုံသတင်းစကားကို။ ကြားသိတော်
 မူရ၍။ ဤသတို့သားသည်ကား။ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံပေသည်တ
 ကား-ဟု။ အားရမ်းနှစ်သက်။ စုံမက်တော်မူသည်နှင့်။ ကြည်ဖြူ
 မြတ်နိုး။ ရေချိုးပြုပြင်။ တန်းဆာဆင်ပြီးလျှင်။ သွင်ပြင်လှငြား။
 သွီးတော်နှင့်ပေးစားလေသတည်း။ ထိုမင်းသားအား။ “ဆိတ်မ
 များသေ” ခြင်းကြောင့်၊ ဇေဋ္ဌက-ကုမာရ-ဟု၊ နာမတွင်ကျော်။ မှည့်
 ခေါ်ကြသလဲ။

ထိုအခါ။ မင်းသားအား။ စစ်သည်ဗိုလ်ပါများကို။ မြှောက်စား
 ပေးကမ်းဘိ၍။ မိမိ-အဘအမွေ။ ကောသလမင်းတိုင်းပြည်ကို၊
 သိမ်းပိုက်ယူငင်ချေလော့ဟု။ ခွင့်ပြုစေလွှတ်တော်မူတယ်။
 မင်းသားလည်း။ ကုရုဂ်ဒေဝီကိုခေါ်၍။ တိုင်းတော်ကိုအုပ်ချုပ်။
 မင်းလုပ်နေထိုင်တော်မူသည်။ ထိုအခါ။ ဗာရာဏသီမင်း
 မြတ်က။ အတတ်အမျိုးမျိုးတို့ကိုသင်ကြားပြသခြင်းငှါ။ ဆဋ္ဌဂ်
 ကုမာရ-မည်သောဆရာကို၊ စေလွှတ်တော်မူတယ်။ မင်း
 သားလည်း။ ငါ၏ဆရာပေတည်း-ဟု။ စစ်သူကြီးအရာထား၍၊
 မြှောက်စားတော် မူတယ်။ ။ နောက်အဆို၌။ ကုရုဂ်ဒေဝီ-မိ
 ဘုရားသည်။ ထိုစစ်သူကြီးနှင့်ယဉ်ပါးလျက်။ မိစ္ဆာစာရတရား
 ကိုပြုမှား လေသည်။ စစ်သူကြီးမှာလည်း။ ဓနုန္ဒေဝါသီ အမည်
 ရှိသော။ အလုပ်အကျွေးတယောက်ရှိလေ၏။ စစ်သူကြီးသည်။
 ထိုအလုပ်အကျွေး၏ထက်ဝယ်။ ကုရုဂ်ဒေဝီ-ဝတ်စားရန်တို့၊ အ
 ဝတ်တန်းဆာပလာများကို၊ စေလွှတ်ဖို့သ လေတယ်။ ထို
 မိဘုရားသည်။ အစေအပါး-ဖြစ်သူ-အလုပ် အကျွေးနှင့်လည်း။
 မကောင်းမူကို၊ ပြုကျင့်လေသည်။

ထိုအခါ။ ကုကာလ-သည်။ ဆဋ္ဌဂ်ကုမာရ-မည်သော-ဆရာ-
 သေနာပတိဖြစ်ဘူးပြီ။ ထိုဖြစ်၍။ မိမိ-ထွေကြိုဘူးသော အကြောင်း
 အရာတို့ကို။ ကောင်းစွာသော်ပြုလျက်။ မိန်းမတို့သည်။ ဤကဲ့သို့

လျှင်။ ယုတ်မာညွှစ်ကျူ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပြုစုတတ်ကုန်သည်၊
သို့ကြောင့်။ ဘယ်ခါကာလမှ။ မိန်းမများကို-ငါမချီးမွမ်းစဘူး-ဟု။
အထူးကြောင်းဟိတ်။ အတိတ်ကိုဆောင်တော်မူလေသတည်း။

ကုရုဂ်ဒေဝီမိဘုရားဝတ္ထုပြီး၏။

(၁၀) ဗြဟ္မဒတ်မင်းမယ်တော် ဝတ္ထု။

ထို့နောက်မှတစ်ဆင့်၊ အတိတ်ကိုဇာတ်လှန်ခါ။ မိမိကိုယ်တိုင်
ဖြစ်-ပျက်-ထွေကြုံခဲ့ရသော အကြောင်းအရာကို။ ကောင်းစွာ
ဘော်ပြလိုပြန်သည်ဖြစ်၍။

(၆) ဝေဋ္ဌေတံ မယာ ဉာတံ၊
ဗြဟ္မဒတ္တဿ မာတရံ။
ဩဟာယ ကောသလရာဇံ။
ပဗ္ဗာလစဏ္ဍေန ပါပမကာသိ၊
တောစ အညာစ အကံသုပါပံ၊
တသ္မာဟံ ဣတ္ထိနံ နဝိဿသေ နုပ္ပသံသေ။ ။
ဟူသောဂါထာကိုရှုတ်ဆိုတော်မူတယ်။

(၆) သမ္ပပုဏ္ဏမုခ၊ သူငယ်ချင်း-ပုဏ္ဏမုခ၊ မယာ၊ ငါသည်။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဗာရာဏသီ။ ပူရိပိုးနှင်း။ ဗြဟ္မ
ဒတ်မင်း၏။ တေမာတရံ၊ ထိုအကျင့်ပျက်ချော်။ မွေးမယ်တော်
ကို၊ ဝေဋ္ဌံ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဉာတံ၊ ပိုင်းခြားတိတိ။ သိအပ်ခဲ့၏။ သာ၊
ထိုအကျင့်ပျက်ချော်။ ဗြဟ္မဒတ်မယ်တော်သည်။ ကောသလ
ရာဇံ၊ ကောသလမင်းကို။ ဩဟာယ၊ လိမ်လည်လှည့်စား၊ ပစ်ခွါ
ထားခဲ့၍။ ပဗ္ဗာလစဏ္ဍေန၊ ပဗ္ဗာလစဏ္ဍ-နာမကျော်ကြား။ ပုဏ္ဏား
သားနှင့်တကွ။ ပါပံ၊ မကောင်းယုတ်မာ။ ကျင့်မိစ္ဆာကို။ အကာသိ၊
ကြိမ်ဘန်များထွေ။ ပြုကျင့်လေသတည်း။

သမ္ပပုဏ္ဏမုခ၊ မိတ်ဆွေလူလှ။ မောင်ပုဏ္ဏ၊ တောစ၊ ထိုပြဆိုခဲ့
 ပြီး။ အသီးအသီးသောမိန်းမတို့သည်၎င်း၊ အညာစ၊ ထိုမှတပါး။
 ကြွင်းကျန်သောမိန်းမများတို့သည်၎င်း။ ပါပံ၊ မကောင်းညွှစ်ကျ။
 ယုတ်မာမှုကို။ အကံသု၊ အကြောင်းတိုက်ဆိုက်၊ ပိတ်နှစ်မြိုက်က။
 ပြုလိုက်ကြလေကုန်၏။ တသ္မိ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါ-ကုဏာ
 လသည်။ ဣတ္ထိနံ၊ စိတ်သွားနုလှ၊ တကိန်းပြဘတ်သည်။ မိန်းမတို့
 ကို၊ နဝိဿသေ၊ ပလူးပလဲ။ အနူးကဲ၍။ သက်လွှဲတကမ်း။ အလွန်
 ဖြွမ်းလျက်။ အကျွမ်းမဝင်ခဲ့ပေ။ နပ္ပသံသေ၊ ချောသည်-လှသည်။
 တော်ပါသည်-ဟု။ ဆိုမြည်-တောက်တီး။ အပို့ဖိုး၍။ ချီးလည်း
 မချီးမွမ်းခဲ့ပါပေ။

အဆိုပါ-ဂါထာအရ၊ အမိပ္ပါယ် ထင်လင်းကြသို့၊ ၀တ္ထု
 ကြောင်းပြရမည်ဆိုလျှင်၊ ၊ ရှေးအခါကာလ။ ကောသလ-မင်း
 မြတ်သည်။ ဗာရာဏသီ တိုင်းရပ်ကိုသိမ်းဆည်း။ ကိုယ်ဝန်နှင့်
 တကွသောမိဘုရားကြီးကို-အဂ္ဂမဟေသီထား။ မိမိ-တိုင်းပြည်
 သို့ပြန်သွားလေတည်း။ ထိုမိဘုရားသည်။ များမကြာခင်၊
 သားရတနာကို သွားမြင်လေတယ်။ ကောသလ-မင်းရာဇာမှာ
 လဲ့၊ သားရတနာမရှိသည့်အတွက်၊ သားကဲ့သို့ချစ်မက်-ကျွေး
 မွေးခါ။ အလုံးစုံအတတ်တို့ကို-သင်ရှာလျက်၊ အရှယ်သို့ရောက်
 လာလျှင်။ မိမိထင်၏တိုင်းပြည်ကို၊ တည်ကြည်စွာသိမ်းပိုက်
 ချေဟု၊ စေလွှတ်တော်မူတယ်။ ထိုမင်းသားလည်း။ ထိုအရပ်သို့
 သွား၍၊ မင်းပြုလေသည်။

ထိုအခါ။ ထိုမင်းသား၏မယ်တော်သည်။ သားတော်၏မျက်
 နှာကို။ ကြည့်ရှုလိုပါသည်-ဟု။ မင်းကြီးကိုပန်ကြား။ များစွာ
 သောအခြံအရံနှင့်။ ဗာရာဏသီ-တိုင်းပြည်သို့ သွားလေသော်၊
 နှစ်ပါးသောတိုင်းပြည်တို့၏အကြား။ တခုသောနိဂုံးဝယ်၊ ရွှင်
 ပြုံးစွာ-တည်းခိုနေထိုင်လေတယ်။ ထိုနိဂုံးဌာန၌၊ ပုဗ္ဗာလစဏ္ဍ
 မည်သော-ပုဏ္ဏား-သတို့သားသည်။ ထူးခြားသော ရုပ်ဆင်း
 ဖြင့်၊ လှပခြင်းရှိလေသည်။ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ မိဘုရားကြီးအား။

အစားစားသောဘဏ္ဍာ။ လက်ဆောင်ပဏ္ဍာတို့ကို၊ ဆက်ကပ်
လာလေတယ်။ ။မိဘုရားလည်း။ ထိုသို့သားကိုမြင်လျှင်၊
ချစ်ခင်ကြင်နာ၊ ကြိုက်စိတ်တွေပေါ်လာလျက်၊ နှစ်ဖြာတူတာကွ၊
မိစ္ဆာစာရ-အကျင့်ယုတ်ကို။ ပြုလုပ် ကျင့်ကြံပြီးခါ၊ နှစ်ရက်-
၃-ရက်နေရှာ၍၊ ဗာရာဏသီသို့သွား။ သားကို-ရှုမြင်။ မြန်စွာပင်
ပြန်လာ။ ထိုနိဂုံးမှာပင်ခိုအောင်း။ နှစ်ရက်-၃-ရက်ပေါင်းသင်း
ပြန်ပြီးခါ၊ ကောသလမြို့သို့၊ ပြန်လာလေသည်။

ထိုအခါမှစ၍၊ မိဘုရားကြီးသည်၊ “ကောင်းမွန်းသိ၊ ငအိ-
နေ့တိုင်း” ဆိုတိသကဲ့သို့။ အကြောင်းမရှိ-အကြောင်းရှာလျက်၊
သားတော်ထံသွားလိုပါသည် ဟု၊ မင်းကိုပန်ကြား။ သွားပြန်
လေလျှင်။ ထိုနိဂုံး၌ပင်။ ဆဲငါးရက်မျှ နေထိုင်ခါ။ မိစ္ဆာစာရ အမှု။
လင်ငယ်နှင့်ပြုလေသတည်း။

အမောင်ပုဏ္ဏမုခ၊ မိန်းမဟူသည်။ သီလကောင်းငြား။ မုသား
ဆိုလေ့ရှိကြသည်သာ ဟု။ အတိတ်ဖြစ်ကံ၊ အကြောင်းအရာ
ကို၊ ကောင်းစွာဘော်ပြလိုသဖြင့်၊ ဝေဠုတံ စသောဂါထာကို၊
ရွတ်ဆိုယောကြားတော်မူရှာသည်။ ။ ထိုအခါက။ ကုဏာလ
သည်။ ပဉ္စာလစဏ္ဍပုဏ္ဏား။ ဖြစ်ပွားဘူးသတည်း။ သို့ကြောင့်၊ မိမိ
သိသောအကြောင်းကို၊ ပြန်ပြောင်းလေသည့်-ဟုလို။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းမယ်တော် ဝတ္ထုပြီး၏။

ထို့နောင်မှ၊ နိဂုံးအချင်း။ လက်ဝါးကြီးအုပ် စကားကို၊ ပြော
ကြားတော်မူလို၍။ “တောစ အညာစ အကံသုပါပံ။” စသော
နှစ်ပါဒကို။ ဟောပြတော်မူသည်။ ။ ထိုနှစ်ပါဒ၏ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ မိတ်ဆွေပုဏ္ဏမုခ၊ အရင်းကစ၍၊ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော၊ ကဏ္ဍာ
ဒေဝီ၊ သစ္စကပါပီ၊ ကာကဝတီ၊ ကုရုင်ဒေဝီ၊ ဗြဟ္မဒတ်မယ်တော်၊
ဤငါးဘော်သောမိန်းမတို့သည်လည်း။ ပါပ ညစ်ကျ။ မကောင်း
မှုကို၊ ပြုကြကုန်သည်။ ထိုမိန်းမငါးဦးသာ-အထူးပြုသည်။ အခြား

မိန်းမတို့၊ မပြုကြကုန်သာလျှင်-ဟု။ မမှတ်ထင် မဆောက်မဲ့ ပါနှင့်၊ တပါးသောမိန်းမတို့လည်း၊ ထိုနည်းအတူ။ ပြုမူတတ်ကြ ကုန်သည်သာ-ဟု၊ အမိပ္ပါယ်-သာချေသည်။

ဤနေရာဌာန၊ ပာန့်ရပ်ခါဆိုင်းတွဲလျက်၊ လောကကြီးအပေါ် မှာ၊ မိစ္ဆာစာရ၊ ပြုကျင့်ကြတံ့။ မိန်းမတို့ဝတ္ထု၊ အရရအရာရာ တို့ကို၊ ဇာတ်နိပါတ် အလာဖြင့်၊ ကောင်းစွာရေတွက်။ ဖြည့်စွက် ပြောဆိုကြပါလေဟု၊ မှာထားထော်မူလေသည်။ ။ ဤစကား အရ၊ ဇာတ်နိပါတ်သာလေနှင့်။ ဒိဋ္ဌကို ပြောရမည်ဆိုသော်၊ မော့လိုသာချူးလိမ့်မယ်၊ ဆုံးနိုင်တို့မရှိ၊ အလွန်လျှင် များပြား တိ၏။ သိလိုသူအား၊ အကျေးထားပြီးလျှင်။ နောက်များမှ ဆက် တော့မည်။ ဤအချက်မှာ ရေးရန်များသေးသဖြင့်။ ပေယျာလာ ထားခဲ့ပေသတည်း။

(၁၁) မိန်းမတို့ကိုမြေကြီးနှင့်ပမာပြခြင်း။

ထို့နောက်မှဘာသန်၊ မာတုဂါမတို့၏သဘာဝကို၊ ဥပမာဖြင့် ဟောပြောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။

(၇) မဟိ ယထာ ဇဂတိ သမာနရတ္တာ၊
ဝသုန္ဒရာ ဣထရိတရာ ပတိဋ္ဌာ၊
သဗ္ဗ သဟာ အပန္နနာအကုပ္ပါ၊
အတိတ္တိယောဘာယောနိဿဒသနရော။ ။
ဟုဆိုတော်မူ၏

(၇) ဇဂတိ၊ ဇဂတိ-ခေါ်သော။ တိ၊ သတ္တဝါအများတို့၏။ သွားလာ-ဖြစ်ပေါ်ရာ ဖြစ်ပေသော။ မဟိ၊ ဝသုံမည်ကြီး၊ ဤမြေ ကြီးသည်။ သမာနရတ္တာ၊ ယုတ်-မြတ်-ဆိုး- ကောင်း။ ပုဂ္ဂိုလ် ပေါင်းတို့၌၊ မျက်စောင်းမရှိ၊ တူမျှသော-ချစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သာဝသုန္ဒရာ၊ ထိုမြေကြီးသည်။ ဣထရိတရာပတိဋ္ဌာ၊ ယုတ်၊ မြတ်၊ ဆိုး၊ ကောင်း။ သူ အပေါင်းတို့၏ တည်ရာသည်။

ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို အတူ။ ဣတ္ထိယော၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၊ မိန်းမဟူသမျှတို့သည်၊ သမာနရတ္တာ၊ ယုတ်-မြတ်-ဆိုး-ကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်းတို့၌၊ အကြောင်းမျှတိ၊ အမျက် မရှိသဖြင့်၊ တူမျှသောချစ်ခြင်းရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣတရိတရာပတိဋ္ဌာ၊ ယုတ်၊ မြတ်၊ ဆိုး-ကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်းတို့၏၊ အကြောင်းမျှထွေ၊ တည်ရာဖြစ်ပေကုန်၏။ ။ မဟိ၊ မြေကြီးသည်၊ သဗ္ဗသဟာ၊ အလုံးစုံကို သည်းခံ နိုင်သည်၊ အဖန္ဒနာ၊ မတုန်လှုပ်သည်၊ အကပ္ပ၊ အမျက်-မထွက်၊ မပျက်မစီးသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို အတူ။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ သဗ္ဗသဟာ၊ အလုံးစုံကို ကျုံးခြုံ မထွန်၊ သည်းခံနိုင်ကုန်၏။ အဖန္ဒနာ၊ စိတ်မှာချစ်ကာ၊ အပြစ်မလုပ်၊ မတုန်လှုပ်ကုန်၊ အကပ္ပ၊ အမျက်မထွက်၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ကုန်၏။ နရော၊ ဆင်ခြင်ဥာဏ်ပွား၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတိတ္ထိယော မရောင့်ရဲနိုင်၊ စိတ်မွဲနိုင်ကုန်သော၊ တာယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ နဝိဿသေ၊ အလိုအကြိုက်၊ အပိုလိုက်၍၊ အဓိကပြင်ပြင်၊ အကျမ်းမပင်ရာ၊

အဓိပ္ပါယ်ကား၊ မိန်းမများသည်။ မြေကြီးနှင့်တူ၏၊ မြေကြီးသည်၊ အလုံးစုံသောသူအပေါင်း၌၊ ဝါ အပေါ် နင်းရမလား၊ သွားရမလားဟု၊ အမျက်ဒေါသ-မရှိ တူမျှသောချစ်ခြင်း-လက်ခံခြင်းရှိသဖြင့်။ ယုတ်-မြတ်-ဆိုး-ကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့၏၊ တည်ရာဖြစ်သကဲ့သို့။ မိန်းမတို့သည်လည်း။ ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ အလုံးစုံ-အယုတ်-အမြတ်-ဟူသမျှတို့၏။ တည်ရာဋ္ဌာနကြီးဖြစ်ကြကုန်၏။ ။ မြေကြီးသည်။ တူးတူး-ဆွဆွ။ ဘယ်လိုပင်ပစ်ချသော်လည်း၊ သည်းခံသကဲ့သို့။ ထို တူ-မိန်းမတို့သည်လည်း။ ယောကျ်ား ဟူသမျှတို့ကို၊ “လောကဿာဒ-ကာမာမိသ” အတွက်။ တချက်မထွန်။ သည်းခံနိုင်ကြကုန်၏။ ။ အကယ်၍။ တစုံတယောက်သောယောကျ်ား။ သူတို့စိတ်မှာ-သက်ဝင်၍တည်ငြားအံ့။ ထိုသူအား-ဘေးမဖြစ်စေဘဲ၊ စင်စစ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ တုန်တုန် လှုပ်လှုပ်မရှိ၊ ငြိမ်သက်တိ၏။ အုတ်အုတ်ကျက်

ကျက်။ ဟစ်အော်သံ-လည်းမထွက်ပေ။ မြေကြီးသည်အမျက်မထွက်သကဲ့သို့၊ မိန်းမတို့လည်း။ မေထုန်အထွက်၊ အမျက်မထွက်ပေ။ ငြိည့်စေခြင်းငှါပင်။ မတတ်နိုင် ရှိထေ၏။ သို့-မရောင့်ရဲနိုင်သော-မိန်းမများကို၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသောအမျိုးသားသည်၊ အလွန်အားဖြင့်-အကျွမ်းမဝင်ရာ ဟုလိုသည်။

(၁၂) မိန်းမတို့ကို-သာားရဲခြင်သော် နှင့်ပမာပြခြင်း။

ထိုမှတပါး၊ မိန်းမများသည်။ သားရဲခြင်သော် နှင့်။ မရှေ့ထပ်မျှတူ၏ဟုပြတော်မူခြင်းငှါ။

(ဂ) သီဟော ယထာ လောဟိတံသံ သဘောဇနော။

ဝါဠုမိဂေါ ပဉ္စာဂုဇော သုရုဒ္ဓေါ။

ပသယျ ခါဒိ ပရဟိံ သဇန ရတော။

• တထိတ္ထိယော တာယောနုဝိဿသေနရော။ ။ သို၏။

(ဂ) လောဟိတံသံသဘောဇနော၊ သတ္တဝါတပါးတို့၏အသွေးအသားကိုသာ-စားတတ်သော၊ ဝါဠုမိဂေါ၊ သားရဲခေါ်ထ၊ ကြမ်းထမ်းထွသော၊ သုရုဒ္ဓေါ၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်ထသော။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ပဉ္စာဂုဇော၊ ခြေနှင့်ပါးစပ်၊ ငါးရပ်သောထက်နက်ရှိသည်။ ပသတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ပသယျ၊ မိမိအင်အားဖြင့်၊ သူတပါးကို၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ ခါဒိ၊ စားလေ့ရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ပရဟိံ သဇန၊ သူတပါးကို ညှင်းဆဲခြင်း၌၊ ရတောယထာ၊ အားရ ရွှင်ပျော်၊ မွေ့လျော်သကဲ့သို့၎င်း၊ ဣတ္ထိယော၊ ဣတ္ထိဘာဝ၊ တက်န်းပြသည်။ မိန်းမတို့သည်။ ဟထာ၊ ထိုခြင်သော် အလား၊ မမှားယုံသေး၊ တူကြလေထုန်၏။ နုရော၊ ဆင်ခြင် ဉာဏ်ပွား၊ အသိထွားသော ယေဝံကျားသည်။ တာယော၊ ခြင်္သေ့ပမာဏ၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ နုဝိဿသေ၊ မစူးမစမ်း၊ အမူးတမ်း၍မိ။ အရမ်းပြင်ပြင်၊ အကျွမ်းမဝင်ကြရာ။

အဓိပ္ပါယ်စကားကျ၊ အကျဉ်းချုပ် ပြရမှာဖြင့်၊ မိန်းမများ
သည်၊ အစစ-မရွေ့၊ ခြံသော် နှင့်တူလေသည်။ တူပုံကား၊ ခြံသော်
မှာ၊ အခြေထေးချောင်း၊ ပါးစပ်အားဖြင့်၊ လက်နက် ငါးပါးရှိ
သည်။ ထိုအတူ၊ မိန်းမတို့အားလည်း။ (ရှုပ၊ သဒ္ဓါ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖေါ
ဋ္ဌဗ္ဗ) အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့အားဖြင့် လက်နက်
ငါးပါးရှိသည်။ ခြံသော် သည်။ မိမိအစာကို ဘမ်းယူသော်။ ထို
လက်နက်ငါးပါးတို့ဖြင့်၊ ကိုက်စား-ဘမ်းယူသကဲ့သို့။ မိန်းမတို့
သည်လည်း။ ကိလေသာ-တည်းဟူသော အစာကို၊ တွယ်ခါ
လှမ်းယူသည်ရှိသော်၊ ထိုရှုပါရုံစသော လက်နက်ငါးပါးတို့ဖြင့်၊
ပုတ်ခတ်ဘမ်း ယူတတ်ကြလေသည်။ ။ ခြံသော် သည်။ ကြမ်း
ကြုတ်စွာလွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍ စားသကဲ့သို့။ ထိုတူ၊ မိန်းမတို့သည်
လည်း။ ကြမ်းထမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ခါ၊ စားတတ်
ကုန်သည်။ သို့ကြောင့် မဟုတ်လား။ မြတ်သော သီလရှိသော
ယောကျာ်း၌သော်လည်း။ မိမိတို့၏- လက်နက်အင်အား၊ စွမ်းပ
ကားဖြင့်၊ လွှမ်းခြားဖိထွေ၊ သီလပျက်ခြင်းသို့ရောက်စေကုန်
သည်။ နိလိနိကာဇာတ်၌၊ နိလိနိကာမင်းသွီး၊ မိမိလက်နက်ဖြင့်ဘိ
စီးလျက်၊ တုရားလောင်းရသေ့ကလေး၏ သီလ ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်စေသည်ကို ထောက်ဆ၍၊ သိကြံ စရာပင်တည်း။ ။
ခြံသော် သည်။ သတ္တဝါတပါးကိုညှင်းဆဲခြင်း၌ ဖွေ့လျော်သကဲ့
သို့။ ထိုတူ မိန်းမတို့သည်လည်း။ ကိလေသာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
သူတပါးကို နှိပ်စက်ညှင်းပန်းခြင်း၌ ဖွေ့လျော် ပျော်ပျက်၊ နှစ်
မြိုက်ကြကုန်သည်။ ဥပမာ၊ မိန်းမများ၊ မိမိအတွက်၊ မိမိကိုချစ်
မက်၍၊ မခွဲရက်-မခွါအား၊ ရူးသွားပစေ၊ မူးပစေနှင့်။ အထွေထွေ
ဒိန်းတလိန်းဘမ်း၍၊ ကရောင် ကတမ်း- ဖြစ်ပါစေဟု၊ မဆိုပေ
လည်း။ ဆိုပေသော့လား။ သူတပါးကို ညှင်းပန်းခြင်း၌၊ လွန်မင်း
စွာ-အားရတတ်သည်။ ဝမ်းသာသည်။ ဤကိုရည်၍၊ သူ့ကိုညှင်း
ဆဲခြင်း၌၊ ဖွေ့လျော်သည်ဟု-ဆိုလေသည်။

(၁၃) သူသတ်နှင့်တူသည်ကိုပြခြင်း။

ထို့နောက်မှတစ်ဖန်၊ မိန်းမတို့၏သဘာဝကို၊ ပြုပြန်လိုရကား။

(၆) န ခလု တော သမ္ပပုဏ္ဏ မုခ၊
ဝေသိယော နာရိယော ဂမနိယော။

န ဟေတာ ဗန္ဓကိယော နာမ၊

ဝမိကာယော နာမ ဇေတာယော။ ၊ ဆို၏။

(၆) တောသမ္ပပုဏ္ဏမုခ၊ အို-ပိတ်ဆွေ သဟာယ၊ သူငယ်
ချင်း- မောင်ပုဏ္ဏမုခ။ ခလု၊ သတောဇကန်၊ သွေမလှန်တဲ့၊ အမှန်
စင်စစ်အားဖြင့်။ ဇေတာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဝေသိယော၊ ပြည့်တန်း
ဆာမ-မည်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ နာရိယော၊ မိန်းမလေ-မိန်း
မလွင့်မည်ကုန်သည်။ ဂမနိယော၊ ပုံပါတကာ- သွားလာအပ်
သောမိန်းမတို့မည်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ဗန္ဓကိယောနာမ၊
ဗန္ဓကိမည်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဇေတာယော၊ ထိုမိန်းမတို့
သည်။ ဝမိကာယောနာမ၊ ဝမိကာ-မည်ကုန်၏။ ဝ၊ လင်ယောက်
ကျားကို၊ မှောက်မှားမပြတ်၊ သတ်တတ်သည်မည်ကုန်၏။

အမိပ္ပါယ်ကား ဝေသိ၊ နာရိ၊ ဂမနိ၊ ဗန္ဓကိ-ဟူ၍၊ ပြည့်တန်း
ဆာမတို့၏။ အမျိုးမျိုးသောအမည်တို့သည်ရှိကုန်၏။ ထို အမည်
တို့သည်၊ နဂိုရ်မူလ၊ သဘာဝအားဖြင့်၊ ရရှိ၍ ထာသောအမည်
တို့မဟုတ်ပေ။ အိုက်အတန်ကိုသာ စွဲ၍၊ ခေ၊ ဝေါလေသော
အမည်တို့ပေတည်း။ စင်စစ် အမှန်မှာ မူကား။ “ဝမိကာ-လင်
သတ်မိန်းမ” လို့ဆိုမှ- သဘာဝ နာမည်ဖြစ်ပေသည်။ လင်ကို
အားနဲ့အောင်၊ ညှင်းဆဲ-သတ်မှုန်း၍၊ တဖြိုးဖြိုး-ထုချေနေသည်
ဟူလို။

ဤအရာဇ္ဇာနန္ဒ၊ မိန်းမတို့သည် လင်ယောက်ျားကို၊ သတ်ဖြတ်
ညှင်းဆဲတတ်သော သဘောကြောင့်၊ ဝမိကာ-မည်၏ဟူသော
အမိပ္ပါယ်ကို၊ အောက်ဆွယ်၌ ညွှန်ပြအပ်သော မဟာဟံသဇာတ်
လာ-ဂါထာကို တောက်ဆ၍၊ သိသင့်ကြရာသတည်း။

မာယာ စေတာ မရိစိစ၊
သောကော ရောဂေါရုပဒ္ဒဝေါ။
ခရာစ ဗန္ဓနာ စေတာ၊
မစ္ဆုပါသာ ဂုဟာသယာ၊
တာသု ယော ဝိဿသေ ပေါသော။
သော နုရေသု နုရာဓမော။ ။

(အသီတိနိပါတ် မဟာဟံသဇာတ်)။

ဇော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ မာယာစ၊ ပရိယာဟ် ဖြာဖြာ၊ လိမ်
ညာလှည့်ပတ်တတ်သောကြောင့်၊ မျက်လှည့်သည်လည်း မည်
ကုန်၏။ ဝါ၊ မျက်လှည့်သည်နှင့်တူကုန်၏။ မရိစိစ၊ အတည်တကျ၊
ဘမ်းကိုင်၍မရသောကြောင့်။ တံလျှပ်လည်းမည် ကြံပေကုန်၏။
ဝါ၊ ဆွဲရာ ကိုင်ရာ၊ အလိုမပါသဖြင့်၊ တံလျှပ်နှင့်သာတူလှပေ
ကုန်၏။ သောကော၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြံ၊ ဗျာပါရ၏။ မူလအခင်း၊ အ
ကြောင်းရင်းပါပေတည်း။ ရောဂေါ၊ ဝေဒနာအများ၊ ဖြစ်ပွား၊ ကပ်
ရောက်စေတတ်၏။ ဥပဒ္ဒဝေါစ၊ များစွာရှက်ထွေး၊ အခက်ရေးဖြင့်၊
ရန်ဘေးကိုလည်းပြုတတ်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဇော၊ ထိုအုတ္တိ
ဗီဇ၊ သဘာဝရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့သည်။ ခရာစ၊ ကြမ်းကြုတ်
ခက်ထန်၊ မျက်မာန်ဒေါသ၊ ရှိတတ်ကြကုန်၏။ ဗန္ဓနာစ၊ သတ်ခြင်း
နှောင်ခွဲခြင်း၏ အကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ မစ္ဆုပါသာ၊ သေ
မင်းထောင်ထား၊ ကြော့ကွင်းနှင့် အလားတူကုန်၏။ ဂုဟာသ
ယာ၊ မြဲအောင်းစရာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာတည်းဟူသော လိုက်ရှိကုန်၏။
တာသု၊ ထိုမိန်းမတို့၌၊ ယောပေါသော၊ အကြင် ယောကျ်ား
သည်။ ဝိဿသေ၊ အကျွမ်းတဝင်၊ လွန်ခင်မင်အံ့။ သောပေါသော၊
ထိုယောကျ်ားသည်၊ နုရေသု၊ လူအပေါင်းတို့၌။ ဝါ၊ လူအပေါင်း
တို့တွင်။ နုရာဓမော၊ တဏှာအစုတ်၊ မခွါဖြုတ်နိုင်သဖြင့်၊ ယုတ်
သောယောကျ်ားမည်ပါပေသတည်း။

အဓိပ္ပာယ် အကျဉ်း၊ ဆိုလိုရင်းကား။ လောက၌ မျက်လှည့်
သည်သည်။ ရွှ၊ ငွေ၊ ပုလဲ၊ ပတ္တမြား မဟုတ်ဘဲလျက်၊ ရွှေ-ငွေ-ပု

လဲ-ပတ္တမြားထင်အောင်၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဂေချောက်ခဲ၊ သလဲ၊ စသည်ကိုထုတ်၊ လှည့်ပတ်၍ ပြတတ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ မိန်းမတို့သည်လည်း။ မတင့်တယ်ဘဲလျက်၊ တင့်တယ်လေယောင်။ အပုပ်အသိုးကိုလျက်၊ အထုပ်ကတိုး၊ ထင်မှတ်လေအောင်။ ယန်ဆောင်လှည့်ပတ်၊ ဖုံးလွှမ်း ကာကွယ်၍ ပြတတ် ချေ၏။ သို့ကြောင့်-မျက်လှည့်သည်ဟု- ဆိုရလေသည်။ တံလျှပ်သည်၊ ယူရာမပါ။ ယူခြင်း၌ မဖြစ်နိုင် သကဲ့သို့၊ ထို့တူ- မိန်းမတို့သည်လည်း။ လိုရာမပါ၊ ဆွဲငင်ရာ ဖြစ်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ သို့ကြောင့်၊ တံလျှပ်နှင့်ပမာပြုလေသည်။ သောကော-အရ၊ မိန်းမ-ရသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ကြောင့်ကြခြင်းအမျိုးမျိုးပေါ် ထွက်၍လာခဲ့၏။ သို့ကြောင့်၊ သောကဝတ္ထု-စိုးရိမ်ခြင်း၏ တည်ရာ-အကြောင်း-ဟု-အရိယပရိယေသနာသုတ်၌ ဟောတော်မူ၏။ ရောဂါ-အရ၊ မိန်းမလိုက်စား၊ အပျော်များသော သူသည်။ ကာသရောဂ-ချောင်းဆိုးနာ၊ ရင်ကြွပ်နာ၊ ကိုယ်ပျော့တော့သောအနာ၊ မန်းနာ။ ကလေးနာ-စသည်ဖြစ်တတ်၏။ ထို့ ကြောင့်။ ဣတ္ထိသည်၊ ရောဂါအမျိုးမျိုးကို-ဖြစ်စေတတ်သည်။ အနာ၏အကြောင်းရင်းဟု-ဆိုလေသည်။ ဥပဒ္ဒဝေါ-အရ။ မိန်းမအတွက်၊ သောက၌ဘေးရန်အမျိုးမျိုး-ရောက်ကြ-တွေ့ကြသည်ကိုသိရှိကြလေ။ ဗန္ဓနာ-အရ၊ ထိတ်-ထောင်-အနှောင် အဖွဲ့ စသည်တွေ့ကြုံကြ၊ ခံကြရသည်လည်း။ များသောအားဖြင့်။ မိန်းမကိုအဖွဲ့ပြု၍၊ မိန်းမကြောင့်ပင် များလေသည်။ သို့ကြောင့်၊ ဗန္ဓနာ-သတ်ခြင်း-နှောင်ဖွဲ့ခြင်း အကြောင်းဟု-ဆိုလေသည်ဟုမှတ်။ (အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းတည်း)။

(၁၄) ခိုးသူစသည်နှင့်တူသည်ကိုပြခြင်း။

ထို့နောက်တဖြာ၊ အမျိုးမျိုး ဥပမာ တို့ဖြင့်၊ ရှုစရာပြပြန် တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။

(၁၀) စောရော ဝိယ ဝေဏိကတာ မဒိရာဝဒိဋ္ဌာ။
ဝါဏိဇောဝိယ ဝါစာ သန္တုတိယော။
ဣဿ သိဗုဒ္ဓိဝိပုရိဝတ္တာယော။
ဥရဂမိဝ ဒုဇိဂြါယော။ ။

(၁၁) သောန္တမိဝ ပဋိန္ဒန္တာ၊ ပါတာလမိဝ ဒုပ္ပုရာ။
ရက္ခသိဝိယ ဒုတ္တောသာ။
ယမောဝေကန္တဟာရိယော။ ။

(၁၂) သိဒ္ဓိရိဝ သဗ္ဗဘက္ခာ၊ နဒိရိဝ သဗ္ဗဝါဟိ။
အနိလောဝိယ ယေနကာမံ စရာ။
နေရုပိ ယ ဧဝိသေသ ကရာ။
ဝိသရက္ခော ဝိယ နိစ္စ ဗလိတာယော။
ဘဝတံ စ ပုနုက္ကရေတ္ထ ဝါကျံ။ ။

ဟုသောဂါထာတို့ကိုဟောဆိုတော်မူလေသတည်း။

(၁၀) ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ စောရောဝိယ၊ ခိုးသူကဲ့
သို့။ ဝေဏိကတာ၊ ဆံထုံး ခြင်းကို ပြုကုန်၏။ မဒိရာဝဒိဋ္ဌာ၊ အ
ဆိပ်နှင့်ချောသောသေနှင့်တူကုန်၏။ ဝါဏိဇောဝိယ၊ ကုန်သည်
ကဲ့သို့။ ဝါစာ သန္တုတိယော၊ နှုတ်ဖြင့်သာချိုးမွှမ်းတတ်ကုန်၏။
ဣဿ သိဗုဒ္ဓိဝိပုရိဝတ္တာယော၊ စိတ်
မတည်ကြည်ဟန်၊ လျင်သော အပြန်ရှိကုန်၏။ ဥရဂမိဝ၊ မြွေကဲ့သို့။
ဒုဇိဂြါယော၊ လျှာနှစ်ခွရှိကုန်၏။

(၁၁) သောန္တမိဝ၊ မစင်တွင်းကဲ့သို့။ ပဋိန္ဒန္တာ၊ ငုံးလွှမ်း
အပ်ကုန်၏။ ပါတာလမိဝ၊ သမုဒ္ဒရာထဲ၌။ ပါတာလ မုခဝဲကဲ့သို့။
ဒုပ္ပုရာ၊ ပြည့်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ရက္ခသိဝိယ၊ ရက္ခိုသ်ဘိလူးမကဲ့သို့။
ဒုတ္တောသာ၊ ရောင့်ရဲနိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ယမောဝ၊ ယမမင်းကဲ့သို့။ ဧ
ကန္တဟာရိယော၊ စင်စစ်လျှင်ဆောင်ယူတတ်ကုန်၏။

(၁၂) သိဒ္ဓိရိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ သဗ္ဗဘက္ခာ၊ အလုံးစုံကောင်း-မ
ကောင်းကိုစားတတ်ကုန်၏။ နဒိရိဝ၊ မြစ်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗဝါဟိ၊ အလုံး

စုံကိုမျှောတတ်ကုန်၏။ အနိလောဝိယ၊ လေကဲ့သို့။ ယေနကာမံစရာ၊ သွားလိုရာကိုသွားတတ်ကုန်၏။ နေရုပ်ယ၊ နေရူမည်သောရွှေတောင်ကဲ့သို့။ အဝိသေသကရာ၊ အထူးမရှိသည်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ပိသရူက္ခာဝိယ၊ အဆိပ်ပင်ကဲ့သို့။ နိစ္စဖလိကာယော၊ အမြဲလျှင်အသီးသီးထတ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ပုန၊ တစ်ခု၊ ဥတ္တရံ၊ လွန်ကဲသော။ ဝါကျံစ၊ ဂါထာဗန္ဓ၊ အကျဉ်းချုပ်သင်္ဂဟစကားသည်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။

ထိုဂါထာတို့၏အဓိပ္ပာယ်ရှာကား။

(၁) ခိုးသူသည်။ ဆံထုံးကို-မြဲစွာထုတ်ဖွဲ့၍။ တောအုပ်ထိုဝင်ခါ။ ဥစ္စာကိုလုယက်သကဲ့သို့။ ထိုအတူ၊ မိန်းမတို့သည်။ ကိလေသာ-တောထဲသို့ခေါ်ဆောင်ခါ။ ပစ္စည်းဥစ္စာကို-လုယူကုန်၏။ အာရုံငါးဖြာ။ ကိလေသာ-ဖြင့်၊ အခါခါနှုန်းနှုတ်၍၊ နူးနှုတ်လိုက်ပါသောသူကို။ ပြုခါအောင်ငွေကြေး။ တဖြေးဖြေးဆွင်လျက်။ ထဲလဲစင်ပွဲပြာတီးအောင်၊ ဖျက်ဆီးလုယူတတ်သည်-ဟုလို။ ထိုကြောင့်၊ သူခိုး-ထားမြဲနှင့်၊ ဥပမာ-တူမျှလေသည်။

(၂) မိန်းမများသည်။ အဆိပ်နှင့်ရောသောသေအရက်နှင့်တူ၏။ ယင်းသေအရက်သည်။ အသက်ကိုပင်မကုန်အောင်၊ ဖောက်ပြန်ထိခိုက်စေသကဲ့သို့။ ထိုအတူ၊ မိန်းမများသည်။ မိမိကိုမှီဝဲသောသူကို၊ အထူးထူးအထွေထွေ။ ဘောက်ပြန်စေသည်။ တနည်းအရက်သည်။ ဖောက်ပြန်ခြင်းကိုဖြစ်စေသကဲ့သို့။ မိန်းမများသည်။ ယောက်ျား၌လုပ်တွယ်လျက်။ ပြုတွယ်ကိစ္စ။ မပြုရမည့်ကိစ္စကိုပင်မသိနိုင်ဖြစ်ပြီးလျှင်။ ပြုရမည်ကိုမပြု။ မပြုရမည်ကိုပြု။ အမှုကိုချွတ်ယွင်းစေလျက်။ ဘောက်ပြန်ခြင်းကိုဖြစ်စေသည်။ သို့ကြောင့်အရက်နှင့်တူသည်-ဟုလို။

(၃) တနည်းကုန်သည်နှင့်တူ၏။ ကုန်သည်တို့သဘောမှာ။ မိမိရောင်းကုန်ကိုသာ။ အခါခါချီးမွမ်း။ အမွန်းတင်သကဲ့သို့။ ထိုအတူ၊ မိန်းမတို့သည်။ မိမိတို့၏အပြစ်အနာအဆာကို။ ကွယ်ကာ

ဖုံးလွှမ်းလျက်။ ရှိသမျှရုဏ်ကိုသာ။ အခါခါဆော်ပြုချီးမွမ်းလေ့ ရှိကြကုန်သည်။ သို့ကြောင့် ကုန်သည်နှင့်တူသည်ဟူလို။

(၄) ဣဿမိဂ-မည်သောဝံသည်။ အလွန်လျင်မြန်သကဲ့သို့၊ မိန်းမများလည်း။ အလွန်လျင်မြန်သောစိတ်ရှိသည်။ တောက်ပြန် လွယ်သည်။ ယခု-ကောင်းသည်။ အတန်ကြွေလျှင်။ မကောင်း ဖြစ်တတ်သည်-ဆိုလိုသည်။

(၅) မြွေသည်။ လျှာနှစ်ခွရှိသကဲ့သို့။ မိန်းမများလည်း။ စကား မမှန်၊ တောက်ပြန်-လိမ်လည်၊ မုသားကို-ဆိုတတ်သည်ကြောင့်။ လျှာနှစ်ခွရှိသည်-မည်ပေသည်။ သို့ကြောင့်မြွေနှင့် ဥပမာတူ၏ မှတ်လေ။ မိန်းမများမှာ။ တယ်လိုပင်-ကျိန်သည်။ သစ္စာဆိုသည် ဆိုသော်လည်း။ မုသား-သာများသည်။ သို့ကြောင့်မဟုတ်စား။ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားက။ “မိန်းမသစ္စာ၊ မုသားသာတည့်” ဟု-စပ်ဆိုတော်မူ၏။

(၆) တနည်း။ မစင်တွေပြည့်နှက်သော-တွင်းကို။ ပျဉ်ချပ် တို့ဖြင့်။ ဖုံးလွှမ်းထားဘိသကဲ့သို့။ ထို အတူ။ အပုပ်အမျိုးမျိုးပြည့် နှက်သော-တွင်းပျက်ကို။ အဝတ်တန်းဆာ-စသောပျဉ်ချပ်တို့ ဖြင့်။ ဖုံးလွှမ်းမှေးရှက်။ ကာကွယ်လျက် သွားလာ နေထိုင်ကြ သည်။ သို့ကြောင့်။ မစင်တွင်းနှင့်-တူ၏ဟူလို။

(၇) သမုဒ္ဒရာထဲ။ ပါတာလမုခ-မည်သော-ဝဲသည်။ မြစ် ကြီးငါးသွယ်။ မြစ်ငယ်ငါးရာ။ အဖြာဖြာသောမြစ်လက်ထက်၊ ချောင်းမြောင်းတို့မှ။ ရေဘယ်လို-စီးဆင်းသျှောက်-ဝင်ရောက်၍ လာသော်လည်း။ ပြည့်နိုင်ခဲ့သကဲ့သို့။ ထို အတူ။ မိန်းမတို့မှာ။

(၁) မေထုန်ဗြဲခြင်း။ (၂) သား ဘွားခြင်း။ (၃) တန်းဆာ ဆင်ခြင်း။ ဆင်ယင်ဝတ်စားခြင်း။ ဤသုံးပါးတို့ဖြင့်။ မပြည့်နိုင်။ ပြည့်နိုင်ခဲ့သည်။ အားမချ၊ မရောင့်ရဲ။ တင်းတိမ်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့ ကြောင့်။ ပါတာလ-မုခ-မည်သောဝဲနှင့်တူ၏။ ဟူလို။ ယင်း-မ ရောင့်ရဲခြင်းသုံးပါးကို။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်-တိကနိပါတ်၌ဟော တော်မူသည်။

(၈) တနည်း။ရက္ခိ၊ က်ဘီးလူး။လူစားကြူးနှင့်တူ၏။ ဘီလူ
မသည်။အသား၌တပ်မက်သဖြင့်။ ရွှေတိုငွေစ။ ဘယ်လိုပင်ပုံ၍
ပေးကြသော်လည်း။အားမရနိုင်ရာ။ ဥစ္စာကိုပယ်ရှား၍။ အသား
ကိုသာမက်မောသကဲ့သို့။ ထို့အတူ။ မာတုဂါမ-ဟူသည်။မေ
ထုန်၌မက်မောသဖြင့်။များစွာသောဥစ္စာဖြင့်လည်း။ မနှစ်သက်။
ဥစ္စာကိုအရေအတွက်မထားကြဘဲ။မေထုန်ကိုသာတောင့်တကြ
သည်။သို့ကြောင့်-ဘီလူးမနှင့်တူသည်-ဟုလို။

(၉) တနည်း။ယမမင်းနှင့်တူ၏။ ယမမင်းသည်။ စင်စစ်ငရဲ
သို့သာဆောင်တတ်သည်။ တစ်တယောက်သောသူကိုမျှမချန်
မလှုပ်သကဲ့သို့။ထို့အတူ။မိန်းမတို့သည်လည်း။ အမျိုးဇာတ်နှင့်
ပြည့်စုံသူ-မပြည့်စုံသူ စသည်တို့တွင်။ ဘယ်သူ့ကိုမျှ-မစောင့်
ရှောက်။ မချန်လှုပ်ဘဲ။ အလုံးစုံကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့်။ သီလ-
စသည်ကိုပျက်စီးစေပြီးလျှင်။နောက်အတို့အခါ။ငရဲပြည်သို့သာ-
ဆောင်ကျင်းတတ်လေသည်။ သို့ကြောင့်။ ယမမင်းနှင့်ပုံစံထား
လေသည်။

(၁၀) မိန်းမတို့သည်။မီးနှင့်တူ၏။ မီးသည်-အယုတ်-အမြတ်
မထား။အားလုံးစားသကဲ့သို့။ထို့အတူ။အယုတ်-အမြတ်မထား။
အားလုံးကိုပင်စားတတ်ကုန်သည်။ မီးများကဲ့သို့။ အားလုံးကို
ပင်။ လောင်ကျွမ်းစေသည်။ ပူလောင်စေသည်-ဆိုသော်လည်း။
ဆိုနိုင်ချေသည်။

(၁၁) မြစ်ဥပမာ၌လည်း။မြစ်သည်။ကောင်း၊ဆိုးနှစ်ပါး။ မချွန်
ထားဘဲ။အားလုံးကိုပင်မျှောသကဲ့သို့။ထို့အတူ။ အားလုံးကိုပင်-
မျှောစေသည်-ဟုလို။

(၁၂)။ လေ-ဥပမာ၌။လေသည်။ အလိုရှိရာ-သွားလေပါသကဲ့
သို့၎င်း။ လေသွားရာလမ်း။ သမ်း၍မမိသကဲ့သို့၎င်း။ ထို့အတူ။
အလိုရှိရာ။ သွားလာတတ်သည်။ သွားရာလမ်းကို။ သမ်း၍မမိ
သည်။ရေ၌သွားသောငါးကဲ့သို့တည်း။

(၁၃) တနည်း။ မိန်းမတို့သည်။ နေရှု-မည်သောရွှေတောင်
ကြီးနှင့်အလားတူ၏။ဟိမဝန္တာတောင်ရှိသော ရွှေတောင်သည်။

မိမိ-အပေါ် သို့ထာ၍နားကြက၊ အယုတ်သဖြင့် ကျီးကန်းပင်ဖြစ်
စေကာမူ၊ မိမိနှင့်အတူ၊ ရွှေရောင်ဟပ်၍။ ရွှေဇာတ်သဘွယ်ဖြစ်
ကုန်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ မိန်းမတို့သည်။ မိမိတို့နှင့်ပေါင်းသင်း
ဆက်ဆံကာ၊ မြတ်သည်၊ ယုတ်သည်၊ နှစ်လီထူးပြား။ အခြားအနား
မရှိကုန်၊ တပြားတည်း-အတူတည်းထင်ကြကုန်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
ဝိသေသ၊ ဘယ်လိုပင်ဖြစ်ကြသော်လည်း။ မိမိနှင့်ထပ်တူ-ထပ်မျှ
ထား၍၊ ထူးမခြားနား-ထင်မြင်တတ်ကုန်သည်။ ။ ထူးမခြား
နား။ အတူတူဘဲ-ထားသည်မှာ။ များစွာထော်လှပေသေး၏။ အချို့
မှာမူ၊ မိမိ၌တပ်ပွား။ ချစ်နှစ်သက်မှန်းကိုသိငြားကာ၊ မိမိခိုင်းပေ
နေသည့်-ကျွန်ငယ်အလား။ မှတ်သားအောက်မေ့တတ်ချေသေး
၏။ သို့ကြောင့်။ ။ မာတုဂါမောနာမ-အတ္တနိပဋိ ဗဒ္ဓစိတ္တံဥတွာ
စက္ကဝတ္တိရာဇာနံပိဒါသံဝိယမညတိ။ ။ ဟုသမ္မော-အဋ္ဌကထာ
ကပြပေ၏။ ။ မာတုဂါမောနာမ၊ မာတုဂါမ-ဟုသည်၊ အတ္တနိ၊
မိမိအပေါ်၌၊ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တံ၊ တပ်ဖွဲ့၊ ချစ်မက်၊ မခွဲနိုင်မခွါရက်ရှိသည်
ကို။ ဥတွာ၊ ခိုင်းခြားတိတိ။ ဇေကန်သိက။ စက္ကဝတ္တိရာဇာနံပိ၊ စကြ
ဝတေးမင်းကြီးကိုသော်လည်း။ ဒါသံဝိယံ၊ မိမိခိုင်းထား၊ ကျွန်
အထားကဲ့သို့၊ မညတိ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့ဘတ်လေ၏။

(၁၄) ဝိသုရက္ခောဝိယ-ဟုသောဥပမာ၌၊ သရက်ပင်ကဲ့သို့၊
ပိမ်းရှင်ညွန့်ဝေ၊ အမြဲမှည့်ပျော်သောအသီးတွေ-သီး၍နေသော-
အဆိပ်ပင်ကြီးတခုရှိ၏။ အဆင်းအနံ့နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ထို
အဆိပ်သီးကို၊ သရက်သီးအမှတ်ထား၍၊ အကယ်၍စားမိကြ
မည်ဆိုလျှင်၊ စားမိသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ ချက်ခြင်းသေကြေကုန်
သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ မိန်းမတို့သည်လည်း။ ရူပါရုံ-စသည်တို့၏
အစွမ်းဖြင့်၊ အမြဲအသီးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရွှေလျှော်-နှစ်မြိုက်ဘွယ်
ရှိကုန်၏ဟု- မှတ်ထင်ကြရကုန်၏။ အကယ်၍၊ မှီဝဲစားသောက်
မိကာ၊ ရူးသွပ်ခြင်းသို့ရောက်စေခါ၊ အပါယ်ရေးသို့ပင်၊ ချဆွဲကျစေ
တက်ပါကုန်၏။ သို့ကြောင့်၊ အဆိပ်ပင်နှင့်တူသည်ဟုဆိုသည်။

* သဝတိစပုဒ္ဓတ္တရေတ္ထဝါကျ-ဟုသော ပုဂ္ဂိုလ်အရ၊ နောက်၌

ဥပမာသင်္ဂဟ၊ သုံးဂါထာတို့ကိုပြပေးသေး၏။ ဆိုခဲ့ပြီးသောဥပမာ
ဂါထာတို့နှင့်၊ ထပ်တူထင်မျှပင်ဖြစ်၍။ ပါဠိအနက်အထူးမရေး
သားတော့ပြီ။ သို့ကြောင့်။ ဤအရာ၌၊ မူလ-ဥပမာကပြီ။ မှတ်
ကျက်ထွယ်ရန်-သင်္ဂဟလင်္ကာကို၊ ဘွဲ့ဆိုသီကုံးခဲ့ပေအံ့။

သင်္ဂဟလင်္ကာ။

မိန်းမခြင်းရာ။ ဥပမာကို။ လင်္ကာ-သီလေ့။ ပြည့်စုံပေအံ့။ မြေ
ခြင်္သေ့ - ဟူ။ ခိုးသူ-အရက်။ ကုန်သည်ဘဏ်၍ တချက်-ဝံ-မြေ၊ တူ
လှပေရှင်။ လေ ယမမင်း၊ မစင်တွင်းနှင့်။ ပုံခင်း-ဆိပ်ပင်၊ ရွှေ၊ တောင်
ထင်လော့။ မြစ်ပြင်-နှင့်ဝဲ။ မိ၊ ဟုန် စွဲသို့။ မြေမှတ်ဩကုန်ရာ
သောဝ်။

သင်္ဂဟဂါထာဝယ်၊ အဆုံးနှစ်ပါး-ပါဠိအနက် ထူးခြား၏။
ထူးခြားသည်ကိုပြဆိုပါအံ့။

(၁၃) နာသယန္တိ ဗာဓေ ဘောဂံ။
ရတနန္တကရိတ္ထိယော။ ။

(၁၃) ဣတ္ထိယော။ မိန်းမတို့သည်။ ဗာဓေ၊ အိမ်၌။ ဘောဂံ၊
စည်းစိမ်ဥစ္စာကုန်။ နာသယန္တိ၊ ပျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ရတနန္တက
ရာ၊ ရွှေ-ငွေစွာ၊ အဖြာဖြာသော ရတနာတို့၏အန္တရာယ်ကိုပြု
တတ်ကုန်၏။ ။ အဓိပ္ပာယ်မှာ၊ မိန်းမတို့သည်၊ အိမ်၌ရှိသော။ စီး
ပွားဥစ္စာတို့ကိုလည်း၊ ဖျောက်ဖျက်ပယ်ရှား၊ ပျက်ပြားစေတတ်
ကုန်သည်။ လင်လုပ်သူသည်။ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ ရှာဖွေစုဆောင်း
၍ထားအပ်သော-ရွှေ-ငွေ-ဥစ္စာ၊ ပစ္စည်းရတနာတို့ကို၊ သူတကာ
အား-ပေးကမ်း၍၊ မပြုကျင့်သင့် သည်ကိုလည်း-ပြုကျင့်တတ်
လေသည်။ သို့ကြောင့်၊ ရတနာ၏၊ အန္တရာယ်ဟု-ဆိုရလေသည်။

(၁၅) သူတပါးထံမထားရာသော်ဝတ္ထုလေးပါး။

ထို့နောက်မှတဖြာ၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝံမွက
ထာ၏တင့်တယ်ဘွယ်ရာ၊ အမျိုးမျိုးသောမှတ်ထားစရာ၊ ရှောင်

ကြည့်၊ လိုက်နာဘွယ်ရာသော၊ အချက်ထို့ကို၊ ပြက်ပြက်ထင်ထင်၊
ဟောထွင်ပြသပြန်သည်မှာ။

မိတ်ဆွေပုဏ္ဏမုခ၊ အကြင်လေးပါးသော အကြောင်းအရာတို့
သည်၊ ကိစ္စ-ဟု၍ဖြစ်လာသည်ရှိသော်၊ လိုခါမရ၊ အကျိုးမဲ့ ကိုပြု
ကျင့်တတ်ကြကုန်တယ်။ ထိုအရာဝတ္ထုလေးပါးထို့ကို၊ သူတပါး
အိမ်၌၊ မနေစေရာ၊ မထားရာ၊

လေးပါး၏သရုပ်ကား။

- (၁) ဝန်ဆောင်နွားလား။
- (၂) နို့ညှစ်နွားမ။
- (၃) လှည်း-လှေ-စသောယာဉ်။
- (၄) မယား။ ။ ဤလေးပါးတည်း။

သင်္ဂဟဂါထာကား။

(၁၄) ဂေါဏံ၊ ဝေဇုဉ္စ၊ ယာနုဉ္စ၊ ဘရိယံ၊
ဉာတိ-ကုလေ န ဝါသယေ၊
ဘဉ္ဇန္တိ ရထံ အယာနကာ၊
အတိဝါယေန ဟနန္တိ ပုဂံဝံ၊
ဒေါယေန ဟနန္တိ ဝစ္ဆကံ၊
ဘရိယာ ဉာတိ-ကုလေ ပဒုဿတိ။ ။

(၁၄) သမ္ပပုဏ္ဏမုခ၊ သူငယ်ချင်း ပုဏ္ဏမုခ၊ ဂေါဏံ၊ အား
အင်စည်ကား ဝန်ဆောင်နွားကို၎င်း၊ ဝေဇုဉ္စ၊ နို့ကိုသောက်ရ၊ နို့
ညှစ်နွားမကို၎င်း၊ ယာနုဉ္စ၊ လှည်း-လှေအများ၊ ယာဉ်နှစ်ပါးကို
၎င်း၊ ဘရိယံ၊ မိမိသက်ထား၊ ချစ်မယားကို၎င်း၊ ဇောနိစတ္တာရိ၊
ဤလေးမျိုးတို့ကို၊ ဉာတိ-ကုလေ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အိမ်၌၊ နဝါသယေ၊
ကင်းရှ်တစေ။ မနေစေရာ။ ။ (အပြစ်ကိုပြုလိုရကား၊ ဘဉ္ဇန္တိ-စ
သည်မိန့်)။ ။ အယာနကာ၊ ယာဉ်မရှိသောဆွေမျိုးတို့သည်။
ရထံ၊ လှည်းရထားကို၊ ဘဉ္ဇန္တိ၊ များစွာတိုက်၍၊ ကင်္ဂိုဏ်ကရွဲ။ ။

ချိုးဘဲ ပျက်ဆီး တတ်ကုန်၏။ အတိဝါဟောန၊ အတိုင်းအထွာ၊ ပ
မာဏမထား၊ အားတိုက်-ဆောင်စေသောအားဖြင့်၊ ပုဂံဝံ၊ နွား
လားကို၊ ဟနန္တိ၊ သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲ၊ အင်အားနဲစေကုန်၏။ ဧဝါ
ဟောန၊ အလွန်တလွှတ်၊ နို့ကိုညှစ် သဖြင့်။ ဝစ္ဆကံ၊ နို့ချိုသောက်
စား၊ နွားငယ်များကို။ ဟနန္တိ၊ မဝ-ပိန်ကပ်၊ သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲ
ကုန်၏။ ဩတိကုလေ၊ ဆွေမျိုးအိမ်၌၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်သော၊ တာရိ
ယာ၊ မယားသည်၊ ပဒုဿတိ၊ ဇိကလိဇွက်၊ အချက်ချက်ကြောင့်၊
ပျက်တတ်လေသတည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝန်ဆောင် နွားလား။ နို့ စားနွားမ၊ နှစ်ဝ-လှည်း
ထွေ။ ချစ်ဆွေမယား၊ ဤလေးပါးကို၊ ဆွေမျိုးများအိမ်၌မနေစေရာ။
အမြဲမကွာ မိမိအိမ်၌သာ-နေစေရာသည်။ အကြောင်း မူကား။
ဝန်ဆောင်နွားလား၊ သူတပါးအိမ်ထားခဲ့သော်၊ အပိုင်းအခြား
မရှိ၊ အတိုင်းအထွာ-ပမာဏကိုမသိဘဲ။ ဝန်ကိုတိုက်ဆောင်စေ
ဘိသဖြင့်၊ မချီအင်အား။ နွမ်းပါးသေဆုံးတတ်လေသည်။ ။
နွားမကိုကား။ နို့ များများညှစ်သဖြင့်၊ ဆုတ်နစ်ပျက်ပြယ်။ နို့စို့
သည့်နွားငယ်တို့သည်၊ မကယ်မဝ၊ ညှိုးလျှနွမ်းနယ်လျက်၊ ထေ
ဘွယ်ရာအကြောင်းရှိလေသည်။ ။ လှည်းလေ-ယာဉ်ရထားကို
သူတပါးအိမ်ထားခဲ့သော်၊ အားရ-ပါးရ၊ အလှကား-ရသဖြင့်။
နေ့ည-မရှောင်၊ ဝန်ကိုဆောင်ကျင်း။ မောင်းနှင်ခြင်းကြောင့်။ ချို
ယွင်းကြိုးပျက်တတ်လေသည်။ ။ မိမိမယား။ ဆွေမျိုးအိမ်-ထား
ခဲ့သော်။ ထေးရှားရန်ကင်း။ လွတ်လပ်-ချောင့်လယ်ခြင်းရှိသဖြင့်။
သူ၏၊ ငယ်သူငယ်ချင်း။ ချစ်ခင်ရင်းဖြစ်သောသူတို့နှင့်သော် ။
အယုတ်သဖြင့်-ကျွမ်းဝင်ဆက်ဆံ။ ကြေးကျွန်အစေခံတို့နှင့်သော်
၎င်း။ ဘောက်ပြန်စွာလှ။ မိစ္ဆာစာရ-အမှုကို။ ပြုကျင့်-လွန်ကြူး
တတ်ကြကုန်၏။ အကြောင်းယဉ်ပါး။ မကောင်းတရားကို။ ဆွေ
မျိုးများထိသော်လည်း၊ ဘိနိုပ်ကွပ်ညှပ်။ မဆုံးမတတ်ကြကုန်။
အကြောင်းမူကား။ အရှက်တကွ။ အကျိုးနဲ-ခေါ်၊ အရှိန်အစော်မဲ
ကို၊ စောင့်ရှောက်ပိတ်ဖုံးတဲ အနေ၊ မသိရောင်သာ-ဆောင်တတ်

လေကုန်၏။ ထို့ကြောင့်မူကား။ ချစ်မယားကို၊ ဆွေမျိုးမိဘအိမ်၌
မထားရာ။ ။ တနည်းလည်း။ ဆွေမျိုးဘော၌ ထားအပ်သော
မိန်းမ။ ဆွေမျိုးမိဘအိမ်၌နေသောမယားသည်။ စကားစိစွက်၊
စွက်ဘက်ပြောပြတတ်သူများ၍။ လင်သားအပေါ်၌။ ရိုသေကိုင်း
ရှိုင်းခြင်းနည်းပါး။ အချစ်တရား(ပ)ထတ်သည်။ ဆွေမျိုးက-ဆွေ
သဖြင့်၊ အနဲ့နဲ့အဖုံဖုံဖြစ်တတ်သည်သာများချေသည်။ ။ (လိမ္မာ
သော ဆွေမျိုးမိဘ-ဥာတိသင်္ဂဟတို့နှင့်၊ အတူမကွေ၊ နေရပါ
မူကား၊ မထေခင်းတာ၊ သာ၍ပင်လိမ္မာရေးခြားစရာရှိပေသည်။)
လိမ္မာသူကား၊ အလွန်ရှားပါးသည်။ ။ အချို့သောမိန်းမ-ကလေး
များသည်၊ ယောက်ျားရစ။ လင့်ကိန္န-လင့်ဂတ်တရား များကို၊
ကျိုးနွံလိမ္မာစွာနှင့်-ပြုမူချင်ကြပြားသော်လည်း။ (ဝါ၊ ပြုကျင့်သည်
ကိုမြင်ခဲ့ပြားသော်)။ မိန်းမပါးဝ။ အရပ်ပေါ်မှာ- လိမ္မာသည်
ဟူ၍-ခေါ်ဝေါ်ခြင်းခံရသော၊ မိန်းမလိမ္မာ-မယ့်စာဂ-တို့က။ အ
မြင်ရကပ်။ ရင်ဝမှာစပ်ယှသဖြင့်၊ ကြားဖြတ်၍တော၊ နားအပ်၍
ပြောသည်မှာ၊ လင်သော-ဖင်သော၊ တမင်မျှောပြီး။ ရင်မောမလှ။
သည့်လောကဖြင့်မပြုနိုင်ပါဘူးတော်။ တော်ရုံရှိ-တော်ရောပေ၊
ဟူ၍၎င်း..... အချို့သောမိန်းမကြီးများကလဲ။ မယားနေစ-ကြောင်
သေမှ-ဆိုဘဲ စကား၏အလိုက်၊ ဟေ-မဟိုဒင်း။ လင်နေစ-ဆင်
သေမှ-တဲ နော်။ လင်သားအပေါ်မှာအနိုင်မပေးဘူး။ ကိုယ်ရေး
ကိုသာ-ကိုယ်ကုပ်ရတယ်-ဟူ၍၎င်း၊ အမျိုးမျိုးအထွေထွေသင်ပြ၊
နားချလေ့ရှိကြတယ်။ ။ မိန်းမဟူသည်။ မိန်းမချင်းဘာပ၊ သ
ဘာဂ-သဘောတူလူမျိုးချင်းအပေါ်၌၊ အလွန်ခွဲလေ့ရှိကြသည်။
သွန်သင်ပြသလေ့ရှိကြသည်။ ၎င်း၊ ပွက်-ဖုံးကွယ်စရာအကြောင်း
ရှိလျှင်လည်း။ အလွန်လုံခြုံစွာ-လျှို့ ဖွက်ဖုံးကွယ်တတ်လေသည်။
ဆိုခွဲကွက်လျက်-အဖုံဖုံသင်ပြ။ ပြောဆို တတ်ကြသော်လည်း။
ထိုကဲ့သို့ပြောဆို သင်ပြကြခြင်းသည်။ စင်စစ်-ထိုမိန်းမ-ကလေး-
မိန်းမငယ်များ၏။ အကျိုးစီးပွား၊ များပြားရန်-မဟုတ်သည့်အပြင်၊
လောကီ-လောကုတ္တရာ၊ နှစ်ဖြာ-မတိုးဆုတ်။ အကျိုးယုတ်ခြင်း၏

အကြောင်းသာဖြစ်ရာလေသည်။ အကြောင်းမူကား၊ မိန်းမ-
 ဟုသည်။ ယောက်ျားသာလျှင်။ အားထားရာဖြစ်၍ “ဗူးကောင်း
 မှ-စင်ခံ လင်ကောင်းမှ-စံရသည်” ဆိုသည်အတိုင်း။ ယောက်ျား
 ကောင်းမှ၊ အကျိုးခံစားရသောလူမျိုးများဖြစ်ကြ၍၊ ယောက်ျား
 ၏ခွင့်ဝတ်တရားများကို။ မလှစ်မလပ်ငြားစေဘဲ။ ဖြည့်ပွားဆောင်
 ရွက်လျက်။ နှစ်သက်ကြည်ညို၊ လင်ကိုရိုသေ-လေးမြတ်မှသာ
 လျှင်။ လင်ကလည်းတဘန်၊ မယားအား၊ ချစ်ခင်။ ရိုသေလေးမြတ်
 သဖြင့်။ အရပ်ရပ်ချီး-မြှောက်ဘွယ်။ အားမငယ်ရာ အကြောင်း၊
 ကြီးမြင့်ရာကြီးမြင့်ကြောင်းတို့ကို။ စုဆောင်းဖွေရှာလျက်။ အရာ
 ရာလွှဲပုံ၊ ကြည်ယုံအားထား၍။ မြှောက်စားချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ခံရ
 တတ်လေသည်။ သို့ကြောင့်၊ “အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်ထေ
 ချာ၊ မိစ္ဆာကြည့်ရှောင်။ လျော်အောင်ဖြန့်ချိ ပျင်းရိ-မမူ၊ ဝတ်ငါးဆူ
 အိမ်သူကျင့်အပ်စွာ” ဟုသောမိန်းမတို့ကျင့်ဝတ်တရားငါးပါးကို
 မပျက်ပြားစေဘဲ။ ဖြည့်ပွားကျင့်ကြံ၍ သွားကြက။ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း
 ကောင်းစား၊ နောင်သံသရာလည်း အကျိုးများ၍၊ တိုးပွားကြီး
 ကျယ်နိုင်ကြမည်ဖြစ်လေသည်။ ဤကား၊ ဉာတိကုလေပဒုဿတိ-
 အရမှဆက်သွယ်၍၊ ဆင်ခြင်ဘွယ်-လိုက်နာဘွယ်တို့ကိုအမြွက်
 မှ၊ ကြားညွှပ်၍ ပြလိုက်သော၊ ဓမ္မုပဒေသ။ ဩဝါဒစကားပေ
 တည်း။ ၊ ယင်းသို့သော-အပြစ်အကြောင်းအရာ။ ရှိလေသည်
 ဖြစ်ပါ၍။ ထိုလေးဖြာ-ဝတ္ထုတရားတို့ကို သူတပါးအိမ်၌-မထား-
 မနေစေရာ-ဟုသောအနက်သဘောကို။ ကုဏာလဂ္ဂဏ်မင်းက-
 ဟောလေတယ်။

နှစ်လုံးခွဲ-ဖြန့်မာသဂိဟဂါဏာ။
 ဝန်ဆောင်နွားလား-မယားသက်လွယ်၊
 လှည်း-လှေ-ရထား-နွားမ-စာသွယ်၊
 အလိုရှိက-မရပျက်ပြယ်။
 ဤလေးပါး-မထား-သူ အိမ်ဝယ်။ ။

(၁၆) လိုခါ-မရအောအရာဝတ္ထုခြောက်ပါး။

ထိုမှတစ်ပါး၊ ခြောက်ပါးသော အကြောင်းအရာတို့ကို။ ကောင်းစွာဘော်ပြု၊ မိန့်မှတ်တော်မူ ပြန်သည်မှာ အမောင်ပုဏ္ဏမုခ၊ ခြောက်ဝသော အရာဝတ္ထုတို့သည်၊ ပြုတွယ်ကိစ္စ၊ ရှိလတ်ကသော်။ အနတ္တစရာ၊ လိုခါမရ၊ အကျိုးမဲ့ ကိုသာပြုတတ်၊ ဖြစ်စေတတ်ကြလေသည်။

ခြောက်ပါးဟုသော်ကား။

- (၁) အညှို့ မရှိသော-လေး။
- (၂) ဆွေမျိုးအိမ်၌နေသောမယား။
- (၃) တဘက်ကမ်း၌ရှိသော ငွေ၊
- (၄) ဝင်ရိုးကြိုးသော ငွေလုံး-ရထား။
- (၅) အဝေးရပ်နေချစ်မိတ်ဆွေ။
- (၆) ယုတ်ညစ်ပေသော-အဆွေမိတ်ပွန်း။

ဤခြောက်ပါးသော အရာဝတ္ထုတို့သည်။ ကိစ္စဖြစ်လာကာ၊ လိုရာမရ၊ အကျိုးမဲ့ ကိုသာပြုတတ်ကြကုန်သည်။ ၊

(အမိပ္ပါယ်အကျယ်ကား၊ ထင်ရှားထွင်ပြီဖြစ်၍၊ မရေးတော့ပြီ)။

သင်္ဂဟကဗျာ-ဆောင်ပုဒ်လက်ခံ။

ညှို့ မရှိ-လေး။ ချစ်ရေးမယား၊ မျိုးအိမ်ထားနှင့်၊ ဟိုကမ်းပါး-ငွေ။ ကြိုးပေဝင်ရိုး။ ငွေလုံးမျိုးရထား။ အစားစားတည့်၊ ဝေငြား-မိတ်ဆွေ။ ယုတ်ညစ်ပေသည့်။ အဆွေမိတ်ပျက်၊ ဤခြောက်ချက်သည်။ ကျိုးပျက်လိုခါ မရတည်း။

(၁၇) လင်ကိစ္စထိမ့်ခြင်းကြောင်းရှစ်ပါး။

ထိုနောက် ဆက်လက်၍- ဟောပြန် သည်မှာ..... အမောင်ပုဏ္ဏမုခ။ ရှစ်ဝသော အကြောင်းတရားတို့ဖြင့်၊ ဇနီးမိန်းမများ သည့်၊ လင်သားကိုစာမဝ၊ မထေမဲ့ ဖြစ်ပြုတတ်ကြလေသည်။

အကြောင်းရှစ်ပါး-ဟူသည်ကား။

- (၁) လင်-ဆင်းရဲ-မွဲပြားသည့်အဖြစ်၊
- (၂) ကျင်နာကိုက်ခဲ၊ ရောဂါစွဲနေသည့်အဖြစ်။
- (၃) အိုမင်းရင့်ရော်-မှည့်ပျော်နေသည့်အဖြစ်၊
- (၄) သေရည့်သောကံကြူး-ရစ်မှူးသည်အဖြစ်၊
- (၅) လူပေလူရမ်း၊ ခိုက်ကန်းသည်အဖြစ်၊
- (၆) မေ့လျော့ရစ်မှူး၊ ကာမကြူးသည်အဖြစ်၊
- (၇) လုံးစုံကိစ္စ၊ ဟူသမျှ၌၊ မ-ပြောသမျှနှစ်မြို့က်၊ အကုန်ထိုက်သည့်၊ လူခိုက်-လူနာ၊ လူအ-လူနဲ့၏အဖြစ်၊
- (၈) ဥစ္စာလုံးစုံ ထွဲပုံ-အပ်နှင်းသည့်အဖြစ်၊

ပေါင်း-ရှစ်ပါးတည်း။

ဤရှစ်ပါးသောအကြောင်းတရားတို့ဖြင့်၊ ဇနီးမိန်းမများသည်၊ ယောကျ်ားကိုမထေ့မဲ့မြင်ပြုတတ်ကြလေသည်။ ။ တယ်ထုံပြုတတ်ပါသနည်းဆိုလျှင်။

(၁) အကြင် လင်ယောကျ်ားက၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါး၊ ဥစ္စာကရှားလို့ရှိ။ ဝတ်စား-တန်းဆာ။ အဖြာဖြာမရှိသဖြင့်။ “မျှာ”၏ဇလိုမပြည့်ဝ၊ ကိလေသာကာမ-ဖြင့်လည်း-ခရီးရောက်အောင်၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်၊ ထိုကဲ့သို့သောလင်ယောကျ်ားကို၊ မိန်းမများက-မကြေနှပ်နိုင်တဲ့၍၊ မထေ့မဲ့မြင်-ပြုတတ်သည့်ကား-အမှန်ပင်တည်း။ (မထီမဲ့ မြင်ပြု-ဆိုသည်ကား၊ ယုတ်နိမ့်ချထား၊ အောက်တန်းစားအနေ၊ မှတ်ထင်-ယူပိုက်လေ၍၊ ရှိသေခြင်းနည်းပါး၊ ထေးစားကရ၊ မပြုသည်ကိုဆိုသည်၊ လူရာမထား၊ လေးစားမမှု၊ အရေးမယူ ဟုံလိုသော်။

သို့ကြောင့်၊ ယောကျ်ားများသည်၊ ဆားမယား-ယူမည်။ ကြံစည်-စိတ်ကူးပါလျှင်၊ အထူးပြည့်စုံ၊ ကုံလုံအင်အား၊ ကျွေးမွေ့ပြုပြင်ဆင်ယင်နိုင်သောအခြေအနေသို့ရေခံအောင်၊ အလုပ်အကိုင်နှင့်တကွ၊ ပစ္စည်းပစ္စယာ၊ အဖြာဖြာတို့ကို၊ ဖွေရှာစုဆောင်းကြ

ရာ၏။ ရုဆောင်းသင့်လေ၏။ သို့မှသာ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ၊ နှစ်ခြာတင့်တယ်၊ ဘွယ်ရာကောင်းမြတ်လေသတည်း။

(၂) ၂-အချက်၌။ ကျင်နာလူးလဲ၊ နာတာရှည် ရောဂါစွဲနု
သောလင်ယောက်ျားသည်။ သားမယားအပေါ်၌၊ မွေ့လျော်ရွှင်
ပျစွာနှင့်၊ ဝတ်စားတန်းဆာ၊ ရွှေငွေရတနာ ဟူသောဝတ္ထုကာမ။
မေထုနသံဝါသ ဟူသောကိလေသာကာမ။ ထိုနှစ်ဝတို့ဖြင့် လုံး
ဝကုလံ့ပြည့်စုံလုံလောက်၊ ခရီးရောက်အောင်၊ မချိုးမြှောက်နိုင်
ပေ။ သို့မချိုးမြှောက်နိုင်သည့်အတွက်၊ စိတ်စက်မကြည်သာ၊ လို
ရာမပြည့်ဝ၊ လူမမာကြီးကိုသာ ပြုနေရသဖြင့်၊ အစစမရွှင်နိုင်ဘဲ
မသိမ်မြင်ပြုဘတ်လေသည်။ ပြုရုံတွင်မက၊ သေ-သေပါတော့၊
သေခဲချန်ကော-ဟု၍ပင်၊ ရံခါဆိုတတ်ကြလေသေးသည်။ မဆို
ဘူး မအောက်မေ့ပါနှင့်၊ ကြာရှည်စွာ ပြုကြရက၊ သိကြမည်၊
လောကသဘောတည်း။ ဘရံတခါ၊ မနေသာ၍၊ ဖွေရှာတွေ့မြင်၊
သရောက်လင်နှင့်။ ကြည်ရွှင်ပျော်ပါး။ ခံစားတတ်ကြသေးသည်
ကိုလည်း။ ကြားသိတွေ့မြင်ရာဘူးပေ၏။ ။ သို့ကြောင့်၊ မိန်းမများ
၏ မြည့်တွန်မောင်းမဲ၊ ဆိုဆဲငေါက်ငန်း၊ စိတ်ကုန်ခန်းပြီး၊ ဘရမ်း
ဘတာ ပြောထွေ။ မထေမဲမြင်ပြုခြင်းမှ၊ လွတ်ကင်း၍။ ရှင်းရှင်း
ရောဂါ၊ ချမ်းသာဝပြုံး၊ အားတိုးကျန်းမာလျက်၊ ဥစ္စာရွှေငွေ၊ ရှာ
ဖွေပေါများ။ မိန်းမ၏အလိုကိုလည်းဖြည့်ပွားပြီး။ ချမ်းသာစွာ ခံစား
လိုကြသော၊ ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည်၊ ကောင်းစွာသော
ဆေးဝါး၊ ကျန်းမာရာ၊ ကျန်းမာကြောင်းများကို၊ ကြိုးပမ်း၍၊ စား
သောက် သုံးစွဲကြရာသည်၊ အထူးဝိသေသအားဖြင့်၊ အမြဲကျန်း
မာ၊ ချမ်းသာဝပြုံး၊ အားအင်ကိုတိုးစေတတ်သော ရန်ကုန်ခြံ၊ ပုံ
ဖွင့်တောခင်၊ ဝေထုသမ၊ ဆေတိုက်ဇာ၊ ပေါ်စပ် ရောင်းချသောဝေ
တုသဆေး၊ ရွှင်ခင် နှစ်ဆေးကြီးကို၊ အမြဲဖွဲ့စည်းသုံးစားကြကုန်ရာ
သည် ဟုဆိုသော်။

(၃) ၃-အချက်၌။ ဒိုမင်းရင့်ရော်၊ မှည့်ပျော်ကြီးမားသော
ယောက်ျားသည်။ သားမယားအပေါ်၌၊ မွေ့လျော်ရွှင်ပျ

စွာ။ ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူအရာနှစ်ပါးတို့ဖြင့်။ ကစားမှုးလူး
ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ရှာလေ။ သို့ကြောင့်လိုရာမပြည့်ဝ၊ မထေ့မဲ့မြင်
ပြုတတ်ကြလေသည်။ ဤအချက်လည်း။ နောက်ဆက်တွဲခါးအ
ပျော်အမြှောင်ရှိတတ်ကြသေး၏။ ကြားသိ၊ တွေ့မြင်ရသည်များ
၏။ သတိထားပါလေ ... ထို့ကြောင့်၊ အတိုးကြီးများ၊ ဥာဏ်စဉ်း
စား၍၊ မယားငယ်နှောင်း၊ ရှာယူပေါင်းကာပျက်ကြောင်းဥပ္ပာ
ဖြစ်လေရာ၏—ဟုလို။

အဘို့ ကြီးလျက်၊ တည်သီးပမာ၊ ပျိုကညွာကိုလိုရာရင်းနှီး၊
ပေါင်းယှဉ်ဖွီးပျက်စီးကြောင်းဟုမှတ်။

ပရာဘဝသုတ်ထွက်၊ မှတ်ချက်လက် : တည်း။

(၄) ၄-အချက်၌၊ သူရာရစ်မူး၊ သေသောက်ကြူးဖြစ်သော
လင်ယောက်ျားသည်။ သောက်စားစရာမရှိက၊ မိမိနှင့်တကွ၊ သား
မယား၏အဝတ်တန်းဆာပလာ၊ ရွှေငွေရတနာတို့ကိုသော်လည်း၊
မမြှော်ရှေ့နောက်၊ ရောက်တတ်ရာရာ၊ အပေါင်ဆိုင်တဖြာ၊ အ
ရက်ဆိုင်ပါ မကျန်၊ သွင်းနှံဖို့ဆောင်တတ်လေသည်။ သို့ကြောင့်၊
ထိုကဲ့သို့သောယောက်ျားကို၊ မိန်းမများက-မကြည်သာ၊ မထီ
မဲ့မြင်ပြုလေရာသည်။ ပြုလည်းပြုရှာမှာပင်၊ ယောက်ျား၏ရိက်
ပြစ်ပင်တည်း။ သို့အတွက်။ သားမယားနှင့်၊ နှစ်ပါးမွေ့လျော်၊
ရွှင်ပျော်ဖေးချမ်းစွာ။ နေထိုင်လိုကြပါမူကား။ ဤသို့သောအရာများ
ကိုလည်း၊ ရှောင်ရှားသင့်လေသည်-ဟုလို။

(၅) ၅-အချက်၌၊ အကြင်ယောက်ျားသည်။ ညံ့ဖျင်းတုံးနု။
အထိုင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မွေ့လျော် ရွှင်
ပျော်ရမည့်အချက်အရာ၌၊ ကောင်းစွာနားမလည်၊ တုံးကြီး-တိုင်
ကြီးကိုပိုက်ထောင်၍ ထားသည့်အလား။ လောက၏အသွားကို
လည်းမသိ။ ဘာသိ-ဘာသာ-နေလျက်။ “ကမဂုဏ်များ-အလို
ရှိက-အကြောင်းကြားများ” ဆိုတဲ့ လူမျိုးကဲ့သို့၊ ရိုးလွန်း-အ-လွန်း၊
န-လွန်းလှ၏။ မမွေ့လျော်တတ်။ (ဣန္ဒြေကြီးလှ၍။ ဣန္ဒြေယသံဝရ-

လွန်လွန်းသွ၏-ဟုလို)။ ထိုကဲ့သို့သောသူများကိုလည်း၊ မယားက-
ချင်မရဲသည်နှင့်။ အမြင်ဘဲ အကပ်ခံရတတ်လေ၏။ မထီမဲ့မြင်-ပြု
တတ်သည်-ဟုလို။ (ဤလည်းအကြောင်းတပါး)။

(၆) ၆-အချက်၌။ မေ့လျော့ရစ်မှု။ ကာမကြူးသည်အဖြစ်-
ဟူသည်ကား။ အကြင်ယောက်ျားသည်၊ သောက်စားရစ်လျက်
ကာမမြူးထူး၊ အပျော်ကြူးသည်ဖြစ်၍၊ အထူးညစ်ပေ။ လိုက်စား
ထွေပြီး၊ အယုတ်သဖြင့်။ မိမိခိုင်းစေသော-အိမ်ကျွန်မ-လုပ်သား၊
မိန်းမများနှင့်သော်လည်း၊ ပျော်ပါးလေ၏။ အဆွယ်အမြှောင်၊ အ
ချောင်ထား၍။ မယားငယ်များသော်လည်း။ ယူတတ်လေသေး၏။
မယားကြီးကိုမူကား။ ဆဲရေးတိုင်းလွှာ။ ဘာဘာညွှာညွှာ-ပြော
တတ်၏။ ထိုသို့ရမ်းကား။ ပျော်ပါးယစ်ခြင်းကြောင့်၊ ထိုကဲ့သို့
လင်ယောက်ျားကို၊ မိန်းမများ-မကြည့်လင်နိုင်ဘဲ၊ မထေမဲ့ မြင်
ပြုမြဲတည်း။ ဤအဖြစ်လည်း-ယောက်ျား၏အဖြစ်ပင်၊ ဆင်ခြင်ရန်
ထင်၏။

(၇) ၇-အချက်၌၊ မိန်းမစိတ်ကြိုက်၊ အကုန်လိုက်က၊ အမိက်
အရှူး၊ နမူး-နထူး) ဖြစ်၍မိ၊ စင်စစ်ဤယောက်ျားကား။ စွမ်းပကား
ရှိန်စော်။ အာရုံဘော်သတ္တိ၊ မရှိကင်းကွာလျက်၊ ငါ့အလိုသို့သာ
လိုက်ရ၏။ ငါပြောသမျှ-ပြီးရ၏ဟု။ မကြီးကညာ၊ အိမ်သူဇာက၊
ဆိုလိုရာဆို၊ ဆဲလိုရာဆဲ။ မောင်းမဲ-ရေးရှုတ်လျက်၊ မထေမဲ့မြင်
ပြုတတ်၏-ဟုလို။ (ဤအရာ၌၊ နမုနာတိတိနမူး။ နမုနာတိ၊
ဘာဘာညွှာညွှာမသိတတ်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နမူး၊ နမူးမည်၏။
နထဝတိတိ နထူး။ နထဝတိ၊ ကောင်းသည်ဆိုသည်ကိုပိုင်း
ဖြတ်၍၊ မချိုးမွမ်းဘတ်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ နထူး။ နထူးမည်၏။
နမူးစ-သော-နထူးစာတိနမူး-နထူး။ နမူးစ၊ မသိတတ်သည်
လည်းဟုတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ နထူးစ၊ ကောင်းဆိုးနှစ်ရပ်၊
မချိုးမွမ်းတတ်သည်လည်းမှန်၏။ ဣတိ၊ ထိုနှစ်မျိုးကြောင့်။ နမူး-
နထူး။ နမူး-နထူး-ခေါ်၏။ ဟု၊ ဝိဂြိုဟ်ပြု၍။ နမူး-နထူး-ဟူသော
ထောကဝေါဟာရကိုသိကြလေ)။

(၈) ၈-အချက်၌။ ဥစ္စာလုံးစုံ၊ လွှဲပုံအပ်နှင်းသောယောကျာ
 ကို၊ မယားလုပ်သူက၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာနှစ်ကိုယ်စင်စစ်-လက်
 တွင်းဥစ္စာပြုပြီးလျှင်၊ မိမိလင်ကို၊ ကျွန်ကဲ့သို့-စိတ်ထားပြင်လျက်။
 မထေမဲ့မြင်ပြုတတ်သည်။ စိတ်ဆိုးမျက်ကြွ။ ရန်ဖြစ်ကြသော်၊
 သာလုပ်ရမှာလဲ။ မနေချင်သွားပါလားဟု။ စကားစီးထွေ။ ရှုမထေ
 နှင့်။ အိမ်မှသော်လည်း။ နှင်ထုတ်တတ်လေသည်။ (မရှိသော်လည်း
 မမှုဘူး။ လင်ယောကျာ်း ရှားသလား-ဟုသော။ စိတ်နေ၊ စိတ်ထား၊
 ဖြစ်ပွားတတ်သည်-ဟုလို။ ဤလည်း-သဘောပုပ်ပုပ်။ မနောယုတ်
 သော-အချို့သောမိန်းမများကိုသာ။ ရည်ချက်၍။ အဋ္ဌကထာ-
 ဆရာဖွင့်ပြတော်မူသည်။ မိန်းမတိုင်း။ ဤကဲ့သို့သဘောရှိသည်-
 ဟု။ မဆိုလို။ ဤကဲ့သို့ တံထစ်ချလည်း မမှတ်သင့်ရာ။ လိမ္မာပါး
 ရား။ သဘောထွား၍။ လင်ကိုသနားချစ်ခင်တတ်သောမိန်းမများ
 လည်း။ အပုံကြီးရှိပါပေသည်။ ဤလိုလည်း ရှိတတ် ဖြစ်တတ်၍
 သာ။ အဋ္ဌကထာဆရာဖွင့်ပြလေသည်။ (ထိုစကားမှန်၏)။

ရှေးရှေး၌ ရေးသားခဲ့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်တွေသည်၎င်း။
 နောက်နောက်၌ ရေးသား လတ္တံ့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်တွေ
 သည်၎င်း။ များသောအားဖြင့်။ အဋ္ဌကထာ ဘွဲ့ပါဠိကို ကြည့်ရှု
 ရေးသားရသည်သာ များပေသည်။ စာရေးဆရာက ဖြစ်သည်-
 ပိုမိုသည်-ဟူ၍။ အမြဲမှတ်ထင်တော် မမူကြရန်။ တောင်းပန်ပါ
 သည်။ ရံခါ။ ဗဟု သုတကို ရရှိစေလို၍၎င်း။ အသိအလိမ္မာ
 ဉာဏ်ပညာပွား။ ဆင်ခြင်တုံတရားများကိုရရှိစေလို၍၎င်း။ လော
 ကီဗဟုသုတ-သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားတို့ကို၊ အနည်း
 အပါးသာ။ ရေးသားပါဝင်ပေလိမ့်မည်။ သို့အတွက်၊ ကျမ်းဆရာ
 အပေါ်၌၊ အပြစ်ဖယ်ရှား။ အဋ္ဌကထာဆရာကြီး၌။ အကြည်ညိုပွား
 ဒေသကရှင်ဖြစ်တဲ့ ဘုရားလောင်း ငှက်မင်း၌။ ယုံကြည် အံ့ဩ
 ခြင်းများစွာထားပြီးလျှင်။ ရှောင်ရှားသင့်သောအချက်ကို ရှောင်
 ခွါ၊ လိုက်နာသင့်သောအချက်ကို၊ လိုက်နာတော်မူနိုင်ကြပါစေ
 သတည်း။ (အမှာစကားချစ်)။

(၁၈) သင်္ခါဟင်္ဂါထာကိဋ္ဌိချက်

(၁၅) ဒလိဒ္ဒတာ-တုရဉ္စာပိ၊ ဇိဏ္ဏကံသုရာသောဏ္ဍကံ၊
ပမတ္တံ မုဒ္ဒပတ္တန္တု၊ သဗ္ဗကိစ္စေသု ဟာပနံ။
သဗ္ဗကာမ-ပဒါနေန၊ အဝဇာနာတိ သာမိကံ။ ။

(၁၅) ဒလိဒ္ဒတာ၊ ဥစ္စာနည်းမဲ့။ ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
၎င်း။ အာတုရဉ္စာပိ၊ ကျင်နာလှလဲ၊ ရောဂါစွဲသောလင်ကို၎င်း။
ဇိဏ္ဏကံ၊ အိုမင်းရှုတ်ထွေ၊ ဟန်မကျသောအတိုးအိုကို၎င်း၊ သုရာ
သောဏ္ဍကံ၊ သေရည်သောက်ကြူး။ အရက်မူးကို၎င်း၊ ပမတ္တံ၊
မေ့လျော့ရစ်မူး၊ အပျော်ကြူးသူကို၎င်း။ မုဒ္ဒပတ္တန္တု၊ တွေ့ဝေ့မှိုင့်
မော၊ မိုက်သောသဘောရှိသူကို၎င်း။ သဗ္ဗကိစ္စေသု၊ လုံးစုံကိစ္စ။
ဟုသမျှဘို့၌။ အဟာပနံ၊ မယုတ်ရပေ၊ တသဝေမတိမ်း။ မိန်းမ
စကား။ ပြောသမျှအောင်ငြား၍။ ဇွမ်းပကား၊ န၊ လူအ-လူနုကို၎င်း။
သဗ္ဗကာမ-ပဒါနေန၊ ခပ်သိမ်းဥသံ့၊ လုံးစုံကာမ၊ ရှိသမျှဘို့။ ယွဲချ
ပေးသွင်း။ အကြွင်းမဲ့အပ်နှင်းခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဣတ္ထိ မိန်းမသည်။ သာ
မိကံ၊ ကြင်ဘက်ပေါင်းယှဉ်၊ မိမိလင်ကို၊ အဝဇာနာတိ၊ မထေ
မဲ့မြင်။ အယုတ်ထင်၍။ အဟုတ်ပင်မလေးစားဘဲ။ ရှိသေခြင်းနည်း
ပါးတတ်လေသတည်း။

(၁၉) လင်၏အန္တရာယ်၊ မိန်းမကဆောင်သယ်သော
အဖြစ်-၉-ပါး။

တာဘန်၊ အမောင်ပုဏ္ဏမုခ။ ကိုးဝသောအကြောင်းအရာ၊ ကိုး
ဖြာသောဌာနတို့ဖြင့်၊ မိန်းမလုပ်သူသည်။ လင်ယောကျ်ားအပေါ်
၌။ အပြစ်ကိုဆောင်လာ-ပို့လာ။ ဖြစ်မှားလွန်ကြူးရာသည်။
ကိုးပါးသောအကြောင်းကား။

(၁) သစ်သီးအရောင်၊ ပန်းခြံသွားသို့။ ခဏခဏ-သွားတတ်
သောအလေ့ရှိခြင်း။

- (၂) ဥယျာဉ်ထဲမှာ။ ခဏခဏသွားလာ လည်ပတ်တတ်သောအလေ့ရှိခြင်း။
- (၃) မြစ်ဆိပ်ကမ်းပါး၊ ရေချိုးဆိပ်များသို့၊ ခဏခဏသလားတတ်ခြင်း။
- (၄) ဆွေမျိုးမိဘအိမ်သို့ခဏခဏသွားတတ်သော အလေ့ရှိခြင်း။
- (၅) သူ့ဘဝါးအိမ်ပေါက်သို့။ ခဏခဏ-ဝင်ရောက်လည်ပတ်တတ်ခြင်း။
- (၆) မှန်တကြည့်ကြည့် ထမိတပြင်ပြင်၊ မပြတ်တန်းဆာဆင်ယင်တတ်သောအလေ့ရှိခြင်း။
- (၇) ရစ်မျိုးသေစာ။ သောက်စားတတ်ခြင်း။
- (၈) လေသာပြုတင်းပေါက်သို့။ ခဏခဏ သွားရောက်မျှော်ကြည့်တတ်ခြင်း။
- (၉) အင်္ဂါကြီးငယ်ကိုဘမ်းပြုလျက်၊ ထံခါးဝ၌ခဏခဏရပ်တတ်ခြင်း။

ဤကိုးပါးပင်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်အကျယ်ဖော်ပြချက်။

(၁) အချက်၌။ မိန်းမလုပ်သူသည်၊ လင်ယောက်ျားစားကို။ ပန်ကြား၍ဖြစ်စေ၊ မပန်မကြားဘဲဖြစ်စေ၊ သစ်သီးအရောင်-ပန်းအရောင်စသည်တို့သို့။ ခဏခဏ-၊ သွားရောက်လည်ပတ်၍။ (ချိန်းပိုင်းထွက်သည်)ထိုအရပ်၌ပင်။ မိစ္ဆာစာရ-အမှုများကို၊ လိုက်စားပြုကျင့်ပြီးခါ၊ အိမ်သို့ပြန်လာကာ၊ ကိုပဇာ-မနူးနတ်ကို၊ မာယာဖြင့်နှုတ်၍။ “ကျွန်မ-ယနေ့-ဟိုခြံကြီးထဲမှာလေ၊ ရုက္ခဇိုက်နတ်မင်းကြီးကို၊ ပူဇော်-ဟင်္သာခဲတယ်၊ ပန်းတွေတောင်- ခူးလာခဲ့သေးတယ်” စသည်ဖြင့်၊ ပန်းခက်ကလေးကိုကိုင်ခါ၊ မသိရှာ-

လင်အရိက်ကို၊ တပတ်ရိုက်-ပြောဆိုလေသည်။ (ဒိန်းတလိန်း၊ နတ်
တိုက်သည်-ဟူလို)။ ။ အသိ-အလိမ္မာ၊ ပညာပါးဆူး၊ လူပါးဝ
သောလင်ယောက်ျားသည်ကား။ လောကီ၌အမြင်သန့်၊ ဆင်ခြင်
ဥာဏ်တွေ့ဆည်း။ “ဤမိန်းမကား၊ မုချကေန၊ ခြံထဲသို့သွားပြီး
လျှင်၊ ပျော်ပါးကျင့်ကြံ၍လာခဲ့သည် ဟုသိရှိ-ရိင်မိလျက်၊ နောင်
တဘန်သွားခွင့်မပေးဘဲ၊ တားမြစ်ပိတ်ပင်လေသည်။ ။ ထိုစ
ကားမှန်၏၊ အကြင်မိန်းမ-ယောက်ျားသည်။ ဤမည်သောနေ့သ
မယဝယ်၊ မိစ္ဆာစာရ၊ ပါပညစ်ကျ၊ တရံတရသောမကောင်းမှု
ကိုပြုကျင့်၍လာမည်ဆိုလျှင်၊ ထိုသို့သောနေ့၌။ အထူးစိတ်နှလုံး
ပျော့ပြောင်းလျက်၊ လင်ပေါ်၊ သားပေါ်၊ မယားအပေါ်၌၊ စကား
ကောင်းထွက်သည်။ ချိုပျော့သာယာသည်။ မည်ကဲ့သို့ပင်၊ လင်
ယောက်ျားကအပြစ်တင်ထား၊ မိတ်ဆိုးငြားသော်လည်း။ တခွန်း
မလှန်၊ အင်မတန်-သည်းခံဘတ်လေသည်။ ။ ဤကိုထောက်ဆ
၍လည်း။ မိစ္ဆာစာရကိုပြုသည်။ မပြုသည်ကို၊ ဖွေနှည်ဆုံးဖြတ်
နိုင်လေသည်။ ။ ဤလည်းအဋ္ဌကထာထွက်။ နိတိကျမ်းထွက်
စကားများပင်တည်း။

လောက၌၊ အပြောအဆိုမခံတတ်၊ မဟုတ်မခံဘတ်သောသူ
သည်။ ရိုးသားဖြောင့်မတ်သည်။ ဆိုဆိုဆဲဆဲ ခံတတ်သောသူ
ဘောသွားနှင့်၊ အပြောစား၊ အနိုင်ပေးသျှင်၊ ဆန်းကြယ်တတ်သည်
များသည်။ ရုံခါ၊ အပြောင်တိုက်၍၊ အကြောင်ရိုက်-အတင်းကန်
ပြီး၊ အငြင်းသန်သည်လည်းရှိသေး၏။ မျက်နှာနေ မျက်နှာထား
နှင့်၊ ကြိမ်လား-ဆိုလား၊ ငိုယိုလားလည်း၊ ရှိသားဘတ်၏။ (မာယာ
ပင်တည်း)။

(၂) အချက်၊ ဥပချဉ်သွားရာ၌၎င်း။ ။ (၃) အချက်ခဏ-
ခဏမြစ်ဆိပ်သွား ရာ၌၎င်း။ ။ (၁) အချက်နှင့် ဆင်တူ သိရှိ
နိုင်လေပြီ။

(၄-၅) အချက်၊ သူဘာပါးအိမ်ပေါက်၊ ဝင်ရောက်လည်ပတ်
ထတ်သည်-ဟူရာ၌၊ အတန်ကြာ-မိတ်ဆွေအိမ်သွားစရာရှိသည်။

အတန်ကြာ သူငယ်ချင်းအိမ်သွားဦးမည်။ ဘယ်သူ အိပ်၌၊ ဖိုက်ဆံကျားတောင်းစရာရှိသည် စသည်ဖြင့်၊ ကလိကမာ၊ လိမ်ညာ၍ သွားလေ့ရှိသည်။ ထိုသို့သွားရာ၌၊ ကြင်နာခင်မင်သောသူနှင့် သော်လည်း တွေ့တတ်သည်။ စိတ်ဆိုးရန်ဖြစ် ပြင်ပက အပြစ်တွေကို သော်လည်း ယူလာတတ်သည်။ သို့ကြောင့်၊ ထိုကဲ့သို့သွားရောက်လည်ပတ်တတ်ခြင်းလည်း။ မကောင်းပေ။

(၆) အချက်၊ ပြုတင်းပေါက်သို့။ ခဏခဏသွားရောက်၊ ရှုမျှော်သောမိန်းမသည်။ စိတ်အာရုံများသည်၊ ပြင်ပကျက်စားချင်သောဆန္ဒ ရှိတတ်သည်။ သို့ကြောင့်၊ မကောင်း။ (၇) အချက်လည်း၊ ၎င်းနည်း။ ကြွင်းသမျှ သိသာလွယ်ကူပြီ။

သင်္ဂဟဂါထာ။

(၁၆) အာရာမသီလာစ ဥယျာနံ၊ နဒီ ဥာတိ ပရကုလံ၊
ဒုဿမဏ္ဍန မနုယုတ္တာ၊ ယာစိတ္တိမဇ္ဇပါယိနိ။ ။

(၁၇) ယာစ နိဇ္ဈာကနသီလာ၊ ယာစ သဒ္ဓါရ ဌာယိနိ၊
နဝဟေတေဟိ ဌာနေဟိ၊ ပဒေါသ မာဟရန္တိ ဣတ္ထိ
ယော။ ။

(၁၆ = ၁၇) အာရာမသီလာစ၊ သစ်သီး အရာပ်၊ ပန်းအရာပ် သို့။ ကြိမ်တန်များထွ - ခဏခဏသွားတတ်သော အလေ့၎င်း၊ ဥယျာနံ၊ ခြံထဲဥယျာဉ် - ခဏခဏ ပျော်ပွဲဝင်တတ်ခြင်း၎င်း၊ နဒီ၊ မြစ်ဆိပ်ကမ်းနား၊ ခဏခဏ သွားပတ်ခြင်း၎င်း၊ ဥာတိ - ပုရကုလံ၊ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေ၊ သူ့အိမ်ခြေသို့၊ တစေမပြတ်၊ သွားလာလည်ပတ်တတ်ခြင်း၎င်း၊ ဒုဿမဏ္ဍန မနုယုတ္တာ၊ ထမိတပြင်ပြင်၊ မှန်ပုံတင်၍၊ ဆင်ယင်ဝတ်စား၊ အလေ့ အထများခြင်း၎င်း၊ ယာစိတ္တိ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ မဇ္ဇပါယိနိ၊ သေအရက်ကို၊ လေ့ ကျက်သေခံစားလေ့ ရှိ၏။ သာစ၊ ထိုမိန်းမ၎င်း။ ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ နိဇ္ဈာကနသီလာ၊ လေသာပြုတင်း၊ ရှုမျှော်ခင်းလျက်၊ လွန်မင်းစွာကြည့်တတ်သော အလေ့ ရှိ၏။ သာစ၊ ထိုမိန်းမ၎င်း။ ယာ၊ အ

ကြင်မိန်းမသည်၊ သ-ဒွါရဌာယိနိ၊ ကိုယ် အိမ်တံခါးဝ၊ ဘမ်းခင်း
ပြုချက်၊ ခဏခဏ ရပ်ဘည့်လေ ရှိ၏။ သာစ၊ ထိုမိန်းမ၎င်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါ၊ ကုန်သော၊ ဇေတဟိဌာနေဟိ၊ ထိုအကြောင်း
တို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ ထိုအရပ်တို့မှ။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ပဒေါသံ၊
မိစ္ဆာစာရ၊ စသည်ခြင်းရာ၊ ပြစ်များစွာကို။ အာဟရန္တိ၊ သည်ပိုး
တည်ထောင်။ ယုဆောင်၍ လာကြလေကုန်၏။

ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ။

ပန်း၊ သစ်သီးရာမ်။ ဥယျာဉ်ခြံနှင့်။ ဖြစ်ယံကမ်းပါး။ မပြက်သွား
ရှင့်၊ ဆွေ သားချစ်ခင်။ သူ့ အိမ်ဝင်နှင့်။ ပြင်ဆင်ဟန်များ၊ ဆင်ဝတ်
စားတည့်၊ သောက်စားသစာ၊ သေသာပြုတင်း၊ ထွက်မျှော်
ခြင်းနှင့်၊ ကိုယ်ခင်းခါပြု။ တံခါးဝ၌။ ခဏဘန်ခါ၊ ရပ်ဘည့်လာ
သည်။ ။ ခြင်းရာ အပြစ်ကိုးပါးတည်း။

(၂၀) ခေယာလေးဆယ်ကိုပြဆိုချက်။

(ကြာ-ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ်ကြ၏)။

ထို့နောင်မှ၊ အမောင်ပုဏ္ဏမုခ၊ လေးဆယ်သောအကြောင်း
ခြင်းရာ တို့ဖြင့်၊ ဘရိယာ-မယား၊ မိန်းမ လုပ်သူများသည်၊
ယောကျ်ားအပေါ်ထူးချွန်လျက်၊ ကြူးလွန်ခါ ကျင့်ကြသည်။ အဇ္ဇာ
စရဘိ-အရ၊ ကြူးလွန်ခါ ကျင့်ဟူသည်ကား၊ လင်၏ထံပါး၊ တည်
နေငြားလျက်ပင်၊ ထပါးသောယောကျ်ားအား။ အချစ်ပွားသော
အနေ။ အကြောင်း အရိပ်၊ နိမိတ်တွေကိုပြသံသည်။ လောက၌မူကား၊
ကြာပေးသည် ဆိုလိုသည်။ လေးဆယ်အရ၊ သရုပ်ကိုပြသည်မှာ
ကား။

(၁) ဝိဇ္ဇတ္တိတိ၊ ကိုယ်သက်ကိုဆန့်၏၊ ဆန့်၍ပြ၏။
ငါသည်၊ မင့်ကိုမြင်သျှင်၊ ကိုယ်ကိုဆန့်ပြမည်၊ ထိုအမှတ်ဖြင့်၊
အခွင့်ရနိုင်သည်။ မရနိုင်သည်ကိုသိပါဟူ၍၊ ရှေးဦးစွာချိန်းချက်

ထားသည်ဖြစ်စေ။ သို့ မချိန်းချက်သော်လည်း။ ဤကဲ့သို့ဆန့်ခွဲ၍
 ပြုက ငါ့အပေါ်၌၊ ချစ်ခင်တပ်မက်လတ္တံ့ ဟု၊ လင်၏ထံပါး၊ တည်
 နေငြားလျက်ပင်၊ (လက်တဘက်ဖြင့်။ တင်ပါး။ သို့မဟုတ်၊ ခါး
 ထောက်လျက်၊ လက်တဘက်ဖြင့်၊ ဆံ့ခနောက်ဖျား၊ မ-ထားကိုင်း
 ညွတ်ခါ။ ကိုယ်ကိုဆန့်၍ပြုသည်။ ရံခါ၊ အနီးအနားရှိ၊ တံခါး၊ တိုင်၊
 နံရံ၊ စသည်ကိုကိုင်လျက် ဆန့်သည်။ ဆန့်ပြု၍သည် ဟု လို)။
 (ဝိဇ္ဇန္တနကြော) ဟု ခေါ်လေ။ ။ ကြော-ဟု သော စကားသည်၊ ကိရိယာ၊
 ကြိယာ၊ ဟု သော ပါဠိစကားမှ ဖြစ်လာ၏။ ။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်း။
 ကိရိယာ။ ကြိယာ။ ပြုခြင်း။ ။ ကြိယာ ပုဒ်၌။ ဣ နှင့် ယကိုချေ၍။
 ကြ ပုဒ်ကိုအာနှင့်တွဲ၍။ ကြော-ဟု ခေါ်လေသည်။ ပြုပြင်ခြင်း။
 ကြိယာ အမူအရာကိုပင် ဆိုလိုသည်ဟု မှတ်။

(၂) ဝိနမတိ။ ။ ကိုယ်ကိုညွတ်၏။ ကိုင်း၏။ ကုံး၏။ ။ တ
 စုံထာသောဝတ္ထုကိုမြေ၌ကျစေ၍ (လွတ်ကျချင်ယောင်ဆောင်၍
 ထိုဝတ္ထုကို-ကောက်ယူဟန်ပြု၍။ ကိုယ်ကိုညွတ်၍။ ကျောကုံးကို။
 မြင်အောင်ပြုသည်။ (ဝိနမန-ကြော) ဟု ခေါ်လေ။

(၃) ဝိဇာသတိ။ ။ တင့်တယ်စံပယ်၏။ ။ သွားခြင်း။
 ရပ်ခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့် ၎င်း။ အဝတ်တန်းသာပထာ
 ဖြင့် ၎င်း။ တင့်တင့်တယ်တယ်။ ဘွယ်ဘွယ်ရာ ရာ။ ရိမ်းနွှဲဟန်ပြု
 သော အမူအရာကို ဆိုသည်။ (ဝိဇာသ-ကြော) ဟု ခေါ်လေ။

(၄) ဝိလန္တတိ။ ။ ရှက်နိုးယောင်ပြု၏။ ။ (ရှက်ချင်သ ကဲ့သို့
 အဝတ်-ထမီ-ပုဝါကို ဆွဲလျက် ကိုယ်ကို-ဖုံးအုပ်သည်။ တံခါး၊ ရှက်
 နား။ နံရံနားသို့ သော်လည်း။ သွားရောက် ဖြိုကင်လျက်-ကိုယ်ကို
 ကြို. ရုံ. ရုံ. -မရဲသကဲ့သို့ ပြုလုပ်သည်။ (ဝိလန္တန ကြော)။

(၅) နခေနနခံဃဒေတိ။ ။ လက်ထဲချင်း၊ ခြေထဲချင်း ခြစ်၍။
 ကုပ်၍ နေ၏။ ။ လက်ထဲ-တခုဖြင့် လက်ထဲတခုကို၊ ခြေထဲတခု
 ဖြင့်။ ခြေထဲတခုကို ခြစ်၍ ကုပ်၍ နေသည်။ (နခေဃဒေ-ကြော)။

(၆) ပါဒေနပါဒိ အတ္တမတိ။ ။ (ခြေတဘက်ဖြင့်။ ခြေတဘက်
 ကို နင်း၍ နေသည်။ (အတ္တမန-ကြော)။

၆၂ ကုဏာလဇာတ်ဘာသာပြန်-နိတိကျမ်းဂန်ကြီး။

(၇) ကဋ္ဌေန ပထဝိ ဝိလေခတိ။ ။(သစ်သား-တုတ်တံဖြင့်၊
မြေကြီးကိုရေးခြစ်၍နေသည်။(ဝိလေခန-ကြော)။

(၈) ဒါရကံ ဥဗ္ဗဗ္ဗတိ။ ။ကလေးသူငယ်ကိုမြှောက်၏။ ။
မိမိသားသွီးကိုဖြစ်စေ။ သူတပါးသားသွီးကိုဖြစ်စေ ယူပြီးလျှင်၊
မြှောက်ခါ-မြှောက်ခါ-ကစားသည်။(ဥဗ္ဗဗ္ဗန-ကြော)။

(၉) ဒါရကံ ဥဗ္ဗဗ္ဗာပေတိ။ ။မိမိသူတပါး သွီးသားကို
ယူ၍၊အပေါ်သို့မြှောက်စေသည်။(ဥဗ္ဗဗ္ဗာပန-ကြော)။

(၁၀) ကိဋ္ဌတိ။ ။မိမိကိုယ်တိုင်ကစား၏။ ။(ကိဋ္ဌန-ကြော)

(၁၁) ကိဋ္ဌာပေတိ။ ။ကလေးကို-ကစားစေ၏။ ။(ကိဋ္ဌာပန-
ကြော)။

(၁၂) ဓုမ္မတိ။ ။ကလေးကိုနမ်း၏။ ။(ဓုမ္မန-ကြော)။

(၁၃) ဓုမ္မာပေတိ။ ။ကလေးကိုအနမ်းခိုင်း၏။ ။(မမ-ကို၊
ဒေါ်ဒေါ်ကိုနမ်းစမ်း-နမ်းစမ်း-ဟု-နမ်းစေ၏။ ။(ဓုမ္မာပန ကြော)။

(၁၄) ဘုဉ္ဇတိ။ ။မိမိစားသော်၏။ ။(ဘုဉ္ဇန-စားသည့်ကြော)။

(၁၅) ဘုဉ္ဇာပေတိ။ ။ကလေးကို အစားခိုင်းတတ်၏။ ။
(ဘုဉ္ဇာပန-ကြော)။

(၁၆) ဒဒါတိ။ ။တစ်ခုတစ်ခုကို ပေး၏။ ။မိမိ ချစ်သူအား။
တစ်ခုတစ်ခုသော-ပန်း-သစ်သီး-စသည်ကိုပေး၏။ (ဒါန-ကြော)

ဆိုခဲ့ပြီးသောဓုမ္မန-ဘုဉ္ဇန-စသည်တို့၌လည်း၊ မိမိချစ်သူကို-
အထိုက်အလိုက်-ယူခဲ့သော်ရနိုင်၏။ပါဝင်လေသည်။(လောက၏
ဆန်းကြယ်မှုပင်တည်း)။ ။အဋ္ဌကထာအဘော်မူကား။ဒါရကံ-
ပုဒ်လိုက်၍၊ကလေးကိုပင်-ဆိုလိုရိပ်ရှိ၏။

(၁၇) ယာစတိ။ ။ပေးပြီးဝတ္ထု။တစ်ခုခုကိုပြန်၍တောင်း၏။
မမ-ပေးစမ်း။ ဒေါ်ဒေါ် ပေးစမ်း ဟု-တောင်းသည်။ ။(အရာခပ်
သိမ်းနှင့်ပင်-ဆက်ဆံပေလိမ့်မည်)။ (ယာစန-ကြော)။

(၁၈) ကတ-မနုကဇေတိ။ ။ကလေးပြုလုပ်သောအမှုကို။
အတုလိုက်၍ပြု၏။ ။ကလေးက-ပုန်းလျှင်-ပုန်းနေဟန်၊ကလေး
ပြေးလျှင်-ပြေးဟန်ပြုသည်။ ။(အနုကရဏ-ကြော)။

(၁၉) ဥစ္စံ့ဘာသတိ။ ၊မြင့်၍ဆို၏။ ၊ကြွေးကျော်သံဖြင့်
သော်၎င်း၊ချီးမွမ်းသံဖြင့်၎င်း။စကားခတ်ကျယ်ကျယ်ပြောသည်။
(ချစ်သူကြားစေလို၍။ ဟောင်ပွါ-ဟောင်ပွါ-ပြောသည်။ ။
(ဥစ္စံ့ဘာသန-ကြာ)။

(၂၀) နိဗ္ဗံဘာသတိ။ ၊နှိမ့်၍ဆို၏။တိုးတိုးပြောသည်။ ။
နူးညံ့သေးငယ်သောအသံဖြင့်၎င်း။ မနှစ်သက်ဘွယ်-ကဲ့ရဲ့ဘွယ်
စကားဖြင့်၎င်း။ သို့မဟုတ်။ နှိပ်စက်၊ရှုတ်ချသောစကားဖြင့်၎င်း။
တိုးတိုးသက်သာ-အသံငယ်ငယ်နှင့်ပြောသည်။ ။(နိဗ္ဗံဘာသန-
ကြာ)။

(၂၁) အဝိစ္စံ့ဘာသတိ။ ။ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်။ ထင်စွာဆို
၏။ ။ပရိသတ်အလှယ်၌မကြား-ကြားအောင်၊ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း-
ပြောဆိုသည်။ ။(အဝိစ္စံ့ဘာသန-ကြာ)။

(၂၂) ဝိဝိစ္စံ့ဘာသတိ။ ။ကွယ်၍ဆို၏။ ။ဆိတ်ကွယ်
ရာ၌၊ဖုံးလွှမ်းလျှို့ဝှက်၍ပြောသည်။ ။(ဝိဝိစ္စံ့ဘာသန-ကြာ)။

(၂၃) နက္ခေန-ဝိတေန-ဝါဒိတေန-ရောဒိတေန-ဝိလာသိတေန-
ဝိဘူသိတေန-နိမိတ္တံ ကရောတိ။ ။နက္ခေန၊ ကခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ဝိ
တေန၊ သီချင်းဆိုခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဝါဒိတေန၊ တီးမှုတ်ခြင်းဖြင့်၎င်း။
ရောဒိတေန၊ ဂီတို ချင်းဖြင့်၎င်း။ ဝိလာသိတေန၊ တင့်တယ်စမွယ်
ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဝိဘူသိတေန၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းဖြင့်၎င်း။နိမိတ္တံ၊ အ
ရိပ်နိမိတ်၊ အချိပ်အဆက်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ။ကခြင်း၊ သီချင်း
ဆိုခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ ဂီတိုခြင်း၊ တင့်တယ်စမွယ်ခြင်း။ တန်းဆာ
ဆင်ခြင်း။ ဤခြောက်ပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အရိပ်နိမိတ်၊ အ
ချိပ်အဆက်ကိုပြုသည်ဟုလို၊ (နက္ခေန-ကြာ)။(၎င်းခြောက်ပါး။
တပါးတည်းယု)။

(၂၄) ဇန္တတိ။ ။ပြင်းစွာရယ်၏။ ။ကျယ်ကျယ်လှောင်
ထောင်၊တဖေါင်ဖေါင်ရယ်မောသည်။ ။(ဇန္တန-ကြာ)။

(၂၅) ပေက္ခတိ။ ။စောင်း၍ကြည့်၏။ ။ဆင်ကြည့်လည်း
ခေါ်၏။ (ပေက္ခန-ကြာ)။

(၂၆) ကဋိစာလေတိ။ ။ ခါးကိုလှုပ်၏။ (ခါးကိုလှုပ်၍ပြသည်) (ကဋိစာလန ကြော)။

(၂၇) ဇယုထဏှကံ သဉ္ဇာလေတိ။ ။ လျှို့ဝှက်အပ်သော အင်္ဂါကိုထက်ဝန်းကျင်လှုပ်၍ပြ၏။ ဝှဲထဲမှ အပျိုတော်ကြီးများ ကဲ့သို့၊ အင်္ဂါဇာတ်ကိုလှုပ်၍ပြသည်။ ။ (အင်္ဂါသဉ္ဇာလန-ကြော)။

(၂၈) ဥရုံပိဝရတိ။ ။ ပေါင်ကိုလှုပ်သွင့်၍ပြ၏။ ။ (ဥရ-ပိဝရဏ-ကြော)။ ။ (အမှတ်တမဲ့-လစ်လပ်ပွင့်ပေါ် နေဟန် ပြုသည်)။

(၂၉) ဥရုံပိဒဟတိ။ ။ ပေါင်ကိုပိတ်ဖုံး၏။ ။ (အမှတ်တမဲ့-လစ်လပ်-ပွင့်ပေါ်နေသည်ကို၊ သတိရ၍၊ ပိတ်ဖုံးဟန်ပြုသည်) (ဥရ-ပိဒဟန-ကြော)။

(၃၀) ထနံ ဒဿတိ။ ။ သားမြတ်ကိုပြ၏။ ။ (ထဒိရင်ရှားသောအခါဖြစ်စေ၊ အင်္ဂါလဲလှယ်သောအခါဖြစ်စေ၊ အဝတ်လျှော့ကျသွားဟန်ပြု၍ မြင်အောင်ပြသည်)။ ။ (ထန-ဒဿန-ကြော)။

(၃၁) ကစ္ဆံ ဒဿတိ။ ။ လက်ကတီးကိုပြ၏။ ။ (ထဒိရင်ရှားလျက်၊ တစ်ခုခုသော ဝတ္ထုကို၊ မြင့်ရာအရပ်၌- လှမ်းတွယ်ယူငင်လျက်-ပြသည်။ ။ (ကစ္ဆံဒဿနကြော)။

(၃၂) နာဘိံ ဒဿတိ။ ။ ချက်ကိုပြ၏။ ။ (ထဒိရင်ဝတ်သောခါ ဖြစ်စေ၊ ပကတိအခါ- ထဒိချက်ပြုတ်-ထာ.၌ဖြစ်စေ-ပြသည်။ (နာဘိံဒဿန-ကြော)။

(၃၃) အက္ခိံ နိနတိ။ ။ မျက်စိမြှိတ်၍ပြ၏။ ။ (ထဒိရင်ဝတ်သောအခြင်းအရာကို၊ မျက်စိမြှိတ်၍-ပြသည်။ ။ (အက္ခိံနိန-မျက်စိကြော)။

(၃၄) ဘ-မုကံ ဥက္ခိပတိ။ ။ မျက်ခုံးကိုချိပင့်၏။ ။ မျက်ခုံး-မျက်မှောင်ကို၊ ချိကြွသည် (မျက်စ-ပစ်သည်ခေါ်၏။ (ဘမုက-ဥက္ခိပန-မျက်စ-ကြော၊ မျက်ခုံး-ကြော)။

(၃၅) ဩဋ္ဌ ဥပလိခတိ။ ။ နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်၏။ ။ (မချင်မရဲ-ရှိဟန်ဖြင့်၊ သွားတို့ဖြင့် နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်သည်။ လောက၌၊ နှုတ်ခမ်းကိုက်ခြင်း-နှစ်မျိုးရှိသည်။ ။ ရတိ-အဘို့-မွေ့လျော်တဲ့ထက်ကံ၊ “သင့်ကိုကျွန်ုပ်အလွန်ချစ်သည်။ ကြည့်ရှု၍မရောင့်ရဲနိုင်၊ ချင်ရဲမပြေ၊ အားမရတဲ့ အနေဖြင့်၊ ကိုက်လို့သာစားလိုက်ချင်တာတဲ့” ဟု၊ ထိုက်ရိုက်မဆိုသော်လည်း ဆိုပေသော့လား။ နှုတ်ခမ်းများကို-သွားဖြင့်ကိုက်တတ်လေသည်။ သောက-ဘက်၊ ဧဝံသဘက်လည်း။ နှစ်ဦးနှစ်ဝ၊ အကြံမမြောက်ကြသည်နှင့်၊ ကိုက်မနိုင်ခဲမရ-အနေ၊ လူထွေလည်းမသိရအောင်။ မှန်နှာချင်း ဆုံကြတဲ့ အခါမှာ၊ နှုတ်ခမ်းကိုက်၍၊ ပြဘတ်ကြလေသည်။ ။ (ဩဋ္ဌဥပလိခန-နှုတ်ခမ်းကိုက်ကြာ)။

(၃၆) ဇိဝှာနိဇ္ဈောလေတိ။ ။ ယျာကိုထုတ်၍ပြ၏။ ။ နေဝံလပြဆိုခဲ့တဲ့ ကဏ္ဍာဒေဝီမိဘုရားကဲ့သို့၊ ယျာကလေးပြုတွတ်ပြုတွတ်သော်လည်း- လုပ်၍ပြသည်။ ။ (ဇိဝှာနိဇ္ဈောလန-ယျာကြာ)။

(၃၇) ဒုဿံ မုဇ္ဈတိ။ ။ ထမီကိုကျွတ်အောင်ပြု၏။ ။ (ထမီကိုခဏခဏကျွတ်၍ပြသည်။ ။ (ဒုဿမုဇ္ဈန-ထမီကျွတ်ကြာ)။

(၃၈) ဒုဿံ ပဋိဗန္ဓတိ။ ။ ထမီကိုခဏခဏပြင်၍ ဝတ်၏။ ။ (ဒုဿပဋိဗန္ဓန-ထမီဝတ်ကြာ)။

(၃၉) သိရသံ မုဇ္ဈတိ။ ။ ဆံပင်ကိုခဏခဏဖြေချ၏။ ။ (သိရသမုဇ္ဈန-ဆံပင်-ကြာ)။

(၄၀) သိရသံ ဗန္ဓတိ။ ။ ဆံပင်ကို ခဏခဏထုံး၏။ ။ (သိရသဗန္ဓန-ဆံထုံး-ကြာ)။

ဤလေးဆယ်သော အကြောင်းအရာတို့ဖြင့်၊ မိန်းမများသည်၊ သောကျားကို-လွန်၍ ကျင့်မှုတတ်လေသည်။ ။ ဤကိုရည်၍၊ မန်လည်ဆရာတော်ထုရားကြီးကလည်း၊ ။ *မိန်းမတို့မှာ၊ ဓမ္မတာဖြင့်၊ အတ္ထာစာရ၊ စာရိတ္တတဏှံ၊ ပုရိသ-အသွင်၊ ပိပိလင်နှင့်၊

ပြင်ပ-တခြား။ ယောကျ်ားတွေခါ။ ကိလေသာ၏။ ခြင်းရာပြုယာယ်။
စနက်သွယ်သို့၊ စမွယ်ယုယ။ ကျင်းပဟန်ယူ။ အမူကိုယ်လုံး။ မြင်
သူနိုးမျှ၊ ချိုပြုံးရွှင်ပျ။ ချိုမျက်စနှင့်၊ သီ၊ က၊ ရယ်၊ ငို။ နယ်ကိုညွတ်
ခြင်း။ ခံတွင်းဟတွင့်၊ သံလွင့်ဟစ်အေး။ သွားဘော်၊ လျှာထုတ်။
ခြစ်ချုတ်ခြေ၊ လက်ရှို့၊ ဝှက် အပ်ရာ။ ကိုယ်အင်္ဂါကို၊ လွှတ်ကာပြု
ဆောင်။ ရှက်ယောင်မဲ၊ ယွဲ၊ မှုနွဲရွဲ၊ လျက်။ ကဲ့ရဲ့ ချီးမွမ်း၊ နှုတ်ခမ်း
ကိုက်ငုံ၊ ခြုံရုံတွင့်၊ ငုံး။ ဆံထုး ဖြေလွှတ်။ ကိုယ်ဝတ်ချွတ်၊ ပြင်၊
တွင်းဝင်၊ ပြင်ထွက်၊ အောက်၊ ထက်၊ တက်၊ ဆင်း။ ကြည့်ခြင်းတူ
ရှု။ စောင်း၊ ရှု၊ မျက်၊ ပြုံး။ စိတ်ဆိုးဟန်လုပ်၊ ခါကိုလှုပ်နှံ။ နမ်းရှုပ်၊
ချို၊ ချ၊ ချိုသို့စသား၊ မိန်းမမာယာ။ ကျမ်းနှိုက်လာသား၊ သိင်္ဂါရသာ။
သက္ကောဂဏ်။ ဗလ-နုဘော်၊ လေးဆယ် ကျော်ဖြင့်။ သွေးခေါ်မ
တည်။ လော်လည်မပြတ်။ လှည့်ပတ်ကိစ္စ။ ပြုတတ်ကြ၏။ စ
ထည်ဖြင့်၊ သင်္ခေပ-ကဗျာ၊ မာယာသံဝိပ်၊ ခွဲညှိတ်စပ်ဆိုတော်မူခဲ့
လေသည်။

(၂၁) သရုပ်သင်္ချာအယူမညီကြပုံကိုပြချက်။

ဤမာယာလေးဆယ်ကိုပြဆိုရာ၊ အချို့ပါဠိတော်၌။ ဒါရကံ
ဥလ္လဗ်တိ၊ ဥလ္လဗ်ာပေတိ၊ နှစ်ပုဒ်၏အခြားမဲ့၌။ (သိဗ်တံ၊ သိဗ်ာ
ပေတိ)။ ဟု နှစ်ပုဒ်တွေရှိရ၏။ ပြီးမှကိဇ္ဇတိ၊ ကိဇ္ဇာပေတိ-ဟု ရှိ
သည်။ အဋ္ဌကထာ ဆရာလည်းမတွင့်မပြ၊ မန္တလေးမြို့ မူတော်
ကျောက်စာနှင့်။ အချို့ပါဠိတော် များ၌လည်း။ မတ္ထမမြင်ရ။
သရုပ်သင်္ချာလည်း။ ပိုမိုခြင်းဖြစ်သင့်ရကား ၎င်းပါဠိ၊ မရှိသင့်။
ပါဠိပို၊ ပါဠိလွန်သည်။ နိဿုနု၊ ဘုံကျော်ဆရာတော်ရေး၊ ငါးရာ
ငါးဆယ်တော်ဝတ္ထု၌လည်း။ မပါ၊ မတော်ပြုသို့ကြောင့်။ မလိုပေ။
အဝိစ္စံဘာသတိ၊ နှင့်၊ ဝိဒိစ္စံဘာသတိ၊ မုဒိတို့ကို၊ သရုပ်တခုစီယူ
ပါလေ။ ၎င်းနောက်။ ။ နစ္စေန၊ ဂိတေန၊ ငါဒိတေန၊ ရေ ဂိတေန၊
ဝိလာသိတေန၊ ဝိဘူသိတေန၊ ၎င်းခြောက်ပုဒ်ကိုသရုပ်ဟုတည်း
ပေါင်း၍ယူရမည်။ နစ္စာဒိ၊ မာယာ၊ နစ္စာဒိကြာ၊ ဟုဆိုရမည်။ ။

နဂ္ဂေနာတိ ဇေတေဟိ နဂ္ဂာဒိဟိ နိမိတ္တံ ကရောတိ၊ ဟု အဋ္ဌကထာ
ဆရာ၊ စပ်ပုဒ်ကြိယာနှင့်တကွ၊ ဘွင့်ပြတော်မူသည်ကိုထောက်
ပါ။ ။ ယင်းသို့ထောက်ဆသဖြင့်လည်း။ နဂ္ဂေန၊ စသောခြောက်
ပုဒ်ကို၊ အဝိဇ္ဇာဘာသတိ၊ ဝိဝိဇ္ဇာဘာသတိ၊ နှစ်ပုဒ်၌၊ ထိဆိုက်ယော
ဇနာသော၊ ဘုံကျော်ဆရာတော်၏အနက်သွားကိုလည်း။ ပမာ
ဒလိခန၊ ဟု မှတ်ယူသင့်ပါသည်။ ယင်းနှစ်ပုဒ်၌စပ်သဖြင့်၊ နဂ္ဂေန၊
စသည်တို့၏။ အထူးသရုပ်ပုဒ်မထွက်။ လျော့ပျက်ကျန်ရစ်သည့်
ပြင်။ ထိုနှစ်ပုဒ်အရ၌ပင် ဝင်လျက်။ သရုပ်ထေးဆယ်။ မစေ့ဖြစ်ခဲ့
သည်။ ။ အဝိဇ္ဇာဘာသတိ၊ အရကိုလည်း။ ။ အဝိဇ္ဇန္တိ ဗဟုဇန
မင်္ဂ္ဂေအပ္ပဒိန္နန္တံ၊ ဟု ဘွင့်ပြရကား။ လူများအလယ်၌။ မဖုံးမကွယ်၊
ပေါ်လွင်ထင်ရှား။ လူအများသိလောက်အောင်၊ ပြောသည်ကို
ယူရမည်။ ဘာသတိ၊ ကြိယာကိုထောက်သဖြင့်။ နဂ္ဂေန၊ စသောအမှု
အရာ။ မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်းသိသင့်သည်။ ။ ဝိဝိဇ္ဇန္တိ ရဟော
ပဒိန္နန္တံ၊ ဟု ဘွင့်ပြရကား။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ဖုံးလွှမ်းမမြင်၊ မပေါ်
ထင်အောင်ပြောဆိုသည်ကိုယူရမည်။ သို့ကြောင့်၊ သရုပ်ပုဒ်တစ်
စီယူရပေသည်။

တကြောင်းမှာလည်း။ ။ တတ္ထရောဒိတောန နိမိတ္တကရဏေန
ရက္ခိဒေဝဝဿန္တေ ဝါတပါနေန ဟတ္ထိံ အာရောပေတွာ
သေဋ္ဌိ ပုတ္တေန နိတာယ ပုရောဟိတပြာဟ္မဏိယာဝတ္ထု ကထေ
တဗ္ဗံ။ ။ ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကိုထောက်သဖြင့်၊ နဂ္ဂေန-
စသည်ကို-နိမိတ္တကရောတိ-ထည့်ပါဠိသို့၊ ဆိုက်စပ်ယောဇနာ
လျက်။ နဂ္ဂာဒိဆတ္တ-မာယာ၊ သင်္ချာသရုပ်၊ တရတည်းထုတ်ရမည်
ကိုသိသင့်ပေသေးသည်-ဟုလို။ ။ ခဲဆစ်ဘည်း။ မလွယ်။

နဂ္ဂေန-စသည်ကို-သရုပ်တစ်စုံ-ခွဲ၍ ယူသော်ကား။ မာယာ
လေးဆယ်ကျော်-ရှိ၏။ ဆိုရလိမ့်မည်။ သို့ယူ၍လည်း။ (ဖလနုဘာ
လေးဆယ်ကျော်ဖြင့်) ဟုမန်လည်ဆရာတော်-ဆိုပေ၏။ သို့သော်
လည်း။ စတ္တလိသာဟိ ဟူသော သင်္ချာနှင့်ညီလျော်အောင်၊ နဂ္ဂာဒိ
ဆတ္တ-မာယာဟုသင်္ချာယူ-တရတည်းယူခဲ့ပေသည်။

(၂၂) မိန်းမပျက်လေကွကား-၂၅-ပါးကိုဖြေချက်။

တဘန်၊ အမောင်ပုဏ္ဏမုခ။ နှစ်ဆဲ ငါးပါးသော အကြောင်း
အရာတို့ဖြင့်။ ပျက်စီးသောမိန်းမကို။ သိသင့်-သိထိုက်သည်။ ၂၅ပါး
ဟုသည်ကား။

(၁) လင် အရပ်တပီးသို့သွားလာ-ကွေ့ကွင်းခြင်းကိုချီးမွမ်း
ပြောဆိုခြင်း။ (ဤသည်သော မြို့ရွာ၌။ ကြွေးတိုးဖြေချစ် ထား
သောဥစ္စာများ။ ပျက်ပြားရတော့မည်။ သွား၍ တောင်းပါချေဦး-
ဟုလင်မသွား-သွားအောင်။ လင်သွားက။ လင်မာကျင့်ကြံချင်၍
လင်၏ချီးမွမ်းရန်ကို။ အကန်တန်-ပြောဆိုထိုက်တွန်းသည်။)

(၂) ခွဲခွာသွားသောလင်ကို။ သတိမရ။ မအောက်မေ့ခြင်း။
(မိမိနေထိုင်ရာနှင့်-နရသဖြင့်။ လင်ရင်းကိုသတိမရ။ မအောက်မေ့
နိုင်ဘဲ။ ပြန်လာမည့်အချိန်ကိုပင် စိုရိန်နှုမ္မေသည်-ဟုလို)။

(၃) ပြန်လာသောလင်ကိုမနှစ်သက်ခြင်း။ (လင်ပြန်လာ
က။ နေချင်ရာ-မနေရ၍။ မနှစ်သက်နိုင် ဟုလို)။

(၄) လင်၏ကျေးဇူးမဲ့ ကဲ့ရဲ့ စကားကိုပြောတတ်ခြင်း။
(လင်ကိုကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ၍ပြောသည်။)

(၅) လင်၏ကျေးဇူးစကားကိုမပြောကြားခြင်း။ (လင်၏
ကျေးဇူး။ ဂုဏ်ထူးကိုပစ်ပယ်သည်။)

(၆) လင်၏အကျိုးစီးပွား။ ပျက်ပြားကြောင်းကိုသာပြုကျင့်
တတ်ခြင်း။

- (၇) လင်၏အကျိုးစီးပွားကိုမပြုကျင့်ခြင်း။
- (၈) လင်၏ကိစ္စ ဟုတ်သည်ကိုပြုကျင့်တတ်ခြင်း။
- (၉) လင်၏ကိစ္စတာဝန်ဝတ္တရားကိုမပြုကျင့်တတ်ခြင်း။
- (၁၀) အဝတ်ကိုတင်းဆင်းကြပ်ကြပ်။ ဖြစ်စွာဝတ်၍အိပ်တတ်
ခြင်း။
- (၁၁) လင်ကိုကျွေးပေး၍ အိပ်တတ်ခြင်း။
- (၁၂) တပြောင်းပြန်ပြန်-လူးလဲတတ်ခြင်း။ (ထိုသို့ဤ-
ခဏခဏ-လူးလဲ-ပြန်လှန်၍။ အိပ်တတ်ခြင်း-ဆိုလိုသည်။)

(၁၃) အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ဖြစ်၍။ ရှည်စွာ-ထွက်သက် ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေခြင်း။ ။ (အချိန်ကုလျင်၊ ခြေချင်း၌အိမ်) နသူ ကို-နှိုးလိုနှိုး။ မီးကိုထ၍ ထွန်းလိုထွန်း စသည်အုတ်အုတ်ကျက် ကျက်ပြုလုပ်တတ်သည်။ အချက်ထဲ၌။ လင်၏(ကိလေသာရတီ)ကို ပျက်စီးစေသည်-ဟုလို။

(၁၄) ဆင်းရဲဝေဒနာကိုခဏခဏ-ပြောကြားတတ်ခြင်း။ ။ (အတန်ကြာ- ခေါင်းကိုက်သည်။ အတန်ကြာ- ရင်ပတ်နာပြန် သည်။ အတန်ကြာ လေထိုးပြန်သည်-စသည်။ ခဏခဏ-ချေးထူ သည်-ဟုလို)။

(၁၅) ခဏခဏ-ကျင်ကြီး-ကျင်ငယ်သွားတတ်ခြင်း။

(၁၆) လင်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုသာ ပြုကျင့်တတ်ခြင်း။ ။ (လင်က-ဖေးသောအာယာရကိုအလိုရှိသျှင်-အပူကိုပေးသည်။ အ ပူလိုက၊ အဖေးကိုပေးသည်။ ပွဲကြည့်မသွားနှင့်ဆိုလျှင်-သွားမယ် ပြောသည်)။

(၁၇) တပါးသောယောက်ျားသံကိုကြားလျှင်။ နားကိုခွင့်၍ တစွင့်စွင့်နားထောင်တတ်ခြင်း။

(၁၈) ဥစ္စာပစ္စည်းကို-ဖျက်ဆီးတတ်ခြင်း။ ။ (လင်လှင်သူ က။ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာရှာ ဖွယ်အညွှတ်ပစ္စည်းကို၊ သေသေခက်၊ ပွဲကြည့် သူငယ်ချင်းတွေနှင့်ပျော်ပွဲစားခြင်း- စသည်တို့ဖြင့်၊ ဖျက် ဆီးတတ်သည်-ဟုလို)။

(၁၉) ကိလေသာ၏ အငှမ်းအားဖြင့်။ အိမ်နီးချင်းယောက်ျား တို့နှင့်၊ ပျော်ပါးရှက်တင်ခြင်းကိုပြုခြင်း။

(၂၀) ထွေထွေ-ထွေးထွေး၊ ခြေထောက်ရှေ့လျက်။ အခါမဲ့ညဉ့် ကာလမှာ-သွားသာလေ့ရှိခြင်း။

(၂၁) အမြဲ-လင်ယောက်ျား၌၊ မမိမသေ၊ မထေလေးစား။ ပြစ်မှားသောစိတ်အကြံဖြင့်။ လင်စေင်၊ လင်မြှောင်ထေးတတ် ခြင်း။

(၂၂) အမြဲမပြတ်-တံခါးဝ၌ရပ်တည်ခြင်း။

(၂၃) လက်ကတီးကြားစသော အင်္ဂါတို့ကိုသော်ပြီထတ်ခြင်း။

(၂၄) သားမြတ်တို့ကိုပြုဘတ်ခြင်း။

(၂၅) ဟိုအရပ်-သည်အရပ်သို့၊ မပြတ်သွား၍ ကြည့်ရှုတတ်ခြင်း။ ။(လှုပ်ခနဲဆိုလျှင်-မရောက်သည်မရှိ)။

ဤနှစ်ဆဲ ငါးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ မိန်းမပျက်၏အင်္ဂါပျက်စီးသောမိန်းမ၏လက္ခဏာကို၊ ကောင်းစွာထောက်ချင့်သိသင့်နိုင်ကြရာသည်-ဟုလို။

သင်္ဂဟဂါထာများကား။

(၁၈) ပဝါသံ တာဿ ဝဇ္ဇတ္တတိ၊
ဂတံ တာဿ နုသောစတိ။
ဒိသွာ ပတိံ အာဂတံ နာဘိ နန္ဒတိ၊
ဘတ္တာရ-ဝဇ္ဇံ နကဒါစိ ဘာသတိ။
ဇေတေ ပဒုဋ္ဌာယ ဘဝန္တိ လက္ခဏာ။ ။

(၁၈) တာဿ၊ ထိုချစ်ခင်ပေါင်းသင်း၊ ငယ်လင်ရင်း၏၊ ပဝါသံ၊ ကွေကွင်းကွေကွာ၊ အရပ်တပါးသို့သွားလာခြင်းကို။ ဝဇ္ဇတ္တတိ၊ ချီးမွမ်းစကား။ ပြောကြားမြွက်ဆို၏။ ပတိ၊ မသွား-သွားအောင်။ ရှက်ဆောက်ကိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၏။ တာဿ၊ ထို-ဆက်ဆံလေငြား၊ လင်ယောက်ျား၏။ ဂတံ၊ အရပ်တပါး၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ သွားလာသည်ကို။ နုသောစတိ၊ လွမ်းဆွတ်တောင့်တ၊ မပိုးရိပ်လှပေ။ ဝါ၊ သတိမရ၊ မပူပန်လှလေ။ အာဂတံ ခရီးသွားရာပြန်၍သာသော၊ ပတိံ၊ မိမိအရှင်၊ ငယ်ချစ်လင်ကို၊ ဒိသွာ၊ မျက်နှာရှုဆာ၊ ဝေဠုမြင်ရသော်လည်း၊ နာဘိနန္ဒတိ၊ မှန်းတိုင်းမပေါက်။ စခန်း၊ ရောက်သဖြင့်။ ဝမ်းမမြောက် လှပေ။ ကဒါစိ၊ တခါ တလေမှ။ ဘတ္တာရ ဝဇ္ဇံ၊ လင်၏ ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို။ နဘာသတိ၊ ယောင်ယမ်းသို့မှ၊

မပြောမဆိုဘူးပေ။ ဇေတော၊ ဤအကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်။ ပဒုဋ္ဌာယ၊
အကျင့်ယွင်းကွက်၊ မိန်းမပျက်၏။ လက္ခဏာ၊ မှတ်ကြောင်းတဖြာ၊
သိစရာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ မုချမသွေ၊ ဖြစ်ပါလေကုန်၏။

(၁၉) အနတ္တံ တဿ စရတိ အသညတာ၊
အတ္တဉ္စ ဟာပေတိ အကိစ္စကာရိနိ၊
ပရိဒဟိတွာ သယတံ ပရံမုခိ၊
ဇေတော ပဒုဋ္ဌာယ ဘဝန္တိ လက္ခဏာ။ ။

(၁၉) ယာဇုတ္တိ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ အသညတာ၊ ကိုယ်
နှုတ်နှလုံး၊ မစောင့်သုံးသည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုကျေးဇူးအရှင်၊ မိမိ
လင်၏။ အနတ္တံ၊ အကျိုးမကြောင်း၊ မကောင်းသော အကျင့်အမူ
အရာကို။ စရတိ၊ ပြုကျင့်၏။ အတ္တဉ္စ၊ အကျိုးစီးပွားကိုမူကား။ ဟာ
ပေတိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားစေ၏။ အကိစ္စကာရိနိ၊ လင့်ကိစ္စကို။ မ
ပြု၊ ကိစ္စမဟုတ်သည်ကိုသာပြုလေ့ရှိ၏။ ပရိဒဟိတွာ၊ ထံမိကိုမြဲ
စွာဝတ်၍၊ ပရံမုခိ၊ မျက်ကွယ်မနှေး၊ ကျောက်ပေးလျက်၊ သယတံ၊
အမြဲမသွေအိပ်တတ်လေ၏။ ဘဝသော၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဇေတော၊ ထိုသို့
ကြောင်းရာ၊ လက္ခဏာတို့သည်။ ပဒုဋ္ဌာယ၊ အကျင့်ယွင်းကွက်၊
မိန်းမပျက်၏။ ဝါ၊ လင်အရင်း၌။ ချစ်ခြင်းနည်းပါး၊ နောက်အငယ်
မှာ။ ထောက်တွယ်ခြင်းများပေသည့်။ မိန်းမစားမျိုး၏။ လက္ခဏာ
သိကြောင်းခြင်းရာ၊ လက္ခဏာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ မုချမသွေ၊ ဖြစ်ပါ
လေကုန်၏။

(၂၀) ပရိဝတ္တကဇာတာစ ဘဝန္တိ ကုက်ပိယံ၊
ဒိဃဉ္စ အဿာသတိ ဒုက္ခဝေဒိနိ၊
ဥစ္စာရ-ပဿာဝံ အဘိဏ္ဍံ ဂစ္ဆတိ။
ဇေတော ပဒုဋ္ဌာယ ဘဝန္တိ လက္ခဏာ။ ။

(၂၀) ယာ၊ အကြင်မိန်းမအိုသည်။ ပရိဝတ္တကဇာတာစ၊ ခဏ
ခဏ-လူးလဲ-ပြန်လှန်တတ်ကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ကိင်္ဂါပိယံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကိုပြုလျက်။ ဒိဃဉ္စ၊ ရှည်စွာ
လည်း၊ အဿာသတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကံဖြစ်၏။ ဒုက္ခဝေ
ဒိနိ၊ ခဏခဏ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ-ဝေဒနာကိုပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ဝါ၊ ခဏ-
ခဏ-မမာချင်ယောင်ဆောင်၏။ အဘိဏ္ဍ၊ မပြတ်မလတ်။ ဝါ၊
ခဏ-ခဏ၊ ဥစ္စာရ-ပဿာဝံ၊ ကျင်ကြီး-ကျင်ငယ်ကို။ ဂန္ထတိ၊
သွေးထုတ်၏၊ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ ဇေတေ၊ ထိုလက္ခဏာတို့သည်။
ပဒုဋ္ဌာယ၊ ပျက်စီးဆောမိန်းမ၏။ လက္ခဏာ၊ သိမှတ်စရာ၊ အ
ကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

(၂၁) ဝိလောပ မာစရတိ အကိစ္စကာရိနိ။
သန္တံ နိသာမေတိ ပရဿ ဘာသတော။
နိယတဘောဂါ ကရောတိ သန္တံ။
ဇေတေ ပဒုဋ္ဌာယ ဘဝန္တိ လက္ခဏာ။ ။

(၂၁) ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ ဝိလောပံ၊ လင်မနှစ်သက်။
သန္တံကျင်ဘက်ကို၊ အာစရတိ၊ ကန့်လန့်မသွေ၊ ပြုကျင့်လေ၏။
အကိစ္စကာရိနိ၊ လင့်ကိစ္စကို၊ ကြောင့်ကြ-အားထုတ်၊ မပြုလုပ်
တတ်၊ ဘာသတော၊ စကားပြောဆိုသော၊ ပရဿ၊ ယောက်ျား
တပါး၏သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ နိသာမေတိ၊ နားကိုဖွင့်လျက်၊ တစွင့်စွင့်
နားထောင်တတ်၏။ နိယတဘောဂါ၊ လင်ရှာဖွေခြင်း၊ စည်းစိမ်
ဥစ္စာများကို၊ ဆုံးပါးလျှော့ထွေပျက်ပြားစေ၏။ သန္တံ၊ အိမ်ချင်း
နီးပါး။ အခြားသောယောက်ျားတို့နှင့်၊ ပျော်ပါးပျော်ပျော်ပေါင်းတော်
ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုလုပ်တတ်ချေ၏။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမမျိုး၏။
ဇေတေ၊ ဆိုပြီးခြင်းရာ၊ ထိုလက္ခဏာတို့သည်။ ပဒုဋ္ဌာယ၊ အကျိုး
ယှင်းကွက်၊ မိန်းမပျက်၏။ လက္ခဏာ၊ ပညာရှိများ။ သိမှတ်သာရ
တို့။ ကြောင်းလျားခြင်းရာ။ လက္ခဏာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။

(ကိစ္စနုလဒ္ဓံ စသောဂါထာတရုကို။ အဓိပ္ပါယ်ထပ်၍။ ချန်
လှပ်ခဲ့သည်။)

(၂၂) နိက္ခန္တပါဒါ ဝိသိခါနုစာရိနီ။
နိစ္စံ သာမိဋ္ဌိ ပဒုဋ္ဌ မာနသာ။
အတိစာရိနီ ဟောတိ အ ဂါရဝါ။
ဧတေ ပဒုဋ္ဌာယ ဘဝန္တိ လက္ခဏာ။

(၂၂) ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ နိက္ခန္တပါဒါ၊ ထွက်သောခြေ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ ခြေရှည်သည်ဖြစ်၍။ (ချိုးရှည်-ခေါ်သည်)။
ဝိသိခါနုစာရိနီ၊ မှောင်ခါညဉ့်နက်။ လမ်းခဏခဏ ထွက်တတ်
သောအလေ့ ရှိ၏။ နိစ္စံ၊ အဖြူ၊ သာမိဋ္ဌိ၊ လင့်အပေါ်၌။ ပဒုဋ္ဌမာနသာ၊
ပြစ်မှားသေ့၊ စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဂါရဝါ၊ ရိုသေနည်းပါး။ မလေး
မစားသည်ဖြစ်၍။ အတိစာရိနီ၊ လွန်ကြူးကျော်နင်း၍ကျင့်လေ့
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာသာ၊ ထိုမိန်းမမျိုး၏။ ဧတေ၊ ထို
အကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်။ ပဒုဋ္ဌာယ၊ ပျက်စီးလေငြား။ မိန်းမများ
၏။ လက္ခဏာ၊ ဖွတ်ကြောင်းဖြာဖြာ။ လက္ခဏာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊
မုချမသွေ့ဖြစ်ပါလေဆန်၏။

(၂၃) အဘိက္ခဏံ တိဋ္ဌတိ ဒွါရမူလေ။
ထနာနိ ကန္တာနစ ဒဿယတိ။
ဒိသောဒိသံ ပေက္ခတိ ဘန္တစိတ္တာ။
ဧတေ ပဒုဋ္ဌာယ ဘဝန္တိ လက္ခဏာ။ ။

(၂၃) အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်၊ တလစပ်၊ အထင်ထင်၊ အခါခါ။
ဝါ၊ ခဏခဏ၊ ဒွါရမူလေ၊ တံခါးအမှူး၊ အိမ်ဦးပျက်နှာစာ၌၊ တိဋ္ဌ
တိ၊ လာသမျှ ကြည့်မျှော်လျက်၊ လော်မာရပ်တည်တတ်၏။ ထနာ
နိစ၊ ဖုံးကွယ်လေအပ်၊ အတွင်းသား မြတ်တို့ကို၎င်း၊ ကန္တာနစ၊
ကျိုင်းအတွင်းသား၊ လက်ကတီးကြားတို့ကို၎င်း၊ ဒဿယတိ၊ မာ
ယာပြောထွေ၊ ပြတတ်ပေ၏။ ဘန္တစိတ္တာ၊ လေတိုက်သောသစ်
ရွက်ပကတ်၊ တုန့်ထွက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ တောမျောက်
အလား၊ ထွက်ရှားလေတိ၊ မငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိ
သောဒိသံ၊ ဟိုအရပ်-သည်အရပ်သို့၊ ပေက္ခတိ၊ လည်ပတ်ရွှင်

(၂၂) နိက္ခန္တပါဒါ ဝိသိခါနုစာရိနီ။

နိစ္စံ သာမိတိ ပဒုဋ္ဌ မာနသာ။

အတိစာရိနီ ဟောတိ အ ဂါရဝါ။

ဧတေ ပဒုဋ္ဌာယ ဘဝန္တိ လက္ခဏာ။

(၂၂) ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ နိက္ခန္တပါဒါ၊ ထွက်သောခြေ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ ခြေရှည်သည်ဖြစ်၍။ (ချီးရှည်သည်-ခေါ်သည်)။
ဝိသိခါနုစာရိနီ၊ မှောင်ခါညဉ့်နက်။ လမ်းခဏခဏ ထွက်တတ်
သောအထေ့ရှိ၏၊ နိစ္စံ၊ အမြို့သာမိတိ၊ လင့်အပေါ်၌။ ပဒုဋ္ဌမာနသာ၊
ပြစ်မှားသေ့၊ စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဂါရဝါ၊ ရိုသေနည်းပါး။ မလေး
မစားသည်ဖြစ်၍။ အတိစာရိနီ၊ လွန်ကြူးကျော်နင်း၍ကျင့်လေ့
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမမျိုး၏။ ဧတေ၊ ထို
အကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်။ ပဒုဋ္ဌာယ၊ ပျက်စီးလေငြား။ မိန်းမများ
၏။ လက္ခဏာ၊ မှတ်ကြောင်းဖြာဖြာ။ လက္ခဏာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊
ရချမသွေ့ဖြစ်ပါလေဆုန်၏။

(၂၃) အဘိက္ခဏံ တိဋ္ဌတိ ဒွါရမူလေ။

ထနာနိ ကန္တာနစ ဒဿယတိ။

ဒိသောဒိသံ ပေက္ခတိ ဘန္တိစိတ္တာ။

ဧတေ ပဒုဋ္ဌာယ ဘဝန္တိ လက္ခဏာ။ ။

(၂၃) အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်၊ တလစပ်၊ အထင်ထင်၊ အခါခါ။
ဝါ၊ ခဏခဏ၊ ဒွါရမူလေ၊ တံခါးအမှူး၊ အိမ်ဦးမျက်နှာစာ၌ တိဋ္ဌ
တိ၊ လာသမျှ ကြည့်မျှော်လျက်၊ လော်မာရပ်တည်တတ်၏။ ထနာ
နိစ၊ ဖုံးကွယ်လေအပ်၊ အတွင်းသား မြတ်တို့ကို၎င်း၊ ကန္တာနစ၊
ကျိုင်းအတွင်းသား၊ လက်ကတီးကြားတို့ကို၎င်း၊ ဒဿယတိ၊ မာ
ယာပြောထွေ ပြတတ်ပေ၏။ ဘန္တိစိတ္တာ၊ လေတိုက်သောသစ်
ရွက်ပကတ်၊ တုန့်ထွပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ တောမျောက်
အလံး၊ ထွပ်ရှားလေတိ၊ မငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိ
သောဒိသံ၊ ဟိုအရပ်-သည်အရပ်သို့၊ ပေက္ခတိ၊ လည်ပတ် ရှင်

ပေက္ခာ ဝိပဿနာယတနုကတကိလေသာ။ ။ဟု-အဋ္ဌကထာ
 ဆရာ မြင်းချက်ထားခဲ့၏။ ဝိပဿနာ-ဘာဝနာ အလေ့ အကျင့်
 အထူး-ပွားများခြင်းအားဖြင့်။ ကိလေသာနှစ်ပါး၊ ခေါင်းပါးသော
 မိန်းမများကို၊ ချန်ထားရမည်။ ထိုကဲ့သို့မိန်းမများကား၊ ကိလေ
 သာတရား၌အပြစ်မြင်။ မဆက်ဆံချင်-မလိုချင်ဘဲ၊ ဘာဝနာအ
 စဉ်ဖြင့်။ မပြတ်ဖယ်ရှားထားသည်။ ကိလေသာခေါင်းပါးသည်
 ဟုလို။ ။ထိုကဲ့သို့မိန်းမများကား။ အလွန်ရှားပါးသည်။ များ
 သောအားဖြင့်၊ ယခင်ပြအပ်ပြီးသော အခွင့်အချက်များကိုရရှိ
 ကြက၊ မာနကြီး ခိုင်။ မတည်တန့်နိုင်သည်သာ မျချတည်း။

ဤဒေသနာကိုထောက်ဆ၍လည်း။ ငါတို့၏ ဗီဇ-သဘာဝ
 သည်။ ဗွဲထဲ၌ပိုက်ထားသော- တိုင်၏အလား။ လှုပ်ရှားတတ်
 သောသဘောရှိသည်။ မလိမ္မာရှယ်။ သူငယ်ကလေးတို့အလား။
 သူ့ဘဝါး-လှည့်ဖြား-ဆွဲငင်ရာ-ပါနိုင်သောသဘောရှိပါကလား-
 ဟု။ ဆင့် ခြင်္သေ့ဥာဏ်ပွားပြီးလျှင်။ အာဝေဒိက-ဒုက္ခ-စသည်အပြစ်
 များ၍။ အောက်တန်းစားကျသော။ ဣတ္ထိဘာဝ။ မိန်းမတို့၏အပြစ်
 ၌ စင်စစ်ပြီးငွေ ကြပြီးလျှင်။ ပုဂံသဘာဝ။ ယောက်ျားအဖြစ်သို့
 ရောက်အောင်၊ ရှက်ဆောင်အားထုတ်ကြကုန်ရာသည်။

ယောကျာ်းဖြစ်ကြောင်းတရားများကား။

- (၁) မိန်းမအဖြစ်၌လည်း။ စင်စစ်စက်ဆုပ် ရွံရှာပြီးငွေ ခြင်း။
- (၂) ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ ပြုသည်အခါ။ ဆုတောင်းပန်ထွာ
 မခြင်း။
- (၃) မိစ္ဆာစာရ၊ ပါပညစ်ကျ။ မကောင်းမှုကို၊ မပြုကျင့်
 မခြင်း။
- (၄) လင်ယောက်ျားကို။ စားလုပ်ကျွေး-ရိသေ-ကိုင်ရှိုင်း
 မခြင်း။

အကျဉ်းမှတ်သား။ ဤတရားများတည်း။
 ဧကိရည်၍။ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း။ ။

ကျမ်းပြုစဉ်လား၊ မိန့်ကြံမှာရှင်၊ ဝိရာဇိတာ၊ မိန်းမအလေ့၊ စွန့်ခွါ
၍လျှင်၊ ပြီးငွေ့သော အား၊ လင်ယောက်ျား၌၊ သိကြားပမာ၊ ရှိသေ
စွာမူ၊ မကြာစင်စစ်၊ ယောက်ျားဖြစ်၏။ ဟုစပ်ဆိုတော်မူ၏။

(၂၅) သစေ လဘေထ ခဏံဝါ ရဟောဝါ။
နိဝါတကံ ပါဝိ လဘေထ တာဒိသံ။
သဗ္ဗာဝ ဣတ္ထိ ကရေယျံ နောပါပံ။
အညံ အလဒ္ဓါ ဝိဋ္ဌာ ပိနာ သဒ္ဓိံ။ ။

(၂၅) ခဏံဝါ၊ မကောင်းပြုရာ၊ အခွင့်အခါကို၎င်း။ ရဟောဝါ၊
မမြင်လွတ်စွာ။ ဖုံးကွယ်ရာကို၎င်း။ သစေလဘေထ၊ အကယ်၍
ငြိမ်းအံ့၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ နိဝါတကံဝါပိ၊ ဆိတ်
ငြိမ်ရာအရပ်ကို၎င်း။ သစေလဘေထ၊ အကယ်၍ကား။ ရရှိငြား
အံ့။ သဗ္ဗာဝ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သာဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတို့
သည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နော၊ စင်စစ်။ ကရေယျံ ပြုကုန်ရာ၏။
အညံ၊ ရုတ်ဇာတ်ရည်တူ။ တပါးသူကို။ အလဒ္ဓါ၊ မရနိုင်ခဲ့သော်၊
ဝိဋ္ဌာသပိနာ၊ သူဆွံ့-သူအ။ ကုးကွနုဋ္ဌေ၊ အလွန်စက်ဆုပ်ဘွယ်
ရှိသောယောက်ျားနှင့်သော်လည်းသဒ္ဓိံ၊ တကွပါပဲ၊ ယုတ်မာညစ်
ကျ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေယျံ၊ မရွံ့ရှား၊ ပြုကြကုန်ရာသတည်း။
(အဓိပ္ပာယ်ပေါ်ပါပြီ)။

(၂၆) နရာနံ အရာမု ကရာသု နာရီသု။
အနေကစိတ္တာသု အနိဂ္ဂဟာသုစ၊
သဗ္ဗတ္ထ နာပိတိကရာပိ စေသိယာ၊
နပိဿသေ၊ တိတ္ထသမာဟိ နာရိယော။ ။

(၂၆) နရာနံ၊ ကာမဂုဏ်ခင်ငြား။ မောင်ယောက်ျားတို့၏။
အရာမ-ကရာသု၊ မပွေ့မလျော်-မရွှင်ပျော်သည်ကို ပြုတတ်
ကုန်သော။ ဝါ၊ ခင်သူဇာကိုမရ၍။ ရင်ပူနာထသည်ကိုပြုတတ်

ကုန်သော။ အနေကစိတ္တာသု၊ မတည်မကြား၊ များသောစိတ်ရှိ
ကုန်သော။ အနိဂ္ဂဟာသုစ၊ နှိပ်ကွပ်ဆုံးမ၍။ မရနိုင်ကြကုန်သော။
သဗ္ဗတ္ထ-နာရီသု၊ ခပ်သိမ်းသော ဝိန်းမ တို့၌။ အပီတိကရာပိ၊
မနှစ်သက်ခြင်းကို-ပြုတတ်သည်တည်း။ စေနသီယာ၊ အကယ်၍
မဖြစ်ငြားအံ့။ (တနည်း)။ နပီတိကရာပိစေသီယာ၊ မွေ့လျော်
ချစ်မက် မပြစ်ရက်အောင်၊ နှစ်သက်ခြင်းကို-ပြုတတ်စေကောမူ။
နပီသသေ၊ ကမ်းမမြင်-လမ်း- မြင်၊ အလွင်းခင်ငြီးလျှင်။ အကျမ်း
မဝင်ကြလေရာ။ ဟိ၊ အကြောင်းပြဦးအံ့။ နာရီယော၊ ဝိန်းမတို့
သည်၊ တိတ္ထသမာ၊ သူလာ-ငါလာ။ လူစုံစွာသား၊ ရေချိုးဆိပ်နှင့်
သာအလားတူကုန်သလျှင်ကတည်း။

အရာမကရာသု-၌၊ အလိုအတိုင်းမကျ။ ရင်ပူနာ-ထပြီးလျှင်။
မရွှင်ပြသည်ကိုပြုတတ်သော အခါကိုရည်၍ဆိုသည်။ တရံ
တခါမူကား။ ကြည့်ရှုရှင်မွေ့လျော်သည်ကိုလည်းပြုတတ်သည်။
အနိဂ္ဂဟာသု-ပုဒ်၌။ အချို့- ပျက်စီးစွာသော ဝိန်းမများသည်။
မိဘ-လင်သား။ အုပ်ချုပ်-တားမြစ်၍ထားသော်လည်းမရ။ မိဘ
လင်သားကို- ပစ်ခွါထားခဲ့ကြပြီးလျှင်။ မိမိ ရွင်းပျံ့ရာဌာနသို့-
သွားရောက်ပျော်ပါး၍-နကြသည်များကိုလည်း။ တွေ့မြင်ကြား
သိရတူးပေ၏။ သို့ကြောင့်။ နှိပ်ကွပ်ဆုံးမ၍ရခဲ့သောသဘောကို
ဆိုသော်မှတ်။ ။ တိတ္ထသမာ-ပုဒ်၌။ ရေဆိပ်သည်။ ယုတ်မြတ်
ကောင်းဆိုး။ အမျိုးမျိုးကောလူများကိုပင်။ မပယ်မလွန် လက်ခံ
သကဲ့သို့၊ ထို အတူ ဝိန်းမတို့သည်။ ထိုသို့သောအခွင့် အခါ ဆိတ်
ကွယ် ရာကိုရရှိက။ ယုတ်-မြတ်၊ ကောင်းဆိုး။ အမျိုးမျိုးကိုပင်။
မငြင်းဆန်၊ မပယ်လွန်ဘဲ၊ လက်ခံသိမ်းပိုက်တတ်သောသဘော
ရှိလေကုန်၏-ဟူလို။

ဤအရာ၌။ ဝိန်းမတို့သဘာဝကို။ ကျကျနနကြီးသိရှိပါရန်။
အဋ္ဌကထာဆရာက။ ဝတ္ထုဖြင့်ပြခဲ့ပါသေးသည်။

(၂၄) ကဏ္ဍရိန္ဒ-ကိန္နရဒေဝီဝတ္ထု။

ရှေးသောအခါ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကဏ္ဍရိ-မည်သောမင်း
 သည်။ တိုင်းတွင်းစိုးအုပ်၊ မင်းလုပ်တော်မူတယ်။ ထိုမင်းသည်။
 အလွန်လှပတင့်တယ်-ရှုချင်ဘွယ်သော ရုပ်ဝါ၊ အဆင်းအင်္ဂါ
 လည်းရှိတယ်။ ထိုမင်းအား။ နေ့စဉ်-အမတ်ပေါင်း တယောင်
 သည်။ နံ့သာကြိုတ်တထောင်ကို။ ယူဆောင်ဆက်သကြတယ်။
 သို့ကြောင့်၊ ထိုမင်း၏နန်းတော်ဝယ်။ အတင့်အတယ် အံ့ပြေအ
 ဖြစ်ပြုပြီးခါ၊ နံ့သာကြိုတ်များကိုခွဲဖျက်။ နံ့သာ ထင်းတို့ဖြင့်။
 ထမင်းချက်ကြရလေတယ်။ ထိုမင်း၏မိဘုရားကြီးကလဲ၊ အလွန်
 အဆင်းလှပ၊ မယ်ကိန္နရာ-ဟု-အမည်ရသတဲ့၊ ဝုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား
 မှာမူကား။ အရွယ်တူ-တမျှ၊ ပဉ္စာလစဏ္ဍာ-ဟု။ သညာပညတ်
 လျက်၊ အရပ်ရပ်-မျှော်မြင်၊ ဆင်ခြင်လိမ္မာသော။ ဥာဏ်ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံတယ်။ မင်း၏နန်းတော်ကိုအမှီတကဲ။ သဟဲပြုခါ၊ တံ
 တိုင်း၏အတွင်းမှာပင်၊ ကြီးစွာသောသပြေပင်ကြီးကလဲ-ပေါက်
 ရောက်ခဲ့တယ်။ ။ ထိုသပြေပင်၏အခက်တွေဟာလဲ။ တံတိုင်း
 ၏အထက်က၊ တွဲလျားကျလျက်နေလေတယ်။ သပြေပင်၏
 အရိပ်မှာမူကား။ အလွန်တရာ၊ ရွံ့ရှာ စက်ဆုတ်ဘွယ်ရှိသော-
 မကောင်းသော အသွင်သဏ္ဍာန်ရှိသော-သူဆွံ့ တယောသညာ
 နေလေ၏။ ထိုအခါ-တနေ့သ၌၊ ကိန္နရာဒေဝီ-မိဘုရားသည်။
 လေသာနန်းတံခါးဖြင့်၊ ပြင်ပထို-ရှုစားသေလျှင်၊ ထိုသူဆွံ့ ကဲ့ဖြင့်
 တံ့၍။ ချစ်ခင်တပ်မက်။ ကြိုက်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသဖြင့်။
 ညဉ့်အခါ-မင်းကြီးကို၊ ကိလေသာဖြင့် မြောက်ချီး၍။ မင်းကြီး
 အိပ်ပျော်။ စက်တော်ခေါ်လေသော်၊ ပြေးပြေးသာသာ၊ နေရာမှ
 ထပြေးလျှင်။ အထူးထူးသော ကောင်းနိုးရာရာ။ ရသာတောဇဉ်
 များကို-ရွှေခွက်၌ထည့်ပြီးလျှင်၊ ရင်ခွင်၌ပိုက်ခါ။ အဝတ်ကြီးဖြင့်-
 လေသာပြုတင် မှ-သက်ဆင်းလျက်၊ သပြေပင်သို့တက်၊ သပြေ
 ပက်မှဆင်းသက်၍။ ချစ်မက်သောမောင်ဆွံ့ ကို၊ ခွံ့ကာစားစေ။

ကျေးမွေးလေတယ်။ ကျေးမွေးပြီးခါ၊ မိစ္ဆာစာရ၊ ပါပညစ်
ကျ၊ မေထုန်မှုကို၊ ပြုစု-လွန်ကျ၊ ကြပြီးခါ၊ လာခဲ့သောလမ်းအ
စဉ်ဖြင့်၊ ပြာသာဒ်အပြင်ထို့တက်ပြီးသွင်၊ ကိုယ်ကိုနဲ့ သာထို့ဖြင့်၊
ပွတ်တိုက်လိမ်းကျလျက်၊ မင်းနှင့်အတူလာကွ။ စက်တော်ခေါ်
ကြပြန်တယ်။ ။ ဤသို့သောနည်းလမ်းဖြင့်၊ မပြတ်-ထိုသူဆွံ့နှင့်
မကောင်းမှုကို၊ ပြုစုကျင့်ကြံနေသထံ။

မင်းကြီးသည်ကား။ ထိုအကြောင်းကိုမသိရှာ၊ တနေ့သော
အခါ။ မင်းသည်-မြို့ကိုလက်ျာရစ်လှည့်လည်ပြီးခါ။ နန်းတော်သို့
ဝင်လာလေသော်၊ သပြေပင်ရိပ်သာယာဝယ်၊ အလွန်သနား
ဘွယ်ရာရှိသောထိုဆွံ့ကိုမြင်၍။ ပုရောဟိတ်ကိုမေးတော်မူ
တယ်။

မင်း၊ ။ အမောင်ပုရောဟိတ်၊ ဟို-လူပြိတ္တာကြီးကိုမြင်ပါရဲ့
လား။

ပုရောဟိတ်။ ။ ထုန်းတော်ကြောင့် မြင်ပါသည်ဘုရား။
မင်း၊ ။ အမောင် ပုရောဟိတ်၊ ဤသို့သော စက်ဆုပ်
ဘွယ်ရာရှိသော သူကို၊ တစုံတယောက်သောမိန်းမများ၊ ကာမ
ရာဂအားဖြင့်၊ သွားရောက်ဝင်ကပ်၊ ပေါင်းစပ်နိုင်ပမလွှားဟု၊
ပြောဆိုလေ၏။

ထိုစကားကိုကြား၍၊ သူဆွံ့က-မာန်မာန်ကိုဖြစ်ပွားစေ၍၊
ဤမင်းသည်ကား၊ ဘယ်နှယ်စကားကို၊ ပြောကြားပါလိမ့်မည်
နည်း။ မိဒိ၏မိဘုရား၊ ငါ့အထံသို့လာထံ့ အကြောင်းများကို၊
မသိလေရောင်တကား-ဟု၊ ဝမ်းထဲကအပြစ်တင်ပြီးသွင်၊ သပြေ
ပင်ကိုလက်အုပ်ချိုလျက်၊ အရှင်မင်းမြတ်-နာထော်မူလေ့၊ ဤ
သပြေပင်စောင့်နတ်အို့ကိုဖယ်ထား၍၊ ဤကဲ့သို့အကြောင်းများ
ကို၊ ဘယ်သူအားမှ-မသိနိုင်ပါ-ဟုတိုင်တယ်ခါ-ပြောဆိုလေ၏။

ပုရောဟိတ်သည်၊ သူဆွံ့၏အမှုအရာကိုမြင်၍၊ ကြံဆင်ခြင်
သည်မှာ၊ မချွတ်ကော်-အမှန်မယွင်း။ မင်း၏မိဘုရားသည်၊ သပြေ
ပင်ဖြင့်သွားပြီးသွင်၊ ဤသူဆွံ့နှင့်တကွ၊ ပါပညစ်ကျ၊ မကောင်း

မှုကိုပြုလေပြီထာကံကား-ဟု၊စဉ်းစားပြီးလျှင်၊ဆုရင်ကိုမေးမြန်း၏။
ပုရောဟိတ်။ ။အရှင်မင်းမြတ်၊ ညဉ့်အတို့ကာလ၌ပင်၊
အရှင်မိဘုရား၏ကိုယ်ကာယအတွေ့သည်၊မည်သို့သဘောရှိပါ
သနည်း။

မင်း။ ။အသင်-ပုရောဟိတ်၊တပါးသောအကြောင်းအရိပ်
ကိုမေးတွဲမမြင်ရပါ။ ။သို့သော်-မဏ္ဍိမယာဝ်ကျခဲလျှင်၊ မိဘုရား
၏ကိုယ်ကာယသည်။အလွန်ဇေးထွပါသည်။

ပုရောဟိတ်။ ။တာဖြင့်-အရှင်မင်းမြတ်၊အခြားသောမိန်းမ
များကိုထားလိုက်ပါဦးတော့၊အရှင်မင်းမြတ်၏။ အဂ္ဂမဗောဿိ၊
ကိန္နရာဇေစိသည်။ ဤမည်သောမောင်ဆွံ့နှင့်။ မကောင်းမှုကိုပြု
ကြပြီ-မချဘဲ။

မင်း။ ။သူငယ်ချင်း၊ ဘယ်နှယ်ပြောပါလိမ့်။ အလွန်တင့်
တယ်ဘွယ်ရာ။ သည်လိုမိဘုရားရတာနာကြံ တဦးလုပ်သူက၊အ
မူဘောက်ပြန်လျက်၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသောငွေနှင့်၊ စွန့်စွန့်
စားစား၊ဘယ်ကဲ့သို့ပျော်ပါးနိုင်ပမလဲ။

ပုရောဟိတ်။ ။တာဖြင့်၊အရှင်မင်းမြတ်၊ ထိုမိန်းမကိုစုံစမ်းပါ။
မင်း။ ။ကောင်းပါပြီ။ ။ဆို၍၊ညဉ့်အခါ၊ ညချမ်းစာစား
ပြီးက၊ ထိုမိန်းမနှင့်အတူအိပ်၍၊ စုံစမ်းအံ့-ဟုသောစိတ်ဖြင့်။ခါ
တိုင်းအိပ်ချိန်အခါ၌။အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်၍၊နဂါးလေတယ်။ ။
မိဘုရားလည်း၊အိပ်ရာမှထပြီးလျှင်။ ရှေးနည်းအတူပြုမှုကျင့်ကြံ
လေတယ်။ ။မင်းကြီးသည်၊မိဘုရား၏နောက်ယောင်ခံလျက်၊
သပြောင်ရိပ်မှာ၊ ရပ်၍နေလေသည်။မောင်ဆွံ့သည်၊မိဘုရား
အားစိတ်ဆိုး၍။ ဘင်သည်ယနေ့-အလွန်ကြာပြီးမှ၊ လာခဲ့၏တ
ကား-ဟု။လက်ဖြင့်မိဘုရားနားရှုက်ကိုပုတ်လိုက်၏။ ထိုအခါ-အ
ရှင် ကျွန်မကိုစိတ်မဆိုးပါနှင့်။ မင်း၏အိပ်ပျော်ခြင်းကို။စောင့်
ကြည့်ရပါတယ်။တာကြောင့်၊နောက်ကျသွားပါတယ်-လို့ပြော
ခါ။ငွေ့အိမ်၌ ခိုင်းစေထားတဲ့။ အလုပ်အကျွေးမကဲ့သို့၊ရုံသ
ကြို.ရုံ.စွာနေရှာ၏။

မောင်ဆွံ့ ကုသုတ်ခတ်လိုက်သဖြင့်၊ မိဘုရား၏နားမှာ ခြင်္သေ့
 ခုံတွင်း။ ပုံစံသွင်းအပ်သော နားရောင်းသည်။ လျှောက်ကျွတ်
 ထွက်ပြီးခါ၊ မင်း၏ခြေရင်းထို့ကျလာလေတယ်။ မင်းကလည်း။
 အင်း၊ ဤမျှလောက်ခြင်းရာဖြင့်၊ သက်သေခံလုံလောက်ပါပြီ-ဟု၊
 ထိုနားရောင်းကိုယူ၍ သွားလေသတည်း။ မိဘုရားလည်း၊ ငဆွံ့
 နှင့်တကွ၊ ပျော်ပါးလွန်ကြူးကြပြီးခါ၊ ရှေးနည်းတူ-သွား၍ မင်းနှင့်
 တကွ၊ အိပ်မည်ပြု၏။ မင်းသည် အိပ်ခွင့်မပြုဘဲ။ နံနက်မိုးသောက်၊
 အလင်းရောက်ခဲ့သော်။ ကိန္နရာဒေဝိသည်။ ငါပေးသမျှ-အဆင်
 တန်းသာကို၊ အလုံးစုံဆင်ယင်ခါဖြင့် လာခဲ့ရမည်-ဟု မိန့်ပေး
 လိုက်၏။ မိဘုရားသည်။ ။ ခြင်္သေ့ ခုံနားရောင်းကို၊ ရွှေပန်း
 ထိပ်သည်အထံ၊ အပ်နှံ၍ ထားသည်ဆိုပြီး။ မလာဘဲနေလေ၏။
 နောက်တစ်နေ့ခေါ်သောခါ။ နားရောင်းတစ်ကောင်ဖြင့်သာ သွားလေ
 ၏။ ထိုအခါ-မင်းက။ သင်၏နားရောင်း ဘယ်မှာလဲဟု မေး၏။ ရွှေ
 ပန်းထိပ်သည်အထံမှာ ရှိပါတယ်-ဟု ပြောဆိုသောအခါ၊ ရွှေပန်း
 ထိပ်သည်ကိုခေါ်၍။ အဘယ်ကြောင့် မိဘုရား၏။ နားရောင်းကိုမ
 ပေးသနည်းဟု-ဆို၏။ အရှင်မင်းမြတ်၊ ကျွန်တော်မျိုးမယူရပါဟု
 လျှောက်သောခါ၊ မိဘုရားအပေါ်မှာ စိတ်ဆိုး၍။ ယုတ်မာဆိုးဝါး။
 ခွန်းစဏ္ဍားမ။ ငါကဲ့သို့သောမင်းကိုလျက်၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်ဖြစ်
 အောင်စကားပြောသည်ဟု-ဆို၍။ ထိုနားရောင်းကို မိဘုရားရှေ့
 ခွဲချပြီးလျှင်။ အမောင်ပုရောဟိတ်၊ နိမိတ်ကိုထောက်ဆလျက်၊
 သင်ပြောသမျှ စကားသည် မှန်ပေ၏။ သွားချေ။ မိဘုရားဥက္ကောင်း
 ကို၊ တောင်းလောင်းမသွေ၊ ဖြတ်ချေကြလော့ဟု-စေခိုင်းတော်မူ
 လေတယ်။

ပုရောဟိတ်ကား ထိုမိဘုရားကို။ မင်းနန်းတော်ဘုရားသောအ
 ရင်ခွဲထားပြီးလျှင်။ ဘုရင်ထိုချဉ်းကပ်လျက်၊ အရှင်မင်းမြတ်၊
 ကိန္နရာဒေဝိအား-စိတ်ဆိုးတော်မမူပါနှင့်။ အလုံးစုံသေမိန်းမတို့
 သည်၊ ဤကဲ့သို့ပင်၊ သဘောရှိကြပါကုန်တယ်။ အကယ်၍၊ မိန်းမ
 တို့အံ့သီလ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိလိုပါမူကား။ ထိုမိန်းမတို့၏။

ယုတ်မာသောအဖြစ်ကို၎င်း။ များသောမာယာရှိသည်၏ အဖြစ်
ကို၎င်း။ ကျွန်တော်မျိုးပြုသပါမည်းကြွတော်မူပါ။ မထင်ရှားသော
အသွင်ဖြင့်။ ဇနပုဒ်သို့လှည့်သည့်ကြွပါကုန်ဖို့ ဟု။ လျှောက်လေး
ခြင်းပြုလေတယ်။ ။မင်းလည်း။ ကောင်းပြီဟု-မယ့်တော်အား။
တိုင်းပြည်ကိုအပ်နှင်း၍၊ နှစ်ယောက်ချင်း- လှည့်လည်ကြလေ
တယ်။

မင်းနှင့်ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၊ နှစ်ယောက်သားတို့သည် တယူ
ဇနာမျှလောက်သော အရပ်သို့သွားကြ၍၊ လမ်းမကြီးနား၌ထိုင်
နေကြကုန်စဉ်၊ တယောက်သေသူကြွယ်သည်၊ မိမိသားအလို
၎င်း။ မင်္ဂလာဆောင်လာလျက်၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးကို၊ ငုံး
ကွယ်သောလှည်းယာဉ်၌နေစေပြီးခါ၊ များစွာသော အခြံအရံတွေ
နှင့်တကွ သွားကြလေတယ်။ ။ထိုလူကုန်မြင်၍၊ ပုရောဟိတ်က၊
အရှင်မင်းမြတ်၊ အလိုရှိပါလျှင်၊ ဟော-သည်သူငယ်မကို၊ မင်း
မြတ်နှင့်တကွ၊ ပါပညစ်သူ၊ မိစ္ဆာစာရမှုကို ပြုစေနိုင်ပါတယ်ဟ
ပြော၏။ သူငယ်ချင်း၊ အခြံအရံတွေများလှတယ်၊ တယ်၊ နှယ်လုပ်
၍တတ်နိုင်ပါမလဲ-ဟု၊ ပြောဆို၏ ။ ပုရောဟိတ်က၊ တာဖြင့်၊
ကောင်းပြီ-ကြည့်နေပါတော့ဟုဆို၍၊ ရှေ့သို့ ပြေးသွား၊ လမ်း၏
အနီးအပါးဝယ်၊ တင်းတိမ်-ကန်လန်ကားဖြင့်၊ ကာရံခါထားပြီး
လျှင်။ မင်းကို-တင်းတိမ်တွင်းသို့သွင်းလျက်၊ မိမိမူကား၊ လမ်း၏
နံပါး၌ငိုယိုခါနေလေ၏။

ထိုအခါ၊ သူကြွယ်က၊ ငို၍ နေသောပုရောဟိတ်ကိုမြင်၍၊ အ
မောင်၊ တာ့ကြောင့်ငိုသနည်း-ဟုမေး၏။ အကျွန်ုပ်မယားသည်။
ကိုယ်ဝန်ရင့်မာ။ ဘွားခါမရှေ့လေ-ရက်စေ့ကြီးနှင့်၊ ခံစွဲမျိုးအိမ်
ခေါ်သို့ရာ၊ ခရီးသွားကြရာ၊ လမ်းခရီးအကြားမှာပင်။ မွေတို့ရာပြင်
နေပါပြီ။ ထိုမိန်းမသည်။ တင်းတိမ်ကန်လန်ကားတွင်းမှာ၊ ပင်မန်း
လျက်နေရှာတယ်။ သူ့ အနားမှာလည်း။ တယောက်အားမှ၊ မိန်းမ
ဆိုတာမရှိ၊ ကျွန်ုပ်လည်း အနားသွားတို့ရာ မကောင်း၊ မိန်းမချင်း
မှသာ။ အရာရာတတ်ကောင်းသမျှ။ ပြင်စောင်းက-ကြည့်နေရပါ

တယ်၊ ဘယ်နှယ်၊ နေတယ်လို့လဲ-မသိပါ။ သို့ကြောင့် မိန်းမတယောက်ကိုစေလွှတ်စေလိုပါတယ်ဟု၊ ရှုံ့ မှု့ ဝိုယို၍ ပြောဆိုလေတယ်။

ထိုအခါ သူကြွယ်က၊ မငိုပါနှင့် အမောင်၊ မြားမြောင်စွာလှ၊ မိန်းမတွေအပုံကြီးပါပါတယ်၊ တယောက်တော့သွားလိမ့်မပေ၊ ဟုပြောဆိုလေ၏။ တာဖြင့် ဘကြီးရယ်၊ ဟောသည် မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးကလေးဘဲ။ သွားပါစေတော့၊ သတို့သမီးကလေးမှာလဲ-ကြီးပွားခြင်းမင်္ဂလာတခု။ ဖြစ်ပါတယ်-ဟု-ပြော၏။ ထိုအခါ-သူကြွယ်က။ အင်း၊ ဟုတ်မှန်ပေ၏။ ငါ့ချွေးမအားလည်း။ မင်္ဂလာတခု ဖြစ်ပေလိမ့်မယ်။ ဤမင်္ဂလာနိမိတ်ဖြင့်။ ငါ့ချွေးမမှာလည်း။ သားသမီးတို့ဖြင့်။ ပွားစီးခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မယ်ဟု။ စိတ်ဝယ်ကြံဆလျက်၊ ချွေးမကိုပင်လွှတ်လိုက်လေသတည်း။

မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးလည်း တောင်းတိမ်- ကန့်လန့်ကာ တွင်းသို့ဝင်မိလျှင်၊ ဟုပတင့်တယ်၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောမင်းကို မြင်ထဲ၍။ ချစ်ခင်စုံမက်၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးသော စိတ်ရှိရကား။ နှစ်ပါးတူတကွ။ ဗာရာဏသီကောမ-အမှုကို။ ပြုကျင့်ကြလေတယ်။ ဘုရင်မင်းမြတ်ကလည်း။ နှစ်သက်အပ်ရကား၊ ထိုမိန်းမကလေးအား။ လက်စွပ်တကွင်းကိုပေးလိုက်၏။

ထိုအခါ၊ ကိစ္စပြီးစီး၍၊ ထွက်ပြီးလာသောသတို့သမီးကို၊ ဘယ်နှယ်တုံး-မွေးဘွားပြီလား။ ယောက်ျားကလေးလား၊ မိန်းမကလေးလား-ဟု-ပိုင်း၍ မေးကြကုန်တယ်။ ။ ရှေ့အဆင်းရှိတဲ့ သားကလေးဘဲရှင့်-ဟုသတို့သမီးက-လိမ်လည်ဖုံးလွှမ်း၍ပြော၏။ ။ သူကြွယ်လည်း။ သွေးချွေးမကိုခေါ်၍ သွားကြလေသတည်း။

ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း။ မင်းထံသို့သွားပြီးလျှင်၊ ဘယ်နှယ်လဲ-အရှင်မင်းမြတ်။ အပျိုစင်စစ်။ သတို့သမီးဖြစ်လျက်လည်း။ ချစ်မက်မကင်း။ ဤသို့မကောင်းကျင့်ကြံခြင်းကို၊ ထင်ထင်စွာ သိမြင်အပ်ပါပြီမဟုတ်လော။ အခြားသော-ပွဲကိုးပြီးသောမိန်းမတို့မှာမူကား။ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။ ဆိတ်ငြိမ်ရာ-

ရကြက။ မုချပြုမည်သာဖြစ်ပေ၏။ သို့ရာတွင်။ အရှင်မင်းမြတ်။
ဝတ္ထု-တရံတရာ။ ဘာများပေးလိုက်ပါသေးသလဲ-ဟု မေးရာ။
လက်စွပ်တကွင်း ပေးလိုက်ကြောင်း-ပြောသဖြင့်။ သင့်တော့-
ပေးဘဲ-မပေးဘူး-ဟုဆိုပြီးခါးလျှင်စွာပြေးသွား၍။ ယာဉ်ရထား
ကိုဆွဲကိုင်ရာ။ ဘာအကြောင်းပါလဲ-မောင်-ဟု မေးသည်တွင်။
ဤမိန်းကလေးသည်။ ကျွန်ုပ်ပုဂ္ဂိုလ်မ၏ ခေါင်းရင်း၌ထားသော
လက်စွပ်ကိုယူ၍ သွားပါတယ်-ဆို၍။ ချစ်သွီး-သူ့လက်စွပ်ကို
ပေးလိုက်ပါ-ဟုယောက္ခမကြီးက-ပြောဆို၏။

သဘို့သွီးသည်။ လက်စွပ်ကိုပြန်ပေးသောအခါ။ တိတ်တိတ်
ပုန်းအခြင်းအရာမို့။ ဖွင့်၍လည်း မပြောသာရကား။ ပုဏ္ဏား၏
ထက်ကို။ လက်သဲနှင့်ထိုးဆိတ်၍။ သူရိုး...ယူတော့-ဟုဆို၍
ပေးလိုက်၏။

ဤသို့လျှင်။ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ အထူးထူးအပြားပြား။
အစားစားသော အမူအရာ။ ပရိယာယ်မာယာတို့ဖြင့်။ တပါးသော
မျှာ စွာသော လွန်ကြူးဘောက်ပြား။ မိန်းမအစားစားတို့ကို။ မင်း
ကြီးအားပြသ၍။ အရှင်မင်းမြတ်။ ဤအရပ်၌ကား။ ဤမျှလောက်
ဖြင့်။ တော်တန်ပြီ။ တပါးသော အချပ်သို့ သွားကြည့်စို့ ထား-ဟု။
မေးမြန်းပြောဆိုရာ။ “ဇမ္ဗူဒိပ်တကျွန်းလုံးကို။ လှည့်လည်သော်
လည်း။ အားလုံးမိန်းမ။ ဟူသမျှတို့သည်။ ဤသို့သော သဘောရှိ
ကြကုန်သည်သာ။ မတည်ဘောက်ပြား။ သို့ကဲ့သို့မိန်းမအစားစား
တို့ဖြင့်။ အကျိုးမမျှားတော့ချေ။ နန်းပါးသို့ပင်။ ပြန်နစ်ကြကုန်စို့။
ဟု-ဘုံရင်မင်းမြတ်က-ပြောဆို၍။ ဗာရာဏသီ-သို့ပြန်လာကြ
ပြီးလျှင်။ - အရှင်မင်းကြီး။ မိန်းမဟူသည်။ ဤသို့ယုတ်မာသော
သဘောရှိကုန်တယ်။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းလည်း။ စင်စစ်-မိန်းမတို့၏
သဘောတံထွာ။ ဓမ္မတာလမ်းရိုးကြီးပင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကန္တာ
ကန္တာ။ အစွာဟု။ ဘဝ-ဘဝါ-အဖုံဖုံအဖြာဖြာတို့ကပင်။ ထု
လာဘဲ သဘောပါဘဲ။ သို့ အတွက်။ အရှင်မင်းမြတ်။ အဆန်း
မဟုတ်ဘဲ။ ကြွငှန်းရုပ်-ကိန္နရာဇေဝီအပေါ်မှာ။ မလိမ္မာ-ထွေထွေ-

ရမလားဟု။ အမျက်တနည်းမကြိတ်နှင့်။ သည်းခံတော်မူပါမည့်
 အကြောင်းကို။ ဥက္ကောင်းညွတ်ကျိုး။ ရှိရှိ သံတော်ဦးတင်ငန့်ပါ
 သည်ဘုရား-ပဒုပုရဟိတ်ပုဏ္ဏား။ လျှောက်ထားတောင်းပန်
 သဖြင့်၊ ဘုရင်မင်း-သည်ခံခွင့်ပေး၍။ မင်းနန်းတော်မှလား။ မ
 ထွက်ပြေးရပေဘူး။ သို့သော်လည်း။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ ဒေဝီသွတ်
 ထား။ မိဘုရား-ရာထူးမှ-ပယ်ရှား၍ တပါးသောမိန်းမကို။ တောင်
 ညာတင်ထား။ မိဘုရား-မြှောက်တော်မူလေတယ်။ ။ ထိုအခွင့်-
 ကိုလည်း။ နှင်ထုတ်စေပြီးသျှင်။ သပြေပင်အခက်ကို၊ ခုတ်ဖျက်
 လှီးဖြတ်တော်မူစေတယ်။ ။ ထိုအခါက။ ကုဏ္ဍာလ-ဌက်မင်း
 သည်။ ပဉ္စာလစဏ္ဍာ-မည်သောပုရောဟိတ် ဖြစ်ခဲ့ဘူး၍ မင်းဒိဋ္ဌ၊
 တွေ့မြင်ခဲ့သောအကြောင်းသာခေကိုပင်းဆောင် ပြုဟောကြား
 လိုသည်ဖြစ်၍။

(၂၇). ယဉ္ဇ ဒိသ္မာ ကဏ္ဍရီ-ကိန္နရာနံ၊
 သဗ္ဗိတ္ထိယော နရမန္တိ အဂါရေ။
 တံ တာဒိသံ မစ္စံ စဒိတ္တာ ဘရိယာ၊
 အညံ ဒိသ္မာ ပရပုရိသံ ဝိဋ္ဌသပ္ပိံ။ ။
 ဟူသောဂါထာကိုဆိုတော်မူလေ၏။

(၂၇) သဗ္ဗသုဇယ်ချင်းပုဏ္ဏမုခ။ ကဏ္ဍရီ-ကိန္နရာနံ၊ ကဏ္ဍ
 ရီမင်း။ ကိန္နရာဒေဝီမိသု... တို့၏ ယဉ္ဇဝိရာဂကဝေဏံ။ အကြင်
 အချစ်ကင်း၍။ ကွကွင်းကြတ် အကြောင်းအရာ သည်။ အဟော
 သိ၊ ရှေးသဖြစ်ဘူးပြီ။ တံ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ စေ့စေ့ငုငု
 ဥာဏ်ဖြင့်ရှု၍။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ မိန်းမအဖြစ်သစ်ကို၊ စင်စစ်သိထိုက်
 ၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့သည်။ အဂါရေ၊ မိမိတို့
 လင့်အိမ်း၍။ နရမန္တိ၊ မမွေးလျှင်နိုင်ကြကုန်။ တထာဟိ၊ သို့
 ကြောင့်မဟုတ်လား။ အညံ၊ တပါးသော။ ဝိဋ္ဌသပ္ပိံ၊ ခြေလက်-
 ခန္ဓာ၊ ဆွံ့၍နေရှာသော။ ပရပုရိသံ၊ ယောက်ျားတပါးကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သော၊ မွေ့လျော်သောအရာ၊ ကျမ်း

ကျင်လိမ္မာသော။ တံမစ္စံ၊ ထိုကဏ္ဍရိမင်းမြတ်ကိုလျက်၊ စဇိတွာ၊
စွန့်ခွါဖယ်ထား။ ညညသွား၍၊ ဘရိယာ၊ ကိန္နရာဒေဝီ၊ သညိမှတ်
သား။ မိဘုရားသည်။ တေနမနုဿပေတေန၊ ထိုဆွေ့ - ဟူသော
လူပြိတ္တာကြီးနှင့်၊ သန္ဓိံ၊ တက္က၊ ပါပံ၊ ယုတ်မာညစ်ကျ၊ ကာမ
မှုကို။ အကာသိ၊ မရွံ့မရှာ၊ မြန်ရှက်စွာဖြင့်၊ ပြိုင်၊ တော်မူရှာလေ
သတည်း။

ဤသို့သောဝတ္ထုသွား၊ အကြောင်းအရာများကို၊ ဘတ်ကြား
သိရှိရသော-သပ္ပုရိဂိုဏ်းဝင်၊ သူတော်စင်မိန်းမယောကျာ်း၊ အ
မျိုးသွီး၊ သားတို့သည်၊ “ဪ-ကိလေသာတရားဆိုတာ၊ အလွန်
တရာ-ဆိုးဝါး-ယုတ်မာပျက်စီးကား” ဟု၊ တရားသံဝေ၊ ကိလေ
သာအပေါ်၌ အပြစ်မြင်လေပြီးလျှင်။ ဘဝဘဝ၊ မကောင်းစွာ
သည်။ ကိလေသာညစ်ထေး၊ ရန်သူကြီးဘေးမှ၊ ကင်းဝေးလေ
အောင်၊ ကြည်ရှောင်တော်မူနိုင်ကြပါ စေကုန်သတည်း။ ။ ဤ
ကားဥပဒေသ။

ကဏ္ဍရိနှင့်ကိန္နရာဒေဝီဝတ္ထုပြီး၏။

(၂၅) ပဉ္စပါဏီ-၏အတ္ထုပ္ပတ်-ဇာတ်ဝတ္ထု။

ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ၊ ဗာရာဏသီ-ပြည်နဂရ၌၊ ဗက
မည်သောမင်းဘုရားသည်၊ တရားသဖြင့် အုပ်ချုပ်လျက်၊ မင်း
လုပ်စိုးစံတော်မူတယ်။ ။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်၏အရှေ့
တံခါးဝယ်၊ ဆင်းရဲသားတဦးသည်၊ လုပ်စားကိုင်စားအဖြစ်ဖြင့်၊
သားမယားမွေးမြူခါ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လျက် နေရှာတယ်။
ထိုသူအားလည်း၊ ပဉ္စပါဏီ-လို့ဆိုတဲ့ - သွီး ထယောဏ်ရှိခဲ့တယ်။
ပဉ္စပါဏီ-ဆိုတာ၊ လက်၊ ခြေ၊ မျက်နှာ၊ မျက်လုံး-နှာခေါင်း၊ ငါးပါးအ
ပေါင်းတို့။ မကောင်းဆိုးစွာ၊ ယုတ်မာညှို့ ဖျင်းလို့မို့၊ ပဉ္စပါဏီ-ဟု
သောအမည်ကို၊ ဝှံ့ချည်သမုတ်ကြတယ်။

ပဉ္စပါပီ၏ရှေ့အကြောင်း။

ထိုပဉ္စပါပီ-သည်။ ရှေးဘဝအခါကလည်း။ တယောက်သော သူဆင် ရဲသွီးပင်ဖြစ်ခဲ့၍။ မြေညက်တို့ကိုနင်းနယ်ခါအိမ်နံရံကို။ လိမ်းကျုံးပြုလုပ်နေရှားတယ်။ ထိုအခါ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားက။ မိမိ၏ယိုင်နံရံများကို။ အပြေအပြစ်လိမ်းကျုံးစရာ။ ကိစ္စအားဖြင့်။ ဘယ်အရပ်သို့သွားပြီး။ မြေညက်များရပါမလဲ-ဟု။ ဝေခွဲကြံစည် သောခါ။ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ရနံ့ကြောင်း-ယိတော်မူတာနှင့်။ ဖန်ငါနိမြန်း။ သင်္ကန်းရုံခါ။ သပိတ်ကိုလက်ပိုက်ခါဖြင့်။ မြို့ထဲသို့ ဝင်တော်မူရှာ၍။ ထိုသတို့သွီး၏ အနီး၌ရပ်တည်လာတယ်။ ။ ထိုသတို့သွီးကား။ စိတ်ဆိုးမျက်ကြွ။ မျက်စောင်းကလေးတင်ပြ နှင့်။ ဆိုးလွတ်။ စိတ်စေတနာဖြင့်။ မြေညက်ကိုပင်-တောင်းရသတဲ့ လား-တော်-ဟု။ ငေါ်တော်တော်စကားကို။ ပြောကြားလိုက်သ တဲ့။ ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ- ဘုရားလည်း။ မတုန် မလှုပ် အားဖြင့်သာ။ ကောင်းစွာရပ်တည်နေတော်မူရှာတယ်။ ထိုအခါ။ ထိုသတို့သွီး သည်။ မလှုပ်မရှား။ ရပ်တည်၍ နေငြားသော-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား ကိုမြင်လျှင်။ တသန်စိတ်ကိုကြည်လင်စေလျက်။ “အရှင်ရဟန်း။ အပန်းမကြီးတဲ့။ မြေညက်ကလေးမျှကိုသော်လည်း-မရပါဘူး လား-ဘုရား” ဟု-ပြောဆိုပြီးခါ။ ကြီးစွာသောမြေညက်ဆိုင်ခဲကို။ သပိတ်ထဲ၌လောင်းလှူလိုက်လေသတည်း။ ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း။ ထိုမြေညက်ဖြင့်သာ။ ယိုင်းဝန်းကိုပြုပြစ်စွာဖြင့်။ လိမ်းကျုံးတော် မူရှာတယ်တဲ့။ ။ ထိုသတို့သွီးလည်း။ မကြာမြင့်မီပင်ထိုဘ ဝမှ စုတေ၍။ ထိုဗာရာဏသီမြို့၌ပင်။ မြို့ပ-တံခါးရှာ၌။ ဆင်းရဲစွာ သောမိန်းမ၏ဝမ်းဝယ်။ ပဋိသန္ဓေတွယ်လေတယ်။ ။ ဆယ်လ- စေ့ရောက်။ အမိဝမ်းမှ။ ဘွားမြောက်ခဲ့သော်။ စိတ်ရောက်ကိုယ်ပါ စေတနာနှင့်။ မြေညက်ဆိုင်ခဲလှူခဲ့ဘူးတဲ့ - အကျိုးထူး ကမ္မဗလ ကြောင့်။ ထိုသူငယ်မ၏ကိုယ်ကာယ-သည်။ အလွန်နူးညံ့ သိမ် ပွေ့လွတ် - အထွေနှင့် ပြည့်စုံခဲ့တယ်။ ။ စိတ်ဆိုးမာန်ကြွ။ မျက်

ကောဓဖြင့်။ နှောင်းမော်ခါ၊ ကြည့်ခဲ့တဲ့- အကုသိုလ်ကံ-ပါပ-
ကြောင့်။ လက်နှစ်ဝ-ခေနှစ်ဖြာ၊ မျက်နှာ-နှင့်မျက်စိ။ နှာခေါင်း-ပါ
ပေါင်းထည့်က။ အင်္ဂါငါးပါး၏-မတင့်တယ်၊ မဘွယ်ရ-ရှင်ဆိုး။
အမျိုးမျိုးဘောက်ပြန်သည်ကြောင့်“ပဇ္ဇ-ပါပီ” ဟုသော အမည်
ပညတ်ဖြင့်၊ သိမှတ်ခေါ်ဝေါ်ကြသတဲ့။ ။ တာကြောင့်၊ ဤဝတ္ထု
ကိုထောက်ဆ သဖြင့်။ မိန်းမများမှာ၊ စိတ်ဆိုးတတ်တဲ့အလေ့ဝါ
သနာ၊ မျက်စောင်းထိုးတတ်တဲ့၊ အမူအရာသည် စင်စစ် ကိုယ်
လက်အင်္ဂါ၊ ဘောက်ပြန်သော အကျိုးကိုပေးတတ်ပါ၍။ ဤသ
နာ အလေ့ဆိုးကြီးကို၊ ပယ်ချိုးနှိမ်နင်းကြပါလေ။ သို့မှသာ ကိုယ်
ရေရှပ်ဆင်းပ-ဝင်းရောင်ငါ့ကံ သာထူးချွန်၍၊ အလွန်ထူးပိုင်ရာ
လေသည်။ ။(သတ်ပေးချက်)။

တနေ့သောအခါ၊ ဗာရာဏသီ-မင်းတရားကလဲ။ ညဉ့်အခါ-
တသွင်ခြားပြီးလျှင်။ မထင်ရှားသောရုပ်ဝါနှင့်။ မြို့ကိုမှည့်လည်
တော်မူရာဝယ်။ ထိုအရပ်သို့ရောက်လာသတဲ့။ ။ အပျိုဘာဝ၊
ထိုသတို့သမီးကညာမ-ကလည်း။ သဟာယ-အပေါင်း အတော်
တွေနှင့်။ မြူးပျက်ကစား၍နေကြလေရာ၊ သူငယ်ချင်းမ-ဟူသော
အမှတ်သညာဖြင့်။ ဘယ်သူဘယ်ငါ-မသိတဲ့နှင့်။ မင်း၏လက်ကို၊
ကိုင်ဆွဲမိရှာဘယ်။ ။ မင်းတရားလည်း။ ထင်ရှားစေ့စေ့။ တ
မြေ့မြေ့ဖြင့်။ ထိုမိန်းမ၏လက်အတွေ့ကြောင့်။ ပြုကတော့သဘာဝ
မလှုပ်ရှား-မထကြွတ် တခဏမျှ-မတည်တန့်နိုင်။ ယိမ်းရိုက်မက်
မော၊ လောဘာဇာဖြင့်။ အမျှော်ကြီး-မျှော်ရမလောက်ဖြစ်လေ၏။
နတ်သမီး၏အတွေ့နှင့်တွေ့သကဲ့သို့။ မောမေ့ခါသွားလေ၏။ ။
ထိုမင်းတရားသည်။ သတိကိုအနိုင်ထားလျက်။ အတွေ့၌ချက်
ပွားပြီးလျှင်။ ငါးပါးသောကိုယ်အင်္ဂါတို့ဖြင့်။ မလိုချင်စရာ-အ
ထောက်မတန်လောက်အောင်၊ ဘောက်ပြန်သော ရုပ်အဆင်း
ရှိတဲ့။ ပဇ္ဇပါပီ-မယ်မင်းကို။ လက်နှစ်ဆွဲကိုင်ခြင်းပြုပြီးခါ။ . . .

မင်း။ ။ နှမသည် ဘယ်သူ့ သားသမီးဖြစ်ပါသလဲ။

မိန်းကလေး။ ၊ မြို့တံခါးဝကာ။ အဆ(မည်သူ)၏သွီးဖြစ်ပါ
တယ်။

မင်း။ ။ နှမ-နာမည်-ဘယ် နှယ်ခေါ် ပါသလဲ။

မိန်းကလေး။ ။ (မယ်ပဉ္စ) ပဉ္စပါဒီ-လို့ခေါ်ပါတယ်။

မင်း။ ။ သို့-နှမ-မှာကာ-ပိုင်-လင်မျှားရှိပါသလား။

မိန်းကလေး။ ။ ကျမမှာ- လင်မရှိပါ။ အပျိုဘဲ ရှိပါသေး
တယ်။

ထိုအခါ-မင်းတရားက။ ဝပ် သာအေးရ။ ရွှင်ပြသောမျက်နှာ
ထားနှင့်။ တခဏမျှ-စဉ်းစားပြီး။ . . .

မင်း။ ။ တာဖြင့်-နှမ။ ကျင်နှမအား။ စကားတခု။ လက်
ဆောင်ပြုချင်ပါတယ်။ ရန်ခုမျက်ပွား။ စိတ်များဆိုးမှာလား။

မိန်းကလေး။ ။ ဘာ-ပြုလို့စိတ်ဆိုးရမှာလဲရှင်။ ပြောချင်လျှင်
ပြောတာပေါ့။ ကျမလဲ-စဉ်းစားတတ်ပါတယ်။

မင်း။ ။ နှမ-မောင်နှင့်နှမ။ ယခုလိုတွေ့ရတာ။ ပုဗ္ဗေကတ။
ရှေးတဝက။ ပြုကြအမှန်။ ကုသလ-ဖန်လုံ မိ။ နှစ်တန်နှစ်ဝ။ သည်
အချိန်-သည်ကာလမှာ။ ယခုကဲ့သို့-တွေ့ကြို။ ဆုံဆည်းရခြင်းဖြစ်
ပါတယ်။ မြင်လျှင်-မြင်ချင်း။ ချစ်ခြင်းမျှတ။ နှမ၏လက်အတွေ့-
ဖဿကြောင့်။ ဟဒယ နှလုံးစွဲပြီး။ ဗျူးကနဲ-မေ့မော။ ခင်မင်
သည့်ဇောတွေနှင့်။ အမျောကြီး-မျောပြီးလျှင် မခွဲချင်-မခွါရက်။
ပုလဲခင်-ရတနာအသက်နှင့်။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်။ ချစ်ပဏာသ
လို့မိ။ မေတ္တာမျှချင်ပါတယ်။ နှမ၏အလိုကိုသာ။ အဖိုမကြွား။
ချိုစကားနှင့်။ ပြီးကြားမြှောက်ဟ စေလိုပါသည်။ ဖောင်ကဲ့သို့။
မေတ္တာမျှ မမျှန်။ သလိုပါတယ်။

ထိုစကား-ကြားရ၍။ အနည်းငယ်မျှ-စဉ်းစားတွေဝေပြီး။ . . .

မိန်းကလေး။ ။ တဦး-မေတ္တာ။ တဦးမှာ-ဆိုသည့်အတိုင်း။
မောင့်စိတ်က-မေတ္တာလှိုင်းပြီး။ စိတ်တိုင်းကျ-သဘောထွားလို့မိ။
ချစ်စေနာ ပွားတယ်လို့ဆိုလျှင်တော့။ နှမဘွားမယ်ပဉ္စ ကလဲ။
ချစ်မေတ္တာ မျှရတာပေါ့။ သို့ရာတွင် နောင်ခါသာ တမျိုးတိုင်း

ပြီးတော့။ ငါးစိမ်းမြင်၊ ငါးကင်ပြစ်၊ ဆိုတာလို။ အစဉ်မချစ်မှာ။
စိုးရိမ်ပါတယ်။

မင်း။ စိုးရိမ်စရာမရှိပါဘူး နှမ။ မောင့်စိတ်က တကယ်
စွဲလို့ရဲ့။ မဖယ်မလွှဲ။ နေ့ကြိုစည်တာ၊ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ချ၍သာ
ပေါင်းသင်းပါ၊ မပြစ်ပါဘူး။

မိန်းကလေး။ တာဖြင့်၊ ကောင်းပါပြီရှင်။ သို့ရာတွင်၊ ကျမ
မှာ။ အုပ်ထိန်းသူ၊ မိဘ၊ နှစ်ပါး။ ထင်ရှားရှိပါသေးသည်။ အနူးအ
ညွတ်၊ ခွင့်လွှတ်၊ ပန်ကြားချင်ပါသေးတယ်။

မင်း။ တာဖြင့်၊ ကောင်းပါပြီ။ မောင်နှင့်နှမ၊ ချစ်ခြင်းမျှတ။
ပေါင်းဘက်ကြပြီးလျှင်။ အတူတကွ နေကြရအောင်။ မင့်မိဘ
များကိုပြောဆို ခွင့်ပန်ချေပါ-ဟုပြောဆိုလေ၏။

သတို့သမီးလည်း၊ နှစ်သက်အားရ။ သဘောကျပြီးလျှင်၊ ရွှေထုပ်
ကြီး ရသကဲ့သို့။ ရှင်ပြသောစိတ်ထားနှင့်၊ မိဘများထံသွား
ရောက်၍။ မိခင်-ယောက်ျား တယောက်ဆာ၊ ကျွန်မကိုလိုချင်
တယ် ပြောပါသည်။ အမေ ဘွဲ့နှယ် သဘောရပါသလဲ = ဟု။
ပြောဆိုရာ။ အင်း = ထိုသူလဲတဲ့။ ငါတို့ကဲ့သို့ နှမ့ဆင်းရဲတဲ့
သူဘဲ ဖြစ်ဟန်တူ၏။ သို့ကလေးက၊ ရုပ်ဆင်းဆိုးဝါး၍။ သယ်
သူ သားနှင့်မှမပေးစားနိုင်၍။ လင်မရနိုင်တဲ့ မိန်းမမျိုးကိုတောင်
လိုချင်တယ်လို့ဆိုလျှင်တော့။ အကောင်းသားပေါ့ဟု။ ခွင့်ပြု
ပြောဆိုလိုက်တယ်။ (ဤအရာကား၊ ရှေးဦးစွာ၊ မိခင်အရာ၊ ဖြစ်
သည်။ ဘခင်ကား။ မိခင်က ပြောကြား၍။ နောက်မှထိရမည့်
ဓမ္မတာအတိုင်း၊ မိခင်ကိုပြောဆိုသည်။ သို့ကြောင့်၊ အမေ၊ မိခင်
ဟု။ အာလုပ်ပုဒ်ထား၏ဟုလို)။

သတို့သမီးလည်း၊ မိဘနှစ်ပါး၊ စိတ်တူကြောင်းများကို။ သွား၍
ပြောဆိုလေတယ်။ ဘုရင်မင်းတရား။ သို့ယောက်ျားလည်း။ နှစ်
ပါးမျှတ။ မေတ္တာသက်ဝင်။ ချစ်ခင်ကြပြီးလျှင်၊ ထိုနေ့ည။ မိဘ
များအိမ်၌ပင်။ ထိုမိန်းမနှင့်။ အတူတကွ၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ

ပြီးတော့။ ငါးစိမ်းမြင်။ ငါးကင်ဖြစ်၊ဆိုတာလို။ အစဉ်မချစ်မှ။
စိုးရိမ်ပါတယ်။

မင်း။ စိုးရိမ်စရာမရှိပါဘူး နှမ။ မောင့်စိတ်က တကယ်
စွဲလို့မို့။ မဖယ်မလွှဲ။ နေ့ကြိုစည်တာ၊ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ချ၍သာ
ပေါင်းသင်းပါ၊ မဖြစ်ပါဘူး။

မိန်းကလေး။ တာဖြင့်၊ ကောင်းပါပြီရှင်။ သို့ ရာတွင်၊ ကျမ
မှာ။ အုပ်ထိန်းသူ၊ မိဘ နှစ်ပါး။ ထင်ရှားရှိပါသေးသည်။ အနူးအ
ညွတ်၊ ခွင့်လွှတ်၊ ပန်ကြားချင်ပါသေးတယ်။

မင်း။ တာဖြင့်၊ ကောင်းပါပြီ။ မောင်နှင့်နှမ၊ ချစ်ခြင်းမျှတ။
ပေါင်းဆက်ကြပြီးလျှင်။ အတူတကွ နေကြရအောင်။ မင့်မိဘ
များကိုပြောဆို ခွင့်ပန်ချေပါ-ဟုပြောဆိုလေ၏။

သတို့သမီးလည်း၊ နှစ်သက်အားရ။ သဘောကျပြီးလျှင်၊ ရွှေထုပ်
ကြီး ရသကဲ့သို့။ ရှင်ပြသောစိတ်ထားနှင့်၊ မိဘများထံသွား
ရောက်၍။ မိခင်-ယောကျာ်း တယောက်ဆာ၊ ကျွန်မကိုလိုချင်
တယ် ပြောပါသည်။ အမေ ဘဲ့နှယ် သဘောရပါသလဲ = ဟု။
ပြောဆိုရာ။ အင်း = ထိုသူလဲဘဲ။ ငါတို့ကဲ့သို့ နေ့စွဲဆင်းရဲတဲ့
သူဘဲ ဖြစ်ဟန်တူ၏။ သို့ ကလေးက၊ ရုပ်ဆင်းဆိုးဝါး၍။ ဘယ်
သူ သားနှင့်မှမပေးစားနိုင်၍။ လင်မရနိုင်တဲ့ မိန်းမမျိုးကိုတောင်
လိုချင်တယ်လို့ဆိုလျှင်တော့။ အကောင်းသားပေါ့ ဟု။ ခွင့်ပြု
ပြောဆိုလိုက်တယ်။ (ဤအရာကား၊ ရှေးဦးစွာ၊ မိခင်အရာ၊ ဖြစ်
သည်။ ဘခင်ကား။ မိခင်က ပြောကြား၍။ နောက်မှထိရမည့်
ဓမ္မတာအတိုင်း။ မိခင်ကိုပြောဆိုသည်။ သို့ ကြောင့်၊ အမေ၊ မိခင်
ဟု။ အာလုပ်ပုဒ်ထား၏ဟုလို)။

သတို့သမီးလည်း၊ မိဘနှစ်ပါး။ စိတ်တူကြောင်းများကို။ သွား၍
ပြောဆိုလေတယ်။ ဘုရင်မင်းတရား။ သို့ယောကျာ်းလည်း။ နှစ်
ပါးမျှတ။ မေတ္တာသက်ဝင်။ ချစ်ခင်ကြပြီးလျှင်၊ ထိုနေ့ည။ မိဘ
များအိမ်၌ပင်။ ထိုမိန်းမနှင့်။ အတူတကွ၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ

လူးမကြီးနှင့်ညားလာပြီ-ဟု။ ကဲ့ရဲ့သင်္ဂြိုဟ်၊ စကားတင်းဆိုပြီး
 လျှင်။ပြက်ရယ်ကျည်ဆယ်ခြင်းကိုပြုကြမယ်။ ဟယ်-သို့ပေငြား
 လည်း၊တမြို့လုံးယောကျာ်းတို့ကို၊ သည်မိန်းမ၏အတွေ့များကို၊
 ကောင်းစွာ သိအောင်လုပ်ပြီးမှ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလွတ်စေရတော့
 မှာတဲ့-ဟုစဉ်းစားပြီးခါ။ . . .ချစ်နှမ၊ သင့်အဘတို့-နို့ ဃနာကို၊ ငါ
 ဆောင်ယူ၍လာမယ်။ တာမျှမစိုးရိမ်းနှင့်-ဟု ပြောဆိုပြီးကာလ။
 ထိုမိန်းမနှင့်-ရွှင်ပျော်-မွေ့လျော် ကြပြီးခါ။ နန်းတော်သို့ သွား
 ရောက်၊ နောက်တနေ့-နံနက်၌။ ထိုကဲ့သို့သော နို့ ဃနာကိုချက်စေ
 ၍။ သစ်ရွက်တို့ဖြင့်ဖုံးအုပ်။ အထုပ်နှစ်ခု-ကိုပြုပြီးလျှင်၊ အထုပ်တ
 ခု၌။ နို့ ဃနာကိုထည့်၍၊ အထုပ်တခု၌။ ပတ္တမြားဥသျှောင်ကျင်ကို
 ထည့်ပြီးလျှင်။ ကောင်းစွာဘွဲ့ချည်-တုပ်နှောင်၍။ ညဉ့်အတိုသွား
 ရောက်သောအခါချစ်နှမ၊ ငါတို့မှာ ဆင်းရဲပါတယ်။ ပြိုင်
 ပင်ပန်းစွာ ရှက်ဆောင်ပြုလုပ်၍ လာခဲ့ရပါတယ်။ သင့်ဘခင်
 (ယောက္ခမ-ဖါးသားကြီး) ကို။ ယနေ့- ဤအထုပ်မှ-နို့ ဃနာကို
 ကျွေးပါ။ နက်ဖြန်ခါ၊ ဤအထုပ်က-ဟု။ မရချ ပြောပါလေ-ဟုမှာ
 ထီးခဲ၏။ ထို့လည်း၊ လင်ပြောတိုင်းကျွေးမွေး၏ ထိုအခါ။ ထိုမိန်းမ
 ၏ဘခင်သည်။ အခုသာ-ဩဇာနှင့် ပြည့်စုံလင်သဖြင့်၊ အနည်း
 ငယ်သောနို့ ဃနာကိုပင် စားရက။ ဝေဒနာကင်းပလျက်၊ ဝပြိုး
 ကျန်းမာ၍လာလေသတည်း။ အကြွင်းကို၊ မိခင်အားလည်းပေး၍။
 မိမိလည်းမားသောက်လေသည်။ သားအမိ၊ သားအဘ၊ သုံးယောက်
 တို့ပင်၊ ကြည်လင်ဝပြိုး၊ အားတိုးကြကုန်တယ်။ ပတ္တမြား
 ဥသျှောင်ကျင်အထုပ်ကိုကား၊ နက်ဖြန်တို့ချန်ထားကြကုန်၏။

မင်းသည်၊ နန်းတော်သို့သွား။ မျက်နှာများဆစ်ပြီးလျှင်၊ ငါ၏
 ပတ္တမြားဥသျှောင်ကျင်ကိုယူခဲ့ ကြ-ဟုဆို၍။ အရှင်မင်းမြတ်၊ မ
 မြင်မတွေ့ပါဘုရားဟု၊ လျှောက်ထားကြသောအခါ တမြို့လုံးကို
 ရှားဖွင့်စမ်းရမည်ဟု၊ အမိန့်တော်ချမှတ်လေ၏။ မင်း၏အမတ်
 တို့သည်။ ထိုထိုအရပ်၌စမ်းရှာဖွေကြကုန်သော်လည်း။ မတွေ့
 မြင်ကြ၊ မရကြကုန်။ ။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ မြို့၏ပြင်ပ၊ သူဆင်းရဲ

အိမ်ပင် မကျန်ရ၊ ထမင်းထုပ်မှ စ၍၊ ရှာဖွေကြံကုန်လော့ ဟု၊ စေ
ခိုင်း၍၊ ရှာဖွေကြံလေရာ၊ ထိုပဉ္စပါဒီ၏အိမ်၌၊ ပတ္တမြားဥသျှောင်
ကျင်ကိုတွေ့မြင်၍။ ပဉ္စပါဒီ၏မိခင် ဘခင်တို့ကို၊ သူခိုးဟုဆိုပြီး
ခါ၊ ဘမ်းဆောင်၍ လာကြံကုန်တယ်။

ထိုအခါ၊ ပဉ္စပါဒီ၏အဘက၊ ငါတို့ကား၊ သူခိုးမဟုတ်ပါ၊ ဤ
ပတ္တမြားကို၊ လူတယောက်၊ ဆောင်ယူ လာပါတယ် ပြော၍၊
ဘယ်သူလဲ ဟုမေးရာ။ ကျွန်တော်မျိုး၏ သားမင်္ဂလာ ဟုပြော၍၊
ယခု-ဘယ်မှာလဲ၊ ဟုမေးပြန်ရာ။ ကျွန်ုပ်သိမ်းသိပါတယ် ဟု ပြော
လေ၏။ ထို့နောက်မှ၊ သိမ်းနှင့်တကွ၊ စကားပြောလေသည်။ ချစ်သိမ်း
မင့်လင်ကို။ မင်းသိပါရဲ့ လား။ မေး၍။ မသိပါဘူးအဘေ ဟုပြော
လေ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်။ ဒုက္ခဘဲ ငါတို့မှာ။ အသက်ရှိကြတော့မည်မ
ဟုတ်ဘူး။ သေကြရတော့မှာဘဲဟု၊ အဘကပြော၏။ ထိုအခါ သိမ်း
က။ ဘခင်၊ ကျွန်မယောက်ျားသည်။ ညဉ့်ရက်မှာလာ၍။ ညဉ့်
ရက်မှာပင်ပြန်သွားပါသည်။ သို့ကြောင့်၊ သူ၏ရုပ်အဆင်းကို၊
ထင်လင်းစွာမသိရပါ။ သို့သော်လည်း၊ လက်အတွေ့ဖြင့်၊ ထိုသူကို
သိနိုင်ပါတယ်ဟု၊ ပြောပြီးလျှင်၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့အား။ ဤ
အကြောင်းကို ပြောဆို လေသည်။ မင်းချင်းတို့လည်း။ ထိုအ
ကြောင်းကို။ ဆုရင်မင်းအား၊ သံတော်ဦးတင်ကြကုန်တယ်။ ။
မင်းသည် မသိချင်ယောင်ဆောင်၍။ တာဖြင့်သည်မိန်းမကို၊
မင်းရင်ပြင် တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာ တွင်း၌ထားပြီးလျှင်။ တင်း
တိမ်၌၊ လက်ဝင်နှံ့လောက်၊ အပေါက်ဖောက်၍၊ မြို့သူမြို့သားတို့
ကိုစည်းဝေး ခေါ် ဆောင်ခါ၊ လက်အတွေ့ဖြင့်၊ သူခိုးကိုဘမ်းကြ
ပါကုန် ဟုစေခိုင်းလေ၏။

မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ ထိုကဲ့သို့ပြုလုပ်တို့ရာ၊ ထိုမိန်းမ
ထံသို့ဝင်။ အဆင်းကိုမြင်လျှင်ဘဲ၊ အလွန်ပင်နှလုံးမသာယာကြ
၍၊ ဟင်- ရွံ့စရာကြီး။ ဟင်၊ ရွံ့စရာ၊ ဘီလူးမကြီး - ဟုစက်ဆုပ်
ကြပြီးခါ၊ တို့ရုံးတောင်၊ မတို့ဝန်ကြံရှာဘူးတဲ့။ ။ ထိုနောက်ခေါ်
ဆောင်ပြီးခါ၊ မင်းရင်ပြင်၊ တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာ တွင်းမှာထား

၍။အလုံးစုံသောမြို့သားတို့ကို၊စည်းဝေးစေလျက်၊တယောက်တ
 ယောက်စီ၊အစမ်းခံစေကုန်တယ်။ ၊ပဉ္စပါဒီလည်း၊ကန်လန်ကာ
 အပေါက်ဖြင့်၊လာတိုင်းလာတိုင်းသေ၊သူ၏လက်ကိုဆွဲကိုင်ခါ၊၍
 သူ-မဟုတ်။၍သူ-မဟုတ်ဘူးဟုဆိုလေ၏။ ၊ထိတို့အစမ်းခံရသေ၊
 ယောကျ်ားတို့မှာမူကား၊နတ်သွီးအထွေနှင့်တူသော၊ထိုမိန်းမ၏
 အထွေ၌။တပ်ဖွဲ့ဆွဲငင်၊ အစွဲဝင်လျက်၊မခွဲချင် မခွါရက်။တက
 တဲပင်မျှပါ၊ ရတက်တွေနှင့်၊ ခွါထွက်တို့တောင်၊ မဖြစ်နိုင်ကြ
 ဘူးတဲ့ ၊ ၊ထူးလှတဲ့ ဖဿကြောင့်၊အကယ်၍များ၊ သည်မိန်း
 မကို၊မင်းဒဏ်ထားလျှင်။ ၊ရင်းဒဏ်များကိုပေးဆောင်ပြီး၊ကြွေး
 တင်တင် မြီကျကျ၊ကျွန်-ကြေးမက။ဘယ်ဘဝရောက်ရောက်ဟု
 တက်ခေါက်ခါတချိန်ချိန်နှင့်။အိမ်သို့ခေါ် သွား၊ မယားတင်မြှော
 ရလျှင်၊ကောင်းမှာတဲ့၊ယုစိတ်ထဲက၊ ကြံစည်ကြသတဲ့ ၊ ၊ထို
 အခါ၊၍ကဲ့သို့တွေးတောကြံစည်ခါ၊ ထန်းရေအိုး၌၊ပိုင်းအုံရစ်ဝ
 ၍နေကြသော ယင်ကောင်တွေပမာ၊ ကန်လန်ကာနားက၊မဖဲ
 ခွါတဲ့၊အစွဲသန်ပြီးနေကြရှာသောသူတွေကို၊မင်းချင်းယောကျ်ား
 ပုလိပ်များက၊ ခုတ်တိုနှင့်အတင်းရိုက်ပြီး၊ကတိုက်ကရိုက်နှင့်ကြ
 ရသတဲ့ ၊ ၊အိမ်ရှေ့မင်းမှစ၍။အလုံးစုံသောယောကျ်ားဟူသ
 မှတို့မှာ။ ပဒိုင်းသီးကိုစား မိသည့်သူပမာ၊ ရူးသွပ်သကဲ့သို့ဖြစ်
 ကုန်ကြရှာလေသည်။ ၊ထိုအခါ၊ ဘုရင်းမြတ်က၊ကဲ မင်းတို့
 အလွဲ တော့ပြီးကြပြီ၊ ငါ့အလွဲ ဘဲလိုတော့တယ်။ဘယ်လိုများ
 ဖြစ်လိမ့်မလဲ၊ငါလဲတဲ့၊စမ်းကြည့်အုံးမည် ဟု ပြောဆိုပြီး၊လက်
 ကိုဆန့်တန်း သွတ်သွင်းလေတယ်။ ၊ထိုအခါ၊ ဘုရင်မင်း၏
 လက်ကိုဆွဲကိုင်မိလျှင်ပင်၊အထွေကိုမှတ်မိ၊သိရှိသည်နှင့်၊ဟော
 သူရိုးကိုဘမ်းမိပြီ၊သူရိုးပါရှင်၊သူရိုး၊သူရိုးဟု။အသံကျယ်စွာဟစ်
 အော်လေသည်။

ထိုအခါ။ ရှင်ဘုရင်က။ သင်တို့သည်။ထိုမိန်းမကလက်ကို
 ဆွဲကိုင်လိုက်တဲ့ အခါမှာ။ ဘယ်လို စိတ်များဖြစ်၍ သွားကြပါ
 သလဲ ဟု။ထိုယောကျ်ားတို့ကိုမေးမြန်းတယ်။ ၊ထိတို့ခံရတဲ့ -

ယောကျာ်း ဟူသမျှတို့က၊ အရှင်မင်းမြတ်။ ဤမိန်းမ၏ကိုယ်
 ကာယ၊ အနည်းငယ်ထိတို့ခံရတဲ။ လက်အထွေဖာသာကြောင့်။
 ဤဇောက-ဘုံတခွင်ဝယ်၊ ချမ်းကိုပင်-ဆီးရွက်ထင်ပြီး။ နတ်ဝင်
 တဲသူအလား။ မြွေဆိပ်တက်-ယောကျာ်းကဲ့သို့။ မြေများကိုပင်၊
 နင်းရမ္ပန်းမသိ။ တကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ဘိလျက်၊ မချီအင်အား။ လဲလုလု
 ဖြစ်ပွားပြီး။ မစဉ်းစားနိုင်၊ ငေးရှင်တွေဝေ။ မိန်းမော့ရှိန်းဖိန်းပြီး-
 နေတော့တာပါဘဲအရှင်မင်းမြတ်။ လူ့ဘဝ-တခါဘူးမှ။ ဤကဲ့သို့
 အတွေ့မျိုး မကြုံစဘူးပါ-ဘုရားဟု။ ဟုတ်တဲ၊ မှန်တဲ၊ အဝိုင်း
 ပြောကြံကုန်၏။ ။ သည်တော့မှ- ရှင်ဘုရင်က။ ငါသည်-ဤ
 မိန်းမကို-နန်းတော်သို့ခေါ်ဆောင်ခြင်းငှါ။ သည်ကဲ့သို့ပရိယာယ်
 မာယာကို-ပြုလုပ်ခဲ့တာဖြစ်တယ်။ ထိုမိန်းမ၏အထွေဖာသာကို-
 မသိကြပါမူကား။ ငါ့အား၊ ကဲ့ရဲ့ကြပေလိမ့်မည်။ သို့ကလိုကြံ
 စည်ပြီးပြုလုပ်ခဲ့ရသည်။ သို့ကြောင့်။ ဤမိန်းမအကြောင်းကို၊ သင်
 တို့ကောင်းကောင်းကြီး-သိကြရပြီ။ ပြောကြစမ်း။ ဤမိန်းမသည်
 ယခုအခါ၊ ဘယ်သူ့အိမ်မှာ၊ ထားရှိတော်မလဲ-ဟု ဝေခွဲ၍မေး
 သောအခါ။ အရှင်နန်းတော်မှာသာ၊ တော်ပါကြောင်း။ ရုံးပေါင်း၍
 လျှောက်ကြတော့မှ၊ အဂ္ဂမဟေသီ။ ဧဝိခေါင်ထိပ်၊ အသိသိက်
 ကို၊ ခေတ်နှိပ်သွန်းခါ၊ မိဘုရားတင်ပါလေသာတည်း။

ပဉ္စပါပီ ၏မိဘတို့အားလည်း။ များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ။
 ရွှေငွေရတနာတို့ကိုပေးစေ၏။ ထိုအခါမှစ၍။ ထိုမိန်းမဖြင့်သာ
 ရစ်ကြူး။ အမူးကြီး မူးပြီးခါ။ ဘယ်ဟာကိုမျှမမြင်၊ တရားစီရင်
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုလည်းမပြု။ အခြားသောမိန်းမများကို။ ကြည့်ရုံမျှ
 မကြည့်။ သို့ကလိုဖြစ်ဘိ၏။ သို့အကြောင်းများကြောင့်။ အခြား
 သောမိဘုရားတို့ကလဲ၊ ပဉ္စပါပီ၏။ အပေါက်အကြား၊ အပြစ်
 အနာအဆာများကိုသာ၊ ရှာဖွေရှုစား၍နေကြလေကုန်တယ်။

ပဉ္စပါပီ-သည်။ တနေ့သောခါ။ နှစ်ပါးသောမင်းတို့၏မိဘုရား
 ဖြစ်တို့အင်၊ အိပ်မက်နိမိတ်မြင်၍။ ဆောလျင်စွာ။ ထန်တကြား
 နှင့်၊ မင်းကြီးအားလျှောက်ထားတယ်။ ။ မင်းသည်အိပ်မက်

ဘတ်သောပုဏ္ဏားတို့ကိုခေါ်၍၊ ဤကဲ့သို့အိပ်မက်ရာဝယ်။ ဘယ်
သို့သောအကျိုးအပြစ်ဖြစ်တတ်ပါသလဲ ဟု၊ စောကြောမေး
မြန်းလေတယ်။ ။နိမိတ်ဘတ်ပုဏ္ဏားတို့လည်း၊ တပါးသော
မိဘုရားတို့၏၊ တံစိုးလက်ဆောင်ကိုစားပြီးလျှင်၊ အရှင်မင်းမြတ်။
ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ဆင်ဖြူတော်၏ကျောက်ကျန်း၌၊ မိဘုရားထိုင်
နေရသည်ကိုမြင်မက်ခြင်းသည်။ အရှင်မင်းမြတ်၏ နတ်ရွာစံ
ကံထော်ကုန်၌ နိမိတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ။ဆင့်ကျောက်ကျန်းမှာ
နေလျက်။ ထကိုသုံးသပ်ရခြင်းသည်။ အရှင်မင်းမြတ်တို့၊ ရန်သူ
မင်းလက်တွင်းသို့။ သက်ဆင်းကျရောက်၌၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်ပါ
တယ် လို့၊ လည်ဆယ်လျှောက်ထား၍၊ ဘယ့်နှယ်များပြုရပါမည်
နည်းဟု-မေးသောအခါ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ ဤမိဘုရားကိုကား။
သတ်၍ရာလည်းမဖြစ်နိုင်။ မကောင်းပါ။ သို့သော်လည်း။ လှေ
မှာထားပြီးလျှင်၊ အသက်ရှင်နှင့်။ နုဒိကြောမှာ။ မျှားစွန့်၍သာ
တော်ပါသည်ဘုရားဟု၊ လျှောက်ထားသံတော်ပြီးတင်ကြကုန်
တယ်

ဘုရင်မင်းလည်း။ ပုဏ္ဏားတို့ဟောဘတ်တိုင်း ယုံကြည်၍၊
အဝတ်၊ တန်းဆာ ဝလာ ဒွါဒရာတို့နှင့်တကွ၊ ညဉ့်အဘို့ကာလ
ဝယ်၊ လှေပေါ်၌ထားပြီးလျှင်။ မြစ်ပြင်ကြောသို့၊ မြှောလိုက်လေ
သည်။

ထိုမိဘုရားသည်၊ မြစ်ပြင်၌မျောသွားရာ၊ အောက်ဆိပ်သို့ပါ
လာလျက်။ လှေနာဝါ တက်များနှင့်။ ရေကစား၍နေသော ဗာဝရီ
ယ မင်း၏ရှေ့နားသို့ ရောက်လာလေတယ်။ ။ထိုမင်း၏စစ်သူ
ကြီးက။ လှေကိုမြင်၍။ ဤလှေသည်။ ကျွန်ုပ်လှေဟုဆိုလေ၏။ ။
မင်းက လှေ၌ရှိတဲ့ဘဏ္ဍာ။ ငါ့ဥစ္စာဟု ဆို၍။ ရောက်လာသော
လှေ၌။ ထိုမိန်းမကိုမြင်၍။ အဆင်တယ်သူခေါ်သလဲ။ ဘီလူးမနှင့်
တူလှချေတကား ဟုမေးမြန်းပြောဆိုလေ၏။ ။ပစ္စုပါပီသည်။
အနည်းငယ် ပြုံးရယ်ခြင်းပြုပြီးလျှင်၊ ဗကမင်း၏ အဂ္ဂမဟောသီ
ဖြစ်ပါကြောင်း။ အလုံးစုံရုံးပေါင်း၍။ ကျိုးကြောင်းကိုပြောဆိုလေ

တယ်။ ၊ ထိုမိန်းမသည်။ လူကိုပင် မမြင်ရငြားသော်လည်း။
ပစ္စပါဒီ-ပစ္စပါဒီလိုဆိုတဲ့ အသံစကားသည်။ ဇမ္ဗူဒိပ်တကျွန်းလုံး
ပြန့်နှံ့ကျော်ကြား။ ထင်ရှားနေလေတယ်။

ထိုအခါ-မင်းမြတ်ကလက်ကိုဆွဲကိုင်ပြီး။ ချီကြွ-မ ယူလိုက်
တယ်။ ကိုင်မိသည်နှင့် တပြိုင်နက်။ မြွေဆိပ်တွေ-လွှမ်းတက်
သကဲ့သို့။ ကမ်းတာဘက် မမြင်နိုင်တဲ့ဘဲ။ အတွေ့ဖြင့်တပ်စွဲပြီး။
မတ်တတ်က-လဲရတော့ မလိုလို။ ခင်ပျိုနုထွား။ တပါးသော
မိဘုရားတို့၌။ မိန်းမ-ဟူသော အမှတ်သညာကိုမှ-မဖြစ်ပွားစေဘဲ။
ပစ္စပါဒီ-အချစ်မယားကလေးကိုသာ။ မိဘုရားတင်မြှောက်ပြန်
လေသတည်း။ ပစ္စပါဒီ သည်။ ထိုဗာဝရိယမင်း၏ အသက်သ
ဘွယ်ဖြစ်လေ၏။

ယခင်ကလင်ရင်း။ ဗကမင်းသည်။ ထိုသတင်း ကြားရ၍။
မယားအလှ၊ မယ်ပါဒီကြောင့်။ နယ်ရှာအညီ။ မဖြစ်ပြီထု ဟု။ စစ်
ချီခြင်း ပြုလေသည်။ ၊ ဗာဝရိယမင်း၏။ မြစ်ဆိပ်ကမ်းနား၌။
တဲနန်းများဆောက်ပြီးလျှင်။ ထိုမင်း၏ထံခွင်သို့။ မယားကိုပင်
ပေးမည်လော။ စစ်ကိုပင်တိုက်မည်လောဟု။ သဘောနှစ်ပါးကို။
စာအားဖြင့် ပေးလိုက်လေ၏။ ၊ ဗာဝရိယမင်းကလည်း။ စစ်
တိုက်ချင် တိုက်ကြပါသား။ မယားကိုတော့ မပေးနိုင် ဟု။ ကြံ
ခိုင်စွာပြောကြား၍။ စစ်များကို။ ဆင်ပြင်လေတယ်။ ၊ ထိုအခါ။
နှစ်ဘက်သော အမတ်များက။ မိန်းမကိုအကြောင်းပြုပြီး။ သေကြ
ဘို့အမှုသည်မတော်လျော်ပါ။ ရှေးဦးစွာ ထင်ဖြစ်သောကြောင့်။
ဤမိန်းမကို။ ဗကမင်းလည်းပိုင်ဆိုင်ပါသည်။ နဒီရေကြော၊ လှေ
မျောရာ၊ ရလို့မို့။ ဗာဝရိယ မင်းကလည်း ဆိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ်
သံညံ့တွက်တာကြောင့်။ တပြည်မှာ ခုနစ်ရက်။ နန်းဆက်တော်
မူပါစေဟု။ ကြေငြာညီမျှ။ တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင်။ နှစ်ဝသောမင်း
တို့ကိုပင်။ ကြွနပ်ခြင်းကိုဖြစ်စေကြကုန်တယ်။ ၊ မင်းနှစ်ပါး
တို့လည်း။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်ပွား၍။ အထက်ဆိပ်-အောက်ဆိပ်
များ၌။ ထူးခြားသောမြို့ပြတို့ကို ဘန်ဆင်းတည်ထောင်၍ နေကြ

လေကုန်ထတည်း။ ။ပဉ္စပါဒီလည်း။ နှစ်ဦးသော မင်းတရား
တို့၏မိဘုရားကြီးဖြစ်ရှာလေသည်။မင်းနှစ်ပါးတို့ပင်။ထိုမိဘုရား
အားမက်ပွားချစ်ခင်ကြကုန်တယ်။

ပဉ္စပါဒီ-လည်း။မင်းတပါး၏အိမ်၌။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး-နေပြီး
လျှင်။လှေဖြင့်တတန်။မင်းတပါး၏အိမ်သို့သွားပြန်သော်။ ဇေတု
ထွေ၍ သွားသော တယောက်သော အဘိုးအို ခါးကုံး-တံငါ
သည်လှေသမားနှင့်တကွ။ မြစ်လယ်သို့ ရောက်ကာလ။ပါပညစ်
ကျ။မိစ္ဆာစာရမှုကို။ပြုကျင့်လေသတည်း။

ထိုအခါက။ကုဏ္ဍာလဌက်မင်းသည်။ဗက မင်းဖြစ်ခဲ့ရကား
မိမိဒိဋ္ဌကြိုတွေ့ရသောအကြောင်းများကို။ ယောကြားဆောင်ပြု
လိုရကား။

- (၂၈) ဗကဿ စ ဗာဝရိယဿ စ ရညော၊
- အစ္စန္တ-ကာမာနံဂတဿ ဘရိယာ။
- အနာစရိ ပတ္တဝသ္မာနဂတဿ၊
- ကံ ဝါပိ ဣတ္ထိ နာတိစရေ တဒညံ။ ။
- ဟုသောဂါထာကိုဆိုတော်မူလေ၏။

(၂၈) အစ္စန္တ ကာမာနံဂတဿ။ စင်စစ်နှစ်မြို့က်။ ကာမ
ဂုဏ်သို့အစဉ်လိုက်သော။ဗကဿစရညော။ဗကမင်း၏၎င်း။ဗာ
ဝရိယဿ စရညော။ ဗာဝရိယ။ နာမ-ပြန်သင်း။ဘုရင်မင်း၏
၎င်း။ဘရိယာ။ မယားဖြစ်သော ပဉ္စပါဒီ-သည်။ပတ္တဝသ္မာနဂ
တဿ။ အသင့်ရောက်လာ။ မိမိအလိုသို့ လိုက်ပါသော။တံငါ
သည် အဘိုးအို-မောင်ကုံးနှင့်။ အနာစရိ။ လှေခတ်ဆောင်သွား။
မြစ်လယ်ခြားမှာ။နှစ်ပါးမသွေ။ မတရားကျင့်ကြံလေပြီ။ဣတ္ထိ။
မိန်းမသည်။တဒညံ-ထိုမှတပါးသော။ကံဝါပိ။ဘယ်လိုယောက်
ကျား။ဘယ်နှယ် အစားမျိုးကိုသော်လည်း။နာတိစရေ။ လွန်ကြူး
ဆက်ဆံ။မကျင့်ကြံဘဲ-နေပေလိမ့်မည်နည်း။အတိစရေဝ။အခွင့်
ရက။ အသင့်မျှပြီးလျှင်။ ကျင့်ကြံ-ကြံကြံထော့သည် သားလျှင်
တည်း။

၏သို့လျှင်၊ ဗက-ဗာဝဂိယ၊ ရာဇ နှစ်ပါးတို့၏မိဘုရားကြီးဖြစ်
ခါ၊ အလှည့်ကျသွားလာလျက်၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားရပါသော်
လည်း၊ မြစ်ထယ်မှာလှေသွားနှင့်၊ ပြစ်မှားကြူးလွန်သော၊ ပဉ္စပါဒိ-
မိဘုရားကိုထောက်ဆ၍၊ ကာမ၏သဘာဝသည်။ ဧလွန်ဆိုးဝါး
လှချေသည်တကား-ဟု၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်၊ အပြစ်မြင်၍၊ ရှောင်
ကြဉ်ကြကုန်ရာသည်။ ။ဥပဒေသ။

ရှစ်လုံးဆွဲကဗျာ။

မင်းနှစ်ပါး၏-မယားအမှန်။
ပါဒိ-ပဉ္စ-မထ်လျ-ဖြစ်ဟန်။
လှေသမားနှင့်-ကျင့်မှား-ဘောက်ပြန်။
မိန်းမများ-ယောက်ျားဘယ်မချန်။ ။

ဤကိုရည်၍။ မဃဒေဝ၌။ ။မင်းနှစ်ပါးတို့၊ မိဘုရားကြီး။
မြှောက်တုံပြီးလျက်၊ ခရီးမရှည်၊ လော်လည်အထူး။ ဂင်္ဂါကူးတွင်။
လှေမှူးနှင့်မှား။ ကျင့်ဘောက်ပြား၏။ ဟုစပ်ဆို

ပဉ္စပါဒိဝတ္ထုပြီး၏။

(၂၆) ဒိဂိယာနီ-မိဘုရားကြီးဝတ္ထု။

ထိုမှတစ်ပါး၊ လွန်လေပြီးသောအခါ။ ဗြဟ္မဓတ်မင်း၏ အဂ္ဂ
မဟေသီ၊ ဒေဝီရတနာ။ လကျာညာထား။ ဒိဂိယာနီ-မည်သော
မိဘုရားကြီးသည်။ ခြင်္သေ့ ခံသောလေသာဆန်းပြား။ နန်းတံခါး
ကို၊ သွင့်လှစ်ခါ-ရှုစားတော် မူသည်တွင်၊ မင်္ဂလာမြင်းထိန်း
ယောက်ျားကိုမြင်တဲ့၍၊ ကြည် ရှင်နှစ်သက်။ စုံမက်မြတ်နိုးတော်
မူရကား၊ မင်းတရား-စက်တော်ခေါ်သောခါ၊ လေသာတံခါးမှ-
ဆင်းသက်၍။ ထိုမြင်းထိန်းယောက်ျားနှင့်ပေါင်းသက်၊ ရောရှက်

အထူး။ လွန်ကြူးကျင့်ကြံကြံပြီးလျှင်၊ တဘန်ပြာသာဒ်အပြင်
သို့ဘက်၍၊ နံ့သာတို့ဖြင့်ကိုယ်ကိုလိမ်းကျံခါ။ မင်းကြီးနှင့်အတူ၊
အိပ်စက်တော် မူရှာပြန်ဘယ်။ ၊ တနေ့သောအခါ။ စောနေ
နတ်ရာဇာသည်။ အင့်ဟင်။ ညဉ့်ထက်ဝက် သန်းခေါင်ခါဝယ်၊
မိဘုရား၏ကိုယ်ခန္ဓာသည်။ လွန်စွာဖေးမြ လှပါကလား။ ဘယ်
အကြောင်းအရာများပါလိမ့်။ စဉ်းစားစုံစမ်းဦးမှ တော်မည်ဟု
ကြံစည်ပြီးခါ။ တနေ့သ၌- အိပ်ပျော်ချင်ယောင် ဆောင်၍နေ
လေရာ၊ ခါတိုင်းကဲ့သို့။ ထ၍သွားသောမိဘုရားကို- အစဉ်လိုက်
ခါ။ မြင်းထိန်းနှင့်တကွ- မကောင်းကျင့်ကြံသော မိဘုရားကိုမြင်
ရှာ၍။ လျင်မြန်စွာပြန်လာပြီးလျှင်၊ အိပ်မြဲတိုင်း- အိပ်၍ နေရှာ
လေတယ်။ ။ မိဘုရားလည်း။ လွန်ကြူးကျင့်ကြံပြီးခါ။ ရှေးအတူ
ပြန်လာ၍။ အိပ်ရာငယ်အထက်၌။ အိပ်စက်၍နေရှာလေတယ်။ ။
တဘန်မီးသောက်၊ နက်ဖြန်ရောက်ခါ။ ရွှေးမှောက်ထွင်ဖျား၊
မင်းတရားသည်၊ အမတ်များအလယ်၌ပင်။ ထိုမိဘုရားကိုခေါ်
ငင်၍၊ ထိုဖြစ်အင်အကြောင်းများကို၊ ထင်ရှားစွာမြွက်ဟာလျက်၊
“ဪ- အလုံးစုံသောမိန်းမတို့သည်၊ ပါပညွတ်ကျ၊ မကောင်းမှု
အရာဝယ်။ လွန်စွာဆိုးသွမ်း၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မာကုန်စွတကား”
ဟု။ ဆင်ခြင်ခါ- စဉ်းစား၍။ ထိုမိဘုရားအပေါ်၌။ လော်မာပြစ်
ချက်၊ ထိုက်သက်သော- နှောင်ဖွဲ့ သတ်ဖြတ်၊ လက်ခြေကိုဖြတ်
ထိုက်တဲ အပြစ်ဒေါသများကို။ တရားဖြင့်သည်းခံပြီးလျှင်၊ ထို
မိန်းမအား။ ရာထူးဌာနန္တရမှ။ လျှောကျစေပြီးခါ။ တပါးသော
မိန်းမကို မိဘုရားဘင်မြှောက်တော်မူရှာလေသတည်း။ ။ ထို
အခါက။ ကုဏာလဇာတ်မင်းသည်။ ဗြဟ္မဒတ်မင်းဖြစ်တော်မူဘူး
ခဲ့ရကား။ မိမိတွေ့ကြုံခဲ့ရသော အကြောင်းများကို။ ထင်ရှားပြသ
တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။

(၂၆) ပိနီယာနိ သဗ္ဗလောကိဿရဿ၊
ရညော ပိယာ ဗြဟ္မဒတ္တဿ ဘရိယာ။

အနာစရိ ပတ္တ ဝသာနုဂတဿ။

တံဝါပိ သာ နုဇ္ဈဂါ ကာမ-ကာမိနိ။ ။

ဟုသောဂါထာစကားကို၊ ဟောကြားတော်မူ
တယ်။ ။

(၂၆) သဗ္ဗလောကီဿရဿံ၊ လုံးစုံလောက၊ အစိုးရတော်
မူသော။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော။ ရညော၊ ပြည့်
ရှင်မင်း၏။ ပိယာ၊ အသက်ပမာ၊ ချစ်ခင်အပ်စွာသော။ ပိဂီယာနိ၊
ပိဂီယာနိ- အမည်ရှိသော။ ဘရိယာ၊ တောင်ညာတင်ထား၊
မိဘုရားသည်။ ပတ္တဝသာနုဂတဿ၊ အသင့်ရောက်လာ။ မိမိ
အလိုသို့လိုက်ပါသော-အစေခံ- မြင်းထိန်းယောက်ျားနှင့်တကွ၊
အနာစရိ။ လော်မာလိုက်စား။ ကျင့်ဘောက်ပြား၏။ သာ၊ ထို
မိဘုရားသည်။ ကာမ-ကာမိနိ၊ ကာမဂုဏ်လိုထား။ လော်မာများ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်လိုက်စား၊ မာယာများသောကြောင့်၊
တံဝါပိ၊ ထိုသို့ကြီးပွား။ မိဘုရား၏ ရာထူး ဌာနန္တရကိုလည်း၊
နုဇ္ဈဂါ၊ ရာထူးလျှောချသဖြင့်၊ မရနိုင်တော့လေပြီ။

ဤဝတ္ထုကိုထောက်ဆသဖြင့်လည်း။ ကာမတရား၏ ဆိုး
သွမ်းပုံ။ မာတုဂါမတို့၏မာယာဥှာဏ်များ။ လိုက်စားယုတ်မာပုံ
တို့ကို၊ ကြည်ယုံစိတ်က၊ သိသင့်ကြလေသည်။ သိကြ၍လည်း။
ကာမတရား၌၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်အပြစ်မြင်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

ပိဂီယာနိ-မိဘုရားဝတ္ထုပြီး၏။

(၂၇) ဣတ္ထိသဘာဝဂါထာဗန္ဓုတို့ကိုပြဆိုချက်၊

ဤသို့လျှင်၊ မိန်းမတို့သည်။ လွန်စွာယုံတ်မာကျန်တကား-ဗျ၊
ရေးသားပြဆိုခဲ့သောအတိတ်ဝတ္ထု။ အရုရတို့ဖြင့်။ တရ-မကျန်။
မိန်းမတို့အပြစ်ကို။ ဖော်ထုန်-ဟောကြားပြီး၍၊ တပါးသောအ

ခြင်းအရာ၊ ပရိယာယ်ဒေသနာဖြင့်၊ သေအချာလင်းပြလျက်။
မိန်းမတို့၏အပြစ်ဒေါသကို၊ ဘွင့်ဟ-တော်မူပြန်လိုသည်ဖြစ်၍။
(လုဒ္ဓါနံ-လဟုစိတ္တာနံ-) စသောဂါထာစကားတို့ကို၊ ဟောကြား
တော်မူလေသတည်း။

(၃၀) လုဒ္ဓါနံ လဟုစိတ္တာနံ၊ အကတညူန ဒုက္ခိနံ၊
နာဒေဝသက္ကောပုရိသော၊ ထိနံသဒ္ဓါတု မရဟတိ။

(၃၀) လုဒ္ဓါနံ၊ လောဘရမ္မဏံ၊ စိတ်ကမ်းတတ်ကုန်သော၊
လဟုစိတ္တာနံ၊ လျင်စွာဘောက်ပြန်။ ရောက်ရက်ဆန်သော စိတ်ရှိ
ကုန်သော၊ အကတညူနံ၊ သူပြုလေဘူး။ မြတ်ကျေးဇူးကို။ အထူး
မသိတတ်ကုန်သော။ ဒုက္ခိနံ၊ မိတ်ဆွေကိုငြား။ ပြစ်မှားဖျက်ဆီး
တတ်ကုန်သော။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ သီလဝန္တဝါဒံ၊ မိန်းမဘက်က။
အနိုင်ရအောင်။ မြွက်ဟဆိုငြား။ သီလရှိ၏ဟူသောစကားကို။
အ-ဒေဝသက္ကော၊ ကာမနတ်မဝင်ငြား။ ဘီလူး- ဘမ်းစားခြင်း
မရှိသော။ ဝါ၊ လူကောင်း- သူကောင်းဖြစ်သော၊ ပုရိသော။
ယောက်ျားသည်။ သဒ္ဓါတုံ၊ ယုံကြည်ကိုးစား၊ မှန်၏ဟုပြောကြား
ခြင်းငှါ။ န အရဟတိ၊ သယ်ကန္တာမှ။ အနိုင်ရအောင်။ မထိုက်လှ
လေ။ တာဝန်မခံနိုင်ကြပေ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ မိန်းမများသည်၊ လောဘရမ္မဏံ။ စိတ်ကမ်း
လည်းတက်တတ်၏။ လျင်စွာဘောက်ပြန်။ ရောက်ရက်ဆန်သော
စိတ်လည်းရှိ၏။ သူ့ကျေးဇူးကိုလည်း၊ အထူးမသိတတ်၊ မိတ္တ
ဒုက္ခိ၊ မိတ်ဆွေကိုလည်းပြစ်မှားတတ်ခြင်းရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့သဘော
ရှိသောမိန်းမများကို၊ သီလရှိ၏၊ ဖြောင့်မှန်၏ဟူသောစကားကို။
အကယ်၍ မိန်းမဘက်က-ရှေ့နေလိုက်လဲ၍ ပြောငြားအံ့၊ ထို
စကားကို၊ နတ်ဝင်၍လည်းမပူငြား။ ဘီလူးလည်းမဘမ်းစားတဲ။
လူကောင်းယောက်ျားမှန်သမျှ။ ဘယ်တော့မှ-ယုံကြည်ခြင်းငှါ
မထိုက်လေ၊ ယုံစရာမရှိ၊ မမှန်။ ကာမနတ်ဝင်ပူ။ အရူးကြီးရှူးနေ
သောသူဖြင့်ယုံကြည်ပေထိမ့်မည်။ ဟုလိုသော်။

၏ဂါထာ၌။ လုဒ္ဓါနံ-အရကို၊ ကဏဝေရဇာတ်၌၊ လက်ပြန်
ကြိုးတုပ်နှောင် ဘွဲ့ချည်ထားသည့်။ သူခိုးအပေါ်၌လည်း၊ နှစ်
မြောက်တပ်စွဲသည်ကို ထောက်ဆ၍ သိထေ။ ။လဟုစိတ္တာနံ၊
အရ-ကို၊ ဝုဠုဓနုဂ္ဂဟကိုကြည့်၍သိရမည်။ ။အကထညှုနံအရ။
ကျေးဇူးမသိတတ်ပုံကို။ ဇေနိပါတ်၊ တက္ကရာရိယဇာတ်မှာကြည့်
ကြလေ။ (ဤကားဧမှာ)။

(၃၁) နတာ ပဇာနန္တိ ကထံ နကိစ္စ ။
န မာတရံ ပိတရံ ဘာတရံဝါ။
အနရိယာ သမတိတ္တန္တ ဓမ္မာ။
သဿေဝ စိတ္တဿ ဝသံ ဝဇန္တိ။ ။

(၃၁) တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ကထံ၊ သူတပါးပြုဘူး။ မြတ်
ကျေးဇူးကို၊ နပဇာနန္တိ၊ ထောက်ထားတုံ့ဆတ်၊ မသိတတ်
ကြကုန်။ ကိစ္စံ၊ ပြုရမည့်ခွင့်ဝတ်တရားကို၊ နပဇာနန္တိ၊ အဟုတ်
ထိထိ၊ မသိကြကုန်။ မာတရံ၊ မွေးသမိခင်။ ပိတရံ၊ မွေးသဖခင်။ ဘာတရံဝါ၊ ဧည့်နောက်
ခေါင်းဆင်း။ မောင်အရင်းကို၎င်း။ နပဇာနန္တိ၊ ကြိုက်သူပေါ်ထွက်၊
အာရုံမက်က၊ ငဲ့ကွက်မညွှာ။ သမိန္ဒိင်ကြရာကုန်။ အနရိယာ၊
သိလကင်းစ၊ အရှက်နဲကုန်၏။ သမတိတ္တန္တ ဓမ္မာ၊ အာရုံစိုက်စူး၊
လွန်ကြူးသောတရားရှိကုန်၏။ သဿေဝ၊ ကိုယ်ပိုင်ဧၤ၊ မိမိ
ညွှာသာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့သာ။
ဝဇန္တိ၊ မုချမသွေ၊ လိုက်တတ်ကြပေကုန်သတည်း။

ဧမိပ္ပိယံကား၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားပါပြီ။ ။မိဘ-မောင်ဘွား
သားသမီး-အပေါ်၌သော်လည်း၊ ကြိုက်သူပေါ်ထွက်။ အာရုံမက်
က၊ ငဲ့ကွက်မညွှာ။ မသိနိုင်သောအခြင်းအရာ-ကိုမူကား၊ နောက်
၌ရေးသားပြဆိုလတ္တံ့သော- မုဒုပါဏီဇာတ်သွားကို၊ စဉ်းစား
မျှော်ကြည့်၍၊ သိသင့်ကြရာသတည်း။

(၃၂) စိရာနုရုတ္တံပိ ဝိယံ မနာပံ၊
အနုကမ္ပံ ပါဏသမံပိ ဘတ္တံ၊
အာဝါသု ကိစ္စေသုစ နံ ဇဟန္တိ၊
တသ္မာဟ-မိတ္ထိနံ နုပိဿသာမိ။ ။

(၃၂) ဣတ္ထိယော၊မိန်းမတို့ဘည်၊ စိရာနုရုတ္တံပိ၊လေးမြင့်
ရှည်ကြာ၊ အစဉ်မကွာသဖြင့်၊ ပေါင်းသင်း-ဆက်ဆံခါးနအပ်
သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝိယံ၊ တကဲ့အနှစ်၊ချစ်လည်းချစ်အပ်
သော၊မနာပံ၊ ဒြပ်အကျိုး၊မပြတ်ကိုးသဖြင့်။ မြတ်လည်းမြတ်နိုး
အပ်သော၊အနုကမ္ပံ၊မိမိ-သက်ထား။ အစဉ်သနားပေသော၊ပါ
ဏသမံ၊အသက်သဘွယ်၊ချစ်ကြိုးသွယ်သော။နံဘတ္တံပိ၊ ထိုသို့
ခင်မင်၊မဲ ချစ်လင်ကိုသော်လည်း။ အာဝါသု၊ မေးအမှန်၊အရေး
သန်သည့်၊ဘေးရန်တို့ကြောင့်၎င်း။ကိစ္စေသု၊ ထိုထိုများစွာ၊မိမိ
ပြုချင်ရာကိစ္စတို့ကြောင့်၎င်း။ ဇဟန္တိ၊ ငဲ့ကွက်မညှာ၊ရက်စက်
စွာဖြင့်၊စွန့်ခွါ၍သွားတတ်လေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
အဟံ၊ငါသည်။ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့ကို။နုပိဿသာမိ၊တဏှာအ
စွမ်း၊ခါခါလွမ်း၍၊အကျွမ်းမဝင်ရှာလေ။

သံဝေဂ-ကဗျာ။

*မိန်းမဟူက။မယုံရတတ်၊သက်ဆုံးမှတ်လေဘူ။ဥပဓိတသိး။
အရေးကြီးသည်။ဘေးကြီးကိစ္စ၊တွေ့ကြုံကလျှင်။ သက်မျှချစ်ခင်။
မိမိလင်လျက်၊ ပယ်ကြဉ်စွန့်ခွါ။ သွားတတ်ရာသည်။ သူငါ
ကြော့ကံဘွယ်ကောင်းသတည်း။

(၃၃) ထိနဉ္စိတ္ထံ ယထာ ဝါနရဿ၊
ကဏ္ဍပ္ပကဏ္ဍံ ယထာ ရုက္ခဆာယာ၊
စလာစလံ ဟဒယံ ဣတ္ထိနံ၊
စက္ကဿ နေမိဝိယ ပရိဝတ္တတိ။ ။

(၃၃) ဟိသစ္စံဝဒေမိ၊ အမှန်စကားကို၊ မြွက်ကြားပြောဆို
လိုက်အံ့၊ ထိုနံ၊ မိန်းမတို့၏ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝါနရဿ၊ မျောက်
၏၊ စိတ္တံယထာ၊ စိတ်နှင့်တူ၏။ ရုက္ခဿာယာ၊ သစ်ပင်၏အရိပ်
သည်။ ကဏ္ဍပူကဏ္ဍံ၊ သက်ဝင်တိုင်း-သက်ဝင်တိုင်းသောသူသို့၊
အာရောဟတိယထာ၊ တက်သကဲ့သို့၊ (တနည်း)၊ ကဏ္ဍပူကဏ္ဍံ။
နိမ့်ရှိုင်းရာတခွင်၊ မြင့်မောက်ရာ-ကုန်းအပြင်သို့၊ ဩရောဟတိ
ယထာ၊ သက်ဆင်းသကဲ့သို့၎င်း၊ အဘိရုဟတိယထာ၊ တက်သ
ကဲ့သို့၎င်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏၊ ဟဒယံ၊ စိတ်နှ
လုံးသည်။ ကဏ္ဍပူကဏ္ဍံ၊ သက်ထု-တက်ထုရှိ၏။ ဝါ၊ ယုတ်သူမ
ထုပ်၊ မြတ်သူမချန်၊ မပယ်ထွန်တတ်သောသဘောရှိ၏။ စလာစ
လံ၊ ထုပ်ထုပ်ရှားရှား၊ တခုတည်း၌တည်ကြားခြင်းမရှိ၊ စက္ကဿ၊
ထွန်းဘီးစက်၏။ နေမိဝိယ၊ အကွပ်ကဲ့သို့။ ပရိဝတ္တတိ၊ တချာချာ
လည်လေသတည်း။

(မျောက်၏စိတ်အလား၊ တခုတည်းသောအာရုံ၌မထားမူ၍။
လှုပ်ရှား-မတည်၊ လည်တတ်သည်-ဟုလို)၊

(၃၄) ယဒါတာ ပဿန္တိ သမေက္ခမာနာ၊
အာဒေယျရူပံ ပုရိသဿ ဝိတ္တံ။
သဏ္ဍာဟိ ဝါစာဟိ နယန္တိ မေနံ၊
ကမ္မောဇကော ဇလဇေနော အဿံ။ ။

(၃၄) ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ သ
မေက္ခမာနာ၊ လာဘ်ကိုအစဉ်၊ မြော်မြင်ကြည့်ရှုကြကုန်သည်ရှိ
သော်၊ အာဒေယျရူပံ။ ရှုခါ-မြူခါ-ရစရာရှိပသော။ ပုရိသဿ၊
ချစ်အိုရည်ထား၊ မောင်ယောက်ျား၏၊ ဝိတ္တံ၊ အခြေအနေ-ဥစ္စာ
ပစ္စည်းကို၊ ပဿန္တိ၊ မျက်စိအထင်။ နှလုံးဝင်၍။ သိမြင်ကြကုန်
ငြားအံ့။ တဒါ၊ ထိုသို့မျှော်ခေါ်စရာ၊ မြင်ပါသည်ရှိသော်၊ ဇေနံ၊ ဥစ္စာ
ဖွံ့ထွား၊ ထိုယောက်ျားကို။ သဏ္ဍာဟိ၊ နူးညံ့သာယာ၊ ပြေးညှင်း
စွာကုန်သော၊ ဝါစာဟိ၊ မောင်ရဲ့ဘရဲ့၊ ပုလဲရဲ့နှင်း၊ ချွဲလွှဲ၊ စရာတိ

တာတာ-ဟု၊ မာယာဥာဏ်များ။ ချိုသာဖူးမြဲသောစကားတို့ဖြင့်။
နယန္တိ၊ အလိုပါအောင်။ သွေးဆောင်ဖြားယောင်းတတ်ကြကုန်
၏။ ကိမိဝံ၊ ဥပမာပုံဆို၊ ဘယ်လိုနည်းဟုမူကား။ ကမ္မောဇကော၊
ကမ္မောဇ-တိုင်းသား။ မြင်းသမားတို့သည်။ ဇလဇေန၊ ရေခဲဖြစ်
ပွား၊ ပျားရည်သုတ်၍ထားအပ်သော-မှော်-မြက်များဖြင့်။ အသံ၊
မြင်းအပေါင်းကို၊ နယန္တိဣဝံ၊ လိုရာခြံထဲ၊ ဆောင်ဆွဲသွင်းယူ
ကုန်သကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ကမ္မောဇတိုင်းသား။ မြင်းကုန်သည်များ
တို့သည်။ တခုသော အရပ်၌။ စောင်ရမ်းကာရံ၊ ခြံကြီးပြုလတ်၊ တံ
ခါးများတပ်ပြီးလျှင်၊ မြင်းတို့ရေသောက်တတ်သော ဆိပ်၌၊ အ
လိပ်အလိပ်ဘက်နေသော မှော်များကို၊ ပျားရေတို့ဖြင့်လိမ်းကျံ
အပ်ပြီးလျှင်၊ မှော်နှင့်တစ်တည်းနေသော-ကမ်းခြေ၌မြက်တို့ကို
ဖြန့်ချ၊ တံခါးဝတိုင်အောင်-အချိုပျားတို့ကို၊ သုပ်ကျံ၍ထားကြ
ကုန်တယ်။ ။ ထိုအခါ-မြင်းတို့လာ၍ ရေသောက်၏။ ရသကို
မက်မော၍၊ တံခါးဝတိုင်အောင်သော မြက်တို့ကိုစားကြလျှင်။
အစဉ်အားဖြင့်၊ ခြံထည်းသို့ဝင်ကြကုန်တယ်။ ။ ထိုအတူ၊ မိန်း
မတို့သည်။ မြင်းကုန်သည်များ၊ အချိုနှင့်ပျားသကဲ့သို့၊ ယောက်ျား
များလက်တွင်၊ မြူစရာ-မြူစရာ-ရစရာ-ဥစ္စာကိုမြင်ခဲ့သော်။ အ
လွန်လျှင်-နူးညံ့သာယာ၊ ချိုစွာသောစကားတို့ဖြင့်၊ မိမိတို့အလို
ပါအောင်၊ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်တတ်ကုန်သည်-ဟုလို။

(၃၅) ယဒါ နပဿန္တိ သမေက္ခမာနာ၊
အာဒေယျရှပံ ပုရိသဿ ပိတ္တံ၊
သမန္တတော နံ ပရိဝဇ္ဇယန္တိ။
တိဇ္ဈော နဒီပါရဂဘောဝ ကုဏ္ဍ ။ ။

(၃၅) ထိုယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အာ
ဒေယျရှပံ၊ မြူမြူစရာ-ရနိုင်စရာ-ဟုဆိုအပ်သော၊ ပုရိသဿ၊
ယောက်ျား၏လက်၌၊ ပိတ္တံ၊ ရွှေငွေအသပြာ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊

သမေက္ခမာနံ၊ မျှော်လင့်ခြင်းဖြင့်။ သိမ်းသွင်းကြည့်ရှုကြကုန်
သည့်ရှိသော်။ နပဿန္တိ၊ တစွန်းတစ-ရစရာ-မမြင်ကြကုန်အံ့။
ဝါ၊ မျှော်လင့်ခြင်းမရှိကြကုန်အံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝါ၊ ထိုသို့မရှိ
ခဲ့ပါလျှင်။ နံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဝါ။
ဟိုက-သည့်က၊ ဘေးက-ဘိက၊ ပရိဝဇ္ဇယန္တိ၊ အသိမလုပ်၊ ပယ်
ဖြုတ်ချထား။ ရှောင်ရှားကြလေကုန်သတည်း။ ကိမိဝ၊ ဥပမာပုံ
ဆို၊ ဘယ်လိုနည်းဟူမူကား။ တိဇ္ဈော၊ ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်
၍၊ နဒီပါရဂတော၊ မြစ်တစ်ကမ်းကမ်း၊ ကူးသန်းရောက်ရှိသောသူ
သည်။ ကုဗ္ဗံ၊ ကူးသွားယူဆောင်။ သစ်ဝါးဖေါင်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇတိဣ
ဝ၊ ရှောင်ကြဉ်ပယ်ရှား၊ ထားခဲ့သကဲ့သို့တည်း။

သစ်မရှိခင်-အကြား၊ ဝါးကိုပေါင်းကွပ်သည်-ဆိုဘိသကဲ့သို့
မြူချူ၊ စရာ-ရစရာရှိခိုက်။ ဝတ်ရ၊ စားရတဲ့ အခိုက်သာ-မိတွယ်
တက်သည်။ ကောင်းသည်-ဟု-ဆိုရသည်။ မြူမြူ၊ စရာ-ရစရာ-
မျှော်လင့်ခြင်းမရှိခဲ့သော်။ မရှိသောယောကျ်ားကိုမူကား။ အသိ
အမှတ်မလုပ်-ပယ်ဖြုတ်ချထား။ ရှောင်ရှားတတ်သောသဘော
ရှိသည်-ဟုလို။

(၃၆) သိလေသူပမာ သိဒီရိဝ သဗ္ဗဘက္ခာ။
တိက္ခမာယာ နဒီရိဝ သီဃသောတာ၊
သေဝန္တိ ဟေတာ ပိယးမပ္ပိယဉ္ဇူ၊
နာဝါ ယထာ ဩရကုလံ ပရဉ္စူ။ ။ •

(၃၆) ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ သိလေသူပမာ၊ ယောကျ်ား
တို့ပတ်၊ ဆွဲချိတ်စေးကပ်၊ ခွဲနှောင်တတ်သော အရေးကြောင့်။
သစ်စေးနှင့်တူကုန်၏။ သိဒီရိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ သဗ္ဗဘက္ခာ၊ အလုံးစုံကို
ငေးတတ်ကုန်၏။ တိက္ခမာယာ၊ ထက်သော- မြန်သော၊ လျင်
သော မာယာရှိကုန်၏။ နဒီ၊ တောင်မှ သက်ဆင်း၊ မြစ်ခပင်း
သည်။ သီဃသောတာ၊ လျင်မြန်သော ရေအလျဉ်ရှိသည်။ ဟော
တိဣဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို အတူ။ သီဃမာယာ၊ လျင်သော

မာယာရှိကုန်၏။ ဇေတဝါထိုခိန်းမတို့သည်။ ပိယဉ္ဇ၊ အသဲကြောက်
ကပ်၊ ချစ်ခင်အပ်သောသူကို၎င်း။ အပ္ပိယဉ္ဇ၊ မပြတ်အစပ်၊ တ
ကယ်မချစ်အပ်သောသူကို၎င်း။ သေဝန္တိ၊ ဖြစ်-စွဲတတ်၊ ဆည်းကပ်
ကြကုန်၏။ ယထာ၊ ဥပမာပုံဆို၊ ဘယ်လိုနည်းဟူမူကား၊ နာဝါ၊
လှေသည်။ ဩရကုလဉ္ဇ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကို၎င်း၊ ပရဉ္ဇ၊ ဟိုဘက်
ကမ်းကို၎င်း။ သေဝတိယထာ၊ နှစ်ခုလုံးမချန်လှပ်၊ ကပ်ချောက်
တတ်သကဲ့သို့တည်း။

(၃၇) န တော ဧကဿ နန္ဒိန္နံ၊
အာပဏောဝံ ပဿာရိတော။
ယောတာ မယုန္တိ မညေယျ။
ဝါတံ ဇာလေန ဗန္ဓယေ။ ။

(၃၇) တော၊ ထိုခိန်းမတို့သည်၊ ဧကဿ၊ တယောက်ထည်း
သောသူ၏အတို့၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ နန္ဒိန္နံ၊ နှစ်ကုန်သောသူတို့တို့၊ န၊ မ
ဟုတ်ကုန်၊ အာပဏောဝံ၊ အများတော၊ သွားလာရန်အခွင့်ပေး
တဲ့-ဈေးရုံကြီးကဲ့သို့သလျှင်၊ ပဿာရိတော၊ ဥစ္စာရှိသူ၊ ဝယ်ယူ
သိမ်းသွင်း၊ မဲယဉ်းအောင်။ ဖြန့်ခင်းအပ်လေ၏။ (တနည်း)၊ ပ
ဿာရိတော၊ အများအတွက်၊ တအားမက်အောင်၊ ဖြန့်ကြက်ခင်း
ကျင်းအပ်သော၊ အာပဏောဝံ၊ စားကုန်-သောက်ကုန်။ ထည်မျိုး
စုံသော၊ ဈေးရုံကြီးကဲ့သို့၊ မယုန္တိ၊ လူအများတို့တို့သလျှင်။
ဟောန္တိ၊ မချမလှေ့၊ ဖြစ်ပါပေကုန်၏။ ယောပုရိသော၊ အကြင်
ယောက်ျားသည်။ တာ၊ ထိုခိန်းမတို့ကို။ မယုန္တိ၊ မဟာဟူ၍။ ဝါ၊
ဘယ်သူမပါ၊ ငါဘယောက်ထည်းသာ။ ငါ့ဥစ္စာ-ဟူ၍။ မညေ
ယျ၊ အောက်မေ့မှတ်ဆင်ခြားအံ့။ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျား
သည်။ ဝါတံ၊ လေကို၊ ဇာလေန၊ ကွန်ရှက်ဖြင့်၊ ပါ၊ ပိုက်ကွန်ဖြင့်၊ ဗန္ဓ
ယေ၊ သွားလှည်းချည်နှောင်ရာ၏။ ဝါ၊ ချည်နှောင်သွားလှည်းရာသကဲ့
သို့ပါပေတည်း။

လောကဉ္စ၊ ဈေးရုံကြီးများသည်။ ရောင်းသူ-ဝယ်သူ၊ သွားလာ
သူတို့၊ ဆုဆုပြည့်နှက်၊ များစွာသောသူတို့၏ အတွက်၊ ဖြန့်ကြက်

ခင်းကျင်း၍ ထားသကဲ့သို့။ ထို့တူ။ မိန်းမဆိုတာ၊ တယောက်
ထည်းအလိုငှါထည်းမဟုတ်၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့အဘို့အရာ
သာလည်းမဟုတ်။ စင်စစ်မှာကား၊ လူအများတို့၏အဘို့တွက်
တာသာဖြစ်ပေ၏။ ဈေးရုံကြီး ကဲ့သို့၊ သွားမောင်ထွက် တက်
သက်လူးလာ။ လူများစွာတို့နှင့်ပင်ဆက်ဆံ၏။ အကြင်သူ မှာ၊
ဥစ္စာရွှေငွေများစွာရှိအံ့။ ထိုသူသည်- များစွာဝယ်ခြင်း-ရယူနိုင်
သည်။ ထိုသူ မှာကျေးဇူးများ၏၊ ဥစ္စာနဲပါး၊ ဆင်းရဲငြား၍ များစွာ
မဝယ်နိုင်သောသူတို့မှာကား၊ ကျေးဇူးမများ၊ နဲနဲပါးပါးသာ-သုံး
ဆောင်ရ၏။ သို့ကြောင့်၊ ဈေးရုံကြီးနှင့်တူလေသည်။ ။ အကြင်
ယောက်ျားသည်၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ ငါ့ယာ-သာဟု၍- အောက်
မေ့မှတ်ထင်ငြားအံ့။ ထိုယောက်ျားသည်။ လေကိုကွန်ရှက်ဖြင့်
ဘမ်းချည်သကဲ့သို့ဖြစ်လေရာသည်။ လေကို ပိုက်ကွန်ဖြင့်ဘမ်း
ချည်-ထုပ်ပိုး၍မရနိုင်သကဲ့သို့၊ ထို့တူ-အ မြဲဆွဲချည်လျက်၊ ငါတ
ယောက်ထည်းသာ- ဆက်ဆံ သည်။ ဟူသော အောက်မေ့မှတ်
ထင်ခြင်းများသည်၊ ဘယ်အခါမှ မှန်နိုင်ဘွယ်ရာ-မရှိဘူး-ဟူလို။

(၃၈) ဧဝံ ထောကိတ္ထိယော နာမ၊
ဝေလာ တာသံ နပိဇ္ဇတိ။
ယထာ နဒီစ ပဇ္ဇိတစ၊
ပါနာဂါရံ သဘာ ပပါ။ ။

(၃၈) ထောကော၊ ယခုလောက၊ ပစ္စက္ခ၌။ နဒီယထာစ၊ မြစ်ကဲ့
သို့၎င်း။ (တနည်း။ နဒီ၊ မြစ်သည်။ အဝေလာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ
သည်။ ဟောတိ သထံစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၎င်း)။ ပဇ္ဇိတယထာစ၊ ခ
ရီးလင်းမကဲ့သို့၎င်း။ ပါနာဂါရံယထာစ၊ သေဆိုင်၊ ဘုံဆိုင်း၊ ထန်း
ရေ-အရက်ဆိုင်ကဲ့သို့၎င်း။ သဘာယထာစ၊ ပွဲလမ်းသာတင်ကဲ့
သို့၎င်း။ ပပါယထာစ၊ အများထွက်ဝင်၊ ရေချမ်းစင်ကဲ့သို့၎င်း။
ဣတ္ထိယောနာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်။ ဧဝံဘထာ၊ ထိုဖြစ်စသည်တို့
နှင့်တူကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ ဝေလာ၊ ညဉ့်နေ့နှစ်ဖြာ။

မည်သူသာဟု-သွားစရာ-အပိုင်းအခြား၊ ကမ်းကလေးနားသည်၊
နုဝိဇ္ဇာတိ၊ ပိုင်းခြားတိတိ။ မရှိနိုင်လေ။

မြစ်၊ ခရီးလမ်းမ၊ အရက်ဆိုင်၊ ပွဲသဘင်၊ ရေအိုးစင်များသည်။
လူအများနှင့်ဆက်ဆံခါ၊ ညဉ့်နေ့မဆို-သွားလိုရာ-သွားရောက်
နိုင်သည်။ တယ်သူသာ-သွားရမည်ဟု။ အပိုင်းအခြား၊ တားမြစ်
နိုင်ချက်မရှိ၊ အလိုရှိသူ-သွားလာ-ဝင်ရောက်နိုင်ရာသကဲ့သို့၊ မိန်း
မများသည်လည်း။ ထို့အတူတည်း။ တယောက်ထည်းသာ-
ဆက်ဆံနိုင်သည်ဟု။ အပိုင်းအခြား၊ ကမ်းကလေးနား-မရှိချေ။ အလို
ရှိသူအကျွမ်းဝင်သူ-သွားလာဝင်ရောက်နိုင်လေသည်။ ဟုလို။

(၃၉) ဗာတာသနုသမာ ဇောတ၊
ကဏ္ဍသပ္ပသိရူပမာ၊
ဂါဝေါ ဗဟိ တိဏ္ဍာယော၊
ဩမသန္တိ ဝရံဝရံ။ ။

(၃၉) ဇောတ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ဗာတာသနုသမာ၊ မီးနှင့်
တူကုန်၏။ ကဏ္ဍသပ္ပသိရူပမာ၊ မြွေဟောက်ဦးခေါင်းနှင့်တူကုန်
၏။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ ဗဟိ၊ ပြင်ပ၌၊ တိဏ္ဍာယော၊ မြက်၏။ ဝရံဝရံ၊
ကောင်းနိုးရာရာကို၊ ဩမသန္တိ၊ ဣဝ၊ သုံးသပ်စွဲငြား၊ စားကုန်သ
ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဝရံဝရံ၊ ကောင်းနိုးရာရာ၊ ငွေရှိသောသူ
ကိုသာလျှင်၊ ဩမသန္တိ၊ စွဲလမ်းသုံးသပ်။ ဆည်းကပ်ဝင်ရောက်
ကြကုန်၏။

မီးသည်။ လောင်စာဖြင့် မရောင့်ရဲသကဲ့သို့၊ မိန်းမများလည်း။
ကိလေသာတည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်။ မရောင့်ရဲနိုင်။ က
ဏ္ဍသပ္ပသိရူပမာ၌၊ အကြောင်းငါးပါးတို့ဖြင့်၊ မြွေဟောက်ဦး
ခေါင်းနှင့်တူလေသည်။ အကြောင်းငါးပါး-ဟူသော်ကား၊

- (၁) အမျက်ထွက်တတ်ခြင်းတပါး။
- (၂) ရန်ငြိုးဘွဲ့တတ်ခြင်းတပါး။
- (၃) ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိခြင်းတပါး။

- (၄) လျှာနှစ်ခွဲရှိသည်၏အဖြစ်တပါး၊
- (၅) မိတ်ဆွေခင်ပွန်းကိုပြစ်မှားတတ်ခြင်းတပါး။

ထိုငါ့ပါးတွင်။(၁-၂-အချက်) အံ့မျက်ထွက်ခြင်း။ ရန်ငြိုး
 ဆွဲတတ်ခြင်းကား။ထင်ရှားသိသာ၏။ ။(၃) အချက်၌။ ရာဂ
 ကြီးခြင်းသည်။အဆိပ်ပြင်းထန်ခြင်းမည်၏။ ။(၄) အချက်၌။
 ချောပစ်ကုံးတိုက်တတ်သောကြောင့်။ လျှာနှစ်ခွဲ ရှိသည်-ဆိုလို
 သည်။ ။(၅) အချက်။ လွန်ကြူး၍ ကျင့်တတ်သောကြောင့်။
 မိတ္တဒုက္ခိ-ခေါ်သည်ဟုသိလေ။ ။နွားတို့သည်။ ပြင်ပ၌မြက်
 တို့၏ ကောင်းနိုးရာရာ၊ အသစ်အသစ်-ကိုသာ၊ စားကုန်သကဲ့သို့၊
 ထိုတူ မိန်းမတို့လည်း။ အသစ်အသစ်-ကောင်းနိုးရာရာကိုသာ။
 ဇေရှာသုံးသပ်။ပေါင်းသင် တတ်ကုန်သည် ဟုလို။

*မျက်ထွက်-ရန်ငြိုး၊ ကြမ်းဆိပ်မျိုးနှင့်။ နှစ်မျိုးစကား၊မိတ်
 ပြစ်မှားသည်။ ။ငါးပါးမြွေနှင့်-တူသတည်း။

(၄၀) ဗာသာသနံ၊ ကုဉ္ဇရံ၊ ကဏ္ဍသပ္ပံ၊
 မုဒ္ဒါတိသိတ္တံ၊ ပမဒါစ သဗ္ဗာ၊
 ဇေတ နရောနိစ္စယတော ဘဇေထ။
 တေသံ ဟဝေ ဒုပ္ပိဒု သုဗ္ဗဘာဝေါ။ ။

(၄၀) ဗာသာသနံ၊ မီးကို၎င်း။ ကုဉ္ဇရံ၊ ဆင်ကို၎င်း။ ကဏ္ဍ
 သပ္ပံ၊ မြွေဟောက်ကို၎င်း။ မုဒ္ဒါတိသိတ္တံ၊ ထိပ်၌အထိသိက်သွန်း
 အပ်သောမင်းကို၎င်း။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပမဒါစ၊ မိန်းမ
 တို့ကို၎င်း။ ဇေတ ပဉ္စ၊ ဤငါးဦးတို့ကို။ နရော၊ လူအပေါင်းသည်။
 နိစ္စယတော၊ မြဲသောအမှတ်သည်။ အားဖြင့်။ (နိစ္စယတောတိ
 နိစ္စသညတော၊ ဟုတွင်သည်။ နိစ္စသတော-ဟူ၍လည်း-ပါဌ်အချို့
 ရှိ၏။ မြဲသောသတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟုပေး။ ဥပဋ္ဌိတသတိအပ္ပ
 မင်္ဂလာဝဟုတွတ်အတ္ထော-ဟုသော အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ-အနက်
 ကြားနှင့်ကိုက်ညီသည်။)။ ဘဇေထ၊ ကပ်ရောက်ရာ၏။ ဟဝေ၊ စင်

စစ်။ ဝါ၊ ထိုစကားမှန်၏။ တေသံ၊ ထို-မီး-ဆင်-မြွေ-မင်း၊ မိန်းမ-
ဟုထောငါးသင်းတို့၏။ သဗ္ဗဘာဝေါ၊ အလုံးစုံသဘာဝ။ အလို
အတ္တိယဟုကို၊ ဝါ၊ အလုံးစုံ-စိတ်နေစိတ်ထားကို။ ဒုဗ္ဗိဒု၊ ကေန
ဝေခွဲ၍၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ (သဘာဝေါ-ဟုလည်း ပါဠိရှိဟန်တူ၏။
သဘာဝေါအတ္တိယသယော-ဟုတွင်သည်)။

အဓိပ္ပါယ်ကား၊ မီး၊ ဆင်၊ မြွေ၊ မင်း၊ မိန်းမ။ ဤငါးဝသောအမျိုး
အစားတို့ကို။ အမြဲအမှတ်သညာ-သတိအားဖြင့်၊ စေး-ဆည်း
ကင်။ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံအပ်လေသည်။ ထိုစကားမှန်၏။ အခါ
ထေးမြင့်။ လေ့ကျင့်သုံ ခွဲအပ်သောမိသည့်သော်လည်း။ တခါ
တရံ၊ ပြန်လှန်လောင်ကျွမ်းစေတတ်၏။ ။ရှည်မြင့်စွာ-အကျွမ်း
ဝင်အပ်သောဆင်သည်သော်လည်း။ တခါတရံ၊ ပြန်လှန်သတ်
ဖြတ်တတ်၏။ ကာလရှည်စွာ-လေ့ကျင့်ပြသအပ်သော၊ မြွေသည်
သော်လည်း။ တခါတရံ၊ ပြန်လှန်ကုန်သတ်တတ်၏။ ။နှစ်-လ-
ရှည်စွာ။ ဆက်ဆံကျွမ်းဝင်အပ်သော မင်းပင်ဖြစ်သော်လည်း။
အကြောင်းမတ်၊ အပြစ်ခွဲသောနေ၍၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြုတတ်လေ
သည်။ ။ထို့တူ-ကြာမြင့်စွာ-လေ့လာ၊ ပေါင်းသင်းအပ်သော၊
မိန်းမပင်ဖြစ်စေကာမူ၊ မပြု၊ မဖြောင့်၊ အမူထောင့်လျက်။ မှောင့်
ရောင့်ခါရံ။ အကောက်ကြံ၍။ ဘောက်ပြန်တတ်လေသေးသည်။
အဆိုပါ-ငါးပါးတို့၏။ ဟုတ်မှန်သောသဘောများကို၊ ကောင်း
သည်-ဆိုးသည်ဟု၊ ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ခဲ့သည်။ သို့ကြောင့်။ ထိုငါး
ပါးတို့ကို၊ အမြဲသတိထားလျက်။ သွားလာဆည်းကပ်၊ ပေါင်းစပ်၊
ဆက်ဆံကုန်ရာသည်-ဟုလို။

နှစ်ဆောင်သံပေါက်။

မြွေ-မင်း-မီး-ဆင်၊ မိန်းမလျှင်၊ ငါးအင်မြို့မှတ်သာ။
သတိ-မကွာ၊ ပေါင်းကြရာ၊ နောင်လာလူအများ။

(၄၁) နှစ်ဆောင်သံပေါက်၊
နုဒန္တိဝဏ္ဏာ၊ နုပဟု နုကန္တာ၊
နုဒန္တိဏ္ဍာ ပမဒါ သေဝိတဗ္ဗာ၊

န ပရဿ ဘရိယာ,န ခနဿ ဟေတု၊
ဇေတိတ္ထိယော ပဉ္စ နသေဝိတဗ္ဗာ။ ။

(၄၁) အတ္တန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်အဆင်း လှသော မိန်းမကို။
နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မရှိဘဲအပ်။ ဗဟုနံ၊ များစွာသောလူတို့သည်။ ကန္တု၊
ပိုင်းအံ့ချစ်မက်၊ နှစ်သက်အပ်သောမိန်းမကို။ နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မရှိ
ဘဲအပ်။ ဒက္ခိဏာ၊ ကခြင်း၊ သီခြင်း၌ လိမ္မာကုန်သော၊ ပဒေ၊ မိန်းမ
တို့ကို။ ဝါ၊ အငြိမ့်သမ-ကခြေသည်မတို့ကို။ နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မရှိ
ဘဲအပ်ကုန်။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဘရိယာ၊ မယားကို။ နသေဝိ
တဗ္ဗာ၊ မရှိဘဲအပ်။ ယာ၊ အကြွင်မိန်းမသည်။ ခနဿဟေတု၊ ဥစ္စာ
ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ဥစ္စာကိုလိုချင်မက်မောသော
ကြောင့်သာ။ ဘဇတိ၊ မိမိသို့ဆည်းကပ်-ဝင်ရောက်၏။ သာ၊ ထို
ငွေ မျက်နှာကြောင့်။ မယားလုပ်လာသူကို၊ အပရိဂ္ဂဟာပိ၊ သိမ်း
ဆည်းသောသူပင်။ မရှိသော်လည်း။ နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မရှိဘဲအပ်။
ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော။ ဇေတိတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။
နသေဝိတဗ္ဗာ၊ ဘေးရန်ထူထပ်သဖြင့်။ မရှိဘဲအပ်ကုန်။

အလွန်အဆင်းလှသောမိန်းမကား၊ ကြိုက်သူပေါ်၍။ ဘေးရန်
များသည်။ မရက်မစက်လှ၍။ အများပိုင်းပိုးနေကြသော မိန်းမ
ကိုဆိုသည်။ သီရိမာ- အစုကာသိ- ပြည့်စုံဆုံးဆာမတို့ကဲ့သို့။
အများတောင့်တ၊ ပိုင်း၍ချစ်နေကြသော မိန်းမလည်း။ ထို တူ
မကောင်း။ ဘေးရန်များသည်။ ကခြေသည်မလည်း။ မျက်နှာများ
သည်။ မိတ်ပေါ်သည်။ ထို ကြောင့်မရှိဘဲအပ်။ သူတပါးမယားကို
လည်း။ ကာမပိုင်ရှိသည့်အတွက်။ မရှိဘဲအပ်။ ဥစ္စာကိုလိုချင်လို့
သာ - မယားဖြစ်လာသော မိန်းမသည်။ မရသောခါ- အမျက်ပွား
တတ်သည်။ ထိုမိန်းမကို။ သိမ်းဆည်းသူမရှိ၍။ အလွတ်အလပ်ပင်
ဖြင့် ငြားသော်လည်း။ မရှိဘဲမပေါင်းသင်းအပ်။ ထိုမိန်းမငါးမျိုးတို့
ကိုမရှိဘဲအပ်ကုန်ဟု မှတ်လေ။

ဤကိုရည်၍။ မဃဒေဝလင်္ကာသာစံ၌။ ။ ဆင်းရောင်လွန်ငြား၊
လူချစ်များနှင့်။ သူ့မယားတထွေ၊ ကချေတတ်စွာ။ ဥစ္စာလိုဘိ။

ဣတ္ထိငါးမျိုး၊ အတွင်းဆိုးကို၊ မြတ်နိုးအံ့မြေ၊ မငြိဝဲနှင့်၊ ။ ဟုစပ်ဆို
တော်မူလေ၏။

ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဒေသနာစကားတို့ကို၊ ဤကဲ့သို့ဟောကြား
လိုက်တော့၊ ထရားနာသူ-လူအပေါင်းက။ သောင်းသောင်းပျံ့ပျံ့၊
အံ့ဩချီးမွမ်းကြပြီး၊ ဩ-ကောင်းလှပေစွ၊ ကောင်းပေစွ-ဟု၊ သံသ
ရကာရ-ဟစ်ကြွေးလျက်၊ ကောင်းချီးပေးကြလေသတည်း၊ အ
လောင်းတော်-ကုဏာလ-လည်း၊ ဤမျှလေခံအကြောင်းစကား
တို့ဖြင့်၊ မိန်းမတို့-သဘာဝများကို၊ ဟောကြားတော်မူပြီးခါ၊ ရပ်
ဆိုင်း-နားနေသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဆိတ်ဆိတ်သာ-နေလေ
သည်။

ထိုထုရားလောင်းဟောသော တရားစကားတို့ကိုကြားနာရ
၍၊ အာနန္ဒာ-မည်သောလင်းတမင်းကလည်း၊ မိတ်ဆွေ။ ကုဏာ
လ-အကျွန်ုပ်လည်း၊ မိမိ၏ဥာဏ်စွမ်းအားဖြင့်၊ မိန်းမတို့၏ကျေး
ဇူးမဲ့ စကားကို၊ ဟောကြား ပြောဆိုပါဦးအံ့-ဟုဝန်ခံ၍၊ ဤဆို
လတ္တံ့ သောဂါထာပန္နတို့ကို၊ ဟောပြုလေသတည်း။

(၂၈) အာနန္ဒာလင်းတမင်း၏ဟောပြောချက်။

(၄၂) ပုဏ္ဏံပိ စေမံ ပထဝီ ခနေန၊
ဒဇ္ဇိတ္ထိယာ ပုရိသော သမ္မတာယ၊
လဒ္ဓါဓဏံ အတိမညေယျ တံပိ၊
တာသံ ဝသံ အသတိနံ နဂစ္ဆေ။ ။

(၄၂) ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ သမ္မတာယ၊ ကောင်း
စွာမြတ်နိုးအပ်သော၊ ဒဇ္ဇိတ္ထိယာ၊ မိန်းမအား၊ ခနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ ပုဏ္ဏံ၊
ဩဇာသော၊ ဣမံပထဝီ၊ ဤမြေကြီးကို၊ စေဒဇ္ဇာပိ၊ အကယ်၍မူ
လည်းပေးငြားအံ့၊ ဝါ၊ အကယ်၍ပေးစေကာမူ၊ ခဏံ၊ အခွင့်အခါ
ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရ၍။ ဝါ၊ ရသည်ရှိသော်၊ (တနည်း)၊ ခဏံလဒ္ဓါ၊ အခွင့်
ကြိုထောက်၊ အပေါက်ရခဲ့သော်၊ တံပိ၊ ထိုမြေနှင့်အမျှပေးတော်

ရတံ့ - လင်ယောကျာ်းကိုသော်လည်း။ အတိမညေယျ၊ မထိပ်၊
မြင်ပြုရာ၏၊ ပြုတတ်သည်သာလျှင်တည်း။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ အ
သတိနံ၊ သတိမရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ သူတော်မဟုတ်၊ ယုတ်မာကုန်
သော၊ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုပိုင်စံ၊ သူ့ နိုင်ငံသို့၊ န
ဂစ္ဆေ၊ ပြောသမျှ-နှစ်ခြိုက်၍၊ မလိုက်သင့်ပေရာ။

မြေကြီးနှင့်အမျှ-ဥစ္စာပစ္စည်းကိုပုံ၍ပေးပါသော်လည်း။ အခွင့်
အခါ-ရက၊ မထိပ်၊ မြင်ပြုတတ်ကြသေးသည့်-မွေထား-ဟုလို၊

(၄၃) ဥဋ္ဌာဟကံ စေပိ အထိနုဂုတ္တိံ ၊
ကောမာရတတ္တာရံ ပိယံ မနာပံ၊
အဝါသု ကိစ္စေသုစ နံဇဟန္တိ၊
တသွာ-ဟ-မိတ္တိံ နံ နုဝိဿသာမိ၊ ။

(၄၃) ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ စေပိ၊ အကယ်၍လည်း။ အ
ထိနုဂုတ္တိံ၊ မထွန်တို့-မဆုတ်နစ်။ အားထစ်သောသဘောရှိသော၊
ဝါ၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာဟကံ၊ ထကြွလုံ့ထ၊ ဥဿာဟနှင့်၊ ပီရိယ
ရှိစေကာမူ၊ ဝါ၊ ရှိသော၊ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပံ၊ မြတ်နိုးအပ်
သော။ တနည်း။ မနာပံ-မန-အာပံ။ စိတ်နှလုံးကို၊ ရွှင်ဖြိုးဖွံ့ထွား၊
ပွားစေတတ်သော၊ နံကောမာရတတ္တာရံ-ပိ၊ ထိုကျောင်းသားအ
ရှုယ်၊ သားတို့သားငယ်ဖြစ်သောလင်ကလေးကို သော်လည်း။
အဝါသု၊ သေးရန်တို့ကြောင့်၎င်း။ ကိစ္စေသုစ၊ ထိုထိုကိစ္စတို့
ကြောင့်၎င်း။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ခွါတတ်ကုန်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်၊
အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတ္ထိံနံ၊ မိန်းမတို့ကို၊ နုဝိဿသာမိ၊ အကျွမ်းမဝင်
ပေ။ ။ (အဓိပ္ပါယ်သိသာပြီ)။

(၄၄) နုဝိဿသေ ဣစ္ဆတိ မန္တိ ပေါသော၊
နုဝိဿသေ ရောဒတိ မေ သကာသေ။
သေဝန္တိ ဟေတာ ပိယ မပ္ပိယဉ္စ၊
နာဝါ ယထာ ဩရကုလံ ပရဉ္စ၊ ။

(၄၄) ပေါသော၊ ယောကျာ်းသည်။ သော၊ ဤမိန်းမသည်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ဣစ္ဆတိ၊ တောင့်တသွေးချို၊ အလိုရှိခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်

ထင်ယုံကြည်၍၊ နဝိဿသေ၊ အလွမ်းခင်ခင်၊ အမွန်းတင်လျက်။
အကျွမ်းမဝင်သင့်ရာ။ မေသကာသေ၊ ငါ့အထံ၌၊ ဝါ၊ ငါ့အနား
မှာ၊ ရောဒတိ၊ ဆွဲခါ-နွဲခါ၊ ငိုလာရှာပေသည့်ဟု။ နဝိဿသေ၊
သနားခင်မင်။ အကျွမ်းမဝင်သင့်ရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဟုတ်၏။ မုချတည့်၊
ဘော၊ ထိုခန်းမတို့သည်၊ ဝိယဉ္ဇ၊ တကယ်အစစ်၊ ဖယ်မပစ်ဘဲ။
ချစ်အပ်သော သူကို၎င်း။ အပ္ပိယဉ္ဇ၊ တကယ်မစစ်၊ တနွယ်ရစ်လို့
ရဲ့၊ မချစ်အပ်သော သူကို၎င်း။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်။ ရစ်ပတ်
လိုက်သေးကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ စ၊ ဥပမာပုံဆို။ ဘယ်လို
နည်းဟူမူ။ နာဝါ၊ ဟေ့သည်။ ဩရကုလံစ၊ သည်ဘက်ကမ်းကို
၎င်း ပရံစ၊ ဟိုဘက်ကမ်းကို၎င်း။ သေဝတိယထာ၊ မှီခါတွဲစပ်၊
ဆိုက်ကပ်သကဲ့သို့ပါပေတည်း။

- (၄၅) န ဝိဿသေ သာစ ပုရာဏ သန္တတံ။
- န ဝိဿသေ မိတ္တ ပုရာဏ စောရံ။
- န ဝိဿသေ ရာဇာနံ သခါ မမန္တိ။
- န ဝိဿသေ ဣတ္ထိံ ဒသန္တ မာတာရံ။ ။

(၄၅) သာစ-ပုရာဏသန္တတံ၊ ဟောင်းလေပြီးသော သစ်
ရွက်၊ အခင်းကို၊ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ ဝါ၊ မခါမတွက်။
မဆင်ခြင်ဘဲလျက်။ မသုံးဆောင်ရာ။ မိတ္တပုရာဏစောရံ၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းဟောင်းဖြစ်သော ခိုးသူကို၊ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။
ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ သခါမမန္တိ၊ ငါ့ မိတ်ဆွေဟူ၍၊ နဝိဿသေ၊ အ
ကျွမ်းမဝင်လေနှင့်၊ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို။ ဒသန္တမာတာရံ၊ သားတကျိပ်
တို့၏ အမိဖြစ်သော်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။

ဤဂါထာ၌ သစ်ခက်- သစ်ရွက်အခင်းဟောင်း- ဟူသည်
ကား၊ သွန်ခဲ သာ-တရက်မြောက်၊ နှစ်ချက်မြောက်၊ မနေ့-တနေ့
က-ခင်းထားအပ်သော သစ်ခက် သစ်ရွက်-အခင်းကိုဆိုသည်။
ထိုကဲ့သို့သော အခင်းဟောင်း၌၊ မြွေ-ကင်းသန်းသော်လည်း၊
ဝင်၍နေရာသည်၊ ရန်သူဖြစ်သော သူသည်သော်လည်း၊ ထား

လက်နက်ကို-သိမ်းရှို့၍ဝှက်ခဲ့ရာသည်။ သို့ကြောင့်-မခါ-မတွက်။
 မဆင်ခြင်ဘဲလျက်၊ မသုံးဆောင်-မထိုင်နေအပ်။ ။ ခရီးလမ်းမ
 ခွဲ၊ သတ်ဖြတ်-လူ့ယက်၊ ဗျက်ဆီးနေသောခိုးသူသည်၊ မျက်နှာသိ
 ဆိုလျှင်။ သတ်၍ပစ်တတ်သည်။ သို့ကြောင့် မိတ်ဆွေဟောင်း
 ဖြစ်သောခိုးသူကိုလည်း၊ မဆင်မခြင်။ အကျွမ်းမဝင်နှင့်ရာ ။ ။
 မင်းဟူသည်။ စိတ်ဆိုးချင်လျှင်လည်း။ ချက်ခြင်းပင်- စိတ်ဆိုး
 တတ်သည်။ သို့ကြောင့်။ ငါ့မိတ်ဆွေဖြစ်သည်တကား-ဟု။ မင်း
 များကိုလည်း။ အကျွမ်းမဝင်သင့်ရာ။ ။ သားတကျိပ်တို့၏။
 မိခင်ဖြစ်စေကမူ၊ ဤမိန်းမသည်။ အရှယ်ကြီးပြီ။ ငါ့ကိုဖြင့်-
 သွေးဆောင်စေ။ နှူး။ လွန်ကြူး- ပြုမူ၍ မရှိတော့ပြီ။ စိတ်ချ
 လောက်ပြီ။ သူ့ကိုယ်ကိုသူစောင့်ရှောက်တော့ပြီဟု။ ယုံကြည်
 စိတ်ချ၍။ ဆက်ဆံကျွမ်းဝင်ခြင်းမပြုသင့်ရာ။ ။ ထိုစကား-မှန်၏
 မိန်းမဟူသည်။ သားတကျိပ်မိခင်ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ကာမ-
 တရားနှင့်ပတ်သက်က။ စိတ်မချရလေ။ ။ အသာတမန္တဇာတ်၌။
 သားဖြစ်သူ-ဒိသာမာမောက္ခ-ဆရာ၏နည်းပေးလမ်းပြ။ ဩဝါဒ
 အထိုင်။ အလိုကိုစုံစမ်းလို၍။ မချစ်ကြိုက်သော်လည်း။ ချစ်ကြိုက်
 လေဟန်-အမူအရာပြု၍။ နေ့စဉ်သူ၏အရည်အချင်း။ အဆင်း
 အင်္ဂါ။ အဖြာဖြာကို။ အခါခါချီးမွမ်း-လှည့်ပတ်နေသော-တပည့်
 ပညာသင်။ လုလင်ပျိုကို။ ကြိုက်ချစ်လျက်။ ပေါင်းသင်းနိုင်၍
 အကြောင်းအချက်။ ခင်ဗျားသားကို သတ်ပစ်မှ-ပေါင်းရ၍အ
 ကွက်အလက်ဖြစ်မည်ဟု- လုလင်ငယ်ပြောကြားသဖြင့်။ မိမိ၏
 သား- ဒိသာမာမောက္ခဆရာကြီး-ကိုသတ်ပစ်မည်ကြံစည်- ပြု
 လုပ်သော သေဝပါးနိုး။ အမယ်အိုကြီးဝတ္ထုကို-ထောက်ဆ၍။
 စိတ်မချရ-သည်ကိုသိကြပါလေ။

(၄၆) နုပိဿဒသ ရာမကရာသု နာရီသု၊
 အစ္စန္တ သီလာသု အဆညတာသု၊
 အစ္စန္တ ပေမာနုဂတာသု ဘရိယာ။
 နုပိဿဒသ တိတ္ထသမာ ဟိ နာရီယော။ ။

(၄၅) ရာမကရာသု၊ မသိပိမ်းပိမ်း။ လူပြိန်း-လူနတို့အား။
တက်ကြွရွှင်ပျော်။ မွေ့လျော်ခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်သော။ အစ္စန္တိ
သီလာသု၊ လွန်ကြူးတတ်သောအလေ့ရှိကုန်သော။ အသည
တာသု၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို။ မစောင့်သုံးကုန်သော။ နာရီသု၊ မိန်းမ
တို့၌၊ နှိပ်သော။ အကျွမ်းမဝင်ရာ။ တရိယာ၊ မယားသည်။ အစ္စန္တိ
ပေမာနုဂတာ၊ စင်စစ်လျှင်-အစဉ်လိုက်သော ချစ်ခြင်းရှိသည်။
ဝါ၊ လင်နှင့်အမျှ။ အချစ်ခြင်း-တူကြသည်။ စေတိအသော၊ အကယ်၍
မူလည်းဖြစ်ငြားအံ့။ တထာပိ၊ သို့ဖြစ်သော်လည်း။ နှိပ်သော၊
အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ဟိ၊ ဟုတ်ပါသော်ကော။ နာရီယော၊ မိန်းမတို့
သည်။ တိတ္ထသမာ၊ သူလာ-ငါလာ။ မြစ်ဆိပ်နှင့်သာတူကြကုန်
သတည်း။

(၄၆) ဟနေယျံပိ ဆိန္ဒေယျံပိ ဆေဒါပေယျံ၊
ကဏ္ဍေပိ ဆေတွာန ရဟိရံ ပိဝေယျံ၊
မာဒိနကာမာသု အသညတာသု၊
ဘာဝံ ကရေ ဂင်္ဂတိတ္ထုပမာသု။ ။

(၄၇) ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ သာပိကံ၊ လင်ကို။
ဟနေယျံပိ၊ သတ်မူလည်းသတ်ကုန်ရာ၏။ ဆိန္ဒေယျံပိ၊ ဖြတ်
မူလည်းဖြတ်ကုန်ရာ၏။ ဆေဒါပေယျံ၊ ဖြတ်ခိုင်းမူလည်း။ ဖြတ်
ခိုင်းကုန်ရာ၏။ ကဏ္ဍပိ၊ လည်ပင်း၌လည်း။ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍၊
ရဟိရံ၊ လည်ချောင်းသွေးကို၊ ပိဝေယျံ၊ သောက်မူလည်း-
သောက်ကုန်ရာ၏။ မာဒိနကာမာသု၊ ယုတ်မာသောအထိုရှိကုန်
သော။ အသညတာသု၊ မစောင့်စည်းကုန်သော။ ဂင်္ဂတိတ္ထုပမာ
သု၊ လူပေါင်းသွားလာ။ ဂင်္ဂါဆိပ်နှင့်တူကုန်သော။ နာရီသု၊ မိန်းမ
တို့၌။ ဘာဝံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ မာကရေ၊ မပြုရာ။

(၄၈) မုသာ တာသံ ယထာ သစ္စံ၊
သစ္စံ တာသံ ယထာ မုသာ၊
ဂါဝေါ ဗဟိ တိဏ္ဍာသေဝ။
ဩမသန္တိ ဝရံဝရံ။ ။

(၄၈) ထာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ မုသာ၊ မုသာဝါဒအည်း၊ ယထာသစ္စံ၊ သစ္စာစကားနှင့်တူလှပေ၏။ ထာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ သစ္စံ၊ သစ္စာစကားသည်။ ဝါ၊ ကျိန်သမျှ-တွယ်သမျှသည်။ ယထာ မုသာ၊ မုသာဝါဒနှင့်တူ၏။ «(ဤကိုရည်၍။ မိန်းမသစ္စာ-မုသာ သာတည်း။ ဖွတ်လျှာသဏ္ဍာန်။ နှစ်ခွဉာဏ်နှင့်၊ မမှန်သည်သာ။ များလှစွာ၏။ ။ဟု-မန်လည်ဆရာတော်စပ်ဆို၏။) (နောက်နှစ်ပါ ဒဏနက်-ရှေး၌ရေးခဲ့ပြီ)။

(၄၉) ဂတေ နေတာ ပဏောဘေန္တိ။
ပေက္ခိတေန မှိတေန စ၊
အထောပိ ဒုန္နိဝတ္ထေန။
မဉ္ဇုနာ ဘဏိတေနစ။ ။

(၄၉) ထော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဂတေန၊ သွားခြင်း-ဟု သောအမှတ်နိမိတ်ဖြင့်၎င်း။ ပေက္ခိတေန၊ ရှုကြည့်ခြင်း-ဟုသော အမှတ်နိမိတ်-အရိပ်အကြောင်းဖြင့်၎င်း။ မှိတေနစ၊ ပြုံးခြင်း-ဟုသောအမှုအရာဖြင့်၎င်း။ အထောပိ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း။ ဒုန္နိဝတ္ထေန၊ မကောင်းရော့ရဲ။ မမြဲသောဝတ်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ စွန်တောင်ဆွဲခါ။ တမျိုးသောဝတ်ခြင်းမာယာဖြင့်၎င်း။ မဉ္ဇုနာဘဏိတေနစ၊ နူးညံ့သာယာစွာပြောဆိုခြင်းဖြင့်၎င်း။ ပဏောဘေန္တိ၊ အများစောင်းအောင်။ ဖြားယောင်းတတ်ကြကုန်၏။

သွားခြင်းအမှုအရာဖြင့်လည်း။ တမျိုး ဖြားယောင်း တတ်သည်။ ဤ၌၊ ဆင်သွား၊ ဝမ်းဘဲသွား-စသည် အမျိုးမျိုးရှိသည်။ ပေက္ခိတေန၌လည်း။ ဆင်ကြည့်-စပါးကြည့်-စသည် အမျိုးမျိုးရှိသည်။ ထိုကဲ့သို့အမျိုးမျိုးကြည့်ခြင်း အမှုအရာအားဖြင့်လည်း ဖြားယောင်းတတ်သည်။ ကြည့်ခြင်းဖြင့် ဖြားယောင်းရာ၌၊ ဥမ္မာဒန္တိဇာတ်ကို-သက်သေထုတ်ရာ၏။ ဥမ္မာဒန္တိ၏မျက်စိကြာ-အပြုကြောင့်၊ ဆင်ပေါ်က-သိဝိမင်း၊ ရူးသွပ်၍ မြင်ခြင်း ဖြစ်သည် ကား။ ကြည့်ခြင်းဖြင့် ဖြားယောင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ။ မှိတေန-

အရ။ပြုံးခြင်းအမျိုးမျိုးဖြင့်လည်းဖြားယောင်းတတ်သည်။ ။ဒုန္နိ
ဝတ္ထေန-အရ။ချော့ရဲစွာဝတ်ခြင်း။ စွန်တောင်ဆွဲပင့်ခြင်း-စသည်
ဖြင့်လည်း။ ဖြားယောင်းနိုင်သည်။ ဣသိသိင်္ဂီရဇဇာအား ဖြား
ယောင်းသောနိလိနိကာဇာတ်ကိုထောက်။နူးညံ့သာယာ အမျိုး
မျိုးသောစကားလာတို့ဖြင့်လည်း။ ဖြားယောင်းတတ်လေသည်။
သာယာစွာသော စကားတို့ဖြင့်။ ဖြားယောင်းပုံကို။ “မင်္ဂလာငါး
ရပ်ကိုအပ်နှင်း၍၊ အတိသိက်သွင်းခါနီး။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးက။ သပိတ်ထမ်း-ခေါ်သွား၊ ဟိုအနားကျ-ပြန်လွှတ်လိမ့်
စိတ်ထားနှင့်၊ ဇနပဒ-ကလျာဏီ-မျက်နှာကိုသာ- လွှဲကြည့် လွှဲ
ကြည့်နှင့်-လိုက်ပါသွားစဉ်၊ နှမာတွား-မယ်ကလျာဏီက၊ မျက်နှာ
ကလေး ရှင်ကြည်ကြည်နှင့်၊ လေသာဆန်းပြား နန်းတံခါးက ရပ်
တည်လျက်၊ “တုဇဇုံခေါ် အယုပုတ္တ-အာဂစ္ဆေယျာသိ။ ။အ
ယုပုတ္တ-နှမသက်ထား၊ ရှင်မင်းသား၊ တုဇဇုံခေါ်၊ အဆောတ
လျှင်၊ ရှောင်ကင်သာလျှင်။ ဝါ၊ ဖြန်းတော၊ လျှင်ဖြတ်၊ ခတ်မြန်မြန်
ကြီးသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ ခရီးရှည် ဖွဲ့၊ သွေမဖဲ တဲ၊ ပြန်
လာထော်မူခဲ့-ခေချင်၏” ဟု မှာဆိုလိုက်သော စကားသံသည်၊
ရင်ဝန်-သံဖြူ-မယ်န-စိုက်သည်ထက် မြဲမြံလျက်၊ အစွဲသန်-အ
ချစ်ပြင်းနေသော- နန္ဒမင်းသား-ဝတ္ထုကို၊ ထောက်ရှု၍ သိကြပါ
လေ-ဟူလို။

(၅၀) စောရိယော ကာထိနာ ဟေတာ၊
ဝါဠာစ လပသက္ခရာ။
နတာကိန္ဒြိ နဇာနန္တိ၊
ယံ မနုဿေသု ဝဇ္ဇနံ။

(၅၀) ဟိသန္တံ မှန်၏။ တော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ စောရိယော
ရိုးသူနှင့်တူဟုန်၏။ ကာထိနာ၊ ခက်ထန်သောစိတ်ရှိ ဘုန်း၏။ ဝါဠာစ၊
ကြမ်းလည်းကြမ်းကြုတ်ကုန်၏။ လပသက္ခရာ၊ အကျိုးမဲ့ စကား
ကိုပြောကြားရခြင်းဖြင့်။ သကာခဲကဲ့သို့မျှသာကုန်၏။ တာ၊ ထိုမိန်း

မတို့သည်။ ကိစ္ဆိ၊ တစုံတခုသောစိတ် အကြံအစည်ကို၊ နဇာ
နန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ယံဝဇ္ဇနံ၊ အကြင်အမျိုး
မျိုးသောလှည့်ပတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝဇ္ဇနံ၊ ထိုလှည့်ပတ်
ခြင်းကို။ နဇာနန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်၊

မိန်းမများသည်၊ ရုဆောင်းရှာဖွေ၍ထားအပ်သော ဥစ္စာပစ္စည်း
ကြံဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့် ခိုးသူနှင့်တူသည်။ ခက်ထန်သော
စိတ်နှလုံးသည်းရှိသည်။ ကြမ်းကြုတ် မျက်ကြွ။ အနည်းငယ်မျှ
သော အကြောင်း ကလေးဖြင့်လည်း စိတ်ဆိုးတတ်သည်။ လပ-
သက္ခရာ အရ၊ အကျိုးမရှိသော- ပွဲစကား၊ ဇာတ်စကား၊ အရပ်စ
ကား၊ အတင်းစကားကို ပြောရမည်ဆိုလျှင်။ သကာခဲကဲ့သို့ ၎င်း၊
ဗြိုရသည့်မျက်နှာကဲ့သို့ ၎င်း။ ချိုသာရွှင်ပြေးလသည်။ စိုးစဉ်းမျှ
သော အကြောင်းအရာ- အကြံအစည်ကို မူကား။ သိနိုင်ခဲ့သည်။
လောက၌- သူတပါးဝဇ္ဇနာဖြင့်၊ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းသော အ
ခြင်းအရာကိုလည်း။ သိနိုင်ခဲ့သည်။ မသိတတ်လေ။ သို့ကြောင့် မ
ယုတ်လား၊ ရံခါ- ရံခါ။ ယောက်ျားတို့ဝဇ္ဇနာဖြင့်၊ လှည့်ပတ်ခါ အ
ပြောကောင်း၍၊ ဖြားယောင်းရာ- ပါကြလျက်၊ နစ်နာဆုံးရှုံးကြရ
သည်လည်း။ အများအပြားပင်ရှိသည်။ ဤကိုရည်၍။ ဝဇ္ဇနံနဇာ
နန္တိ- ဟုဆိုသည်။

(၅၁) အသာ လောကိတ္ထိယော နာမ၊
ဝေလာ တာသံ နဝိဇ္ဇတိ။
သာရတ္တာစ ပဂဟ္တာစ၊
သိဝိ သဗ္ဗဗ္ဗသော ယထာ။ ။

(၅၁) လောကေ၊ လောက၌။ ဣတ္ထိယောနာမ။ မိန်းမတို့
မည်သည်။ အသာ၊ သတိကင်းကွား ယုတ်မာကုန်၏။ ဝါ၊ အ
ကောင်းနည်းပါး။ မကောင်းများကုန်၏။ ဝါ၊ သတိ-ခေါ်ညောင်း
သူတော်ကောင်းမ-ရှားကုန်၏။ (သက္ကဋကံ။ သူတော်ကောင်းမ
ကို-သတိ-ဆို၏။ သတိ-သန္တိ-သူတော်ကောင်းမ)။ တာသံ၊ ထို

မိန်းမတို့၏။ ဝါ၊ တို့အား။ ဝေလော၊ အပိုင်းအခြား၊ ကမ်းကလနား
သည်။ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ သာရတ္တာစ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း-တပ်ခြင်းရှိ
ကုန်၏။ ပဂတ္တာစ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး။ သုံးပါးလုံးချုတ်။ ကြမ်းကြုတ်
ခက်ထန်တတ်ကုန်၏။ သိခိ၊ မီးသည်။ သဗ္ဗဗာသောယထာ။ လုံးစုံ
မြှောက်ဝါး၊ စားတတ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သဗ္ဗဗာသာ၊
ဆိုးကောင်း ယုတ်မြတ်။ မလှင်မထားအလုံးစုံကို စားတတ်ကုန်
၏။ (အမိပ္ပါယ်ပေါ်ပြီ)။

(၅၂) နုတ္ထိ ဣနံ ပိယောနာမ။
အပ္ပိယော ပိ နုပိဇ္ဇတိ၊
သေဝန္တိဟေတာ ပိယ မပ္ပိယန္တု၊
နာဝါယထာ ဩရကုလံ ပရန္တု။ ။

(၅၂) ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ပိယောနာမ၊ တ
ကယ်အစစ်၊ ဖယ်မဖြစ်ဘဲ။ ချစ်အပ်သော သူမည်သည်လည်း။
နုတ္ထိ၊ ကေန်တိတိ။ မရှိနိုင်လေ။ အပ္ပိယောပိ၊ မရှင်နိုင်သည့်အ
ဖြစ်၊ ယှဉ်ဖြိုင်လိုစစ်ကြက၊ တကယ်သူတို့မချစ်အပ်-မချစ်နိုင်
သောသူသည်လည်း။ နုပိဇ္ဇတိ၊ ဘယ်တော့ကမှ-မရှိ။ (နောက်
နှစ်ပါး-သိလွယ်ပြီ။ ရှေး၌အနက်ပေးခဲ့ပြီ)။

(၅၃) နုတ္ထိ ဣနံ ပိယော နာမ၊
အပ္ပိယော ပိ နုပိဇ္ဇတိ။
ဓနတ္တာ ပဋိဝဏ္ဏန္တိ။
လတာဝ ဒုမနိသိတာ။ ။

(၅၃) (ရှေ့နှစ်ပါး-ရှေ့ဂါထာနှင့်တူပြီ)။ သိယော၊ မိန်းမ
တို့သည်။ ဒုမနိသိတာ၊ သစ်ပင်ကိုမှီကုန်သော။ လတာဝ၊ နွယ်
တို့ကဲ့သို့။ ဓနတ္တာ၊ ဥစ္စာ-ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ပုရိသံ၊
ယောကျ်ားကို။ ပဋိဝဏ္ဏန္တိ၊ စားသည်ကပ်၊ ရစ်ပတ်ကြလေ
ကုန်၏။ (ရွှေငွေကြောင့်သာ-ရစ်ပတ်သည်ဟုလို)။

(၅၄) ဟတ္ထိ ဗန္ဓံ အဿ ဗန္ဓံ၊

ဂေါပုရိသံစ မဏ္ဍလံ။

ဆဝဉ္စာဟကံ ပုပ္ဖ ဆဗ္ဗကံ။

သဓန မနု ပတန္တိ နာရိယော။ ။

(၅၄) နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ဟတ္ထိဗန္ဓံ၊ ဆင်ထိန်းကို
၎င်း။ အဿဗန္ဓံ၊ မြင်းထိန်းကိုသော်၎င်း။ ဂေါပုရိသံစ၊ နွား
ကျောခင်းသွားကိုသော်၎င်း။ ဆဝဉ္စာဟကံ၊ သူကောင်ဖုတ်ကြ
။ အသုဘရာဇာကိုသော်၎င်း။ ပုပ္ဖဆဗ္ဗကံ၊ မစင်ကျူးသွား။ ဂျာဇူး
ဝါလားကိုသော်၎င်း။ သဓနံ၊ ဥစ္စာရှိသော။ ဝါ၊ ဥစ္စာရှိပါက။ မဏ္ဍလံ-
ပုရိသမဏ္ဍလံ၊ များစွာသောင်းသောင်း၊ ယောက်ျားအပေါင်းကို။
အနုပတန္တိ၊ အစဉ်မကွာ၊ လိုက်တတ်ရှာလေ့ကုန်သတည်း။ ။
(ငွေမက်သည်-ဟုလိုသော်)။

(၅၅) ကုလပုတ္တံပိ ဇဟန္တိ အကိဉ္ဇနံ၊

ဆဝက သမ သဒိ သံပိ၊

အနုဂစ္ဆန္တိ အနုပတန္တိ။

ဓန ဟေတုဟိ နာရိယော။ ။

(၅၅) နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ အကိဉ္ဇနံ၊ 'ဥစ္စာမရှိသော၊
ဝါ၊ ဥစ္စာမရှိခဲ့သော်။ ကုလပုတ္တံပိ၊ သဘောဖြူထွား၊ လွန်ရိုးသား
တံ။ အမျိုးကောင်းသားကိုသော်လည်း။ ဇဟန္တိ၊ မပေါင်းချင်ခါ။
ဓမယံရှာ၍၊ စွန့်ခွါဘတ်ကြကုန်၏။ သဓနံ၊ ဥစ္စာရှိသောသူကို။ ဝါ၊
ဥစ္စာရှိပါမူ။ ဆဝက-သမ-သဒိ-သံပိ၊ ခွေးသားကိုစား။ နွန်းစဏ္ဍား
နှင့်၊ မခြားတမူ၊ အလားတူသော ယောက်ျားကို သော်လည်း။
အနုဂစ္ဆန္တိ၊ အခြေဖျက်ခါ။ ငွေမျက်နှာကြောင့်။ အစဉ်လိုက်ပါ
တတ်ကြလေကုန်၏။ ဟိ၊ ဟုတ် ၏။ မှန်၏။ ထုရားစူးရမိ။ နာရိယော၊
မိန်းမတို့သည်။ ဓနဟေတု၊ ဥစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ။
အနုပတန္တိ၊ အစဉ်မကွာ။ လိုက်တတ်ပါကုန်သတည်း။ ။ သိ
သာ၏။

ဤသို့လျှင်၊ မိမိ၏ဥာဏ်မှာ တည်လျက်။ အာနန္ဒာ-မည်သော
လင်းတမင်းသည်။ မိန်းမတို့၏ အကြောင်းရင်း။ ကျေးဇူးမဲ့ အခင်း
ကို။ ဟောကြားခြင်းပြုပြီးခါ၊ ရပ်စဲသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဆိတ်
ဆိတ်သာနေလေသတည်း။

ထိုစကားကိုကြားရ၍၊ နာရဒ-မည်သော ရသေ့ကလည်း။
မိမိ၏ဥာဏ်၌ တည်ခါ။ မိန်းမတို့၏ သဘောအလာတို့ကို။ ဟော
ပြောခါ ပြုပြန်လေသတည်း။

(၂၆) နာရဒရသေ့၏ဟောပြောချက်။

(၅၆) စတ္တာရောမေ န ပူရေန္တိ၊
တေ မေ သုဏ္ဍာထ ဘာသတော။
သမုဒ္ဒေါ ပြာဟ္မဏော ရာဇာ၊
ဣတ္ထိ စာပိ ဒိဇမ္ပတိ၊ ။

(၅၆) ဒိဇမ္ပတိ၊ ငှက်တို့၏သခင်။ သရင်ကုဏ္ဍာလ-ငှက်
မင်း။ ဣမေစတ္တာရော၊ သင်္ချာပိုင်းခြား။ ဤလေးခုသော အမျိုးအ
စားတို့သည်။ နပူရေန္တိ၊ တယ်လိပင်-ဖြည့်ကြသော်လည်း။ မပြည့်
ဝနိုင်ကြကုန်။ ဒိဇမ္ပတိ၊ အရှင်ကုဏ္ဍာလ-ငှက်မင်း၊ တေ၊ ထိုသင်္ချာ
ပိုင်းခြား။ လေးခုသော အမျိုးအစားတို့ကို။ ဘာသတော-ဘာ
သန္တံထ၊ ရွတ်ဆိုဟောကြားထွက်သော၊ မေ၊ နာရဒ-မည်စွမ်း
ရသေ့၊ ငါ၏ထန္တိကား၊ အထံမှ၊ သုဏ္ဍာထ၊ မကြာမဖင့်။ သန္တာ
ရင့်အောင်းနာလင့်တော်မူကြပါကုန်လော့။ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒရာ၎င်း။
ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၎င်း။ ရာဇာ၊ မင်း၎င်း။ ဣတ္ထိစာပိ၊ မိန်းမ၎င်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးမျိုးတို့သည်။ နပူရေန္တိ၊
တယ်ခါကာလမှ။ မပြည့်ဝနိုင်ကြကုန်။ ဒိဇမ္ပတိကား။ အာ
လုပ်ပုဒ် ဇာတ်ဝတ္ထု သရာကား။ ပိသေသနပုဒ်-ပြုလုပ်ပေးမှား၏။

(ဤကား-မာတိကာ-ခေါင်းစဉ်ဂါထာတည်း)။

- (က) မင်း-သမုဒ္ဒရာ၊ ဤနှစ်ဖြာ။ ဘယ်ခါ-မပြည့်ဝ။
- (ခ) မိန်းမ-ပုဏ္ဏား၊ ဤနှစ်ပါး။ ဖြည့်ငြား-မပြည့်ဝ။
- (ဂ) မပြည့်လေးပါး၊ သင်္ချာ-ထား။ မှတ်ထား-လေကုန်ကြ၊
ထိုလေးသွယ်ကို၊ အကျယ်တဝင့်၊ တွင် ငြိလိုရကား။

(၅၇) သရိတာ သာဂရာ ယန္တိ၊
ယာကာစိ ပထဝိသိတာ။
တာ သမုဒ္ဒံ န ပူရေန္တိ၊
ဦနတ္တာ ဟိ န ပူရတိ၊ စသည်ကိုမိန့်၏။

(၅၇) ယာကာစိ၊ ကြွင်းမဲ့ ဥသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပထဝိသိတာ၊ မြေပေါ်မှာတည်။ မြေ၌ရှိကုန်သော၊ သရိတာ၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ်၊ မြစ်ငယ်ငါးရာ၊ အဖြာဖြာတို့သည်၊ သာဂရာ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ယန္တိ၊ အစဉ်လျှောက်၍၊ ဝင်ရောက်စီးသွားကြကုန်၏။ တာ၊ ထိုငါးသွယ်-ငါးရာ၊ မြစ်ဖြာဖြာတို့သည်၊ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာကို။ နပူရေန္တိ၊ မပြည့်စေနိုင်ကုန်။ ကသ္မာ၊ တွဲကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဦနတ္တာဟိ-ဦနတ္တာဝေ၊ ရေ၏တည်ရာ၊ ကျယ်ဝန်းစွာဖြင့်၊ မြေမှာကားကျဉ်း။ ယုတ်လျှော့သေးငယ်၍နေခြင်းကြောင့် သာလျှင်၊ နပူရတိ၊ ဘယ်ခါကာလမှကမ်းလျှံပအောင်၊ မပြည့်ဝနိုင်ထေ။

ကန္တာလောကဓာတ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ၊ ရေ၏တည်ရာ၊ ရေနေရာက-များပြား၍၊ မြစ်၏တည်ရာ-မြေနေရာက-နည်းပါးရကား။ ထိုကျဉ်းမြောင်းနည်းပါးသော မြစ်တို့မှ စီးသွားသော ရေများသည်၊ အလွန်ကျယ်လျားသောရေကန်ကြီးထဲများ၌၊ အရာအထောင်မကသော-ဆီမီးခွက်ရေတို့ဖြင့်၊ ဖြန်းပက်သွန်းထောင်းငြားသော်လည်း၊ မပြည့်ထွားနိုင်သကဲ့သို့။ ထိုအလားပမာသာ၊ ဘယ်ခါမှ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာမှာ၊ ငြည့်ဝခြင်းမဖြစ်နိုင်ရာ-ဟူလို၊ (ဦနတ္တာ-အရ၊ အဓိပ္ပာယ်အပြတည်း)။

(၅၀) ဗြာဟ္မဏောစ အဓိယာန။

ဗေဒ မက္ခာန ပဉ္စမံ၊
ဘိယျာပိ သုတ မိစ္ဆေယျ။
ဦနတ္တာ ဟိ နပူရတိ။ ။

(၅၀) ဗြာဟ္မဏောစ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ အက္ခာန-ပဉ္စမံ၊
ဣတိဟာသ-ကျမ်းလျှင်ငါးခုမြောက်သော။ ဗေဒံ၊ ဗေဒင်လေးပုံ
ကို၊ အဓိယာန၊ သင်ပြီး၍။ ဝါ၊ သင်ပြီးသော်လည်း။ ဘိယျာပိ၊
ထိုထက်အလွန်လည်း။ သုတံ၊ သုတများဖြင့်။ ကြားအမြင်ကို။
ဣစ္ဆေယျ၊ တောင့်တဖွေရှာ။ လိုချင်ရာ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဦနတ္တာ၊ အလို
ဆန္ဒ၊ အဇ္ဈာသယ၏။ ကြီးထွေထွေထွေ။ သင်ကြားရသည်က-ယုတ်
လျော့၍နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နပူရတိ၊ မပြည့်ဝနိုင်။ ။ (အလို
ဆန္ဒကကြီးမား။ သင်ကြားထားရသည်ကပင် နည်းပါးသော
ကြောင့်၊ ယုတ်လျော့သည်-ဟူလို)။

(၅၁) ရာဇာစ ပထဝိံ သဗ္ဗံ၊

သ သမုဒ္ဒံ သ ပဗ္ဗတံ၊
အဇ္ဈာဝသံ ဝိဇိနိတွာ၊
အနန္တ ရတနော စိတံ။ ။
ပါရံ သမုဒ္ဒံ ပတ္ထေတိ။
ဦနတ္တာ ဟိ နပူရတိ။ ။

(၅၁) စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သ-သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာ
နှင့်တကွသော။ သ-ပဗ္ဗတံ၊ တောင်နှင့်တကွသော။ အနန္တ-ရတ
နော စိတံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသောရတနာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်။ ပွား
စီး-ဖြစ်ထွန်းသော။ သဗ္ဗံပထဝိံ၊ မြေပြင်အလုံးကို။ ဝိဇိနိတွာ၊
နှောင့်ရှက်ကင်းစင်၊ စိုးအောင် မြင်၍၊ အဇ္ဈာဝသံ- အဇ္ဈာဝ
သန္တော၊ လွှမ်းမိုးအုပ်ချုပ်၊ စိုးအုပ်နေထိုင်ရပါလျက်။ ပါရံ သမုဒ္ဒံ၊
သမုဒ္ဒရာတစ်ကမ်းကို။ ပတ္ထေတိ၊ တောင့်တခင်မင်၊ လိုချင်
သေးသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ဟုတ်၏။ ဦနတ္တာ၊ အလိုကြီးထွေ။

ယုတ်လျော့၍နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နပူရတိ၊ တိတိကျကျ။
တဏှာနှင့်တိုင်းဆ၍။ မပြည့်ဝနိုင်လေ။

တဏှာထောဘ၊ အလိုဆန္ဒက။ မိုးနှင့်မြေကြီး၊ လင်းကွင်းတီး
မျှ။ မကအောင်ကြီးမား၊ အုပ်စိုးထားရတာက။ သမုဒ္ဒရာ-တော-
တောင်နှင့် တာကွသောမြေ၊ ယုတ်လျော့ သေးငယ်နေရလား။
လောဘ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပို-သမုဒ္ဒရာ၏ တဘက်ကမ်းကို
သော်လည်း။ စိတ်ထွမ်းခင်မင်း၊ လိုချင်တောင့်တသဖြင့်။ မပြည့်ဝ
နိုင်ဟုလို။ ဤဂါထာဖြင့် မင်းတို့၏ အာသာဆန္ဒ၊ ကြီးကျယ်ထွပုံကို
ပြသည်။ ဤအာသာဆန္ဒ၊ ထောဘကြောင့်ပင်မဟုတ်လား။ မင်းတို့
မင်းချင်း၊ စစ်မြိုင်ခင်း၍။ သူ့တိုင်းတွင်း-ငါယူ၊ ငါ့ပြည်ကိုမူ-သူ
လုနှင့်။ အမှုပွေကြသည်-ဟူ၍မှတ်။

(၆၀) ကေမေကာယ ဣတ္ထိယံ၊
အဋ္ဌ ဋ္ဌပတိနော သိယာ၊
သုရာစ ဗလဝန္တောစ။
သဗ္ဗ ကာမ ရသာ ဟရာ။
ကရေယျ နဝမေ ဆန္ဒံ။
ဦနုတ္တာ ဟိ န ပူရတိ။ ။

(၆၀) ကေမေကာယ၊ တယောက်-တယောက်သော။ ဣတ္ထိ
ယာ၊ မိန်းမအာ။ ဝါ၊ မိန်းမ၌။ သုရာစ၊ ကာမ အရာ။ အလွန်ရဲရင့်
စွာကုန်သော။ ဗလဝန္တောစ၊ ကာမ-အရာ၊ အားကြီးစွာကုန်သော။
သဗ္ဗ-ကာမ-ရသာဟရာ၊ အလုံးစုံသော ကာမအရသာကိုဆောင်
နိုင်ကုန်သော။ အဋ္ဌ-ဋ္ဌ-ပတိနော၊ ရှစ်ယောက်-ရှစ်ယောက်သော
လင်တို့သည်။ သိယာ-သိယုံ။ ရှိသည့်ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဧဝံသတိပိ၊
ဤသို့အားမြောက်။ လင်ရှစ်ယောက်ပင်ရှိငြားသော်လည်း။ နဝ
မေ၊ ကိုးယောက်မြောက်သောလင်၌။ ဆန္ဒံ၊ အာသာဆန္ဒ။ လိုချင်
တဲ့-အတ္တုသယကို။ ဝါ၊ တောင့်တခင်မင်း။ ကြိုက်သွေးဝင်သည်
ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာသေးသလျှင်ကတည်း။ ဟိ၊ မှန်ပါသော်ကော။

ဦးနတ္တိ၊ အလိုမပြည့်ပေ၊ ယုတ်လျော့၍နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
နပူရတိ၊ ဘယ့်လောက်ပင်-ဖြည့်ကြသော်လည်း၊ မပြည့်ဝနိုင်
ပေ။

ကာမတဏှာတ၊ ကြီးကျယ်လှသောကြောင့်၊ ရှစ်ယောက်
သောလင်ကိုရသော်လည်း။ ကျီးယောက်မြောက်ပုရိသ-၌။ ဆန္ဒ
အာသာ၊ တောပင့်တသောတဏှာကို၊ ပြုလုပ်သေးသည်သာ-
ဟုလို၊ ။နဝမေ-ဆိုသောစကားကိုလည်း။ ရှစ်ယောက်တို့ဖြင့်၊
အလွန်ရစ်သည့်အဖြစ်ကိုပြခြင်း၌၊ သာဆိုသည်၊ ဆယ်ယောက်-
အယောက်နှစ်ဆယ်။ ထို့ထက်လွန်စွာသောယောကျ်ား၌သော်
လည်း။ ဆန္ဒတရား။ ထားသေးသည်သာ-ဟု၊ အဋ္ဌကထာဆရာ။
ဘွင့်ပြသည်-ဟုလို။ သို့ကြောင့်မဟုတ်လား။ အချို့သောမိန်းမ
များသည်။ လင်တရားမကအောင်။ လိုက်စားရှူးပျော်၍နေကြ
သေးသည်ကိုပင်၊ တွေ့မြင်သိရှိရပေ၏။ ။ တဏှာ၏ကျယ်ဝန်း
ပုံကိုပြသည်။

မာတိကာလေးပါး၏အကျယ်ကိုသာတို့ကို၊
ဘွင့်ဆိုရာပြီးပြီ။

ထို့နောက်မှ-အမျိုးမျိုးသော-ဥပမာတို့ဖြင့်။ ရှုစရာ-
သဘောကျအောင်။ ဟောပြောတော်မူပြန်
သည်မှာ။

(၆၁) သဗ္ဗိတ္ထိယော သိဒ္ဓိရိဝ သဗ္ဗဘက္ခာ၊
သဗ္ဗိတ္ထိယော နဒိရိဝ သဗ္ဗပါဟိ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကဏ္ဍကာနံဝ သာခါ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ဓနဟောတု ဝဇ္ဇိ။ ။

(၆၁) သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့သည်။ သိဒ္ဓိရိဝ၊
ပီးကဲ့သို့။ သဗ္ဗဘက္ခာ၊ အလုံးကိုစားတတ်ကျန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊
ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့သည်။ နဒိရိဝ၊ မြစ်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗပါဟိ၊ အလုံး

စုံကိုမျှောတတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့
သည်၊ ကဏ္ဍကာနံဝသောခါ၊ အဆူးရှိသောသစ်ခက်နှင့်တူကုန်၏။
သဗ္ဗတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့သည်၊ နေဟေဟု၊ ဥစ္စာဟု
သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ယောက်ျားတပါးသို့ ကပ်
ရောက်တတ်ကုန်၏။

လမ်းခရီး၌အဆူးရှိသောသစ်ခက်သည်၊ ငြိ၍ထိ၍-ဆွဲငင်သ
ကဲ့သို့၊ မိန်းမတို့လည်း၊ ရူပါရုံ-စသည်တို့ဖြင့် ဆွဲငင်ကုန်သည်။
ဆူးခက်သည်။ လက်စသည်ကိုစူးကာ၊ ဒုက္ခကို ဖြစ်စေသကဲ့သို့၊
မိန်းမတို့လည်း၊ ထိကာမျှဖြစ်၍၊ ကိုယ်အတွေ့ဖြင့် စူးဝင်ပြီးလျှင်။
ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေကုန်သည်ဟုလို၊ ။မပေါ်
လွင်သည်၌အဓိပ္ပါယ်၊ အနုတ္တရနုတ္တ-ခေါ်၏။

(၆၂) ဝါထံ ဇာလေန နရော ပရာမသေ၊
ဩသိဇ္ဇေယျ သာဂရံ ဧကပါဏိနာ၊
သကောန ဟတ္ထေန ဟရေယျဗေသာသံ၊
ယော သဗ္ဗဘာဝံ ပမဒါသု ဥဿဇေ။ ။

(၆၂) ယော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်။ ပမဒါသု၊ မိန်းမတို့
၌၊ ဝါ၊ မိန်းမတို့အပေါ်၌။ သဗ္ဗဘာဝံ၊ အလုံးစုံသော-မိမိသဘော
ကို။ ဝါ ဆန္ဒဥသင်္ဂု၊ အလုံးစုံကို။ ဥဿဇေ၊ ဣပုံ-ယုံကြည်ငြားအံ့။
ဝါ၊ ကန္တကရ၊ ပြောသမျှကို။ မုချ-အတည်-ဟု၊ ယုံကြည်စိတ်ချ
ချောက်။ သုံးပဉ္စသင်္ဂု၊ ဣပုံ၊ စွန့်ထွက်လိုက်ငြားအံ့။ သောနရော၊ ထို
ယောက်ျားသည်။ ပါထံ လေကံ။ ဇာလေန၊ ကွန်ရှက်ဖြင့်။ ပရာမ
သေ၊ သုံးသတ်တမ်းတွယ်ရာ၏။ ဝါ၊ တမ်းယူသည်နှင့်တူရာ၏။ ဝါ၊
တမ်းနိုင်သော်မှ တမ်းနိုင်ရာ၏။ ဧကပါဏိနာ၊ လက်ဟဘက်
ထည်းဖြင့်၊ သာဂရံ၊ သမုဒ္ဒရာ။ ရေများစွာကို၊ ဩသိဇ္ဇေယျ၊ သွန်း
လောင်းစွန့်ပစ်သော်လည်း။ စွန့်ပစ်နိုင်ရာ၏။ သကောနဟတ္ထေန၊
မိမိလက်တဘက်ထည်းဖြင့်။ ဗေသာသံ၊ လက်ချပ်တီးသံကို။ ဟရေ
ယျ၊ ဆောင်မူလည်း-ဆောင်နိုင်ရာ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်စေသော်မှ၊ ဖြစ်စေ

နိုင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုမာတုဂါမ၊ ပြောသမျှစကားကို။ နသဒ္ဒယောပေယျ
ဝ၊ ဇကန်အတည်-ဟု၊ ဘယ်အခါမှ- မယုံကြည် သင့်သည်သာ
လျှင်တည်း။

(၆၃) စောရိနံ ဗဟုဗုဒ္ဓိနံ၊
ယာသု သစ္စံ သုဒုလ္လဘံ၊
ထိနံဘာဝေါ ဒုရာဇာနော၊
မစ္ဆသောဝေါဓကေ ဂတံ။ ။

(၆၃) ယာသု၊ 'အကြင်မိန်းမတို့၌၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကား
ကို၊ သုဒုလ္လဘံ၊ အလွန်တရာ ရဲစွာ၏။ စောရိနံ၊ ခိုးသူနှင့် တူကုန်
သော၊ ဗဟုဗုဒ္ဓိနံ၊ များသော ဥပါယ်တမျှ၌- မာယာဥာဏ်ရှိကုန်
သော၊ တာသံထိနံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ ဘာဝေါ၊ အလိုကို၊ ဝါ၊ သ
ဘောကို။ ဒုရာ-ဇာနော၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ ကိမိဝ၊ ပမာပုံဆို၊ တယ်လို
နည်း။ ဥဓကေ၊ ရေထဲ၌၊ မစ္ဆသ၊ ငါး၏။ ဂတံ၊ အဖြစ်အပျက်-အ
သွား-အလာကို၊ ဒုရာဇာနံဣဝ၊ သိနိုင်ခဲ့သကဲ့သို့တည်း။

(၆၄) အနလာ မုဒု သန္တုဿာ၊
ဒုပ္ပုရာ တာ နဒီသမာ၊
သီဒန္တိ နံ ဝိဒိတွာန၊
အာရကာ ပရိဝဇ္ဇယေ။ ။

(၆၄) တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ အနလာ၊ သုံးပါးသောသ
ဘောတရားတို့ဖြင့်။ တားမြစ်ပယ်လွန်၊ တန်ပြီ-ဟူသောစကားမှ
လင်းကုန်၏။ ဝါ၊ သုံးပါးသောသဘောတရားကို၊ မြစ်တားပယ်
လွန်ခြင်းမရှိကုန်။ မုဒုသန္တုဿာ၊ နူးညံ့ ချိုသာသောစကားရှိကုန်
၏။ ဒုပ္ပုရာ၊ ကိလေသာရတိဖြင့်ပြည့်နိုင်ခဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဒီသ
မာ၊ မြစ်နှင့်တူကုန်၏။ နံ၊ စင်စစ်။ သီဒန္တိ၊ မ-နှင့်စပ် နှယ်။ ငြိကပ်
တွယ်ကာ၊ အပါယ်၌နစ်မြုပ်ကြကုန်၏ဟူ၍။ ဝိဒိတွာန၊ ပိုင်းခြား
တိတိ။ သိကြကုန်ပြီး၍။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ငါ၊ အဝေးမှ။ အဝေး
က၊ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ဇေးဇေးသာသာ။ ရှောင်သင့်ရာသတည်း။

*သုံးပါးသောထရား၊ ဟူသည်ကား။ မေထုန်မြို့ခြင်း၊ သား
ဘွားခြင်း။ တန်းဆာဆင်ခြင်း၊ ဟူသော-မရောင့်ရဲနိုင်ခြင်းသုံးပါး
ကိုဆိုသည်မှတ်။

(၆၅) အာဝဇ္ဇနီ မဟာမာယာ၊
ဗြဟ္မစရိယ ပိကော ပနာ။
သီဒန္တိ နံ ဝိဒိတွာန၊
ဧာရကာ ပရိဝဇ္ဇယေ။ ။

(၆၅) ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ မဟာမာယာ၊ များသော
မာယာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဝဇ္ဇနီ၊ မျက်လှည့်သည်နှင့်တူကုန်
၏။ ဗြဟ္မစရိယပိကောပနာ၊ မြတ်သောဧကရာဇ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်
ကုန်၏။ သီဒန္တိ၊ အပါယ်လေးရပ်၌။ နစ်စေတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝိ
ဒိတွာန၊ ပိုင်းခြားထင်ထင်၊ သိမြင်ကြကုန်၍။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ၊
ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကင်းရှင်းစွန့်ခွဲ။ ကြည်ရှောင်ရာ၏။

(၆၆) ယံ တောဥပသေဝန္တိ၊
ဆန္ဒသာဝါ ဓနေနဝါ။
ဇာတာဝေဒေါ-ဝ သဏ္ဍာနံ၊
ဝိပ္ပံ အနုဒဟန္တိနံ။ ။

(၆၆) တော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်ယောကျာ်းကို။
ဆန္ဒသာဝါ၊ ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်၎င်း၊ ဓနေနဝါ၊ ဥစ္စာကြောင့်၎င်း၊ ဥပ
သေဝန္တိ၊ မြို့စံဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဇာတာဝေဒေါ၊ မီးသည်။ သဏ္ဍာ
နံ၊ မိမိတည်ရာကို။ ဒဟတိဣဝ၊ လောင်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုဧ
တူ သဏ္ဍာနံ၊ မိမိ၏မြို့ရာတည်ရာဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုယောကျာ်းကို။
ဝိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အနုဒဟန္တိ၊ အစဉ်မပြတ် လောင်မြှိုက်တတ်
ကုန်သတည်း။

နာရဒရသေ့၏ယောဠောချက်ပြီး၏။

နာရဒရသေ့၏ ဟောပြောချက်၊ အနုလာမုဒုသန္တာထာ-ဝ
သောအဆိုပါဂါထာစကားအရ၊ ဤနေရာဌာန၌၊ မိန်းမမျိုးကို-
စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့သည်။ လေ့ကို-ကွန်ရက်ဖြင့်ဘွဲ့ချည်သကဲ့သို့၊
တည်တန့်နိုင်ခဲ့-ရနိုင်ခဲ့သည်။ မိန်းမတို့အသွား၊ ရေ၌ငါးကဲ့သို့၊
ပိုင်းခြား၍ထိနိုင်ခဲ့သည့်-ဆိုရာဝယ်၊ သေချာဂန၊ သိမြင်ကြသို့၊
တိကနိပါတ်၊ မုဒုပါဏီဇာတ်သွား၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောဝတ္ထု-စာ
သွားကို၊ ထောက်ထားကြည့်ရှု၊ သတ်ပြုသဖြင့်၊ ထိနိုင်ခွင့်ရှိပေ
သည်၊ မုဒုပါဏီဇာတ်သွားကား၊ ဤသို့ပင်တည်း။

(၃၀) ရုဒုပါဏီဇာတ်ထုတ်။

ရှေးသောအခါ၊ ပြည်ဗာရာဏသီ၊ မဟာဗြဟ္မဒတ်၊ မင်းပြုလတ်
သော်၊ ဗောဓိသတ်ခေါ်ငြား၊ တို့ထုရားအလောင်းတော်သည်၊
ထိုမင်း-မိထုရားကြီးဝမ်းတိုက်၌၊ ကိန်းပိုက်ဖြစ်ပွား၊ အယွယ်သို့
ရောက်ငြားလျှင်၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့သွား၊ အတတ်မျိုးစုံသင်
ကြားပြီးခါ၊ မည်းတော်-ကွယ်လွန်ရာတွင်၊ မဟာဓမ္မရာဇ်၊ မင်း
အဖြစ်ကို၊ ဖွင့်ထွင်စိုးစံတော် မူလေတယ်။ ထိုမင်းတရား
သည်၊ သွီးတပါး-တူတော်ဘာပါး၊ နှစ်ယောက်သားတို့ကို၊ ပျက်
ဖြားယုယ၊ နန်းတော်တွင်းမှာပင်၊ ကြီးပွားခြင်းဖြစ်စေကြလျက်၊
တနေ့သ၌၊ အမတ်များနှင့်အတူ၊ ညီမူ-ထိုင်နေကြသော အခါ၊
အမတ်များတို့၊ ငါမင်းတရား-နတ်ရွာစံလျှင်၊ ငါ၏တူတော်သည်၊
ထီးဖြူအပ်ချုပ်၊ မင်းလုပ်စိုးစံလိမ့်မည်၊ သွီးတော်သည်လည်း၊
ထိုမင်း၏မိဘုရားသည်-ဖြစ်လိမ့်မည်-ဟု၊ ရွယ်ရည်မှန်ထား၊
ပြောကြား-မြွက်ဆိုတော်မူတယ်။

နောက်အဆို- တူတော်အယွယ်မြောက်ထက်သော်၊ ရှေးအ
တူ-အမတ်များနှင့်တကွ-ထိုင်နေစဉ်၊ ငါ၏တူတော်တို့၊ တပါး
သောမင်း၏သွီးတော်ကို၊ ခေါ်ဆောင်ထိမ်းမြားကြကုန်ဖို့၊ ငါ့သွီး
ကိုထည်း၊ တပါးသောမင်းမျိုးသို့ပေးကြကုန်ဖို့၊ ဤသို့စီစဉ်က၊
ငါတို့အားဆွေမျိုးများ၍၊ ထိုးပွားကြလိမ့်မယ်ဟု- မိန့်တော်မူ

တယ်၊ အမတ်များလည်း။ ထိုစကားကို။ မှတ်သာလိက်နာကြရ
 ကုန်တယ်။ ။ ထိုအခါမင်းတရားသည်။ တူတော်အား-ပြင်ပ၌
 အိမ်တော်တခုကိုပေးလျက်နေစေ၏။ သွီးတော်ရှိရာ-နန်းတော်
 တွင်းသို့-ဝင်ခွင့်မပေးဘဲ-တားမြစ်တော် မူရှာတယ်။ = ထိုမင်း
 သွီး-မင်းသား။ သွီးတော်-တူတော်။ နှစ်ပါးတို့သည်လည်း။ ဆပွား-
 မေတ္တာ၊ ချစ်ခင်စွာဖြင့်။ နှစ်ဖြာ-ပေမ။ မျက်စိကျပြီးလျှင်။ ကြိုက်နှစ်
 သက်ကြလေတယ်။

မင်းသားငယ်သည်။ စိတ်ဝယ်အမြဲ။ ချစ်သူနှင့်ကွဲခြင်းကြောင့်
 ခဲမရ-ကိုက်မနိုင်။ ကြိုရှင်စဉ်းစားလျက်။ ဘယ်ကဲ့သို့နည်းများဖြင့်
 သက်ထားငယ်ရည်း။ မင်းသွီးကို။ အပြီးတိုင်-အလိုကျထဲအောင်
 ပြင်ပသို့-ထုတ်ရပါ။ မလဲဟု။ ဝေခွဲ-ကြံစည်လိုက်ရာ။ အင်း = အ
 ကြောင်းတခု။ ဥပါယ်တမျှည်တော့ရှိတာဘဲ။ “တံစိုးလက်ဆောင်
 ရှေ့နေ-ဆောင်က၊ အောင်မြင်ကိစ္စ၊ ပြီးစီးရ” ဟု။ ဥပါယ်တ
 မျှည်၊ ကြံစည်ခွင့်ကျ၊ မှုကိစ္စကိုလုံ့ လေ့စိုက်ခါ။ ပြီးရာ။ ဥပါယ်ဖြင့်
 သာ၊ အောင်လေရာ = ဆိုသည့်အတိုင်း။ ဥပါယ်တမျှည်ဖြင့်သာ။
 ကြံစည်မှ-ဖြစ်မှာဘဲ-ဟု-စိတ်၌ဆုံးဖြတ်ပြီးခါ။ တနေ့သ၌-အထိန်း
 တော်ကြီးအလာတွင်။ ရတနာ-ရွှေငွေ၊ အထွေထွေသော တံစိုး
 လက်ဆောင်များကို။ ပေးကမ်းလေသတည်း။

အထိန်းတော်ကြီးက။ အရှင်မင်းသား။ ဘာကိစ္စများပါလဲ။
 ဘာကိုရွက်ဆောင်ရပါမလဲ-ဟု။ ဝေခွဲ၍မေးသောခါ။ ဒေါ် ဒေါ်
 မင်းသွီးကို-ပြင်ပသို့ရောက်အောင်။ ဘယ်လိုနည်း ဆောင်ရပါ
 မလဲ။ အခွင့်-အခါ-မရနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်နေပါသည်။ ဟုပြော
 လေ၏။ မင်းသွီးနှင့်စကားပြောကြည့်မှထဲ-ထိနိုင်ပါမည်။ သို့သော်
 ပြောဆိုစုံစမ်းပါဦးမည်-ဟု။ ဝန်ခံပြီးလျှင်၊ ပြန်လာခဲ့၍။ ရောက်
 ကာလ၊ ချစ်သွီး-လာပါ။ ဆင့်ဥက္ကောင်း၌သန်းရှာ၍ပေးမည်ဆို၍။
 မင်းသွီးကိုအနိမ့်ကထိုင်စေခါ။ မိမိက-အမြင့်က-ထိုင်နေလျက်။
 မင်းသွီးဥက္ကောင်းကို။ မိမိ၏ပေါင်နှစ်ခုကြားထား၍။ သန်းများကို
 ရှာယူစဉ်။ မင်းသွီးဥက္ကောင်းကိုလက်ထဲတို့ဖြင့်ထိုးလေ၏။ ထို

အခါ- မင်းသွီးက- ဤအထိန်းတော်ကြီးကား၊ မိမိလက်သဲဖြင့်
ထိုးသည်မဟုတ်ပေဘူး၊ ငါ၏ဘဝွေးတော်သား-မင်းသားလက်
သဲဖြင့်ထိုးဘာဘဲ-မင်းသားထံမှ။ ဧကန္တစကားထဲ လိုက်ပြီဟု-
သိ၍။ မိခင်-သင်သည်-မင်းသားထံက၊ ပြန်လာခဲ့ပါသလားဟု
မေး၍။ ဟုတ်ပါတယ်-ဟုပြော၏။ မင်းသားက-ဘာစကားများ-
မှာထားပြောဆိုလိုက်ပါသလဲ-ဟု။ မေးပြန်သောအခါ။ ချစ်သွီး-
သင်၏ပြင်ပသို့ရောက်သို့အကြောင်းအရာ-အကြံအစည်ကိုမေး
လိုက်ပါတယ်-ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါ-မင်းသွီးက၊ အင်း-ပညာ
ရှိလျှင်ဖြင့်။ သိလိမ့်မယ်လို့ဆိုပြီး။ ရှေးဦးစွာ၊ ဂါထာသွဲနှုန်း၊ စိကုံး
ရေးသားပြီး။ မင်းသားအားရှုတ်ဆိုပြောကြားပါလေ-ဟု။ သင်ပြ
စေလွှတ်လိုက်တယ်။

ချိန်းချက်ဂါထာ-ပေးစာသွာ။

ပါဏိ စေ မုဒုကာ စသံ။
နာဂေါ စသု သု ကာရိတော။
အန္ဓကာရော စ ဝသေယျ။
အထ နှန တဒါ သိယာ။ ။

စေ၊ အကယ်စင်စစ်၊ ပါဏိ၊ မောင်တော် ထံဝယ်၊ အလုပ်အ
ကျွေးငယ်မ၏လက်သည်။ မုဒုကာ၊ ကျွန်မလက်ကဲ့သို့၊ ပြော
ညွှတ်နှူးညွှံ့သည်။ စေ-အသ၊ အကယ်၍ကား၊ ဖြစ်ခဲ့ငြားအံ့၊
(အင်္ဂါတပါး)။ သုကာရိတော၊ ခိုးဆောင်ခြင်း အကြောင်း၊
ကောင်းစွာပြုပြင်။ သွန်သင်အပ်ပြီးသော၊ နာဂေါ၊ ခရီးတွင်
ဆောင်။ စီးဆင်ပြောင်သည်လည်း။ စေအသ၊ အကယ်တိတိ၊
ရှိနှင့်ခဲ့ငြားအံ့၊ ဝါ၊ ရှိနှင့်ရပါမည်။ (အင်္ဂါတပါး)၊ အန္ဓကာရော၊
ထိုနေ့ချိန်ခါ၊ လေးအင်္ဂါနှင့် ကောင်းစွာညီညွတ်သကဲ့သို့၊ ကုထပ်
မိုက်မဲ၊ ကျိတ်ခဲ၍နေသော၊ အမိုက်မှောင်ကြီးသည်လည်း။ စေ
အသ၊ အကယ်၍ကား၊ ကြိမ်ကြိုက်ခဲ့ငြားအံ့၊ ဝါ၊ ကြိမ်ကြိုက်ပါ
စေ။ (အင်္ဂါတပါး)၊ ဝေသေယျ၊ ပြင်းပြသည်စွာ၊ မိုက်လည်း

ရွာရာ၏။ ဝါ၊ ချိမ်းလဲရွာပါစေ၊ (အင်္ဂါတပါး)၊ အထ၊ ထိုထိုအင်္ဂါ
လေးဖြာ၊ ညီညွတ်ပြည့်စုံပါသည်ရှိသော်၊ တဒါ၊ ထိုပြည့်စုံသော
အခါ၌၊ နန္ဒ၊ မချွတ်မလွဲ၊ ကေန်ဘဲဖြင့်၊ တေ၊ မောင်တော်၏။ မဒနာ
ရထော၊ နှလုံးအလို၊ ချစ်သွေးဖိုတဲ့အကြံအစည်သည်၊ သိယာ၊
မုချမသွေ၊ ပြီးမြောက်နိုင်လေရာသတည်း။

ရင်းအလိုက်ရှုစိလုံးဆွဲမြန်မာကဗျာ
အချိန်းအချက်ဂါထာ။

- (၁) နူးညံ့ပျော့ပြောင်း-ထက်ချောင်းသေးသွယ်၊
ခင့်အထားသို့-သက်အားရှုယ်ရှုယ်၊
မောင့်အနားမှာ-စောင့်ထားလွယ်လွယ်။
*ပျိုယမင်း-လိုရင်းမှတ်တော့ကွယ်။ ။
- (၂) လိမ်မာသွင်ခြား*ဆင်ကားတသွယ်၊
ဆင်ဦးစီးကို-ပြောပြီးနားထယ်။
*လကွယ်သန်းခေါင်-မိလင်းမှောင်ပိတ်ကွယ်။
ထိုခါအား*မိလင်းများရွာရမယ်။ ။
- (၃) အင်္ဂါထေးပါး-စုံငြားခါဝယ်၊
မောင့်ဆန္ဒမှာ-ပြည့်ဝပါမယ်။
မချွတ်မလွဲ-အမြဲဆက်သွယ်။
အခါထင့်-အသင့်ကြံတော့ကွယ်။ ။

အထိန်းတော်ကြီးသည်၊ အထက်ပါ-စကား၊ ချိန်းချက်ဂါထာ
များကို၊ ကောင်းမွန်စွာ-ထင်ကြားနာယူပြီးလျှင်၊ မင်းသား၏ထံ
မှောက်သို့၊ ပို့ရောက်သွားလာရာ...ဘဲ နှယ်လဲ-ဒေါ်ဒေါ်မင်း
ဆွီးက-ဘယ်စကားကို၊ ပြောကြား လိုက်ပါသလဲဟု၊ မေးမြန်း
သောခါ၊ အရှင်မင်းသား၊ တပါးသောစကားကိုတော့၊ အထူးမ
ပြောလိုက်ပါ။ ဟောသည်ဂါထာကိုသာ-ပို့ချေပါ-ဟုစေလိုက်
ကြောင်း၊ ပြန်ပြောင်းခါ-ဂါထာစကားကို၊ မြွက်ကြားရွတ်ဆို၍ပြ
တယ်။ ။ မင်းသားလည်း၊ ကြားသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ ထိုစကား

အချက်အလက်ကို၊ ပြက်ပြက်ထင်ထင်၊ သိမြင်ပိုင်းခြားနိုင်သည်
နှင့်၊ ကောင်းပါပြီ-ဒေါ်ဒေါ်၊ ကျေးဇူးအထူးတင်ပါသည်။ သလိုရှိ
က-ကြွတော်မူပါရော့-ဟု၊ ခွင့်ပြု-စေလွှတ်လိုက်ပြီးခါ၊ ထိုဂါထာ
၏အဓိပ္ပါယ်စကားလာဖြင့်၊ အလွန်အဆင်းလှပ- တင့်တယ်၍၊
သေးသွယ်နူးညံ့ သောလက်ရှိသော အလုပ်အကျွေးမကလေးကို၊
အရေးအကြောင်းပြောပြ။ မင်္ဂလာ ဆင်ထိန်းအားလည်း။ လက်
ဆောင်ပဏ္ဏာဆုထောက်များကိုစွန့်ချ။ ဆင်တော်ကိုကောင်းစွာ
သွန်သင်ပြသလျက်၊ ခိုးရမည့်နေ့ရက်-အချိန်ကာလကိုသာသင့်လင့်
မျှော်ရှုလျက်၊ နေထေတယ်။

တနေ့သောအခါ...လွန်စွာထူထပ်၊ နယ်လေးရပ်တို့မှ၊ ပြည့်
ကြွပ်-မှောင်မဲသော၊ တိမ်ခဲတိမ်လိပ်၊ ခိုးတိမ်ရိပ်တို့ဖြင့်။ ခဲကျိတ်
ရစ်ပိုင်း၊ လောင်းကင်မှာပိတ်ဆိုင်းလျက်၊ ချီညိုမှိုင်းနက်ကျွတ်၍
နေသော-လဆုတ်ပက္ခ၊ ဥပုသ်နေ့အကျယ်။ မဇ္ဈိမ-သန်းခေါင်
ယံ၌၊ နသံညိုးညိပ်၊ ပြုံးပြုံးပြိုင်နှင့်၊ စမ်းစိပ်ဇရာ၊ ရေဟန်းခွန်ဖြာ
ဆက္ကဲသို့၊ လွန်စွာသောမိဗန်းကြီးသည်။ မင်းသွီး-မင်းသား၊ ထိုနှစ်
ပါးတို့၏၊ အားရနှစ်ခြိုက်၊ အလိုစရိုက်ကို၊ အလိုက်သိသည့်ပုံပမာ၊
တစ်ကြိုးရှာသွန်း၍လာလေသတည်း။

ထိုအခါ-မင်းသားသည်၊ စဉ်းစားခါ-မျှော်တင်းလျက်၊ အင်း-
ဤအချိန်ခါသည်ကား။ သင်္ကလျားမာင့်ရည်း၊ ချစ်မညီးသည့်။
မင်းသွီးချိန်းဆိုတဲ့-နေ့ရက်ချိန်ခါ-ပါပေထကား-ဟု၊ စဉ်းစားကြံ
တွေးလျက်၊ အလုပ်အကျွေးမငယ်ကို၊ ဆင်ထက်ဝယ်တင်ထား။
ဆင်စီးခါသွားပြီးလျှင်၊ မင်းနန်းတော်အပါး၊ လသာခန်းအနား၊
ဆင်ထောက်ကိုကပ်ထားပြီး၊ လေသာနန်းတံခါးအနီးတွင်၊ မိဗန်း
ရေများဖြင့် အစွပ်ခဲခါ၊ ရပ်တည်လျက်နေရှာတယ်။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည်၊ သွီးကိုအမြဲစောင့်ရှောက်သောအားဖြင့်၊
အခြားသောနေရာ၌ မအိပ်စေဘဲ၊ မိမိ၏ အနီးအပါး၊ အိပ်ရာငယ်
များ၌သာ-အိပ်နေစေတယ်။ ထိုအခါ-မင်းသွီးကလည်း၊ အင်း....
ယနေ့ဖြင့်မုချ-မင်းသားလာထိပ်မည်-ဟု၊ အတည်ကျသိတဲ့၍။

မအိတ်ဘဲ-စောင့်စားမျှော်လင့်နေရာတွင်၊ ဘခင်-ကျွန်မ- ရေချိုး
 ချင်သည်-ဟု၊ ဥာဏ်ဆင်စကား၊ ပြောကြားသောခါ၊ ချစ်သွီး-
 လာ-ချိုးလွှဲ ဟု-ဆို၍၊ မင်းသွီးကိုလက်၌ ကိုင်ဆွဲခါ-ထေသာနန်း
 တံခါးအနီးသို့-ချီပွေ့ ကာ-ချထားလျက်၊ မိမိကား-လက်ထာထက်
 ကိုကိုင်လျက်၊ စောင့်ဆိုင်းရပ်တည်နေလေ၏။ ရေ ချိုးလျက်ပင်၊
 မင်းသားဘက်သို့၊ လက်ထာထက်ကိုဆန့်တန်း၊ ကမ်းထွမ်းလိုက်
 ၏။ မင်းသားသည်၊ မင်းသွီးလက်မှ၊ လက်ဝတ်တန်းဆာတို့ကို၊
 ချွတ်၍၊ အလုပ်အကျွေးငယ်မ၏ လက်၌ဝတ်ဆင်ပြီးလျှင်၊ ကြွချီ
 ပွေ့ ပိုက်လျက်၊ မင်းသွီးအနား၌ချထား၏။ မင်းသွီးသည်၊ အလုပ်
 အကျွေးမ၏ လက်ထာထက်ကို-အဘလက်ထဲ၌ ထားလိုက်၏။
 မင်းသည်၊ အလုပ်အကျွေးမ၏ လက်ကိုကိုင်၍၊ မင်းသွီးလက်ကို
 လွှတ်လိုက်၏။ မင်းသွီးသည်၊ နောက်လက်ထာထက်မှ- လက်ကေခံ
 တို့ကိုချွတ်၍၊ မိန်းမငယ်၏ လက်ထာထက်၌ ဆင်ဝတ်ပြီးခါ၊ အဘ
 လက်၌-လဲလှယ်၍ ထားခဲ့ပြီးလျှင်၊ မင်းသားနှင့်တကွ၊ ဆင်စီး
 လျက်ထွက်သွားကြလေသတည်း။

မင်းကြီးလည်း၊ မိမိ၏သွီးတော်ပင်ဟု၊ မှတ်ထင်အောက်ပေ
 လျက်၊ ထိုသတို့သွီးကို၊ ရေချိုးပြီးသောခါ၊ အသရေရှိသောတိုက်
 ခန်း၌အိပ်စေကာဖြင့်၊ လုံခြုံစွာတံခါး၊ ပိတ်ဆို ခါထားလို့မို့။ အ
 စောင့်အရှောက်များကိုပေးပြီးခါ၊ မိမိအိပ်ရာသို့သွားရောက်ခွံ
 လျော်၊ စက်တော်ခေါ် လေတယ်။ ၊ မိုးလင်း၍ တံခါးတွင်လှစ်
 လျှင်၊ ထိုသတို့သွီးကိုမြင်၍၊ အင့်ဟင်- ဘယ် နှယ်တုံး-ငါ့သွီးမ
 ဟုတ်ပါကလား။ ဘယ်အကြောင်းအရာများနည်းဟု- မေးမြန်း
 လေ၏။ သတို့သွီးလည်း၊ မင်းသွီးကိုယ်စား၊ ကျွန်မကိုလဲလှယ်ခါ
 ထားခဲ့ပြီး၊ မင်းသွီးမှာမူကား၊ မင်းသားနှင့် စုံမက်ရေးကြောင့်၊
 ထွက်ဖြေကြပါကြောင်း၊ ရုံးပေါင်းခါ- သံတော်ဦးတင်သောခါ၊
 ခမည်းတော်ရာဇာသည်၊ များစွာစိတ်နှလုံး မသာယာသည်ဖြစ်
 ၍၊ လက်၌ကိုင်ဆွဲ၊ အမြဲစောင့်ရှောက်ငြားလည်း၊ မာထုဂါမကို၊
 စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ မတတ်နိုင်ပါတကား။ မိန်းမ ဟူသည့်၊

စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့သည်တကား-ဟု၊ စဉ်းစားဩချ။ဒေါမနနှင့်၊
ဆထက်ပါ။“အနုလာမုဒုသန္တာသာ” ဟုသောဂါထာစကားကို၊
မြွက်ကြားတော်မူလေတယ်။

၏သို့ပြောဆိုပြီးလျှင်၊ အလောင်းတော်မင်းမြတ်သည်၊ တူကို
လည်း ငါသည်ပင်ချီးမြှောက်ရမည့် ဝတ်တရား ပေတည်းဟု-နှလုံး
ထား၍၊ များစွာသောစည်းစိမ်အခြံအရံတို့ဖြင့်၊ သွီးတော်ကို၊ ထို
မင်းသားအားပေး၍၊ မင်းသားကိုအိမ်ရှေ့မင်းအရာ-မြှောက်စား၊
ဦးရီးတော်နတ်ရွာလားသောခါ၊ မင်းအဖြစ်၌ တည်၍ လေသ
တည်း။

၏ကိုရည်၍။ ။နန်းတွင်းမှာလျှင်။ ရာဇာပွေးဘ၊ မြန်နိစ္စဖြင့်၊
နေ့ညမကင်း၊ စောင့်ပါလျှင်လည်း၊ လက်တွင်းကသာ၊ သူ့ထက်
ပါခဲ့၊ မြစ်ညာမဆန်၊ ချစ်မပြန်တည့်။ ။ဟုစပ်ဆို၏။

၏သို့လျှင်၊ နာရဒ-ရသေ့သည်-မိန်းမတို့၏အဖြစ်ကို၊ ဘွင့်
ထွစ်ဟောပြုသည်ရှိသော်၊ တဘန်-အလောင်းတော်-ကုဏ္ဍာလ-
က၊ ဝိသေသ-ထူးခြား၍၊ မိန်းမတို့၏အဖြစ်စကား။ အပြစ်သနစ်
များကို၊ ဟောကြားတော်မူပြန်လေသတည်း။

(၃၁) ဘုရားလောင်း၏တရားစာတော်။

(၆၇) သဏ္ဍပေ နိသိတ ခဂ္ဂ ပါဏိနာ။
ပဏ္ဍိတော အပိ ပိသာစ-ဒေါသိနာ။
ဥဂ္ဂတေဇံ ဥရဂံပိ အာသိဒေ၊
ဧကော ဧကောယ ပမဒါယ နာလပေ။ ။

(၆၇) ပဏ္ဍိတော၊ ကျိုးကြောင်းမြင်သိ၊ ပညာရှိသော သူ
သည်။ နိသိတ-ခဂ္ဂ-ပါဏိနာအပိ၊ ထက်စွာသွေးအပ်ပြီးသော
ဆန်လျက်လက်စွဲသောသူနှင့်သော်၎င်း၊ ပိသာစ-ဒေါသိနာအပိ၊
စားမည့်မာန်တက်၊ ဒေါသထွက်သောဘိလူးနှင့်သော်၎င်း။ သဏ္ဍ

ပေ၊ ခွန်းတုံ့ပြန်ခါ။ စကားပြောရာ၏။ ဥက္ကံတေဇံ၊ ထက်သောအ
ဆိပ်တန်းခိုးရှိသော၊ ဥရုပိ၊ မြွေကိုသော်လည်း။ အံသိဒေ၊ ချဉ်း
ကပ်နီးစွာ၊ ကိုင်တွယ်ရာ၏။ ဇကောဇကောယ၊ တယောကံထည်း
ချဉ်း။ ပမဒါယ၊ မိန်းမနှင့်။ နာလပေ၊ ဆိပ်ကွယ်ရာ၌-စကားမပြော
ရာ၊

အဓိပ္ပာယ်ကား။ သင်၏ဥက္ကောင်းကို ဖြတ်မယ်ဆိုဆိုပြီး-သန်
လျက်ကိုစွဲကိုင်ခါ။ ရပ်တည်နေလာသောသူနှင့်သော်၎င်း။ စကား
ပြောခါမျှ၌ပင်။ သင်၏ကိုယ်ကိုစား၍၊ အသက်၏ပျက်ပြားခြင်း
ဆို-ရောက်စေအံ့-ဟုဆို၍-တည်နေလာသောဘီလူးနှင့်သော်၎င်း
ခွန်းတုံ့မြွက်ကြား၊ စကားပြောဆိုမှုကား။ ပြောဆိုရာ၏။ ငါ့အနား
ချဉ်းကပ်က။ ကိုက်သတ်ပျက်ကြေ၊ သေစေအံ့-ဟုဆို၍-တည်နေ
လာသောထက်သော အဆိပ်ရှိသောမြွေကိုသော်လည်း။ ချဉ်း
ကပ်နီးစွာ။ ကိုင်တွယ်သော်မှ၊ ကိုင်တွယ်ရာ၏။ တယောက်ချင်း
ချဉ်း၊ လူကင်းလွတ်စွာ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌။ မိန်းမနှင့်တကွ။ စကား
ပြောဆိုဆိုရာမှုကား-မသင့်-မမြတ်၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်သည်သာ
တည်း။ အကြောင်းမူကား၊ သန်လျက်စွဲ-နှင့်။ သားရဲ-ဘီလူး၊ အထူး
မြွေဆိုး၊ ဤသုံးမျိုးတို့က၊ မျက်ငြိုးသတ်ဖြတ်၊ ပေါက်သတ်-စား
သောက်၍၊ သေခြင်းဆိုရောက်ရခြင်းမှာ၊ တာထုဝ-တွက်တာသာ။
ဆုံးရှုံးနှစ်နာခြင်း-ဖြစ်လေသည်။ သံသရာရှည်လျား။ ဆင်းရဲဒုက္ခ
ကို မခံစားရပြီ။ နှစ်ယောက်ထည်းသာ၊ ဆိတ်ကွယ်ဆူဌာန၊
မာတုဂါမ။ လူမိန်းမတို့နှင့်၊ စကားစ-ဖွေ၊ ပြောဆို၍နေရခြင်း၌၊
အလျဉ်းမသင့်က၊ လောကပဝါဒ။ ရှုတ်ချစွပ်စွဲ၊ ဆဲရေးတိုင်းထွာ
ကဲ့ရဲ့ခံရရာသောအပြစ်နှင့်တကွ၊ ချစ်ကြိုက်-မိုးပိုင်၊ အစွဲလှိုင်
သောသူများနှင့်တွေ့ကြုံရက။ ထောင်းထုပုတ်ခတ်၊ ရိုက်သတ်
ညှဉ်းဆဲခြင်း။ ကြိုးထောင်း-နှောင်အိမ်-စံသော-လောက- အပ
ရာဝံ၊ ပြစ်ဒေါသအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ခံစား-ဒုက္ခကြိမ်ရထတ်သည်
လည်းတဝ။ လောဘအလျောက်၊ ထိရောက်-စပ်ယှက်မိကြရ
လျှင်လည်း။ အဂမနိယဝတ္ထု။ မအပ်စပ်မှုအတွက်။ နရက်ထုတ်

ချောက်၊ ငရဲသို့ရေခံကြရ၍၊ အပါယာဒုက္ခကို၊ မချခံစားရဦးမည်၊
အကယ်၍၊ ရဟန်းတော်များ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ ဒုက္ခဒုက္ခသိ-
ထုလ္လစ္စည်း-သံဃာဒိသိသံ-ပါစိတ်စသော အာပတ်၏ အကြောင်း၊
မကောင်းဖြစ်ပွားတတ်လေသည်။ သို့ကြောင့်ပင်လျှင်၊ ဘုရား
ရှင်က၊ နှစ်ပြင်တူတကွ၊ မာတုဂါမတို့နှင့်၊ ဆိတ်ကွယ်ရာဌာန၌၊
စကားပြောဆိုခြင်း-အမှုကမ္မကို၊ ပယ်ချ-ဖြစ်တားလျက်၊ ရဟော
နိသဇ္ဇ-စသော သိက္ခာပုဒ် တရားများကို၊ ဟောကြားပညတ်
တော်မူခဲ့လေသည်။ ဤသို့လျှင်၊ လူတို့မှာလည်း၊ လောက-သံသရာ
နှစ်ဖြာသော အပြစ်၊ ရဟန်းတို့မှာလည်း၊ သိက္ခာပုဒ်နှင်းညစ်ပျက်
ပြား၊ အပါယ်လားကြောင်းများဖြစ်ကြ၍၊ မိန်းမနှင့်ဆိတ်ကွယ်ရာ
ဌာန၌၊ နှစ်ယောက်ချင်း-တူတကွ၊ စကားပြောဆိုခြင်းများကို၊
ပယ်ရှားအသင့်၊ မပြုကျင့်ရ-ဟု ဥပဒေသ-အထူးကို ဖြစ်ကြ။
တော်မူခဲ့လေသည်-ဟုလို။

* အထက်ပါ-မကားအရ။ မာတုဂါမ-ဟုသောပုဒ်၌၊ မာ
တာဝိယဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတိတိ မာတုဂါမော၊ မာတာဝိယ။
အမိကဲ့သို့၊ အမိလိုဘဲ၊ အမိနှင့်အတူ၊ မပြား-မနား၊ အသွင်မခြား
ဘဲ၊ ဂစ္ဆတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို ကြောင့်၊ မာတုဂါ
မော၊ မာတုဂါမ-မည်၏။ ။ ဤဝစနတ္ထ-အရ။ အမိနှင့်ပင်။ အသွင်
မပြား။ မခြားနားဘဲ။ အသွား-အလင်း။ အနေ-အထိုင်၊ အမှု-အရာမှ
စ၍၊ အရာရာမျိုး-အမိနှင့်တူစွာဖြစ်တတ်သောသဘောကြောင့်။
မာတုဂါမ-မည်ကြောင်းကို-သိကြပါလေ။ (အထူးမှာထားချက်)။

(၆၈) လောက စိတ္တ မထနာ ဟိ နာရိယော၊
နစ္စ ဂိတ ဘဏိတ မှိတာ ဝုဓာ။
ဟယေန္တိ အနု ဌိတဿတိ၊
ဒိပေ ရတွသိ ဂဏောဝ ဝါဏိဇေ။ ။

(၆၈) ဟိ၊ အထက်စကား။ မပျက်မမှားမှန်ပေ၏။ နာရိယော၊
မိန်းမတို့သည်။ လောက-စိတ္တ-မထနာ၊ လူတို့စိတ်ကို၊ ခွဲကြိတ်

ပျက်မှုန်း။လုံးလွေး-မွေ့နှောက်ထတ်ကုန်၏။ နုစွာ ဂိတ-ဘဏိတ-
 မှီတာ-ဝုခာ။ ကခြင်း-သိချင်းဆိုခြင်း-သာယာစွာ ပြောဆိုခြင်း-
 ပြုံးရယ်ခြင်း-ဟူသော လက်နက်ရှိကုန်၏။ ဝါ၊က-သိ-ဆို-ပြုံး။
 လူအလုံးကို၊ သတ်မှုန်းစရာ။ လက်နက်ပါကုန်၏။ အနုပဋိတဿ
 တိ။ သတိ-ဆင်ခြင်၊ မထင်မြင်သောသူကို၊ ဝါ၊ သတိ-မရှိ၊ ယေဝင်
 တိယေဝင်ကမ်း၊ အမြင်မစွမ်းသောသူကို။ ဟဿန္တိ၊ ညှဉ်းပမ်း
 နှိပ်စက်။ သတ်ပျက်တတ်ကုန်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း- ဟု
 မူကား၊ ဒီပေ၊ သမုဒ္ဒရာကျွန်းငယ်၌။ ရက္ခသိ-ဂဏော၊ အစွယ်ပြုံး
 ပြုံး။ လူစားကြူးတဲ့၊ ဘီလူးမအပေါင်းသည်။ ဝါ၊ လိဇေ၊ ကျွန်းသို့
 ကပ်တွယ်။ ကုန်သယ် အပေါင်းတို့ကို။ ဥပလာပေတွာ၊ ဖြား
 ယောင်း၍။ ခါဒတိဇ္ဇဝ၊ မညွှာကိုက်ဝါး၊ စားသကဲ့သို့ပါပေတည်း။

(၆၆) နုတ္တိ တာသံ ဝိနယော န သံဝရော၊
 မဇ္ဇ-မံသာဘိရတာ အသညတာ၊
 တာ ဂိလန္တိ ပုရိသဿ ပါသတံ၊
 သာဂရေဝ မကရံ တိမိဂ်လော။ ။

(၆၆) တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ ဝိနယော၊ ကိုယ်-နှုတ်-နှု
 လုံး၊ ဆုံးမအသင့်၊ လိုက်နာ၍ ကျင့်ခြင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သံဝရော၊
 စောင့်စည်းမြစ်တား၊ အပိုင်းအခြားသည်။ န၊ မရှိလေ။ မဇ္ဇ မံသာ
 ဘိရတာ၊ သေ-အသားကို၊ သောက်စား-မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏။
 အသညတာ၊ ကိုယ်-နှုတ်-နှုလုံး၊ မစောင့်သုံးကုန်။ တာ၊ ထိုမိန်းမ
 တို့သည်၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊ ဝါ၊ ယောက်ျားသည်။ ပါသ
 တံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ-ဖွေရှာအပ်သော ပစ္စည်းကို၊ ဂိလန္တိ၊ မျှိုဆို
 သောက်စား၊ ပျက်ပြားစေကုန်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်သို့နည်း။ သာဂ
 ရေ၊ သမုဒ္ဒရာပြင်ကျယ်၊ ရေပင်လယ်၌၊ တိမိဂ်လော၊ တိမိဂ်လ-ငါး၊
 ကြီးသည်။ မကရံ၊ မကရ်းအပေါင်းကို။ ဂိလတိဇ္ဇဝ၊ မျှိုသကဲ့သို့
 ပေတည်း။ (ဂန္တဂရာ၊ ကျမ်းကြီးလေးခြင်း- ပြုမည်ကြောင့်၊
 စတ်ရုရုအနက်သွားဖြင့်၊ အဓိပ္ပာယ်များကိုချန်လှပ်ခဲ့ရပါသည်)။

၁၇၂ ကုဏ္ဍလဇာတ်ဘာသာပြန်-နိတိကျမ်းကန်ကြီး။

(၇၀) ပဉ္စကာမ-ဂုဏ္ဍ-သာတ-ဂေါစရာ၊
ဥဒ္ဓတာ အနိယတာ အသညတာ။
ဩသရန္တိ ပမဒါ ပမာဒိနံ၊
လောဏတော ယဝတိယံ'စ အာပဂါ။ ။

(၇၀) ပမဒါ၊ မိန်းမတို့သည်။ ပဉ္စကာမဂုဏ္ဍ-သာတ-ဂေါစရာ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်ဝယ်၊ သာယာတတ်သောအာရုံရှိ ကုန်၏။ ဥဒ္ဓတာ၊ တက်ကြွမြင့်မောက်၊ အထက်ရောက်သောစိတ် ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ လူနေခြံကြား၊ စိတ်နေထုံများ၊ တံက်ကြွား-မြင့်မြေခံ တတ်ကုန်၏။ အနိယတာ၊ မြဲသောစိတ်မရှိကုန်။ အသညတာ၊ ကိုယ်-နှုတ်-နှလုံး၊ မစောင့်သုံးတတ်ကုန်။ အာပဂါ၊ မြစ်တို့သည်။ လောဏတောယဝတိယံ၊ ဆားငန်ရေအတိပြီးသော မဟာသ မုဒ္ဒရာသို့၊ ဩသရန္တိ၊ ဣဝံ၊ သက်ရောက်စီးသွားကုန်သကဲ့သို့၊ တ ထာ၊ ထိုအတူ၊ ပမာဒိနံ၊ မေ့လျော့ဖျင်းသောင်း၊ ယောက်ျားအ ပေါင်းသို့၊ ဩသရန္တိ၊ ငွေကိုမက်ခါ၊ နှုတ်ချိုသာသဖြင့်၊ သက်ဝင် ကပ်ရောက်ကြရှာကုန်၏။

(၇၁) ယံ နရံ ပလောဘောန္တိ နာရိယော၊
ဆန္ဒသာဝါ ရတိယာ ဓနေနဝါ၊
ဇာတဝေဒ-သဒိသံပိ တာဒိသံ၊
ရာဂ-ဒေါသ-ဝမိကာ ဒဟန္တိ နံ။ ။

(၇၁) နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ဆန္ဒသာဝါ၊ လေးမြတ်ခင် မင်၊ နှစ်သက်ချစ်ခင်သဖြင့်၎င်း။ ရတိယာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဖြင့်၊ ပျော်ပါးရွှင်မြူးလိုသဖြင့်၎င်း။ ဓနေနဝါ၊ ဥစ္စာငွေမက်၊ လောဘ ထွက်သဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ ဥစ္စာကိုမှန်း၊ ပိုင်းလုံးသဘောဖြင့်၎င်း။ ယံ န ရံ၊ အကြင်ယောက်ျားကို။ ပလောဘောန္တိ၊ နှစ်ပါးပေါင်းရအောင်၊ ဖြားယောင်းကြကုန်၏။ ရာဂ-ဒေါသ-ဝမိကာ၊ ကာမရာဂ-ဒေါသ တို့ဖြင့်။ နှိပ်စက်တတ်ကုန်သောမိန်းမတို့သည်။ ဇာတဝေဒသဒိ သံပိ၊ မီးထုံကြီးအလား၊ ထင်ရှားထွန်းပ၊ ဂုဏ်ကြွက်သာရေတို့ဖြင့်-

မြင့်မြတ်လှသော၊တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊နံနံရံ၊မိမိကို
ကြိုက်ငြား၊ ထိုယောက်ျားကိုလည်း၊ ဒဟန္တိ၊နေမသာ-ထိုင်မ
တတ်၊ပူလောင်စေတတ်ကုန်၏။ဝါ၊ ဖွဲမီးပြကတေ့ ကဲ့သို့၊တမြေ
မြေ လောင်တတ်လေကုန်၏။

(၇၂) အစံ ဥက္ကာ ပုရိသံ မဟာဒ္ဓနံ။
ဩသရန္တိ သ-ဝနံ သဟ-တ္တနာ။
ရတ္တ-စိတ္တံ အတိဝေဋ္ဌယန္တိ နံ။
သာလ-မာလုဝလတာဝ ကာနနေ။ ။

(၇၂) နာရိယော၊မိန်းမတို့သည်၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။
အစံ၊ ကြွယ်ဝကုံလုံ၊ပြည့်စုံသည်ကို။ မဟာဒ္ဓနံ၊များသောဥက္ကာရှိ
သည်ကို။ဥက္ကာ၊ထိ၍။ဝါ၊ သိခဲ့သည်ရှိသော်။ အတ္တနာ၊မိမိကိုယ်
နှင့်၊သဟ၊တကွ၊သ-ဝနံ၊မိမိ၏ဥက္ကာကို။ ဒတွာပိ၊ဝတ်လေ့-စား
လေ့-ဟု၊ မျှောချော့အရေး။ စဘော်ပေး၍သော်လည်း၊ ဩသ
ရန္တိ၊ကပ်ရောက်ကြကုန်၏။ ရတ္တ-စိတ္တံ၊မိမိဘက်ပါ၊ကြိုက်သော
စိတ်ရှိ၍လာသော၊နံပုရိသံ၊ထိုယောက်ျားကို။ အတိဝေဋ္ဌယန္တိ၊
လက်မလွတ်ရအောင်။ အလွန်ရစ်ပတ်ကြကုန်၏။ဝါ၊ဥက္ကာအလို့
ငှါ၊လွန်စွာရစ်ပတ်၊ ဆွဲငင်တတ်ကြကုန်၏။ ကာနနေ၊တောကြီး
ထဲ၌၊မာလုဝ-လတာ၊ မာလောနွယ်သည်။ ဝါ၊ပြိတ်နွယ်သည်။
သာလံ၊အင်ကြင်းပင်ကို။ ဝေဋ္ဌယတိဣဝ၊စိစိကြပ်ကြပ်၊မလွတ်
လပ်အောင်၊ရစ်ပတ်သကဲ့သို့ပေတည်း။

(၇၃) တာ ဥပေန္တိ စိဝိဓေန ဆန္ဒသာ။
စိတ္တ-စိတ္တ-မုနိယော အထက်တာ၊
ဥဟသန္တိ ပဟာသန္တိ နာရိယော။
သံဝရောဝ သတ မာယာဏောပိဒါ။ ။

(၇၃) တာ၊ထိုမိန်းမတို့သည်၊ အလက်တာ၊ထန်းဆာဆင်
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝါ၊ဆင်ကုန်သောကြောင့်၊စိတ္တ-စိတ္တ-မုနိယော၊
ဆန်းကြယ်သောကိုယ်-ဆန်းကြယ်သော မျက်နှာရှိကုန်သည်

ဖြစ်၍။ပိပိဝေနေ၊ အမျိုးမျိုးအထွေထွေသော။ဆန္ဒသဒ၊ အမူအရာ
ဖြင့်။ဝါ၊ အခြင်းအရာဖြင့်။ ပုရိသံ၊ ယေဘုကျားကို။ဥပေက္ခိ၊ ကပ်
ကြကုန်၏။နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ဥဟသန္တိ၊ အသံကျယ်
ကျယ်။ပြင်းစွာရယ်ကုန်၏။ပဟာသန္တိ၊ ညှင်းညှင်းသာသာ၊ ဖြေး
စွာရယ်ကုန်၏။ သံဝရောဝ၊ *မျက်လှည့်သည်ယောကျား* အသူ
ရိန်နတ်အလားကဲ့သို့။သတ-မာယ ကောဝိဒါ၊ အရာမက၊ များလှ
သော-ပရိယာယ်-မာယာ၌လိမ္မာ-ကျွမ်းကျင်ကြကုန်၏။

(၇၄) ဇာတဉ္စပ-မဏိ-မုတ္တ-ဘူသိတာ၊
သတ္တတာ ပတိကုလေသု နာရိယော။
ရက္ခိတာ အတိစရန္တိ သာမိကံ၊
ဒါနဝံစ ဟဒယန္တိ-နိသိတာ။ ။

(၇၄) နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ပတိကုလေသု၊ ထင့်အိမ်
တို့၌။ဇာတဉ္စပ-မဏိ-မုတ္တ-ဘူသိတာ၊ ဣ၊ ပတ္တမြား၊ ပုလဲတို့ဖြင့်။
တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တတာ၊ ရိုသေလေးစား။
ကောင်းစွာ ထားအပ်ကုန်လျက်။ ရက္ခိတာ၊ အမြဲ ထံမှောက်၊
စောင့်ရှောက်အပ်ပါကုန်လျက်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အတိစရန္တိ၊
ကာမဂုဏ်မြူး။ အာရုံကြူး၍။ လွန်ကျူးကျင့်ကြံ တတ်ကုန်၏။ ဟဒ
ယန္တိ နိသိတာ၊ ဒါနောဘိလူး၏ ဝမ်း၌ထားအပ်သော မိန်းမ
သည်။ ဒါနဝံ၊ ဒါနောဘိလူးကို။ အတိစရတိဗ္ဗဝ၊ လွန်ကျူးပျော်ပါး
ပိဇ္ဇာနှင့်ငြားသကဲ့သို့ပေတည်း။

(၇၅) တေဇဝါပိ ဟိ နရော ပိစက္ခဏော၊
သတ္တတော ဗဟုဇနဿ ပူဇိတော။
နာရိနံ ဝသဂတော န ဘာသတိ၊
ရာဟုနာ ဥပဟတော ဝ စန္ဒိမာ။ ။

(၇၅) ဟိသစ္စံဝဒေမိ၊ အမှန်စကားကို။ ပြန်ကြားပေးဦးအံ့။
တေဇဝါ၊ လောက-တရိုး၌။ အဂ္ဂိန်တန်းခိုးကြီးပေသော။ ပိစက္ခ
ဏော၊ ပညာမြော်မြင်။ အဆင်ခြင်ရှိပေသော။ ဗဟုဇနဿ၊ များ

စွာသောင်းသောင်း၊ လူအပေါင်းသည်၊ သက္ကတော၊ အရိအသေ
ပြုအပ်သော၊ ပူဇော်တော၊ ပူဇော်အပ်သော၊ နုရောပိ၊ ယောကျ်ား
သည်လည်း၊ နာရီနံ၊ မိန်းမတို့၏၊ ဝသ-ဂတော၊ အလိုအကြိုက်-သို့၊
လိုက်ပါခဲ့သည်ရှိသော်၊ နဘာသတိ၊ မထွန်းလင်း-မထောက်ပ။
မတင့်တယ်ထွပေ၊ ယထာ၊ ဥပမာ-ဘယ်လို နည်းဟူမူကား။
ရာဟုနာ၊ ရာဟုဧဝိနံ။ အသုရိန်သည်၊ ဥပဟတော၊ ဘမ်းဆီး
အပ်သော၊ စန္ဒိမာ၊ လသည်၊ နဘာသတိဣဝ၊ မထွန်းလင်း-မ
ထောက်ပ-သကဲ့သို့ပါပေတည်း။

ဟရိတစရသေ။ လောမကဿပ-ရသေ။ ကုသမင်းတို့ကဲ့သို့
မထွန်းလင်း-မထောက်ပ။ မတင့်တယ်ကြကုန်-ဟုလို။

(၇၆) ယံ ကာရယေ ကုပိတော ဒိသောဒိသံ၊
ဒုဋ္ဌပိတ္တောဝ သမာဂတံ အရိံ၊
ထေန ဘိယျော ဗျသနံ နိဂစ္ဆတိ။
နာရိနံ ဝသဂတော အပေက္ခဝါ။ ။

(၇၆) ကုပိတော၊ အပျက်ထွက်သောသူသည်၊ ဒုဋ္ဌပိတ္တောဝ၊
ပျက်စီးသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘာလျှင်၊ ဒိသောဒိသံ၊ ဟိုအရပ်၊
သည်အရပ်သို့၊ သမာဂတံ၊ ရောက်လာသော၊ အရိံ၊ ရန်သူကို၊
ယံဗျသနံ၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းကို။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။ ထေန၊
ထိုပျက်စီးခြင်းထက် ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ နာရိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဝသ
ဂတော၊ အလိုသို့လိုက်သော၊ အပေက္ခဝါ၊ တဏှာတည်းဟူသော
ဥက္ကဏ်ခြင်းရှိသောသူသည်။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊
မုချမသွေ၊ ရောက်ရလေသတည်း။

(၇၇) ကောသလေန နာ ဆိန္ဒ တဇ္ဇိတာ။
ပါဗ-ပါဏိ-ကသ-ဒဏ္ဍ-တာဠိတာ။
ဟိနမေဝ ဥပဂတာ နာရိယော။
တာ ရမန္တိ ကုဏပေဝ မက္ခိကာ။ ။

(၇၇) နာရိယော၊မိန်းမတို့သည်။ကောသလုန-နခဆိန္ဒ-တဇ္ဇိ
တာ၊ ဆံကိုနှုတ်ခြင်း-ခြေသည်း-လက်သည်းတို့ကို ချိုးဖဲ့ခြင်း
တို့ဖြင့်၊ ခြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပါဒ-ပါဏိ-ကထ-ဒဏ္ဍ-
တာပိတာ၊ ခြေ-လက်ထတောင်-ကြိမ်လုံး-သွံတံတို့ဖြင့်၊ ထောင်း
ထု-ပုတ်ခတ်၊ ရိုက်နှက်အပ်ကုန်သော်လည်း။ ဟိနမေဝ၊ မကောင်း
ကျင့်ဘက်။ သူယုတ်ပျက်သို့သာလျှင်၊ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်
တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ခွေးမြီးကောက်ကို၊ ကျည်တောက်စွပ်သည့်
အလား၊ သွားမြဲတိုင်းသွားကြကုန်၏။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။
ကုဏပေ၊ ဆင်သေကောင်ပုပ်၊ ခွေးကောင်ပုပ်၌။ မက္ခိကာ၊ ယင်
တို့သည်။ ရမန္တိဏ္ဍဝ၊ မွေ့လျော်ပျော်ဖိုက်၊ နှစ်မြိုက်ကုန်သကဲ့သို့။
တထံ၊ ထိုအတူ၊ ဟိနမေဝ၊ အယုတ်တရား၊ မကောင်းကျင့်
ကြံခြင်းများ၌သာလျှင်၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ပျော်ဖိုက်၊ နှစ်မြိုက်ကြ
ကုန်၏။

(၇၈) တာ ကုလေသု ဝိသိခန္တ ရေသုဝါ၊
ရာဇာဋ္ဌာနိ-နိဂမေသုဝါ ပုန၊
ဩန္ဒိတံ နမုစိ-ပါသ-ဝါကုရံ၊
စက္ခုမာ ပရိဝဇ္ဇေ သုခတ္ထိကော။ ။

(၇၈) တာ၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ ကုလေသု၊ အမျိုးအိမ်တို့၌၎င်း။
ဝိသိခန္တ ရေသုဝါ၊ ခရီးထမ်းမတို့၌၎င်း။ ပုန၊ တာဘန်၊ ရာဇာဋ္ဌာနိ-နိဂ
မေသုဝါ၊ မင်းနေပြည်။ ရှာ-နိဂုံးတို့၌၎င်း။ ဩန္ဒိတံ၊ သားဌက်တို့
ကိုဘမ်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ မူဆိုးသည်တောင်၍ ထားအပ်သကဲ့သို့၊
ထောင်ထား- ဖြန့်ခင်းအပ်သော။ နမုစိ-ပါသ ဝါကုရံ၊ ကိလေ
သဒုမာရ်၏ကြော့ကွင်း ကုတ်ညွတ် ဟူ၍၊ မညမာနော၊ အောက်
မေ့မှတ်ထင်လျက်၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်၊ ကြည်လင်သန့်ရှင်း
သော။ သုခတ္ထိကော၊ လူ နတ်နှစ်ဖြူ၊ ဇေးချမ်းသာကို၊ ခါခါတောင့်
တာ၊ အလိုရှိကြသော၊ ပုရိသော၊ ပါရမီဖြည့်ညောင်း၊ ယောကျ်ား
ကောင်းသည့်၊ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ဝေးဝေးရှောင်ခွါ၊ ကြည် သင့်ရာ၏။

(၇၉) ဩဿန္တိတ္တာ ကုသလံ တပေါရုဏံ၊
ယော အနုရိယေသု စရိတာနိ မာစရိ။
ဒေဝတာဟိ နိရယံ နိမိဿတိ၊
ဆေဒဂါမိ မဏိယံဝ ဝါဏိဇော။ ။

(၇၉) ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောကျာ်းသည်။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိ၊ ကောင်းမြတ်ဘိသော။ တပေါရုဏံ၊ လူ့နတ်ချမ်းသာ ပေးတတ်စွာ၍၊ ဇေးရာအထူး၊ ခြိုးခြံသော အကျင့်ရုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဩဿန္တိတ္တာ၊ မခင်မတွယ်၊ စွန့်လွှတ်ပယ်၍၊ အနုရိယေသု၊ မစင်ကြယ်တုံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ စရိတာနိ၊ ကာမမွေ့လျော်၊ ရွှင်ပျော်သော အကျင့်တို့ကို။ အာစရိ၊ အရိုက်အမှား၊ စရိုက်ပွားအောင်၊ လိုက်စားပြုကျင့်လေ၏။ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျာ်းသည်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်ပြည်ရိပ်ငြိမ်၊ နတ်စည်းစိမ်တို့မှ၊ နိဝတ္တိတ္တာ၊ ဆုတ်နှစ်လျှောက်၊ မခံစားရမူ၍။ နိရယံ၊ မပြတ်နှမ်းမွဲ၊ ပါယ်ငရဲကို၊ နိမိဿတိ၊ မလွဲလေအောင်၊ ယူဆောင်ရလတ္တံ့၊ ကိမိဝ၊ ဥပမာပုံဆိုဘယ်လိုနည်းဟူမူကား။ ဝါဏိဇော၊ ရိုက်သော ကျောက်ကုန်သည်သည်။ သတသဟဿန္တိဘဏ္ဍာ၊ အဘိုးတစ်ဆယ့်ကိုက်သော ဥစ္စာကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍၊ ဆေဒ ဂါမိ မဏိယံ၊ စဉ်းကျောက်ကို။ ဝါ၊ အစ အနု၊ ဗလပွ ခွဲဖြတ်၊ အကဲမနပ်တဲ ကျောက်တို၊ ကျောက်စကို၊ ဂဏ္ဍတိဣဝ၊ ကောက်ယူသံကဲ့သို့ပါပေတည်း။

အဓိပ္ပာယ်အလင်း။ ဆိုလိုရင်းစကား မှာကား။ အကြင်ယောကျာ်း၊ လူ့ ပါများသည်။ ငါးပါး-ရှစ်ပါး။ ဆယ်ပါး-ပြားဘိ၊ အဓိကမ္မ၊ လူ့ သီလကိုလ သီး-မဖြည့်ပွား။ သူတပါးအားပေးကမ်းလှူဒါန်း။ ဝေခြမ်းသုံးစွဲ။ စွန့်ကြဲခြင်း-ဒါနတရားကိုလည်းမပြု၊ သမထ-ဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာကိုလည်း။ မဆည်းစု။ အမှုမဲ့-အမှတ်မဲ့သာ၊ ဘာသာ ဘာဝ၊ စားခါ-သောက်ခါ။ ပျော်မြူးစွာနှင့်။ ငါးဖြာသော ကာမဂုဏ်တရားတို့ကိုသာ။ လိုက်စား- ပျော်မွေ့။ ပြုကျင့်၍နေလေတယ်။ ထိုသူသည်၊ ယင်းကဲ့သို့၊ ဂိဟိစာရိတ္တ၊ တပေါရု

ဇာတ်-ဆိုတဲ့ ၊ လူတို့ကျင့်ဝတ်-ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပယ်ရှား-ဖွန့်
 ပစ်၊ ကာမဂုဏ်ရစ်သောကြောင့်၊ စင်စစ်မမှား၊ ခံစားရရှိသင့်
 သောနတ်ပြည်ရိပ်ငြိမ်၊ နတ်စည်းစိမ်တို့မှ၊ သျှောကျဆုတ်နှစ်ပြီး
 လျှင်၊ လောင်ခြစ်နွမ်းမွှဲ၊ ပါယ်ငရဲကို၊ မလွဲလေအောင်၊ ဆွဲဆောင်
 ယူငင်ရလေတယ်။ ။ ထိုကဲ့သို့သော သူများသည်၊ အတိုးတ
 သိန်းထိုက်သော ဥစ္စာကိုပေး၍၊ ကျောက်တို့- ကျောက်စ၊ စဉ်း
 ကျောက်မျက်နှာ၊ အရယူသည်နှင့်တူလေသည်။ ။ သို့ကြောင့်
 ရွှေ-ငွေဥစ္စာ၊ ပစ္စည်းရတနာနှင့်၊ ကောင်းစွာကုသိုလ်၊ ပြည့်စုံပေါများ
 သော၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ ကုန်သွယ်ပွဲစား၊ သူဆင်းရဲ ဧများတို့
 သည်၊ ငါးပါးအစုံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်သာ၊ အချိန်ကာလကို၊ မကုန်မ
 ခန်းစေဘဲ၊ လှူဒါန်းခြင်း-ဒါန၊ စောင့်ထိန်းခြင်း- သီလ၊ ပွားများဆင်
 ခြင်ခြင်း-ဝိပဿနာ။ အဖြာဖြာသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ကြီး
 စားအားထုတ်ကြရန်-သင့်လေသည်။ သို့မှသာ၊ ဥစ္စာရှိကျိုး-လူ
 ဖြစ်ကျိုးနှင့်၍၊ လူ့ရပ်စည်းစိမ်။ နတ်ရိပ်ငြိမ်နှင့်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကင်းပြတ်၊
 နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကို၊ ဆတ်ဆတ်မုချ။ ရကြ-ရောက်ကြ၊ ခံစားကြရပေ
 လိမ့်မည်ဟု-ယုံကြည်အားထားခြင်းကိုဖြစ်စေကြကုန်ရာသည်-
 ဟူလို၊

မြတ်စွာဘုရား၏ နေသနာတော်သည်၊ အစဉ်-မည်ကဲ့သို့ပင်၊
 ဝဋ်ကထာကစ၍၊ လောကီယ-တရားကို၊ ယေယျာရဌာသော်ထည်း။
 တည်း၊ တည်း-တစ-တစအားဖြင့်၊ နောက်ပိုင်းသို့ကျ၍။ အဆုံး
 သပ်မပါလျှင်၊ ဝိဝဋ် သော နိဗ္ဗာန်မှာ၊ အဆုံးသပ်ရမြဲဖြစ်သည်အ
 တိုင်း။ အလောင်းတော် ကုဏာလ-၏၊ ဤသောကီယ-နေသနာ
 သည်လည်း၊ အဆုံးမှာ-ဝိဝဋ်၊ နိဗ္ဗာန်မှာပင်-သပ်ရမည်ဖြစ်၍။ တ
 စ-တစ နိဗ္ဗိန္ဒ နှင့်၊ သံဝေဂ အရာ။ ဝိဝဋ်ကထာပိုင်းသို့။ တဖြည်း
 ဖြည်းကိုင်းရှိုင်း၍လှာသည်ကို၊ ဒေသနာသွား ထောက်ဆ၍၊ သ
 တိမူသင့်ကြရာသည်။ (ဤကားအထူးမှာထားချက်)။

(၈၀) သော ဣဓ ဂရဟိတော ပရတ္တစ၊
ဒုမ္မတိ ဥပဟတော သကမ္မုနာ။
ဂစ္ဆတိ အနိယတော ဂဠာဂဠံ၊
ဒုဗ္ဗ ဂဒြိဘရထောဝ ဥပ္ပထေ။ ။

(၈၀) ဒုမ္မတိ၊ နည်းသောပညာရှိသော၊ သော၊ ထိုမိန်းမလို
လိုက်၊ ယောက်ျားမိက်သည်။ ဣဓ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလေး၊ လူ့လောက၌။
ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရတ္တစ၊ တမလွန်ဘဝ၊
နောက်ကာလ၌လည်း။ သကမ္မုနာ၊ မိမိနည်းစု။ မဟေဝင်းမှ
သည်၊ ဥပဟတော၊ ပျက်ဆီးကပ်ရပ်၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အ
နိယတော၊ ဒု၊ ချိန်ပိုင်းခြား၊ ကမ်းကလေးနားမရှိ နည်းဖြစ်၍၊ ပါ၊ အ
စွန့်ရှည်ကြာ၊ မြင့်စွာသောကားလပတ်လုံး။ ဂဠာဂဠံ၊ လူနတ်တို့ဘ
ဝမှ။ လျှောက်ကျရသည်ဖြစ်၍၊ အပါယေဝ၊ အပါယ်၌သာလျှင်။ ဂစ္ဆ
တိ ဂစ္ဆိသ္မုတိ၊ မနားထုတ်ခြောက်။ တရားမှောက်လို့မို့။ သွား
ချောက်ရပေလတ္တံ့၊ သတည်း။ ကိမိဝ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ၊ ဥပမာမှာမူ
ကား။ ဒုဗ္ဗ-ဂဒြိဘ-ရထော၊ ပျက်သောမြင်းကသောရထားသည်။
ဥပ္ပထေ၊ ခရီးမဟုတ်၊ ခလုပ်ပေါများ၊ လမ်းအမှား၌။ ဂစ္ဆတိဣဝ၊
သွားသကဲ့သို့ပါပေတည်း။

(၈၁) သော ဥပေတိ နိရယံ ပတာပနံ၊
သတ္တိ-သိမ္ဗလိဝနဉ္စ အာယသံ၊
အာပိသိတ္တာန တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊
ပေတ-ရာဇ ဝိသယံ နမုတ္တိ။ ။

(၈၁) သော၊ ထိုကာမဂုဏ်၌။ အာရုံပိတ်စော၊ မှက်မော
သောသူသည်။ ပတာပနံ၊ ပတာပန-အမည်ရှိသော။ နိရယံ၊ ခေ
ကြီးသို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်ရ၏။ အာယသံ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊
သတ္တိ-သိမ္ဗလိဝနဉ္စ၊ ဟုံသွားကဲ့သို့ဆူးရှိသော၊ လက်ပံတောသို့
လည်း။ ဥပေတိ၊ မချမသွေ၊ ကပ်ရောက်ရလေ၏။ တိရစ္ဆာနယော
နိယံ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌၊ အာပိသိတ္တာန၊ ပူးဝင်-ကပ်ရောက်၊ ဖြစ်

မြောက်ရပြီး၍၊ပေတ-ရာဇ-ဝိသယံ၊ပြိတ္တာတုံ-ကာလကမ္ဘိန္ဒာ-
အသုရကာယံတုံမှ၊ နမုစ္ဆတိ၊ ကာမဂုဏ်ဝဋ်၊ အာရုံညွတ်၍၊မ
လွတ်နိုင်တဲ့ချေ၊

(၈၂) ဒိဗျ-ဝိဒ္ဓ-ရတိယော စ နန္ဒနော၊
စက္ကဝတ္တိ စရိတဉ္စ မာနုဿ၊
နာသယန္တိ ပမဒါ ပမာဒိနံ၊
ဒုဂ္ဂတိဉ္စ ပတိပါဒယန္တိ နံ။ ။

(၈၂) ပမဒါ၊ မိန်းမတို့သည်။ ပမာဒိနံ၊ မေ့လျော့သော
ယောက်ျားတို့အား။ ဝါ၊တို့၏။ နန္ဒနော၊ နတ်တို့ပျော်ရာ၊ကဲသာ
မြတ်မွန်၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌။ ဒိဗျ-ဝိဒ္ဓ-ရတိယောစ၊ နတ်၌ဖြစ်သော
မြူးထူးခြင်း-မွေ့လျော်ခြင်းတို့ကို၎င်း၊မာနုဿ၊ လူ့ပြည်၌၊စက္က
ဝတ္တိစရိတဉ္စ၊စကြဝတေးမင်း၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၎င်း။ နာသ
ယန္တိ၊မရနိုင်လောက်။မရောက်နိုင်အောင်ဖျက်ဆီးကုန်၏။ နံ၊ထို
မေ့လျော့လေငြား။မောင်ယောက်ျားကို၊ဒုဂ္ဂတိဉ္စ၊ မကောင်းပစ်
ချ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့လည်း။ပတိပါဒယန္တိ၊လျင်မြန်မသွေ့ရောက်စေ
တတ်ကုန်၏။

မိန်းမကြောင့်အကျင့်ဖျက်ငြား၊ အပါယ်သို့သွားရက၊ ခံစား
သင့်သော-နတ်ရိပ်ငြိမ်နှင့်၊ စကြဝတေးမင်းစည်းစိမ်တို့ကို။ မခံ
စားနိုင်ရကား။မိန်းမများက- ဖျက်ငြားစေသည်။ ဖျက်သည်မည်
ပေသတည်း။

(၈၃) ဒိဗျ-ဝိဒ္ဓ-ရတိယော န ဒုဗ္ဗဘာ၊
စက္ကဝတ္တိ စရိတဉ္စ မာနုဿ၊
သောဝဏ္ဏ ဗျ မှာ နိလယာစ အတ္တရာ၊
ယေ စရန္တိ ပမဒါ ဟ-နတ္ထိကာ။ ။

(၈၃) ယေပုရိသာ၊အကြင်ယောက်ျားတို့သည်။ ပမဒါဟိ၊
မိန်းမတို့ဖြင့်။အနတ္ထိကာ၊အလိုမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊

မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝါ၊ မေထုန်ပယ်ခွါ၊ ဧကစာဟု၊ ရညာဝါသီ၊
 တောဒွိကျင့်ငြမ်း၊ သီလ-သမာဓိ-လုပ်ငန်း၊ ဘာစနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
 စရန္တိ၊ ကျင့်ကြံကြီးကုတ်၊ အားထုတ်ကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
 ယောကျ်ားတို့အား၊ ဝါ၊ ထိုယောကျ်ား တို့သည်။ ဒိဗျ-ဒိဒ္ဓ-ရတီ
 ယော၊ နတ်၌ဖြစ်သောမြူးထူးခြင်း- ဖွေ့လျော်ခြင်း တို့သည်။ ဝါ၊
 တို့ကို။ နဒုလ္လဘာ၊ ရခဲသည်မဟုတ်ကုန်။ ဝါ၊ ရလွယ်ကုန်၏။ မာန
 သေ၊ လူ့ပြည်၌၊ စက္ကဝတ္တိစရိတဉ္စ၊ စကြဝတေးမင်း၏ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာသည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။ နဒုလ္လဘံ၊ လွယ်လွယ်ကူကူ
 နှင့်ရနိုင်၏။ သောဝဏ္ဏ-ဗျ မှာ-နိလယံ၊ ရွှေဗိမာန်၌။ စံနေသို့
 အောင်းကုန်သော၊ အတ္တရာစ၊ နတ်သွီး အပေါင်းတို့သည်လည်း။
 ဝါ၊ တို့ကိုလည်း။ နဒုလ္လဘာ၊ ရခဲသည်မဟုတ်၊ မုချရလွယ်ကုန်
 သည်သလျှင်တည်း။

(ဤဂါထာဖြင့်၊ ကာမရုဏ်ပယ်ခွါ၊ ဧကစာဘာဝ၊ ဗြဟ္မစရိယ
 အကျင့်ကို၊ အားဆင့်ထက်သန်။ ကျင့်ကြံ-နေထိုင်တော်မူကြ
 သော-ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်များနှင့်တကွ။ လူသီလဝန္တိ။ ကမ္မ
 ဋ္ဌာန-ယောဂီ-တောဒွိပျော်မွေ့။ ရသေ့-ပရိဗိုဇ်-အပေါင်း၊ သူ
 တော်ကောင်းတို့အား၊ နတ်ပြည်-ခြောက်ထပ်နှင့်တကွ။ စကြ
 စတေး-မန္တဘတ်-စသော-ကာမဓာတ် စည်းစိမ်-ချမ်းသာများကို၊
 မခဲယဉ်းဘွယ်၊ ရလွယ်ကြောင်းကိုနှင့်ပြပေသည်။)

(၈၄) ကာမ ဓာတု သမတိတ္တမာ ဂတိ၊
 ဂူပ ဓာတုယာ ဘာဝေါ န ဒုလ္လဘော၊
 ဝိတ ဓာဂ ဝိသယူပ ပတ္တိယာ၊
 ယေ စရန္တိ ပမဒါဟ-နတ္ထိကာ၊ ။

(၈၄) ယေပုရိသာ၊ အကြင်ယောကျ်ားတို့သည်၊ ပမဒါဟိ၊
 မိန်းမတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ တို့ကို။ အနတ္ထိကာ၊ အလိုမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဇေးငြိမ်းလေသင့်။ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ၊ အ
 တော်မလှောက်။ တယောက်ထည်းသာ။ ဧကစာဖြင့်၊ ဖွေရှာကျင့်

ကြံကြံကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုတရားမွေ့လျော်။ သူတော်ပညတ်၊
ယောကျာ်းမြတ်တို့သည်။ ကာမ-ဓာတု-သမတိက္ကမာ၊ ကာမ
ဓာတ်ကို၊ မစပ်-ကျော်ရောက်၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်၊ ယာ
ဂတိ၊ အကြင်လားရာဂတိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဂတိသင်္ခါ
တော၊ ထိုကာမဓာတ်လွန်မြောက်၊ အခြားမဲ့ ရောက်အပ်သည်။
နောက်ဂတိဟုဆိုအပ်သော၊ ရူပဓာတုယာဘာဝေါ၊ ရူပဓာတ်၌
ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ ရူပါဝစရ-ဗြဟ္မဒုပြည်ကို။ နုဒုလ္လဘော၊ ရခဲသည်
မဟုတ်-မချလွယ်သည်သာတည်း။ ယာဝိတရာဂ- ဝိသယူပ-
ပတ္တိ၊ အကြင်ရာဂကင်းစွာ။ ဧရိယာတို့၊ နေရာရိပ်မြို့။ သုဒ္ဓါဝါသ
ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဥပပတ္တိ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌
ဖြစ်ခြင်းကို။ နုဒုလ္လဘော၊ မခဲယဉ်းဘွယ်၊ ရလွယ်သည်သာသျှင်
တည်း။

(ဤဂါထာဖြင့်။ သမထဓမ္မ။ သာသန-ဗြဟ္မစရိယကို၊ ကျင့်
ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ကာမဓာတ်လွန်မြောက်။ ရူပါဝစရ-ဗြဟ္မဒု
ပြည်သို့ရောက်နိုင်ကြောင်းကိုပြသည်။)

(၈၅) သဗ္ဗ ဒုက္ခ သမတိက္ကမံ သိဝံ၊
အစ္စန္တ မစလိတံ အသင်္ခတံ။
နိဗ္ဗုတေဟိ သုစိဟိ န ဒုလ္လဘံ။
ယေ စရန္တိ ပမဒါဟ-နတ္ထိကာ။ ။

(၈၅) ယေပုရိသာ၊ အသိဉာဏ်ထွား။ အကြင်ယောကျာ်း
တို့သည်၊ ပမဒါဟိ၊ ရှုတ်ထွေးလေစွ။ မိန်းမတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တို့ကို၊
အနတ္ထိကာ၊ မလိုချင်ရှာ၊ စွန့်ရှောင်ခွါကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မစရိ
ယံ၊ မြတ်သော၊ သိလ-သမာဓိ-ပညာ၊ ဘာဝနာအကျင့်ကို။ စရန္တိ၊
အရိုးကြေကြေ၊ အရေချောက်ချောက်၊ အားဆောက်ထက်သန်၊
ကျင့်ကြံကြံကုန်၏။ နိဗ္ဗုတေဟိ၊ ရောက်ရက်ထွေလာ။ ကိလေသာ
တို့မှငြိမ်းကုန်သော။ သုစိဟိ၊ မခင်မတွယ်။ စင်ကြယ်ကောင်း
မြတ်ကုန်သော၊ တေဟိ၊ ထိုအသိဉာဏ်ပွား။ သူတော်ကောင်း

၃၁-ဘုရားလောင်း၏တရားအဆက်။

ယောကျာ်းတို့သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခသမတိက္ကမံ၊ လုံးစုံရှုပ်ထွေး ဝဋ်ဒုက္ခ
၏။ ငြိမ်းပ-လွန်မြောက်ရာဖြစ်သော။ အစ္စန္တံ၊ စင်စစ်။ ဝါ၊ ပျက်စီး
ခြင်းကိုလွန်သော။ အစလိတံ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့်။ တုန့်လှုပ်ချောက်
ချားခြင်းမရှိသော။ အသင်္ခတံ၊ ကံ-စိတ်-ဥ-ဟာ။ ကြောင်းလေးဖြာ
တို့၊ ပေါင်းခါစီစဉ်၊ မပြုပြင်အပ်သော၊ သိဝံ၊ ဘေးဘျမ်းမလာ။
ဒေးချမ်းစွာသော၊ နိဗ္ဗာန်ပီ၊ ဝါနု ကင်းကွာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကြီးကို
သော်လည်း၊ နုဒုဗ္ဗတံ၊ မခဲယဉ်းပါ။ ရလွယ်သည်သာလျှင်တည်း။

(ဤဂါထာဖြင့်၊ ကာမဂုဏ်ပယ်ရှား။ သမထ-ဝိမသာနာ၊
သာဝနာ-အကျင့်ထွားသော။ သူတော်-သူမြတ်များသည်၊ ဝဋ်
သုံးပါးကင်းပလျက်၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း၊ ဒေးငြိမ်းရာမှန်၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို။
ကေန်မျက်မှောက်။ ဆိုက်ရောက်နိုင်ကြောင်းကိုပြသည်)။

ဤသို့လျှင်။ ဆိုခဲ့ပြီးသောဂါထာစကားအစဉ်တို့ဖြင့်၊ အရှင်
အလောင်းတော်ကုဏ္ဍာလ-သည်။ ဝဋ်ကထာက-စထွင်လျက်။
အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို-အထွင်၊ တင်ပြီးလျှင်။ ဒေသနာအလျဉ်-နိရုံး
ကမ္ပတ်ဖြင့်၊ အဆုံသက်တော်မူတယ်။ ။ အဲ-ထိုအခါ။ ဟိမဝန္တာ-
မှာနေငြားတဲ့၊ ကိန္နရာ-အများနှင့်၊ နဂါးမင်းတို့က-တာဖြာ၊ ကောင်း
ကင်မှာတည်ငြားတဲ့-နတ်သားနတ်သမီးတို့ကလဲ၊ စိုင်းဝန်းခါဖြင့်၊
ညီညွတ်ဖျဖျ။ ကြွေးကျော် ကြပြီးလျှင်။ “အဟောဗုဒ္ဓလိဇ္ဇာယ-
ကထိတာ”၊ ခြေ-ကုဏ္ဍာလဌက်မင်း၊ ဘုရားရှင်၏တင့်တယ်
ခြင်းဖြင့်၊ ရင်းဖျားစုံစွာ၊ ဟောကြားလိုက်တဲ့ ဒေသနာသည်။
အလွန်အံ့ဩဘွယ်ရာ-ရှိပါပေစွတကား-ဟု။ သာဓု-ဟစ်ကြွေး၊
ကောင်းချီးပေးကြကုန်တယ်။ ။

• အာနန္ဒာ-မည်သောလင်းတမင်းနှင့်။ နာရဒ-ရသေ့တမင်း။
ပုဏ္ဏမုခ-မည်သောဥဒြမင်းတို့လည်း။ လုံးရင်းများလတ်။ မိမိ
တို့၏ပရိသတ်ကို။ ကြပ်မတ်ခေါ်ယူခါ၊ မိမိတို့နေရာသို့-ပြန်သွား
ကြရှာကုန်တယ်။ အလောင်းတော်ကုဏ္ဍာလ-ဌက်မင်းလည်း။
မိမိနေရာသို့ပင်။ ပြန်သွားခြင်းပြုလေသည်။ ယင်းသို့ပြန်သွား
သည့်။ ပရိသတ်အများတို့လည်း။ အကြား-အကြားမှာ၊ ရံခါရံခါ။

ဘုရားလောင်းအထံသို့လာကြပြီးလျှင်၊ ဩဝါဒ-ဒေသနာ၊ အဆုံး
အမကိုခံခါဖြင့်၊ ကောင်းမွန်စွာနေကြလျက်၊ ဘဝအန္တိမ၊ ရုတိသို့
ရောက်ကြတော့၊ ဒေသ-ထူးလည်း၊ လျှင်လျှပ်ကြည်သည့်၊ နတ်
ပြည်သို့ရောက်ကြလေကုန်သတည်း။

(၉၂) နိဂုံးဇာတ်တော်ပေါင်း။

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အလောင်းတော်ကုဏ္ဍာလ၏ဇာတ်
သွား၊ ဤတရားကို၊ ဘောကြားတော်မူပြီးခါ၊ ဇာတ်ပေါင်းတော်မူ
ထေသည်မှာတံ့။

(၈၆) ကုဏ္ဍာလော ဟံ တဒါ အာထိ။

ဥဒါယိ ဖုဿ ကောကိလော၊

အာနန္ဒော ဂိဇ္ဈ ရာဇာထိ။

သာရိ ပုတ္တော စ နာရဒေါ။ ၊

ပရိသာ ဗုဒ္ဓ ပရိသာ။

ဇေံ ဝေရေထ ဇာတကံ။ ၊

(၈၇) တိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား။ ငါးရာသောရဟန်းများတို့၊
အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုကုဏ္ဍာလဇာတ်။ အတ္ထုပ္ပတ်
ဖြစ်စဉ်၌၊ ကုဏ္ဍာလော၊ ငှက်တို့သနင်း၊ ကုဏ္ဍာလငှက်မင်းသည်။
အာထိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။

ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိမထေရ်သည်။ တဒါ၊ ထိုအ
ခါ၌။ ဖုဿ-ကောကိလော၊ ပုဏ္ဏမုခ၊ အမည်ရတဲ့၊ ဖုဿ၊ ဥဩ
သည်။ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ညီထွေးမဟာ။ အာ
နန္ဒာသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂိဇ္ဈရာဇာ၊ အာနန္ဒ-ဟု။ နာမ-ပြန်
သင်း။ လင်းတမင်းသည်။ အာထိ၊ ဖြစ်လေပြီ။

တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သာရိပုတ္တော၊ သားရိပုတ္တရာ။ ထေရ်
မဟာသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နာရဒေါ၊ နာရဒမည်၌။ ရသေ့

ဆရာကြီးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့လေပြီ၊ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ယခုအခါ၊
ငါတုရားပရိသတ်သည်၊ ပရိသာ၊ ဟိုအခါက၊ ကုဏ္ဍာလ ဌာန
မင်း၏ပရိသတ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီး
သောအတိုင်း၊ ဇာတကံ၊ ကုဏ္ဍာလဇာတ်၊ အတ္ထုပ္ပတ်ကို၊ မာရေ
ထ၊ မှတ်ယူကြလေကုန်။

ဘုရားရှင်၏နောက်တော်ပါ။ ထိုငါးရာသောရဟန်းများတို့
သည်၊ သွားတုံးကသော်၊ ဘုရားရှင်အာနန္ဒတော်ဖြင့်၊ သွားကြပြီး
ခါ၊ ပြန်လာသောအခါမှာမူကား၊ မိမိတို့တန်းခိုးအာနန္ဒတော်အစွမ်း
အားဖြင့်သာ၊ ပြန်လာကြကုန်တယ်။ ။ ထိုရဟန်းတို့အား၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ မဟာဝန်တော၌ပင်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတို့ကို၊
ဟောကြားတော်မူလေတယ်၊ ထိုအလုံးစုံသောရဟန်းတို့လည်း၊
ထိုနေ့၌ပင်၊ အာသဝေါကုန်စင်ပြီး။ ရာဇန္ဒာရှင်အဖြစ် ချီရောက်
ကြကုန်တယ်။ များစွာသော နတ်အပေါင်းတို့လည်း၊ သောင်း
သောင်းဖျဖျ၊ စည်းဝေးရောက်လာကြတယ်၊ ထိုအခါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားက၊ နိဗ္ဗာန်ကာယ်၊ ပါထေယျ၊ ဝါဠု၊ တော်လာ။ မဟာသမယ
သုတ်တရားကို၊ ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

အသိတိနိပါတ် -

ကုဏ္ဍာလဇာတ်ဘာသာပြန်
နိတိကျမ်းဂန်ကြီးပြီး၏။

(၃၃) နိဂမ-အာသိသဂါထာပါဠိအနက်။

- (၁) နာနာ-ကောသတ္ထ-ဩဝါဒ၊
- ပုပ္ဖ-ဖဿဒိ-ဇောတိဘိ၊
- တမ္ပု-လ-ရသ-သမ္ပုတ္တ၊
- ကဏ္ဍ-ရက္ခဟိ ပူရိထေ။ ။

(၂) တံတဒုပ္ပတ္တိ-သံဃုဒ္ဓေ၊
နိတိသက္ကေ မဟာဝနေ၊
ဩဂယု ဩစိနိတွာန၊
လဇ္ဇေန္တ၊ ဒိဇ-ကုလိနော။ ။

(၁-၂) နာနာ-ကောသလ္လ-ဩဝါဒ-ပုပ္ဖ-ဖလာဒိ-ဇောတိဘိ၊
အမျိုးမျိုး-အစားစား၊ များပြားလှစွာ၊ လိမ္မာယဉ်ကျေးဘွယ်ရာ-
အဖြာဖြာသော အဆုံးအမ၊ ဩဝါဒ-တည်းဟူသော အပွင့်၊ အ
သီး၊ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ထွန်းလင်း-တောက်ပ-ကုန်သော၊ ထမ္မ၊
လ-ရသ-သမ္ပုဏ္ဏ-ကဏ္ဍ-ရက္ခဟိ၊ ထို-အပွင့်၊ အသီး၊ အခက်၊ အ
ရှက်၊ အညွန့်၊ အဖူး-စသည်လျှင်အကြောင်းခံရှိသော-အချို့၊ အ
ချဉ်၊ အစပ်၊ အငန်၊ အဖန်၊ အခါး၊ ခြောက်ပါးသော အရသာတည်း
ဟူသော (အရသာနှင့်တူသော) (အရသာကဲ့သို့ သော) = ထိုအ
ဆုံးအမ-ဩဝါဒကို၊ လိုက်နာ-ကျင့်ကြံခြင်းလျှင်-အရင်းခံရှိသော
လူ့ပြည်နွဲ့- လူတို့၏တင့်တယ်ဘွယ်ရာ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ် ရိပ်ငြိမ်
ချမ်းသာ အဖြာဖြာဟု ဆိုအပ်သောမနုဿသောဘဂျ-သမ္ပတ္တိ
ရသာ၊ နတ်ပြည့်နွဲ့နတ်တို့၏တင့်တယ်ဘွယ်ရာ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ် ရိပ်
ငြိမ်ချမ်းသာအဖြာဖြာဟုဆိုအပ်သော ဒေဝသောဘဂျ သမ္ပတ္တိ
ရသာ၊ ကာမာဒိနဝ-ဝိရာဂဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာအယဉ်ဖြင့်၊ အစဉ်
ရအပ် ခံစားအပ်သော အဘိညာဉ် ဈာန်၊ မဂ် ဒါယံ နိဗ္ဗာန် ချမ်း
သာဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိမုတ္တိရသ-တည်းဟူသော။ အမျိုးမျိုးသော
အရသာတို့နှင့်၊ ကောင်းစွာ-ကုသုံး၊ ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော နဒါန
ကဏ္ဍ စသောများစွာသော အပိုင်းအခန်း တည်းဟူသော သစ်
ပင်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပူရိတေ၊ ငြည့်စုံလှသောကံ၊ ပြီးမောက် ပွား
စီးသော။ တံတဒုပ္ပတ္တိ သံဃုဒ္ဓေ၊ ထိုထိုဇာတ်စစ်၊ အဖြစ်သနစ်
အရပ်ရပ်၊ အတ္ထုပ္ပတ်တည်းဟူသော တောသံ၊ တောင်သံ၊ ဆူ
ဆူညံ ကြွေးကျော်သံရှိသော။ နိတိသက္ကေ၊ အသိတ်နိဂါတ်၊ ကု
ဏ္ဍာယဇာတ် ဘာသာပြန်။ နိတိကျမ်းဂန်ကြီး-တည်းဟူသော။ မ

ဟာဝနေ၊ရဂုံဂနိုင်း၊စိမ့်မြိုင်ရစ်ဆီး။ လွန်ခိုင်ဖြီးသော တောအုပ်
 ကြီးအတွင်း၌။ ဒိဇ-ကုလိနော၊ကုန်သည်၊ ဆင်းရဲသား။ မင်း၊
 ပုဏ္ဏား ဟုဆိုအပ်သော အမျိုးလေးပါး တည်းဟူသော၊ဌက်အ
 ပေါင်းတို့သည်။ ဝါ၊အမျိုးသား၊အမျိုးသမီးတည်းဟူသောဌက်အ
 ပေါင်းတို့သည်။ ဩဂယျ၊ဇာတ်၊သက်လူးလာ၊သွားလာဝင်ရောက်
 ကြကုန်၍။ တာနိ ပုပ္ဖါဒိနိ၊ ထိုအပွင့်-အသီး-အဖူး-အညွန့်-ပရစ်
 တွန့် ရှုက်ညွှောက် အစရှိသည် တို့ကို။ ဩစိနိတွာန၊ ထက်
 အောက် မကျန်၊ ခုန်ပျံကူးလူး။ ဆွတ်ရူး၊ ကိုက်ချီကြကုန်၍။ ထ
 ဇေန္တ၊မပြီးမွေ့လျော်၊ ရှင်ပျော်ကျက်စား၊ သွားလာကွန်မြဲ။
 အထူး စမွယ်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဤဂါထာဝယ်။အဓိပ္ပါယ်-အဖြောင့်ပြုဥပမာ-ဥပမေယျ၊ စပ်
 ဟပ်ရသော်ကား။ ။ဤကုဏာလဇာတ်ဘာထဝပြန်-နိတိကျမ်း
 ဂန်ကြီးသည်ကား။ လူအပေါင်းတို့၊ ပျော်ညွှောင်း ရှင်ကြည်။
 ကျင်လည်ကျက်စား။ သွားလာ ကူးသန်း၊ ကွန်မြန်းစမွယ်ရာ။
 မဟာဂနိုင်း၊ စိမ့်မြိုင်ရစ်ဆီး။ လွန်ခိုင်ဖြီးသောတောအုပ်ကြီးနှင့်
 တူလေ၏။ ။ထိုနိတိကျမ်းဂန်ကြီး၌ရှိသော နိဓါနကဏ္ဍ-စသော
 အပိုင်းအခန်းတို့သည်ကား။ယခင်တောအုပ်ကြီး၌ရှိသောအမျိုး
 မျိုးသောပန်း သစ်ပင် အပေါင်းတို့နှင့်တူ၏။ ။ထိုနိဓါနကဏ္ဍ
 စသော-အခန်းခန်းတို့၌၊ ပြညွန်းရေးသားအပ်သော အကြောင်း
 အရာ။ ဆင်ခြင်တွယ်ရာ-လိုက်နာမှတ်သားတွယ်ရာ။ အဖြာဖြာ
 သော အဆုံးအမ-ဩဝါဒ-များသည်ကား။ ထိုပန်းသစ်ပင်အ
 ပေါင်း၌ရှိသော အပွင့်-အသီး-အဖူး-အညွန့်- ပရစ်တွန့်-ရှုက်
 ညွှောက်၊အခေါက်-အပွေး-စသည်တို့နှင့်တူလေ၏။ ။ထိုနိဓါန
 ကဏ္ဍ၊ စသည်တို့က- ထွန်းပြ-ပြောဆိုအပ်သော- အဆုံးအမ၊
 ဩဝါဒလျှင်- အရင်းခံရှိသော- ရှောင်ကြဉ်ခြံတွယ်ရာကို- ရှောင်
 ကြဉ်ခြင်း။ လိုက်နာ-ကျင့်ကြံတွယ်ရာကို- လိုက်နာကျင့်ကြံခြင်း
 လျှင်၊ အကြောင်းရင်းရှိသော-လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော လူတို့၏တင့်
 ထယ်ပွယ်ရာ၊ဥစ္စာစည်းစိမ်၊ရိပ်ငြိမ်ချမ်းသာ၊ အဖြာဖြာဟုဆို

အပ်သောမနုဿကောဘကျ-သမ္ပတ္တိရသ။ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော
 နတ်တို့၏ ကင်္ဂတယ်ဖွယ်ရာ။ ဥစ္စာစည်းစိမ်။ ရိပ်ငြိမ်ချမ်းသာ၊
 အဖြာဖြာ-ဟုဆိုအပ်သောဒေဝသောဘကျ-သမ္ပတ္တိရသ။ ကာမ
 ဂုဏ်၏အပြစ်ကို။ စင်စစ်သိမြင်။ ပယ်ကြဉ်စွန့်ခွါ။ ကာမာဒိနဝ၊
 ပိရာဂ-ဘာဝနာ-အယဉ်၊ အစဉ်သဖြင့်-အကြောင်းခံအပ်သော၊
 ဈာန်-သမာပတ်-မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်-ချမ်းသာ-ဟူသောပိမုတ္တိရသ
 ဟုဆိုအပ်သော-အရသာတို့သည်မူကား။ ထိုပန်း-သစ်ပင်လျှင်
 အကြောင်းခံရှိသော- အပွင့်-အသီး-အရွက်-အညွန့်စသည်တို့မှ
 ဖြစ်ပွားသော-မျိုးချဉ်-မဂ်-ငံ-ဖန်ခါး။ ခြောက်ပါးသော အရသာ
 မျိုးတို့နှင့်တူလေ၏။ ထိုထိုကဏ္ဍတို့၌-ညွန့်ပြ-ရေးသားအပ်
 သော။ အဖြစ်သနစ်-အတ္ထုပ္ပတ်ဖြာဖြာ၊ အကြောင်းအရာ-မျိုးစုံ
 သည်မူကား။ ထိုတောအုပ်ကြီးအတွင်း၊ ပွားမြောက်စည်ပင်ခြင်း
 ရှိသော၊ သာယာနုပျို၊ စိမ်းစိုညိုမှိုင်း၊ အကိုင်းအခက်-တို့၌၊ ထွေး
 ယှက်ချန်ပျံ့၊ ပင်ယံပင်ဖျား၊ ဝင်နားညှိစီ စီရရိနှင့်။ ဆိုမြည်တော့
 တ၊ ဖိုမ-မောင်မယ်။ အသွယ်သွယ်သော ဌက်အပေါင်းတို့၏၊
 သောင်းသောက်ကြွက်ညှိ၊ ကြွေးကြော်သံတွေနှင့်တူလေ၏။
 နိတိကျမ်းဂန်ကြီးကို- သတ်ရှု- လိုက်နာကုန်သော ကုန်သည်၊
 ဆင်းရဲသား။ မင်း-ပုဏ္ဏား-ဟု ဆိုအပ်သော အမျိုးလေးပါးတို့
 သည်ကား။ ထိုတောအုပ်ကြီး၌- ကျက်စား-သွားလာ-ကူးသန်း
 ပျော်ပိုက်သော-ဌက်အပေါင်းနှင့်တူလေ၏။

ဤသို့ဖြစ်ပညး။ သဒိသုပစာနည်းဖြင့်၊ ဤကုဏ္ဍလဇာတ်
 ဘာသာပြန်-နိတိကျမ်းဂန်ကြီးတည်းဟူသော-တောအုပ်ကြီး၌၊
 ဆိုခဲ့ပြီးသော၊ အတ္ထရသ-ဓမ္မရသ-ဩဝါဒဒေသနာ၊ ရှောင်ကြဉ်
 လိုက်နာဘွယ်ရာသော၊ အပွင့်-အသီး-အဆီ-အနှစ်များကို။ သုံး
 စားပန်ဆင်၊ ယူငင်ဆွတ်ခူးလိုသောဌက်နှင့်တူသော-အမျိုးလေး
 ပါး-မိတ်ဆွေများတို့သည်၊ ရှုစားပွေ့လျော်၊ ရွှင်ပျော်ကျက်စား၊
 သွားလာ-ကူးသန်း။ ကွန်မြန်း- စမ္ပယ်ထော် မုနိုင်ကြပါစေကုန်
 သတည်း။

(၃၄) နိဂုံးလင်္ကာကောသိဒ္ဓိ။

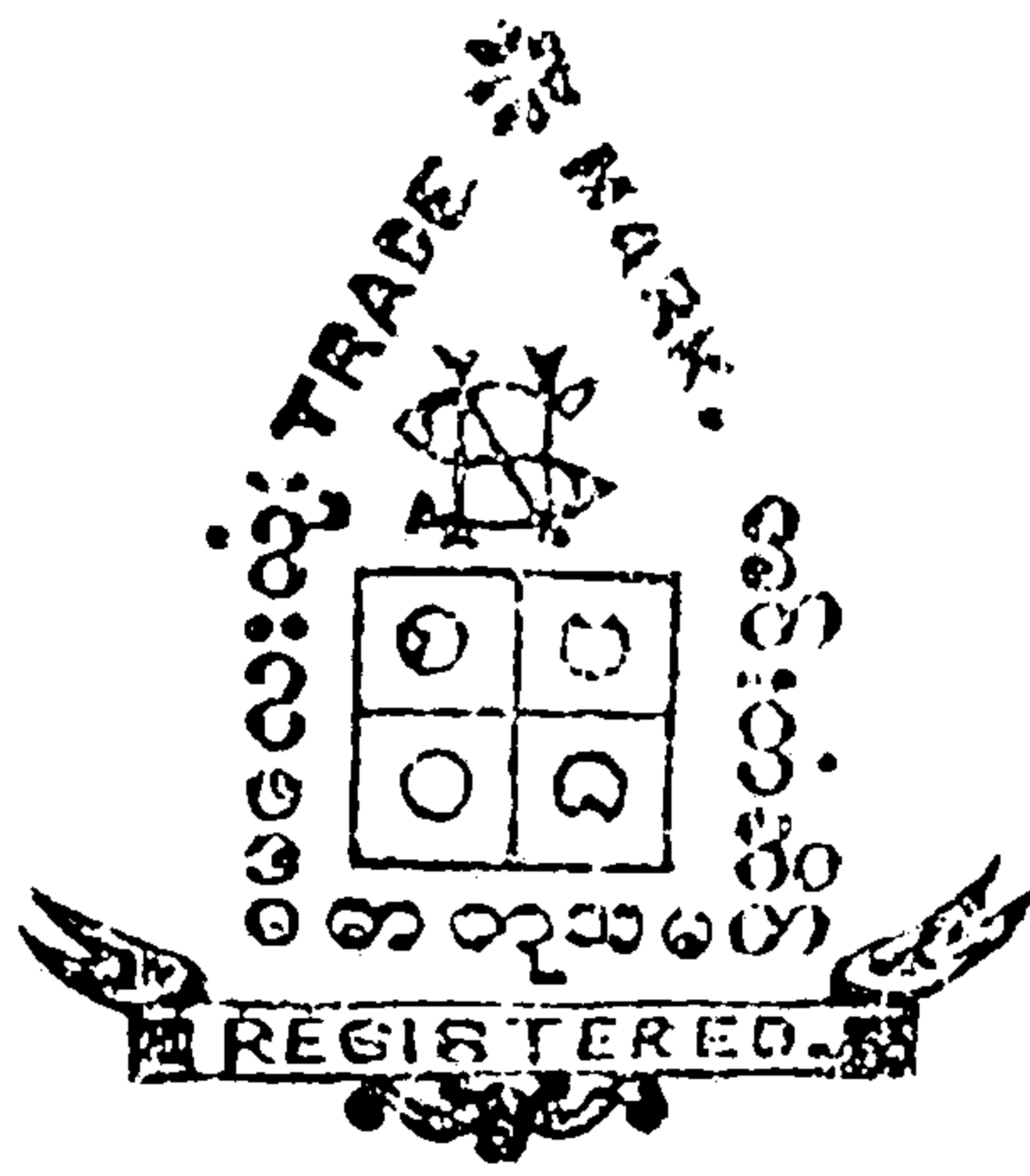
မှတ် သိစေရာ။ ။ နိဂုံးဖြာပိဋံ၊ နောင်လာဖြစ်ပွား၊ အမျိုးသား
 တို့။ တိုးပွားပညာ၊ သိလိမ္မာတို့၊ ငါးရာငါးဆယ်၊ ဇာတ်များကျယ်
 တွင်။ ခေါ် ဘွယ်မည်ရှိ။ အသိတိ-ဟု၊ ဇာတ်နိပါတ်တော်၊ ပြည့်နိုး
 တော်သား။ ရှင်ဘော်ဖြစ်ပျက်၊ အလောင်းဌာင်၏။ မှတ်ချက်ထေ
 ချာ၊ ထေရာရာနှင့်၊ ဒေသနာသွား။ အစားစားတည့်။ များပြားသ
 နှစ်၊ မိန်းမ-ဖြစ်ကို၊ ဘွင့်ထွက်သွယ်ဖြာ၊ ဟောပြောရာနှင့်၊ ကုဏာလ-
 ဇာတ်၊ ကျမ်းနိပါတ်ကို။ သိမှတ်ပါစေ၊ ရှောင်ကြဉ်လေ-ဟု၊ ထေ
 ထေဆုံးမ။ ဩဝါဒ-တည့်၊ ဓမ္မနက်လေး။ အခက်ရေးကို၊ ရှက်
 ထွေးမကွယ်။ များသိလွယ်အောင်၊ နက်သွယ်-ပါဌ်လျှောက်။ စ
 ကားကောက်၍၊ အထောက်ထက်သေ၊ မိပ္ပါယ်ဝေလျက်။ ပဝေ
 ထီရ၊ ရှေးဝတ္ထုကို။ ရေးပြုချံတင်၊ ပြည့်နိုးဆင်၏။ စကားပြင်သွား။
 လင်္ကာများဖြင့်၊ ဇူးခြားတန်းဆာ။ ဆင်ပြီးခါလျှင်၊ ဘာသာပြန်
 ထေ၊ စီမံပေရှင့်။ ခေါ်လေနက်ကို၊ ဂုဏ်အရှိဖြင့်။ နိတိ-မည်ဖိုး၊ ကျမ်း
 ဂန်ကြီးကို။ အပြီး- အောင်မြင်၊ မှတ်တမ်းတင်သော်၊ ခေါ် တွင်
 ကောဇာ၊ ထောင်နှစ်ရာနှင့်၊ စွန်းလာရှစ်ဆယ်။ ကိုးချ-ကယ်တည့်။
 လစယ်-သရဝဏ်၊ မွန်းတည့်ဟန်ရှင့်။ သိဟ်မွန်ရာသီ။ မြတ်တိသ
 တွင်၊ အညီပြည့်စုံ၊ နိဂုံးခြုံသည့်။ ။ နိဂုံးရွှေနှယ်- ဝင်းစေ
 သောင် သာသနာ ငါးထောင်၊ ဆုံးကုန်အောင်လျှင်။ လူ
 တောင်ပြည်နယ်-လင်းစေသောင်။

ပျက်နှာ နံပါတ်။	ကြောင်း ရေ။	အမှား။	အမှန်။
၁၀	၁၉-၂၁	ဗန္ဓုနဇာတ်	ဗန္ဓုနဇာတ်
၁၀	၃	နွယ်ချို	နွယ်ချို
၁၀	၁၂	ခေါ။အသီးသီး	ခေါ။အသီးမသီး
၂၀	၉	ထိုပြင်	ထိုပြင်
၂၁	၅	ပတ်လုံး	ပတ်လုံး။
၂၂	၂၅	နဲ့နဲ့ အားဖြင့်	နဲ့နဲ့ အားဖြင့်
၃၆	၂၃	ဝိဇ္ဇာတောင်	ဝိဇ္ဇာတောင်
၃၇	၁၀	စိတ္တံ	စိတ္တံ
၃၀	၅	သူဆံ့	သူဆွံ့
၄၀	၂၆	နိုင်အထေ့ခြံ	နိုင်တဲ အခြေ
၄၂	၆	ပိုမိုကြီး	ပိုမိုပြီး
၅၀	၁	-လှုပ်ပါ	လှုပ်ပါ
၅၃	၁၀	ရောက်ခဲ့	တက်ရောက်ခဲ့
၅၆	၇	ဝါသီနာ	ဝါသီနာ
၅၀	၂၀	ကျွန်းမဝန်း	ကျွန်းမဝန်း
၆၄	၃	ဇယုဘဏ္ဍကံ	ဂုယုဘဏ္ဍကံ
၆၆	၉	ခါကိုလှုပ်	ခါးကိုလှုပ်
၁၁၂	၁၄	ထယ်ဟ	ထယ်ဟု
၁၁၃	၁	ဘယ်နှယ်	ဘယ်နှယ်
၁၂၉	၂	ရပါသော်	ရပါသော်
၁၂၉	၁၄	ဟုတ်ဆို	ဟုတ်ဆို၏။
၁၅၅	၁၄	မပြည့်စေ	မပြည့်စေ
၁၆၃	၂၃	ပြောကြည့်မှထဲ-	ပြောကြည့်မှထဲ-
၁၆၆	၂	သလိုရှိ	အလိုရှိ
၁၅၆	၁၅	အပြစ်သနစ်	အပြစ် သနစ်

၁၀၀၀ အမျိုးမျိုးပျောက်ကင်းနိုင်သော။

ပါဠိ
ဆရာကြီး
ဆရာညွန့်၏

စမလေးလှုံး
အင်းတံဆိပ်၊
ဆေးကြီး၊

ဝမ်းလေး
မျိုးလုံးရစ်။
ကျန်းမာစေ
နိုင်ပါသည်။

ဝေတုသမာ ဆီးရှင်ဝမ်းနှုတ်ဆေးကြီး

စမ်းသပ်
ဆုံးစွဲ
ဖို့ရဲတော်
မူကြပါ။

အောက်ပါရောဂါများကို မုချပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

ညှောင်းအညှောင့်၊ ချောပါဒရက်၊
လျှောက်အခဲ၊ ထုန်၊ ကျည်နာ၊ ခြေ
ခြေပူ၊ ဆီးပူ၊ ရိဖြူ၊ ရဲနီ၊ ဆီးနဲ၊
ဝက်ကိုက်၊ ဆီးအောင့်၊ ကျောက်
ညှစ်၊ ကလေးဆရာဂါ၊ ညှောင်းကျ
ညှောတောင့်၊ ရင်အောင့်၊ လေးနာ၊
ဘတ်နာ၊ လေတံကူ၊ လေကံ
င်း၊ သွေးဖျင်း၊ လေဖျင်း နေပူမိ၊
မျိုးမှား၊ အစားမှား၊ အပျားရော
အမျိုးမျိုး၊ ချောင်းဆိုးရင်ကြပ်၊

သလိပ်နာ၊ ရင်ပြည့်၊ ရင်ကယ်၊ အ
စာမကြေ၊ ဝမ်းကိုက်၊ ပိတ်ကိုက်၊
ဝမ်းဖေါ၊ ဝမ်းယောင်၊ ဆီး-ဝမ်းမ
မှန်၊ ဆီးကျန်-ဝတ်ကျန် ရှိခြင်း၊
သွေး-လေမမှန်၊ သွေးထိန်၊ သွေး
ကျန်၊ စားမဝင်၊ အိပ်မပျော်၊ ပိန်
ညှော်၊ ခြေခံကပ်သော ရောဂါ၊ မီး
ယင်ပိန်မီးယပ်ခြေခံ၊ ဖားသပ်ကွက်
သွေးဆုံးနာ၊ အပျိုမီးယပ် စသည်
တို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

တပုလင်း ၅-၄၀၊ တဘူး ၅-၄၀၊ တထုပ် ၆-၅၀၊
ဆေးမှုန့်၊ ရေလဲမရှိ၊ အစားမရှောင်ရ၊ အဝင်မဆိုးပါ။

ဆေးရှင်-ဆရာညွန့်၊ ဝေတုသမာဆေးတိုက်၊ နံပါတ်-၂၃၃၊
တပ်မြေရပ်-ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်မြို့နှင့်ဆိုင်ခွဲများ။

ဓာတုသမဆီး ရွှင်ဝမ်းနှုတ်ဆေးကြီးကိုစားသောက်၍၊
ရောဂါပျောက်ကင်းသူများသက်သေခံချုပ်။

- ၁။ ဦးဘိုးသော်။ တောင်ငူ။ လေရောဂါကြီးပျောက်ကင်းသည်။
- ၂။ ဦးသီရိန္ဒ။ ဗဟန်း။ လေပူနာကင်းပျောက်၍ ဝမ်းဖြိုးလာသည်။
- ၃။ ဦးအုန္ဒဝံသ။ ၎င်း။ ဒုလ္လကင်း၍ မျက်စိမှ ခြင်းပျောက်သည်။
- ၄။ ဦးပု။ ကြည့်မြင်တိုင်။ ခါးအောင့်။ လေတံကျင်ပျောက်သည်။
- ၅။ ဦးတေဇ။ ရေးမြို့။ ရိနာ။ ထုနာ။ ကျင်နာ။ ဆီးပူပျောက်သည်။
- ၆။ ဦးထုမာရ။ ပုဇွန်တောင်။ ဆီးပူရောဂါ။ လေနာပျောက်သည်။
- ၇။ မထွဆင်။ ပုဇွန်တောင်။ သွေးသားမှန်၍။ သားသွေးရလာသည်။
- ၈။ မောင်စံရုံ။ ဗဟန်း။ ခူးဇေး။ ကြောတောင့်။ ခေါင်းကိုက်ပျောက်။
- ၉။ မကြည်။ ဗဟန်း။ မီးယပ်ရောဂါ။ သွေးဆုံးနာပျောက်သည်။
- ၁၀။ မောင်သာရင်။ ကြို့မင်း။ ကာလသားရောဂါပျောက်သည်။
- ၁၁။ မောင်သင်း။ အောင်ပန်းမြို့။ ဆီးရောဂါနှင့် ဒုလ္လပျောက်သည်။
- ၁၂။ မအုံ။ ထန်းတပင်။ အညောင်းအညာ။ မီးယပ်ရောဂါပျောက်သည်။
- ၁၃။ ဦးကြာဝိုင်း။ ရေးမြို့။ ကျော့တည်ရောဂါ။ ကျော့ထွက်လာသည်။
- ၁၄။ ကိုဘိုးလှိုင်။ တောင်ညွန့်။ ဆီးဝမ်းမှန်၍။ စားသော် မြန်ရှက်သည်။
- ၁၅။ ဒေါ်နီ။ တပ်မြေရပ်။ ဝမ်းကိုက်ရောဂါပျောက်ကင်းသည်။

ဤမျှလောက်နှင့်သိသာပြီဖြစ်ပါ၍၊ ကြွင်းသက်သေခံများကို အကုန်
မသော်ပြလိုက်ပါ။ စိတ်ချ၍ သုံးစွဲတော်မူကြပါ။

ရောဂါငယ်လျှင် ၂-ခွက် ၃-ခွက်၊ ရောဂါကြီးလျှင် ပုလင်းတဝက်
သို့မဟုတ် ၁ ပုလင်းနှင့် ပျော်သူများပါသည်။ ရဟန်း၊ ရှင်လူ၊ ယောက်ျား
မိန်းမအားလုံးတို့နှင့်သင့်လျော်ပါသည်။ ပုလင်း၌ အမှတ်စာပါသည်။ ဥပမာ
မရှေး၊ အချိန်မရှေး။ ရောဂါမရှေးစားနိုင်သည်။ အဝင်မဆိုးပါ။ ချိုသာ
ဖေးမြသော အရသာရှိ၏။ ဒိဋ္ဌလက်တွေ့ဆေးကြီးတည်း။

၎င်းပြင်ရနိုင်သောဆေးများ။

ဓာတုသမမီးယပ်ဒုလ္လမဟာလေဆေးကြီး။	တပုလင်း	၅-၄-၆။
ဓာတုသမသမ်းပရုပ်ဆီ	အကြီး-၅။	အငယ် ၅-၆။
ဓာတုသမကတိုးနာ။	၄-၆။	ဓာတုသမလျက်ဆား ၁၀-၆။

